

JOYCE MEYER

TÁC GIẢ SÁCH BÁN CHẠY # 01 NEW YORK TIMES

Địch giả: Ngô Minh Hoà

LÒNG TIN Vững Bền

Khám Phá Niềm Vui Khi Tin Cậy Chúa
Mọi Lúc, Mọi Nơi

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

LÒNG TIN
VỮNG BỀN

LÒNG TIN VỮNG BỀN

Khám Phá Niềm Vui Khi Tin Cậy Chúa
Mọi Lúc, Mọi Nơi

JOYCE MEYER

Ngô Minh Hoà *dịch*

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Nguyên tác: Unshakeable Trust

Tác giả: Joyce Meyer

Dịch giả: Ngô Minh Hoà

Ngoài những phần Kinh Thánh trích dẫn có chú thích, tất cả phần Kinh Thánh được trích trong sách này lấy từ bản dịch Bản Truyền Thống.

Sách này được dịch và phổ biến tại Việt Nam được sự cho phép của tác giả bà Joyce Meyer Ministries. Sách này là quà tặng của tác giả, không bán.

MỤC LỤC

Lời Giới Thiệu

Chương 1: Sự Tin Cây Là Gì?	1
Chương 2: Tin Cây Mang Lại Sự Yên Nghỉ	10
Chương 3: Tôi Có Thể Tin Cây Ai Đây?	20
Chương 4: Dựa Vào Bản Thân Là Ngu Đại	32
Chương 5: Hãy Tin Cây Chúa Và Làm Việc Lành (Phần 1)	43
Chương 6: Hãy Tin Cây Chúa Và Làm Việc Lành (Phần 2)	54
Chương 7: Luôn Luôn	67
Chương 8: Nếu Chúa Là Tốt Lành, Tại Sao Con Người Đau Khổ	79
Chương 9: Có Phải Chúa “Cho Phép” Sự Chịu Khổ?	91
Chương 10: Những Lí Do Tại Sao Ta Chịu Khổ (Phần 1)	102
Chương 11: Những Lí Do Tại Sao Ta Chịu Khổ (Phần 2)	114
Chương 12: Mặt Khác Của Sự Chịu Khổ	126
Chương 13: Mỗi Ngày	138
Chương 14: Tương Lai Bất Định	148
Chương 15: Trong Phòng Chờ Của Chúa (Phần 1)	157
Chương 16: Trong Phòng Chờ Của Chúa (Phần 2)	166
Chương 17: Khi Chúa Yên Lặng	
Chương 18: Tin Cây Chúa Trong Những Lúc Đổi Thay	186
Chương 19: Tôi Thật Sự Muốn Thay Đổi	197
Chương 20: Tin Cây Chúa Thay Đổi Người Ta	208
Chương 21: Xử Lý Nghi Ngờ	218
Chương 22: Bạn Có Bao Nhiêu Kinh Nghiệm?	228
Chương 23: Phó Thác Hết Cho Ngài	238

LỜI GIỚI THIỆU

Tôi nghĩ không một chủ đề nào quan trọng để viết cho bằng chủ đề tin cậy Chúa. Đây là một chủ đề rất quan trọng vì một khi chúng ta chọn tin cậy Chúa thì những ích lợi của nó thì vô số kể và thật kinh ngạc. Tin cậy Chúa là một cách để tôn trọng Ngài.

Ngay từ đầu cuốn sách này, tôi muốn nhấn mạnh rằng tin cậy không phải là một bổn phận mà chúng ta mắc nợ Chúa, mà là một đặc quyền Ngài ban cho chúng ta. Chúng ta được mời gọi tin cậy Chúa, và khi làm thế chúng ta mở ra để đón nhận một đời sống bình an, vui mừng và kết quả.

Chúng ta áp dụng thái độ tin cậy Chúa lành mạnh vào trong mọi việc chúng ta làm, nó sẽ khiến chúng ta sống không chút lo lắng, ưu phiền, sợ hãi, lí luận hay căng thẳng. Chẳng hạn, tôi tin cậy Chúa giúp tôi viết cuốn sách này. Điều này có nghĩa là tôi thừa nhận rằng tôi không biết tất cả những gì tôi cần biết về việc tin cậy Ngài và xác nhận rằng không có Ngài thì cuốn sách này cũng không hay ho gì. Chúa muốn chúng ta nhờ cậy Ngài luôn luôn và trong mọi việc. Liên quan đến con cái Ngài thì không có chuyện gì là quá nhỏ mà Chúa không thể can thiệp vào.

Vì nhiều người có khuynh hướng tự tin vào bản thân và sống tự lập, nên phải mất một thời gian họ mới học cách để tin tưởng Chúa. Khó khăn nằm ở chỗ là những kinh nghiệm cay đắng thường dạy ta rằng con người không phải lúc nào cũng đáng tin tưởng. Nhưng cách của Chúa cao xa hơn cách của con người, và Lời Ngài dạy ta rằng phẩm tính của Ngài đó là Ngài không thể nói dối hay lừa dối ai.

Trong cuốn sách này, tôi hy vọng chia sẻ với bạn rằng bạn có thể học tin cậy Chúa không chút do dự và có thể học có đức tin không chút lí luận. Lòng tin cậy hoàn toàn nơi Chúa phải là mục tiêu của chúng ta, không chỉ vì việc này tôn trọng Chúa mà cũng vì những ích lợi kinh ngạc của nó.

Khi chúng ta tin cậy Chúa, điều này làm Chúa hài lòng. Hê-bơ-rơ 11:6 nói, “Không có đức tin thì không thể nào làm đẹp lòng Ngài.” Đức tin và lòng tin cậy kết nối chặt chẽ với nhau nên chúng ta không thể tách rời ra được. Đức tin là một thực thể, đó là mời Chúa vào đời sống chúng ta. Nó duy trì sự hiện diện của Ngài trong đời sống chúng ta và kết nối chúng ta với Ngài theo một cách rất sống động.

Chúng ta có một kẻ thù là sa-tan, là kẻ liên tục tìm cách ngăn cản không cho chúng ta tận hưởng mối quan hệ với Chúa và cuộc sống mà Ngài ban tặng cho chúng ta. Sa-tan cám dỗ chúng ta bằng nỗi sợ hãi, lo lắng, phiền muộn, lí luận, căng thẳng, nghi ngờ và nhiều thứ khác, khiến tâm trí chúng ta xa rời Chúa và khiến chúng ta sống đời sống chú trọng vào cái tôi, chỉ tìm cách lo cho bản thân mà thôi.

Phương chữa trị duy nhất cho những nỗi khốn khổ này là tin cậy hoàn toàn nơi Chúa. Tôi cầu nguyện khi bạn đọc cuốn sách này, bạn sẽ nhận ân sủng để phó dâng chính bạn và mọi ưu tư của bạn cho Chúa trong mọi tình huống và trong mọi lúc.

Khi bạn đọc và nghiên cứu sách này, hãy ghi nhớ câu Kinh Thánh này:

Phước cho người tin cậy CHÚA, có CHÚA làm nguồn tin cậy mình.

CHƯƠNG 1

Sự Tin Cậy Là Gì?

Bắt đầu lo là hết tin cậy và bắt đầu tin cậy là hết lo.

George Mueller

Lúc nào chúng ta cũng tin tưởng ai đó hay điều gì đó đáng tin cậy, làm thế sẽ không còn lo lắng nữa. Vì thế, quan trọng là ta phải học biết tin cậy là gì và cách để tin cậy. Chúng ta đặc biệt muốn học biết cách để tin cậy Chúa.

Từ điển Noah Webster 1828 định nghĩa tin cậy là "Sự tin chắc; sự nương cậy hay nghĩ đến việc nương dựa vào sự thanh liêm, sự chính trực, sự công minh, tình thiết hữu hay các nguyên tắc khác của một người." Người nào tin cậy nơi Chúa sẽ được an toàn (xem Châm Ngôn 29:25).

Sự tin cậy giúp chúng ta sống không có gánh nặng hay lo lắng vì chúng ta có lòng tin rằng người khác sẽ giải quyết những điều đó cho chúng ta. Thay vì cảm thấy rằng chúng ta phải liên tục mang gánh nặng thì chúng ta có thể cảm thấy nhẹ nhàng trong tâm hồn.

Sự tin cậy giúp chúng ta sống không có gánh nặng hay lo lắng

Việc đặt lòng tin cậy nơi Chúa và trao lo lắng cho Ngài đòi hỏi chúng ta phải quyết định làm việc này. Tác giả Thi Thiên Đa-vít thường nói về việc tin cậy nơi Chúa. Từ "đặt" (put) là một hành động mà chúng ta thường thấy trong Lời Chúa khi Ngài đưa ra cho chúng ta những lời chỉ dẫn về những gì nên làm - những việc như mặc lấy tình yêu thương (put on love), mặc lấy con người mới (put on the new man), mang giày bình an (put on your shoes of peace) cũng như đặt lòng tin cậy nơi Chúa (put your trust). (Xem Cô-lô-se 3:14; Ê-phê-sô 4:24; Ê-phê-sô 6:15; Châm 3:5).

Kinh Thánh nói, "Hãy trao gánh nặng cho Chúa vì Ngài nâng đỡ anh em..." (Thi 55:22). Tôi thích ý niệm là phóng thích gánh nặng. Chúng ta thường sống với tám lòng nặng nề và đầu óc nặng trĩu, nhưng Chúa mời chúng ta sống một cuộc đời chất lượng hơn, nhưng chúng ta chỉ có thể kinh nghiệm điều này qua việc tin cậy nơi Ngài. Noah Webster nói sự tin cậy là làm cho đầu óc thoải mái. Sứ đồ Phao lô xác nhận điều này khi ông nói những ai tin cậy Chúa sẽ bước vào sự an nghỉ (xem Hê-bơ-rơ 4:3).

Một trong những cách chúng ta có thể phân biệt là chúng ta có thật sự tin cậy Chúa hay không, hay chúng ta chỉ cố gắng tin cậy Ngài, đó là tâm hồn chúng ta có đang yên nghỉ nơi sự thành tín của Ngài hay không. Nếu tôi nói tôi đang tin cậy Chúa, nhưng tôi cứ mang gánh nặng qua thái độ lo lắng và phiền muộn thì tôi không trao gánh nặng cho Chúa. Có lẽ là tôi muốn làm. Có lẽ là tôi thử làm, nhưng tôi chưa thật sự làm việc đó.

Hiểu được chuyện này đã giúp tôi học biết như thế nào là lòng tin cậy thật sự. Đây không chỉ là lời nói suông, mà là một sự phóng thích gánh nặng của tôi; một hành động mang tính

quyết định nhằm mang lại sự yên nghỉ cho tâm hồn tôi (tâm trí, ý chí, tình cảm). Hãy tưởng tượng là bạn đi đâu bạn cũng đang mang một túi xách đựng đầy những viên đá. Bạn mang nó đi làm, đi chợ, đi nhóm và nó nặng thật, nhưng bạn cứ muốn mang nó. Bây giờ hãy tưởng tượng bạn quyết định không mang nữa - hãy thử nghĩ xem bạn sẽ cảm thấy thế nào và mọi thứ sẽ dễ chịu hơn nhiều. Đó là cách mà khi chúng ta lo lắng

*Hôm nay bạn quyết định trao
gánh nặng*

và mang gánh nặng trong người chúng ta thay vì phó thác cho Chúa. Chúng ta cứ sống và làm những gì chúng ta cần làm, nhưng gánh nặng cứ đè nặng lên chúng ta và làm cho đời sống chúng ta trở nên vô cùng khó khăn. Hôm nay bạn quyết định trao gánh nặng bằng cách tin cậy Chúa nếu bạn muốn và bạn sẽ rất vui khi bạn làm thế.

Tôi gặp nhiều người liên kể tôi nghe rằng họ đang tin cậy Chúa lo liệu cho các vấn đề của họ, nhưng họ cũng cho tôi biết họ rất lo sợ và suy nghĩ là họ nên làm gì đây. Điều này cho tôi biết rằng họ nghĩ là họ tin cậy Chúa và họ muốn tin cậy Chúa thật, nhưng họ chưa tin gì cả. Họ nói họ tin cậy Chúa, nhưng họ bị ám ảnh bởi nỗi lo về nhiều thứ.

Tôi học được rằng cách tốt nhất để có mối quan hệ tốt đẹp với Chúa đó là chúng ta phải thành thật với Ngài. Ngài biết hết mọi chuyện rồi, nhưng sẽ ích lợi cho chúng ta là phải đối diện với sự thật. Tôi đã phí rất nhiều năm tuyên bố rằng tôi tin cậy Chúa trong khi đó thì tôi lại lo lắng và khốn khổ, và sau này tôi nhận ra rằng lòng tin cậy thật sự sẽ mang lại kết quả tốt đẹp. Nó mang lại sự bình an - một sự bình an vượt quá mọi hiểu biết!

Nếu một người chưa đạt đến chỗ tin cậy Chúa hoàn toàn thì cách tốt nhất là hãy thành thật với Chúa về chuyện này. Trong Mác chương 9, có một câu chuyện hay về một người cha xin Chúa chữa lành cho con trai mình. Ông nói với Chúa Giê-su rằng ông tin nhưng ông cần Chúa giúp ông chiến thắng sự vô tín của ông (xem Mác 9:24). Tôi rất thích sự thành thật của người cha này, và tin mừng là ông đã nhận được phép lạ. Tất cả chúng ta thỉnh thoảng cũng có một chút nghi ngờ đang khi tin cậy Chúa. Hy vọng rằng chúng ta sẽ tăng trưởng và học tin cậy Chúa càng hơn, sự tăng trưởng cần thời gian và không có lí do gì để bị định tội nếu bạn chưa tin cậy Chúa hoàn toàn.

Tôi đã dạy Lời Chúa suốt nhiều năm qua, và tôi vẫn chưa học hết về việc tin cậy Chúa. Tôi hy vọng rằng tôi sẽ học được nhiều hơn khi tôi nghiên cứu và viết sách này.

Bản Tính Của Chúa

Từ điển Merriam-Webster.com định nghĩa tin cậy là "một niềm tin rằng ai đó hoặc điều gì đó đáng tin tưởng, tốt đẹp, chân thành, có thể giúp đỡ..." Tin cậy là lệ thuộc vào những gì chúng ta biết về bản tính của người mà chúng ta tin tưởng. Nếu chúng ta không thể tin một người nào đó là tốt đẹp, công chính, tử tế, yêu thương và đáng tin tưởng thì chúng ta không đặt lòng tin nơi họ.

Tôi phát hiện ra rằng học kỹ về bản tính của Chúa đã giúp tôi rất nhiều trong việc học biết cách để tin tưởng hoàn toàn nơi Chúa. Chẳng hạn, một trong những khía cạnh về bản tính của Chúa mà mang lại cho tôi niềm an ủi đó là Ngài công minh, nghĩa là Ngài luôn luôn biến những việc ngang trái thành ngay thẳng.

Tôi đã kinh nghiệm sự công minh của Ngài nhiều lần trong chính đời sống tôi vì tôi bị đối xử bất công, tôi có thể tin cậy Chúa sẽ biến họa thành phúc theo cách của Ngài và theo thời điểm của Ngài. Đời không phải lúc nào cũng công bằng, nhưng Chúa thì công bằng và khi chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Ngài, trao gánh nặng của chúng ta cho Ngài, Ngài sẽ hành động vì có chúng ta và đem sự công chính trong tình huống của chúng ta.

Tin cậy Chúa sẽ mang lại sự công minh làm cho tôi vui đi gánh nặng để cố gắng tự mình làm việc đó. Chúa nói rõ trong Lời Ngài rằng sự báo thù thuộc về Ngài và Ngài sẽ báo trả kẻ thù của Ngài:

Vì chúng ta biết Đấng đã phán: “Sự báo thù thuộc về Ta; chính Ta sẽ báo ứng,” lại bảo: “Chúa sẽ xét đoán dân Ngài.”

Hê-bơ-rơ 10:30

Để kinh nghiệm sự công minh của Chúa, chúng ta phải sẵn sàng dâng tình huống hiện tại cho Ngài và chấm dứt cố gắng để tự mình cho liệu. Đây là phần khó làm! Đối với tôi, mà tôi nghĩ phần lớn trong chúng ta cũng vậy, chúng ta hay làm cho mình kiệt quệ khi nỗ lực bảo vệ bản thân mà không thành công, cho đến khi chúng ta bằng lòng thử tin cậy Chúa. Một khi chúng ta làm điều đó và bắt đầu kinh nghiệm sự thành tín của Ngài, thì lần sau chúng ta sẽ thấy dễ dàng tin cậy hơn. Một trong những lí do tại sao tin cậy Chúa có thể là một việc làm đầy thách thức là vì Ngài không phải lúc nào cũng ban cho chúng ta ngay lập tức điều chúng ta cầu xin. Chúng ta nhận nơi Chúa là bởi đức tin và kiên nhẫn. Phần chờ đợi là phép thử nhằm làm kéo giãn đức tin của chúng ta đến cấp độ mới.

Chúa là tốt lành, đầy lòng thương xót, thánh khiết và nhân hậu. Ngài hay làm ơn và không chỉ Ngài có quyền năng giúp đỡ chúng ta mà còn muốn giúp chúng ta! Chúa đang chờ để giúp bạn và tôi, và điều duy nhất chúng ta cần làm là tin cậy Ngài sẽ làm thế.

Khi tôi ngẫm nghĩ lại cuộc đời tôi, tôi có thể khẳng định rằng Chúa thành tín. Ngài luôn có mặt với chúng ta, ngay cả khi chúng ta không nhìn thấy Ngài hay cảm nhận Ngài. Bao lâu chúng ta tin Ngài đang hành động, Ngài sẽ bày tỏ hay khai thị bằng có về công việc của Ngài đúng lúc. Đừng bỏ cuộc khi việc chờ đợi dường như quá lâu, hãy tiếp tục tin cậy Chúa!

Mỗi khi tôi gặp khó khăn khi tin cậy Chúa, tôi nhớ lại những việc Ngài đã làm cho tôi trong quá khứ và tôi an tâm rằng Ngài sẽ làm điều đó lần nữa. Tôi đã viết nhật kí suốt bốn mươi năm và tôi xem lại cuốn nhật kí từ thập niên 70, lúc đó tôi xin Chúa cung ứng cho tôi một vài chiếc khăn trải bàn. Chồng tôi và tôi lúc đó không có tiền để mua và vì tôi mới bắt đầu hành trình tin cậy Chúa, tôi đến với Ngài như một đứa trẻ và xin những nhu cầu này. Hãy tưởng tượng tôi phấn khởi thế nào khi một tuần sau đó, một chị em tôi mới quen đã xuất hiện ngay cửa nhà tôi và nói, "Tôi hy vọng cô không nghĩ tôi khùng, nhưng tôi cứ cảm nhận rằng Chúa muốn tôi đem cho cô một số khăn trải bàn mới!" Lúc đó tôi vô cùng phấn khởi đến độ cô này hơi sốc cho đến khi tôi giải thích rằng tôi đã xin Chúa tiếp trợ thứ này. Đó là một trong những kinh nghiệm sống động về sự thành tín của Chúa và suốt nhiều năm tôi đã kinh nghiệm nhiều điều như thế.

Trong Kinh Thánh, chúng ta đọc thấy rằng Đa-vít cần phải giết tên khổng lồ là Gô-li-át và ai cũng làm cậu nản chí và cho cậu biết là cậu sẽ thất bại, cậu nhớ lại những con sư tử và con beo mà cậu đã giết nhờ có Chúa giúp đỡ. Đức tin của cậu được mạnh

mẽ và cậu tiếp tục giết tên Gô-li-át (Xem 1 Sa-mu-ên 17:34-36).

Tôi muốn khích lệ bạn hãy để thì giờ, có lẽ là ngay bây giờ, lên một danh sách về những lần bạn đã kinh nghiệm sự thành tín của Chúa trong chính đời sống của bạn. Tôi có thể đảm bảo với bạn rằng bạn sẽ nuôi dưỡng đức tin của mình và giúp bạn có khả năng tin cậy Chúa dễ dàng hơn về những nhu cầu hiện tại trong đời sống bạn.

Tôi đã nghe từ "thành tín" được định nghĩa là "đáng tin hay đáng nhờ." Chúng ta có thể nương nhờ Chúa! Chúng ta có thể nương cậy Ngài. Ngài hứa sẽ không hề lìa hay bỏ chúng ta, nhưng sẽ ở với chúng ta luôn luôn (xem Ma-thi-ơ 28:20).

Khi chúng ta có nhu cầu, chúng ta có thể tin cậy Ngài ở với chúng ta và giúp đỡ chúng ta (xem Hê-bơ-rơ 13:5). Khi chúng ta trải qua những thử thách, Ngài ở với chúng ta và luôn luôn giúp chúng ta (xem 1 Cô-rinh-tô 10:13). Và khi tất cả những người khác bỏ chúng ta, Ngài vẫn ở với chúng ta và vẫn trung tín (xem 2 Ti-mô-thê 4:16-17).

Việc học về từng khía cạnh của bản tính của Chúa rất ích lợi để giúp chúng ta học tin cậy Ngài. Tôi sẽ nói đến nhiều hơn về bản tính Ngài xuyên suốt cuốn sách này, nhưng tôi cũng khích lệ bạn hãy tìm kiếm sách vở khác viết về đề tài này và tự nghiên cứu lấy.

SỰ TỰ TIN

Tin cậy cũng được cho là sự tự tin! Tất cả chúng ta đều biết cuộc sống sẽ dễ dàng hơn khi chúng ta có sự tự tin. Có sự tự tin rằng chúng ta có thể làm một việc nào đó khiến chúng ta có khả năng sống cuộc đời tràn đầy niềm vui và lòng mong đợi

tích cực. Là tín hữu tin Chúa Giê-su, sự tự tin của chúng ta cần ở trong Ngài. Tất cả chúng ta đều có niềm tin trong một số lĩnh vực, nhưng chúng ta cũng có thể có sự tự tin trong mọi lĩnh vực qua việc tin cậy Chúa. Chẳng hạn, đôi khi tôi cảm thấy tự tin khi tôi dạy tại hội nghị, nhưng cũng có những lúc tôi không có tự tin gì cả. Những lúc như thế tôi có thể chọn tự tin bao lâu sự tin quyết của tôi ở trong Chúa, chứ không phải ở bản thân tôi hay ở cách mà tôi cảm nhận.

Sứ đồ Phao lô nói rất rõ khi ông cho biết rằng ông không tin quyết nơi xác thịt. Dù ông có nhiều lợi thế về tự nhiên,

Tin cậy là tin quyết vào người mà đáng tin

nhưng ông không đặt lòng tin vào những vẻ bề ngoài. Ông nhấn mạnh rằng sự tin quyết của chúng ta chỉ ở trong Chúa

(xem Phi-líp 3:3). Tin cậy là tin quyết vào người mà đáng tin, và tin quyết nơi Chúa khiến cho chúng ta thoải mái! Nó cho phép chúng ta làm việc dễ chịu bởi vì chúng ta tin chúng ta có thể làm những gì cần làm. Lòng tự tin sẽ xua tan sự căng thẳng, áp lực, lo lắng và nỗi sợ thất bại.

Tôi cho rằng chúng ta có thể tin quyết ngay cả khi chúng ta không "cảm thấy" tin quyết, và đây là điểm rất quan trọng. Cảm giác rất lừa lọc; nó có khuynh hướng thay đổi liên tục và không thông báo trước, nên đặt niềm tin vào cách chúng ta cảm thấy thế nào thì không khôn ngoan chút nào.

Có lẽ bạn đi xin việc làm và lúc đầu cảm thấy đầy tự tin bởi vì bạn tin bạn có những kỹ năng cần thiết. Nhưng nửa chừng trong cuộc phỏng vấn, bạn có cảm giác là người phỏng vấn bạn không thích bạn lắm, và thành lình một ý tưởng (có lẽ là không đúng) khiến bạn mất cảm giác tự tin. Tuy nhiên, nếu sự tự tin

của bạn nơi Chúa, bạn có thể tin cậy Ngài ban cho bạn ân huệ, và bạn có thể tiếp tục cuộc phỏng vấn đang khi tin xác quyết rằng nếu đây là công việc tốt cho bạn thì bạn sẽ nhận được việc làm.

Satan không muốn chúng ta có sự tự tin bởi vì nó biết rằng không có sự tự tin, chúng ta sẽ không thành công nhiều trong cuộc sống. Ngay cả những người rất có tài, rất thông minh và rất có khả năng vẫn cần sự tự tin.

Sự tự tin giống như nhiên liệu cho động cơ: Một chiếc phản lực có khả năng bay nhưng nó vẫn nằm im dưới đất khi không có nhiên liệu.

Không thể nào có sự tự tin liên tục nếu sự tự tin của chúng ta đặt sai chỗ: đặt nơi con người hay sự việc, bởi vì những thứ này hay thay đổi, nhưng Chúa thì không bao giờ đổi thay và Ngài không nói dối! Ngài là Vàng Đá mà chúng ta nương nhờ trong một thế giới luôn thay đổi như chong chóng!

CHƯƠNG 2

Tin Cậy Mang Lại Sự Yên Nghỉ

*Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến với Ta,
Ta sẽ cho các người được an nghỉ.*

Ma-thi-ơ 11:18

Trong định nghĩa của Noah Webster về sự tin cậy, ông ám chỉ rằng đó là sự an nghỉ trong tâm trí về một phẩm chất tốt của một ai đó. Tôi cảm thấy thật quan trọng để một chương trong sách để nói về “ý tưởng làm cho tâm trí an nghỉ.” Đây là điều mà tất cả chúng ta đều rất cần và muốn biết. Có rất nhiều điều trong cuộc sống mà chúng ta cần chú ý đến để chúng ta có thể suy nghĩ về những điều này mà không cảm thấy bị choáng ngợp. Chúa muốn giúp đỡ chúng ta, nhưng chừng nào chúng ta cố tự mình tiếp tục làm hết thì Ngài sẽ không áp đặt lên chúng ta.

Chúa thường giúp chúng ta bằng cách dùng người khác để giúp chia sẻ gánh nặng trong cuộc đời chúng ta. Dave và tôi có hai con trai làm việc với chúng tôi trong chức vụ, và Chúa đã cung cấp các con tôi giúp chúng tôi qua việc gánh vác bớt gánh nặng quản lý một chức vụ lớn. Lúc đầu, thật khó để chúng tôi

buông những điều mình chịu trách nhiệm trước đó và giao cho hai con trai tôi. Đó là một quyết định chúng tôi phải đưa ra, nhưng khi làm thế thì đầu óc chúng tôi được nhẹ nhàng lạ lùng.

Sau đó có nhiều việc và nhiều tình huống mà vợ chồng tôi không cần phải nghĩ đến nữa, vì các con trai tôi đã lo hết những việc này cho chúng tôi. Tôi rảnh rang để dạy dỗ, viết sách, cầu nguyện, nghiên cứu, và làm các chương trình truyền hình. Khi tôi ngồi đây viết, có rất nhiều điều đang diễn ra trong chức vụ tôi mà thậm chí tôi không biết hết. Tôi thấy được các kết quả tốt đẹp, nhưng do tôi tin cậy các con trai tôi và chúng quản lý nhiều mảng khác nên mới có kết quả như thế. Hôm qua, Dan, con trai tôi vừa mới cho tôi hay hiện tại chương trình truyền hình của chúng tôi đã có mặt ở Netflix, và tôi rất đỗi ngạc nhiên và vui mừng. Đó là một cơ hội tuyệt vời để hướng tới nhiều người hơn. Tất cả những điều đó xảy ra mà không có tôi can dự vào, vì tôi đã giao trách nhiệm quản lý chức vụ về khâu này cho các con trai tôi.

Con trai tôi là David đã làm tôi ngạc nhiên khi nó cho tôi xem những hình ảnh của một dự án tại Tanzania mà chúng tôi đang tài trợ và giám sát. Tôi chia sẻ niềm vui khi giúp đỡ được nhiều con người hơn, nhưng tôi không phải lo lắng tí nào về bất cứ chi tiết gì trong số hàng ngàn chuyện để đảm bảo là dự án thành công.

Các con trai tôi đang cộng tác với chúng tôi trong chức vụ, và dù chúng tôi vẫn phải làm việc nhiều, nhưng chúng tôi không bị quá tải. Chúng tôi không lo lắng hay bận tâm là bị áp lực. Đầu óc chúng tôi được thanh thoi!

Chúa thích làm cho chúng ta ngạc nhiên và Ngài thường làm thế nếu chúng ta giao mọi sự vào tay Ngài và vào sự giữ gìn của

Ngài. Ngài muốn cộng tác với chúng ta trong cuộc đời, và khi chúng ta để Ngài làm thế thì đầu óc chúng ta được thanh thoi. Theo Kinh Thánh, chúng ta được kêu gọi vào sự hiệp thông và dự phần với Đức Chúa Trời. 1 Cô-rinh-tô 1:9 nói thế này:

Đức Chúa Trời là đáng thành tín; Ngài đã gọi anh chị em vào sự hiệp thông với Con Ngài, là Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta.

Mối quan hệ với Chúa còn hơn là việc đọc Kinh Thánh mỗi ngày, đi nhà thờ mỗi tuần một lần, dâng hiến chút tiền, và làm một số việc lành. Đó chỉ là tôn giáo, nhưng mối quan hệ phong phú và tuyệt vời mà chúng ta dâng cho Chúa qua đức tin nơi Chúa Giê-su là một sự hợp tác. Ngài ban cho chúng ta khả năng và mong chúng ta dùng nó, cùng lúc cũng phải luôn tin cậy Ngài nữa. Ngài cũng sẵn sàng giải quyết bất cứ việc gì chúng ta không

Hãy tin cậy Chúa giúp bạn làm hết sức mình và cũng tin cậy Ngài làm phần còn lại.

giải quyết được. Tôi thích nói, *Hãy tin cậy Chúa giúp bạn làm hết sức mình và cũng tin cậy Ngài làm phần còn lại.*

Tâm Trí Bình An

Chúa ban cho chúng ta tâm trí bình an khi chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Ngài. Mỗi ngày trôi qua, có nhiều tư tưởng đến với tâm trí chúng ta khiến chúng ta lo lắng và bận tâm. Sáng nay tôi gặp một người cực kỳ trầm tính và không hứng thú nói chuyện với tôi, đầu óc tôi suy nghĩ thế này, *Mình không nghĩ cô ta rất thích mình.* Khi tôi nghĩ thế, tôi bắt đầu cảm thấy có

lẽ mình cần làm gì đó để thay đổi tình huống, thế nhưng tôi chẳng nghĩ ra cách phải làm gì.

Khi chúng ta cố làm những điều mà chúng ta không biết cách làm, nó luôn tạo ra căng thẳng, phân vân, lo lắng và đôi khi là sợ hãi. Có điều nào trong đời sống mà bạn cảm thấy mình có trách nhiệm “chấn chỉnh” lại nhưng bạn không biết phải làm gì không? Nếu có, bạn có thể làm điều tôi đã làm sáng nay và cầu nguyện, dâng hoàn cảnh đó cho Chúa và tin cậy Ngài “chấn chỉnh lại.” Tôi đã cầu nguyện một lời đơn giản, “Cha ơi, con giao mối quan hệ của con với vào tay Ngài. Con dâng nó cho Chúa và xin Ngài khiến mối quan hệ này diễn tiến theo ý Ngài.” Ngay khi tôi làm việc đó, sự bình an trong tâm trí trở lại với tôi.

Không lâu sau đó, tôi nghe từ một người con của tôi, tôi biết được là cảm xúc của chúng không được bình thường. Tôi hỏi liệu tôi có thể giúp đỡ gì được chẳng, nhưng chúng nói không, và lập tức tôi suy nghĩ, *Không biết có gì trục trặc đây? Chúng có cãi nhau với ai không? Chúng có cảm thấy tồi tệ không? Chuyện gì đã xảy ra?* Tôi có thể lăm mang hết những gánh nặng này suốt cả ngày, nhưng tôi nhớ lại mình có thể dâng nó cho Chúa, Đấng duy nhất biết điều gì trục trặc và điều gì cần làm.

Tôi cầu nguyện, “Cha ơi, xin hãy giúp quyết định có một ngày tốt lành. Hãy giúp chúng thấy chúng được phước thế nào, giúp chúng cảm tạ Chúa thay vì buồn bã.” Không lâu sau khi tôi cầu nguyện, tôi nhận được tin nhắn: “Con cảm thấy khá hơn rồi. Con yêu mẹ!”

Chúng ta có thể trải qua nhiều điều như thế này mỗi ngày. Không có gì ngạc nhiên khi người ta bị căng thẳng nếu họ không biết cách tin cậy Chúa và giao những lo lắng của họ cho Ngài. Mất hơn nửa đời người tôi cũng từng thuộc trong số

những người này, nhưng bây giờ tôi rất biết ơn Chúa khi tôi biết cần phải làm gì với những lo lắng của mình.

Hãy để Chúa san sẻ hoạt động mỗi ngày của bạn bằng cách nói chuyện với Ngài về mọi sự. Cầu nguyện chỉ đơn giản là nói chuyện với Chúa, nên tôi khuyên bạn đừng xem cầu nguyện là một trách nhiệm cần phải thực hiện. Cầu nguyện là cách chúng ta để Chúa bước vào mỗi khía cạnh của đời sống, bao gồm những khía cạnh tìm cách cướp đi sự bình an của chúng ta và khiến chúng ta lo lắng.

Đừng bị lừa dối mà nghĩ rằng bạn không thể chọn những gì bạn suy nghĩ. Nếu những suy nghĩ trong tâm trí bạn là lo lắng, bạn có thể chọn suy nghĩ về điều khác. Lời Chúa dạy chúng ta phá đổ những tư tưởng sai trật, bắt phục nó để vâng lời Chúa Cứu Thế (xem 2Cô-rinh-tô 10:5). Tôi thấy rằng khi nói chuyện với Chúa Giê-su suốt cả ngày về mọi việc tôi làm và về bất cứ lo lắng nào tôi gặp, là một trong những cách tốt nhất để ở trong sự thông công với Ngài, tận hưởng sự hiện diện của Ngài, và cùng lúc nhận được sự giúp đỡ từ Ngài.

Chúa Giê-su sẽ nghĩ gì khi Ngài gặp phải một tình huống được cho “rắc rối”? Trong Kinh Thánh chúng ta có nhiều ví dụ nói về cách Ngài giải quyết những tình huống như thế, trong mỗi trường hợp, Ngài chọn tin cậy Cha Ngài ở trên trời. Ngay cả khi Ngài ở trên thập tự và cảm nhận Ngài đã bị bỏ rơi, Ngài nói, “Cha ơi, con giao linh hồn con cho Ngài!” (Luca 23:46). Đây là thời điểm khó khăn nhất trong cuộc đời của Ngài, thế nhưng đang lúc chịu đau đớn và khổ hình kinh khiếp Ngài đã tin cậy Đức Chúa Trời!

Kinh Thánh cũng cho chúng ta một sự kí thuật về việc Chúa Giê-su ở trên thuyền và một cơn bão lớn nổi lên. Các môn đồ vốn ở với Ngài đã bị mất vía, đâm ra nhát sợ và kinh hãi, nhưng Ngài thì ngủ ở phía sau thuyền. Khi họ đánh thức Ngài và bày

tỏ nỗi sợ của mình thì Chúa nói, “*Tại sao các người sợ? Các người vẫn chưa có đức tin sao?*” (Mác 4:40).

Chúa mong muốn chúng ta tin cậy Ngài! Ngài ban cho chúng ta sự chọn lựa đó, và chúng ta thấy đều sẽ khôn ngoan hơn nếu chúng ta học tin cậy Ngài bất cứ lúc nào chúng ta bị cám dỗ để lo lắng. Tại sao phải khổ sở trong khi mà chúng ta không cần phải làm thế?

Chuyện Gì Xảy Ra Nếu Tôi Không Nhận Điều Tôi Muốn?

Tôi nghĩ nỗi sợ về việc không nhận được điều mình muốn chính là nguyên nhân chính mà chúng ta thấy khó mà tin cậy nơi Ngài. Phần lớn chúng ta được thuyết phục rằng cách duy nhất để chúng ta biết chắc là chúng ta nhận được điều mình muốn là nếu chúng ta tự lo cho bản thân. Nỗi sợ này ngăn chúng ta không hoàn toàn tin tưởng người khác.

Vì tôi được nuôi dưỡng bởi một người cha và người mẹ ích kỷ và lạm dụng, nên tôi cảm nhận chắc chắn rằng không một ai suy nghĩ đến lợi ích tốt nhất của tôi. Thái độ của tôi là, *Nếu tôi không tự lo cho bản thân, thì sẽ không ai lo cho tôi!* Có lẽ bạn nhận ra thái độ đó, và nó đã làm cho bạn khổ sở như nó đã từng làm với tôi.

Dave thường bị tôi làm cho tổn thương vì tôi không tin tưởng anh ấy lắm, nhưng tôi lại không tin rằng anh ấy chỉ đưa ra những quyết định ích kỷ, chỉ lợi cho anh ấy mà thôi. Tôi tin anh ấy yêu tôi, nhưng cha mẹ tôi cũng đã từng nói là họ yêu tôi và tôi thấy kết cuộc rất khác xa. Tôi bị tiêm nhiễm thói quen không thể tin tưởng ai cho đến khi tôi tin tưởng tình yêu vô

điều kiện của Đức Chúa Trời và nhận ra rằng dẫu một người làm tội tổn thương thì Chúa sẽ chữa lành và an ủi tôi. Chúa

Chúa luôn nghĩ đến lợi ích tốt nhất cho chúng ta trong tâm tư và kế hoạch của Ngài

luôn nghĩ đến lợi ích tốt nhất cho chúng ta trong tâm tư và kế hoạch của Ngài, và khi chúng ta tin điều đó, chúng ta

có thể tin cậy Ngài và học tin tưởng người khác.

Tin cậy Chúa không đảm bảo là chúng ta sẽ luôn có được điều mình muốn. Tuy nhiên, nếu chúng ta không có, lí do duy nhất là Chúa nghĩ đến những điều khác tốt hơn cho chúng ta. Nhiều lần trong đời sống tôi, tôi khát khao và cầu xin Chúa những điều mà tôi không có được, sau đó mới nhận ra nếu Chúa ban cho tôi điều tôi muốn lúc đó thì nó sẽ không tốt cho tôi. Khi chúng ta học muốn điều Chúa muốn cho chúng ta, thậm chí còn hơn là những gì bản thân chúng ta muốn, thì chúng ta có tâm trí bình an trong mọi hoàn cảnh.

Chúa Giê-su nêu ra một ví dụ hoàn hảo về thái độ kiểu này khi Ngài cầu nguyện tại vườn Ghết-sê-ma-nê, trước khi Ngài chịu chết đau đớn. Ngài nói:

...Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin Cha cất chén này khỏi Con.

Dẫu vậy, không theo ý Con, mà xin ý Cha được nên.”

Luca 22:42

Tâm trí bình an dựa trên việc liệu chúng ta có sẵn lòng tin cậy Chúa rằng ý muốn của Ngài là tốt hơn ý muốn của chúng ta dẫu chúng ta có hiểu hay là không. Vì chúng ta được tạo dựng có ý chí tự do, chúng ta có quyền chọn tự điều khiển cuộc đời của mình và sống cho những gì mình muốn, nhưng cảm tạ Chúa, chúng ta cũng có sự lựa chọn khác, đó là tin cậy vào sự tốt lành

và quyền tể trị của Đức Chúa Trời. Tiên tri Ê-sai nói thế này: “Quyền trị vì của Ngài sẽ thêm mãi không ngừng, và hòa bình sẽ kéo dài vô tận...” (Ê-sai 9:7). Càng để Chúa cai quản cuộc đời chúng ta thì chúng ta càng tận hưởng sự bình an!

Ai Cầm Lái Cuộc Đời Bạn?

Khi cuộc đời diễn ra không như chúng ta muốn và chúng ta cũng không học tin cây Chúa, thì rất dễ chúng ta đẩy Ngài ra và tự lèo lái, ra lệnh cho Ngài và cố ép Ngài làm theo cách của chúng ta. Buồn thay, việc làm này sẽ đẩy một người, dù là tay lái giỏi nhất, rơi xuống hố sâu của cảm xúc và suy sụp thuộc linh. Thay vào đó, tại sao lại không để Chúa lèo lái cuộc đời của bạn?

Gần đây tôi nghe một câu chuyện về hai thiếu nữ dành thời gian với nhau trong ngày. Một cô là kiểu người bộc phát, thường làm việc mà không suy nghĩ thấu đáo. Bất chợt cô ta quyết định muốn đổi chỗ với cô gái đang lái xe, cô ta bắt đầu thử lái xe trong khi xe đang chạy. Dù ban đầu tài xế kháng cự, cuối cùng cô ta cũng để cho thử, thế là xe họ rớt xuống hố và bị hư hỏng.

Tôi khuyên bạn hãy để Chúa cầm lái. Đừng cố giật vô-lăng của Ngài trong khi Ngài đang đưa bạn tới chỗ Ngài muốn bạn tới. Hãy để Chúa lèo lái và học đi theo Ngài. Đây là cách sống khôn ngoan nhất, an toàn nhất và thỏa nguyện nhất.

Đây là lúc để ngừng đọc một tí và suy nghĩ về một số câu hỏi sau:

- Trong cuộc đời bạn ai là người cầm lái?
- Bạn vui hưởng tâm trí bình an ở mức nào?
- Bạn thường lãng phí cả một ngày để lo lắng về những chuyện sẽ cướp đi sự bình an của bạn thế nào?

- Có phải nỗi sợ về việc không có điều bạn muốn ngăn bạn tin cậy Chúa không?
- Bạn có khao khát có thêm sự bình an trong tâm trí không?
- Bạn có muốn vui hưởng cuộc sống của mình nhiều hơn không?

Trả lời thành thật những câu hỏi này sẽ giúp bạn xác định mức tin cậy của bạn. Nếu bạn thấy mình không tin cậy Chúa như đáng phải làm thì chẳng có lí do gì để bị định tội cả. Từ giây phút này trở đi bạn chỉ việc chọn tin cậy, đừng chọn lo lắng. Hãy xem câu Kinh Thánh này,

Lạy Chúa, người nào quyết giữ tâm trí mình trung thành theo Ngài, Ngài sẽ ban cho người ấy được bình an trọn vẹn; họ được bình an vì đã giữ lòng tin cậy nơi Ngài.

Ê-sai 26:3

Để tôi gợi ý cách cầu nguyện mới cho bạn. Thay vì chỉ nói với Chúa về điều bạn muốn Ngài làm cho bạn, hãy cố gắng xin điều bạn muốn nhưng hãy thêm vào câu này: “Nhưng, Chúa ơi, nếu đây không phải là điều tốt cho con, thì xin đừng ban cho con!”

Trong cuộc đời của tôi, tôi đã có nhiều lần (chắc chắn trong đời sống bạn cũng vậy) tôi làm việc siêng năng để có điều mình muốn nhưng phát hiện thấy nó không làm tôi thỏa nguyện, thậm chí nó làm cho hoàn cảnh của tôi tồi tệ hơn. Chúng ta mua được thứ mình muốn nhưng thực tế thì chúng ta không trả hết nỗi, và kết cục là áp lực trong tâm trí vì nợ nần. Hay chúng ta bắt đầu tranh cãi với người phối ngẫu khi có sự khác biệt quan điểm, nhưng sau khi có được điều mình nghĩ là mình muốn thì chúng ta phát hiện thật không đáng làm vậy khi

chúng ta trải qua sự khổ sở trong đầu óc và cảm xúc để được như ý mình hay được theo cách của mình.

Tôi học được rằng nếu chúng ta không thể có điều mình muốn kèm với tâm trí bình an, thì có lẽ không đáng để có.

Kinh Thánh khuyên chúng ta hãy để sự bình an làm trọng tài trong cuộc đời chúng ta, đưa ra những quyết định cuối cùng (xem Cô-lô-se 3:15). Sau nhiều năm rối loạn cả về tâm

Nếu chúng ta không thể có điều mình muốn kèm với tâm trí bình an, thì có lẽ không đáng để có

trí và cảm xúc, tôi học biết rằng sự bình an là một món quà giá trị và chúng ta nên làm bất cứ cách nào để có được bình an.

Khi bạn thấy mình khó tin cậy Chúa, thì hãy tự hỏi: “Có phải vì mình sợ nếu mình tin cậy Ngài, mình sẽ không có điều mình muốn không?” Nếu câu trả lời là có, thì bạn đã xác định được nguyên nhân của việc thiếu sự tin cậy và sự bình an.

Chuyện nào cũng phải làm theo cách của mình thì hơi quá quắt. Thật ngạc nhiên là cuộc đời chúng ta đã bị phí phạm quá nhiều khi bắt người khác làm cho chúng ta tự thỏa mãn, rất cuộc thì phát hiện ra rằng chúng ta không thấy thỏa mãn gì cả.

Chỉ có ý muốn của Chúa mới có khả năng làm thỏa mãn chúng ta. Chúng ta được tạo dựng cho Ngài và cho mục đích của Ngài, và bất cứ điều nào không phải thế thì không có khả năng đem đến sự thỏa lòng lâu dài. Khi chúng ta còn trẻ, có thể chúng ta nghĩ có được điều mình muốn là điều quan trọng nhất trong đời, nhưng khi lớn tuổi, hy vọng là chúng ta học được bài học và có đủ kinh nghiệm để sẵn sàng nói, “Tôi khao khát ý muốn của Chúa hơn là ý riêng của tôi.” Không có nơi nào tốt hơn thế để ở trong ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời!

CHƯƠNG 3

Tôi Có Thể Tin Cây Ai Đây?

*...Đáng nguyên rửa thay cho kẻ chỉ tin cây loài người,
kẻ chỉ cậy vào sức mạnh của loài xác thịt,
và xoay lòng lìa bỏ CHÚA.*

Giê-rê-mi 17:5

“Thời buổi này bạn không thể tin ai cả” là một câu nói rất phổ biến, câu nói mà hầu hết chúng ta đều bị cảm dỗ than vãn hết lần này tới lần khác. Tuy nhiên, cho rằng không một người nào đáng tin cậy thì không đúng, và thật nguy hiểm khi trở thành một người hồ nghi và có suy nghĩ như thế.

Tôi nhìn nhận rằng ngày nay tìm những người để tin cậy khó hơn bất cứ thời điểm nào mà tôi có thể nhớ trong cuộc đời của mình, nhưng tôi thẳng thừng từ chối sống với tấm lòng đầy sự hồ nghi và ngờ vực. Tôi đã quyết định tin điều tốt nhất và tin tưởng người khác trừ khi họ cho tôi một lí do rõ ràng để không làm thế. Tôi đưa ra quyết định này không dựa trên kinh nghiệm của tôi với người ta.

Tới năm bảy tuổi tôi biết mình không thể tin tưởng cha mẹ tôi vì họ chỉ quan tâm đến mình và rất lạm dụng. Tôi không thể tin

tưởng những người bà con họ hàng khác, là những người tôi đã xin sự giúp đỡ nhưng họ từ chối và họ dùng những lời bào chữa cho qua: “Tôi không muốn can dự vào; đó không phải việc của tôi.”

Khi tôi lớn lên thành thiếu nữ và rồi đến tuổi trưởng thành, tôi trải qua thêm những kinh nghiệm đau thương khác, mà nó mang theo thông điệp, “Mày không thể tin ai cả?”

Tôi lập gia đình năm 18 tuổi với một thanh niên không chung thủy, ngoài ra anh ta còn là một tên trộm vặt, kết cục anh ta phải vào tù. Tôi chắc mình cũng sẽ gặp những người có thể tin tưởng, nhưng tôi đã quá tức giận với những người đã làm tôi thương tổn và thất vọng đến nỗi tôi có khuynh hướng tập trung vào việc không tin ai.

Tôi cưới Dave vào năm 23 tuổi, từ thời điểm đó trở đi tôi đi nhà thờ đều đặn. Tôi cho rằng vì bấy giờ tôi giao du với những “người đi nhà thờ,” nên tôi có thể tin tưởng họ và sẽ không bị tổn thương, nhưng kết cục điều đó cũng không đúng. Sự thật thì một trong những nỗi thất vọng lớn nhất tôi từng hứng chịu trong cuộc đời là đến từ các cơ đốc nhân. (Tôi có thể nghe một số độc giả sẽ nói, “Amen!”). Có thể bạn đã trải qua điều tương tự, và tôi chắc bạn có một số câu chuyện đau lòng để kể về những điều người ta đã gây ra cho bạn.

Con người, ai cũng có những khiếm khuyết, và chúng ta sẽ lao đầu vào những thất vọng đau đớn nếu chúng ta nghĩ mình hoàn hảo. Chúa Giê-su đến vì những con người yếu đuối, không phải vì những con người mạnh mẽ, và tôi rất biết ơn vì Ngài đã làm thế. Mỗi ngày tôi đều cần lòng thương xót và sự tha thứ. Điều đó có nghĩa tôi cũng cần sẵn sàng ban cho sự thương xót và tha thứ cách rời rộng.

Đề tài lòng tin tưởng - hay nói đúng hơn là việc thiếu lòng

tin tưởng - lấp đầy các hàng tít trên báo ngày nay. Đường như những cáo buộc lạm dụng tình dục thường được tường thuật. Chúng ta đã nghe về vụ bê bối Enron, trong đó hàng ngàn người đã bị lừa, bị đánh cắp tài khoản tiết kiệm nhân thọ. Chúng ta bầu cho các nhà lãnh đạo mà chúng ta nghĩ rằng mình có thể tin tưởng, thế nhưng họ đã làm chúng ta thất vọng vì không làm những gì họ đã hứa.

Làm sao chúng ta có thể phân biệt những người tốt và những người xấu? Làm sao để biết người nào đáng tin cậy và người nào thì không? Làm sao chúng ta biết những người mình có thể tin tưởng? Không có câu trả lời dễ dàng, và đôi khi chúng ta thậm chí không thể tin tưởng những người đáng ra phải hết mực nuôi dưỡng và chăm sóc chúng ta. Chỉ cần hỏi một cô gái bị cha mình, một chấp sự trong nhà thờ, lạm dụng. Ai ai, kể cả gia đình của ông ta, đều tin ông là tấm gương mẫu mực về sự liêm chính và đáng tin cậy. Nhưng rốt cuộc thì ông lại bị phát hiện là kẻ lừa dối và xấu xa.

Trong một bài viết có tựa “Bạn có thể tin tưởng ai?” Dr. Erwin W. Lutzer nói,

Tại sao người ta lại không đáng tin cậy? Dù chúng ta thích nghĩ mình được thúc đẩy bởi những phán đoán đúng đắn, nhưng sự thật thì chúng ta bị những ham muốn ích kỷ thúc đẩy. Và vì chúng ta muốn được người ta nghĩ tốt về mình, nên rất dễ chúng ta chỉ chú ý đến con người bề ngoài, nhưng lại hoàn toàn bỏ qua sự liêm chính của tấm lòng. Đúng vậy, một số người không chỉ lừa dối bản thân họ, nhưng rốt cuộc họ cũng lừa dối người khác. Khi sự tự lừa dối đạt tới độ cao, con người ta sẽ trở thành xấu xa, tiêu

diệt những người xung quanh nhằm để bảo vệ cái “tôi bệnh hoạn” của mình.

Quả thật khó là biết được ai là người để tin tưởng. Ngoại tình đạt ở mức cao hơn hết trước đây. Nhiều sinh viên đại học thú nhận họ gian lận trong việc thi cử. Nhân viên ăn cắp của chủ. Danh sách này còn dài. Ở bình diện nhỏ hơn nhưng nó gây ra sự thất vọng như nhau, việc tìm được cái nghề ổn định thật vô cùng khó khăn hơn bao giờ hết. Và đôi khi một điều đơn giản đó là tin tưởng ai đó giữ cuộc hẹn đúng giờ cũng là hiếm thật. Chúng ta phải làm gì đây?

Liệu chúng ta có nên chấp nhận một thái độ chua chát và ngờ vực để rồi cùng với mọi người mà thốt lên, “Thời buổi này bạn không thể tin cậy ai cả,” không? Hay chúng ta quyết định tin tưởng mọi người cho đến khi họ cho chúng ta đủ lí do để không làm thế? Tôi ủng hộ việc tin tưởng người khác, vì tôi không chấp nhận sống với một thái độ ngờ vực, làm cho tôi khốn khổ, chỉ vì một số người đã làm tôi thất vọng.

Tin Tưởng Với Đôi Mắt Mở Toang

Chúng ta có thể tin tưởng người khác mà không đặt lòng tin cậy nơi con người, vì thực tế chúng ta chỉ tin cậy nơi Chúa mà thôi. Chúa Giê-su nói về điều này và sứ đồ Giăng đã ghi lại:

Nhưng Đức Chúa Jesus không tin họ, vì Ngài biết rõ mọi người.

Giăng 2:24.

Câu Kinh Thánh này không nói Chúa Giê-su không tin

tưởng bất cứ một ai. Trái lại câu này nói Ngài không tin hết những điều họ nói về Ngài. Điều đó có nghĩa gì? Ngài không phó mình cho quan niệm rằng con người sẽ không bao giờ làm Ngài thất vọng. Ngài không đặt mình hoàn toàn vào đôi tay của con người để được an toàn.

Ngài cũng không cần ai nói với Ngài về người nào vì Ngài hiểu thấu lòng dạ con người.

Giăng 2:25

Chúa Giê-su đã biết rất rõ về bản chất con người và sự yếu đuối trong bản chất con người. Ngài đến để giúp sức cho những con người yếu đuối và tha thứ cho những thất bại và tội lỗi của họ. Nếu chúng ta muốn có bình an trong đời, chúng ta cũng cần làm điều tương tự.

Không ai trong chúng ta có thể nói rằng chúng ta đã không làm tổn thương và làm thất vọng người khác, hoặc giả là chúng ta không bị tổn thương và thất vọng. Cá nhân chúng ta đều kinh qua những yếu đuối trong bản chất con người. Tôi chưa bao giờ chú ý làm bất cứ ai tổn thương, nhưng đôi khi tôi lại làm người khác tổn thương. Một phần tất yếu trong mọi mối quan hệ đó là sẵn sàng chấp nhận bị thất vọng nhưng vẫn tìm cách để tiếp tục xây dựng lòng tin tưởng thay vì bỏ cuộc.

Nên tôi quyết định tin tưởng với đôi mắt mở to. Điều đó có nghĩa là tôi không mong bất cứ ai (ngoại trừ Chúa) không làm

Có một sự khác biệt giữa việc tôi bị thất vọng và việc Chúa làm tôi thất vọng.

cho tôi thất vọng. Thậm chí ban đầu tôi cũng thất vọng với Chúa khi mọi việc không diễn ra như tôi hy vọng. Tuy nhiên,

có một sự khác biệt giữa việc tôi bị thất vọng và việc Chúa làm tôi thất vọng. Những mong đợi của tôi chính là nguyên do làm tôi thất vọng, không phải Đức Chúa Trời. Vì Kinh Thánh dạy nếu chúng ta đặt hy vọng vào Ngài, thì Ngài không bao giờ làm chúng ta thất vọng (xem Rô-ma 5:5).

Những Sự Mong Đợi Sai Lầm

Bao nhiêu nỗi thất vọng của chúng ta là do lỗi người khác và bao nhiêu là do lỗi của bản thân chúng ta? Tôi nghĩ đó là một câu hỏi lí thú. Tôi đã nói Chúa không bao giờ làm chúng ta thất vọng. Chúng ta có thể cảm thấy thất vọng về điều gì đó Ngài làm hoặc không làm, nhưng ấy là do lòng mong đợi của chúng ta không đúng. Thay vì muốn điều Chúa muốn, chúng ta lại muốn điều chúng ta muốn.

Mong đợi một người nào đó sẽ không bao giờ làm bạn tổn thương hay làm bạn thất vọng là sự mong đợi sai lầm, đơn giản là vì bản chất con người không hoàn hảo. Chúng ta muốn người ta biết điều chúng ta muốn hay chúng ta cảm nhận thế nào, và khi họ không biết những điều đó, chúng ta đâm ra thất vọng. Chúng ta thất vọng vì người ta không hiểu chúng ta, nhưng tại sao tôi phải bắt lỗi chồng tôi chỉ vì anh không hiểu cái cảm giác của tôi, cho dù bản chất của chồng tôi hoàn toàn không cảm nhận theo cùng một cách như tôi (phụ nữ)? Cá tính của anh khác của tôi, và một số điều thật sự quan trọng với tôi lại hoàn toàn không quan trọng với anh ấy, và ngược lại. Tôi có thể giải thích cho anh cảm nhận của tôi và sau đó anh có thể bày tỏ sự đồng cảm với tôi vì anh yêu tôi, nhưng xét về kinh nghiệm làm phụ nữ, anh vẫn không biết hết cảm nhận của tôi, đơn giản là vì chồng tôi là đàn ông.

Nếu một phụ nữ muốn được cảm thông hoàn toàn, tốt hơn hết là cô ta nên nói chuyện với một phụ nữ khác, một người có cá tính tương tự là điều lí tưởng. Nếu chồng tôi muốn bàn về thể thao với một người thật sự quan tâm, thì nói chuyện đó với tôi sẽ thật vô nghĩa. Do tôn trọng tôi có thể giả đò quan tâm, nhưng tôi không hiểu sự phấn khởi của anh, đơn giản là vì tôi chưa bao giờ cảm nhận chuyện này và chắc chắn là sẽ không bao giờ.

Khi tôi viết điều này, Dave và tôi đã cưới nhau được 50 năm, một trong những lí do hôn nhân của chúng tôi thành công đó là vì trước đây rất lâu chúng tôi đã học biết về tầm quan trọng của việc không mong đợi những điều như thế từ hai phía, là thứ mà mỗi chúng ta thiếu đi cái khả năng đó. Có một số điều chúng ta có thể học cách trao ban cho người khác phát xuất từ lòng tốt, nhưng cũng có những điều chúng ta không thể nào trao ban. Dave muốn tôi hưởng thụ cuộc sống, và anh biết tôi không thể hưởng thụ trừ khi tôi được tự do để thật sự là chính mình, nên anh mừng về con người tôi, chứ không phải con người mà anh ao ước nơi tôi. Tôi làm điều tương tự đối với anh ấy. Chúng tôi mất nhiều năm để đạt tới vị trí này, và mãi cho đến khi chúng tôi làm được chuyện này, thì cả hai chúng tôi đã trải qua nhiều sự tổn thương và thất vọng từ hai phía, chỉ vì là có những mong đợi sai lầm.

Chúa Giê-su biết các môn đồ sẽ làm Ngài thất vọng, nên Ngài được chuẩn bị khi họ làm Ngài thất vọng và không bị tổn thương bởi những hành động của họ. Giu-đa phản bội Chúa Giê-su, Phi-e-rơ chối Ngài, tất cả các môn đồ đều ngã gục trong thời khắc quan trọng nhất của Ngài thay vì cầu nguyện với Ngài như Ngài đã yêu cầu, nhưng dẫu vậy Ngài vẫn yêu thương họ hoàn toàn. Ngài không có thái độ ngờ vực, cho rằng,

“Các người làm tổn thương Ta nên Ta sẽ không bao giờ tin tưởng các người nữa.” Ngài không có những mong đợi sai trật.

Mong đợi người ta làm việc đúng và cố gắng không làm tổn thương chúng ta thì không có gì sai cả, nhưng cùng lúc chúng ta cũng không nên mong họ không bao giờ thất bại. Đơn giản con người là bất toàn.

Tôi đã phí nhiều năm tháng thất vọng và bực bội bởi vì những kế hoạch của tôi không diễn ra như tôi mong đợi, cho đến khi tôi học được rằng rất ít khi sự việc xảy ra chính xác như tôi muốn. Bây giờ thì tôi luôn dự tính cho những việc xảy ra mà không dự tính trước, và làm thế cho phép tôi giữ được lòng bình an. Hãy luôn nhớ rằng khôn ngoan thì luôn dự tính cho những chuyện bất ngờ xảy ra mỗi ngày.

Khôn ngoan thì luôn dự tính cho những chuyện bất ngờ xảy ra mỗi ngày.

Hãy Nhìn Mặt Tích Cực

Chúng ta đã nói về tất cả hạng người mà chúng ta không thể tin tưởng, nhưng còn những người đã chúng ta hết lần này tới lần khác rằng họ có thể đáng tin tưởng thì sao? Như đã nói, không ai là toàn hảo, nhưng trên đời này vẫn có một số người nổi bật, có sự liêm khiết và chân thật. Chúng ta có thể tin là họ giữ lời và không bao giờ chủ ý phá đổ lòng tin tưởng của chúng ta.

Tôi được đặc ân quen biết một số ít những người như thế và tôi biết ơn vì có họ. Khi tôi bị tổn thương và bị cám dỗ để có thái độ “mày không thể tin tưởng ai” len lỏi vào lòng tôi, thì tôi nhớ đến những con người ít ỏi đó, là những người tiếp tục mang lại niềm hy vọng cho tôi.

Tốt hơn hết là luôn nhìn mặt sáng, tích cực của mọi vấn đề thay vì nhìn mặt chua chát, tiêu cực. Một cái nhìn mang lại cho chúng ta bình an, còn cái nhìn kia cướp đi sự bình an, vậy tại sao không làm tất cả những gì bạn có thể để làm cho cuộc đời của bạn được tốt đẹp theo khả năng của bạn bằng cách nhìn mặt tích cực?

Sự Phân Biệt

Có một ân tứ của Thánh Linh được ban cho chúng ta được gọi là ơn phân biệt các linh (xem 1 Cô-rinh-tô 12:4-11). Đó là một ân tứ siêu nhiên từ Chúa, đôi khi cho phép chúng ta có khả năng phân biệt được ai xấu và ai tốt. Tôi thường cầu nguyện xin ân tứ phân biệt. Tôi biết Chúa có thể khiến tôi biết điều gì đó trực trặc về một ai đó mà về tự nhiên tôi không tài nào biết được. Gần đây tôi có cảm nhận như thế về một người tôi vừa mới gặp. Mỗi lần tôi thấy họ là tôi nghĩ, Tôi không tin tưởng bạn. Lúc đầu tôi hành hại bản thân mình vì đã nghi ngờ và chỉ trích, nhưng sau đó hai người khác nhau đã kể cho tôi nghe vào hai dịp khác nhau rằng người mà tôi đang nói đến thực chất không như vẻ ngoài của họ. Họ thể hiện là người tin kính, tin tưởng mạnh mẽ về một đời sống tin kính, nhưng thật ra trong đời sống hàng ngày thì họ không như thế.

Gần đây tôi cũng trải qua một cảm giác đó là có điều gì đó không ổn với một nhân viên của mình. Tôi không biết đó là chuyện gì, nhưng tôi cảm thấy khó chịu khi ở với họ. Sau vài tháng, chúng tôi phát hiện người đó không thực hiện đúng chức năng công việc, họ đã che đậy một số chuyện mà đáng lẽ phải

được phơi ra ánh sáng. Vì tôi đã cảm nhận có điều gì đó trực trặc, nên sự thất vọng tôi cảm nhận không lớn cho bằng việc tôi thất vọng do ngạc nhiên. Sự phân biệt có thể ngăn chặn chúng ta không giao du với những thành phần xấu, nó cũng giúp chúng ta chuẩn bị trước đối với những chuyện trước khi nó xảy ra.

Khi tôi có cảm giác có điều gì đó không đúng hay tôi không thoả mái với một người nào đó, tôi không bao giờ lệ thuộc vào cảm giác đó, vì tôi biết mình có thể sai và tôi không muốn phán xét ai hay đóng lòng mình với họ chỉ dựa vào một cảm nhận. Nhưng việc đó giúp tôi cẩn thận hơn và quan sát kỹ hơn. Tôi cầu nguyện rằng nếu có một vấn đề thì Chúa sẽ bày tỏ, và Ngài luôn luôn làm thế. Hãy cầu nguyện xin ơn phân biệt. Nó sẽ giữ bạn không bị lừa dối và bị tổn thương.

Một người thuộc linh thật sự là một người biết phân biệt:

Một người thuộc linh có thể nhận biết mọi sự, còn chính người ấy, không ai có thể nhận biết chính xác được.

1 Cô-rinh-tô 2:15

Tin Cây Đức Chúa Trời!

Dù không phải lúc nào chúng ta cũng tin tưởng con người, nhưng chúng ta có thể luôn luôn tin cậy Chúa! Cha thiên thượng của chúng ta đã chứng minh hết lần này tới lần khác rằng Ngài có thể đáng tin cậy khi chúng ta giao phó điều gì đó cho Ngài.

Tôi nhận thấy có những thắc mắc chúng ta sẽ cần nói đến, ví dụ: Nếu Chúa là tốt lành và Ngài tể trị, vậy thì tại sao Ngài không làm gì đó về những hoàn cảnh kinh khiếp trong cuộc đời của người ta? Làm sao chúng ta có thể tin tưởng một người có

khả năng làm cho nỗi đau của chúng ta vơi đi nhưng lại không làm? Cha tôi, một người rất xấu xa, sống đến 83 tuổi, còn mới đây tôi dự đám tang của một tín hữu 37 tuổi, người vợ và mẹ của hai đứa con nhỏ. Tại sao người xấu đôi khi lại sống lâu còn người tốt thì chết trẻ?

Có một số câu trả lời, nhưng các câu trả lời của chúng ta có thể là không đủ để làm thỏa mãn mọi người. Khả năng của tôi có khiếm khuyết, dầu vậy tôi sẽ cố gắng hết sức để nói về những chủ đề này ở phần sau của sách.

Nhưng một lần nữa, hãy để tôi nói rằng việc tin cậy Chúa luôn luôn cần có một số thắc mắc không được trả lời nhưng vẫn tin cậy Ngài. Một phần của việc tin cậy Chúa mà không có những giới hạn nghĩa là chúng ta không ngừng tin cậy Ngài khi chúng ta vẫn còn có những câu hỏi mà không có câu trả lời! Có thể chúng ta không biết câu trả lời, nhưng chúng ta có thể yên nghĩ trong đức tin rằng Chúa biết câu trả lời.

Tin cậy Chúa là một đặc ân, đó là một chọn lựa chúng ta có thể đưa ra nếu chúng ta chọn làm thế. Sau nhiều năm thắc mắc vô số điều, tôi quyết định tin cậy Chúa vì nếu không làm thế thì không có cách nào để tôi có thể hạnh phúc. Tôi tin Ngài xứng đáng để tôi tin cậy. Tôi đã trải qua những chuyện như đặt lòng tin tưởng việc gì đó hay tin ai đó và tôi phát hiện ra không ai mà không có những lỗi lầm để xứng đáng cho tôi tin tưởng hoàn toàn, thì lúc đó tôi tin tưởng Chúa. Tôi đã cố gắng tin cậy bản thân, và đó là một thảm họa vô cùng. Tôi đã cố gắng tin cậy người khác, và dù có một số người thật sự tốt, và tôi thấy bản chất con người là lầm lỗi. Không nên tin các nhà lãnh đạo, không nên tin thị trường chứng khoán và không nên tin các kỹ sư trí. Sau khi cân nhắc những chọn lựa khác của mình

thì tôi thấy Đức Chúa Trời vẫn trỗi vượt hơn hết - nên tôi tin cây Đức Chúa Trời.

Thật lí thú là khi tôi viết dòng cuối cùng này, tôi cảm nhận một niềm vui bất tận trong tâm hồn tôi! Điều đó cho tôi biết rằng Chúa vui mừng khi tôi tin cây Ngài. Ngài thích việc đó, vì Ngài sống trong dân sự Ngài nên khi Ngài vui mừng chúng ta cũng vui mừng.

Nếu bạn đã từng thất lạc niềm vui của bạn đã đi đâu mất rồi thì hãy kiểm tra lại niềm tin của bạn. Phao-lô nói với người Rô-ma rằng niềm vui và bình an được tìm thấy trong niềm tin (xem Rô-ma 15:13). Tôi đã thử nghiệm nguyên tắc này trong đời sống mình và biết điều này đúng. Khi tôi tin cây Chúa, tin Lời Ngài và những lời hứa của Ngài, tôi có sự bình an, sự vui mừng và tận hưởng cuộc sống. Nhưng khi tôi không tin cây Ngài, tôi đầy nghi ngờ, sợ hãi, lo lắng và lo âu. Việc này gây ra nhiều căng thẳng và tôi mang một gánh nặng mà tôi không muốn mang.

Chúng ta chỉ có hai chọn lựa: tin cây Chúa hoặc không tin cây Ngài. Đây không phải việc chúng ta có thể làm nửa vời mà lại muốn hưởng đầy đủ lợi ích của nó! Nhưng như đã gợi ý trước đó, trên hết là hãy thành thật với Chúa. Đối với Chúa việc bạn giả vờ không đưa bạn đến đâu cả. Nếu bạn gặp khó khăn trong việc tin cây Chúa nhưng bạn lại muốn tin cây Ngài, thì hãy cầu nguyện lời này, “Lạy Cha, con tin Ngài giúp con học để tin cây Ngài.”

“Lạy Cha, con tin Ngài giúp con học để tin cây Ngài.”

Chúa sẵn sàng gặp gỡ bạn ngay tại vị trí hiện tại của bạn và đưa bạn tới nơi bạn cần phải tới. Đó là tin tức tốt lành của Phúc Âm.

CHƯƠNG 4

Dựa Vào Bản Thân Là Ngu Dại

Chúng tôi không cho rằng nhờ khả năng của mình mà chúng tôi đã làm được việc gì, nhưng khả năng chúng tôi có được là do Đức Chúa Trời ban.

2 Cô-rinh-tô 3:5

Tin cậy Chúa hay tin tưởng bản thân? Đây là sự tranh cãi biết bao đời nay mà nhiều người ngẫm nghĩ đến câu hỏi này mỗi ngày. Chủ nghĩa nhân bản từ trước giờ luôn tranh đấu chống lại quan niệm là cần đến Đức Chúa Trời.

Mỗi con người, và chắc chắn là mỗi Cơ Đốc nhân, nên nỗ lực sử dụng hết sức khả năng của mình, và chúng ta cần đưa ra những quyết định. Nhưng chúng ta không được kêu gọi để tự lèo lái cuộc đời của mình, làm theo ý mình muốn và bỏ qua Chúa cho đến khi chúng ta gặp phải sự cố khẩn cấp không thể giải quyết được.

Cố gắng sống cuộc đời dựa vào bản thân chỉ kết thúc trong sự kiệt quệ cả về tâm trí, cảm xúc và thể chất và đâm ra thất vọng, sống ảo tưởng và có khả năng là giận dữ và rối loạn.

Giô-suê 24:15 đưa ra một chọn lựa mà chúng ta phải có, và đó vẫn là sự lựa chọn quan trọng nhất đối với mỗi tín hữu.

Bây giờ nếu anh chị em không muốn thờ Chúa, hôm nay hãy chọn lấy thần nào mình muốn thờ, hoặc các thần tổ tiên anh chị em đã thờ bên kia Sông Cả, hoặc các thần của dân A-mô-ri trong xứ anh chị em đang sống đây, nhưng tôi và gia đình tôi sẽ thờ Chúa.

Trong số tất cả những lời cảnh báo tôi có thể đưa ra cho bạn hôm nay, lời cảnh báo quan trọng nhất là, “Hãy tự đưa ra lựa chọn của mình, liệu bạn có phục vụ Chúa hay không, đừng để thế gian hay bất cứ người nào khác chọn cho bạn.”

Ai là người mà bạn tin thác cuộc đời duy nhất của bạn? Có phải là Đấng Alpha và Omega, Đấng biết sự cuối cùng ngay từ khởi đầu không? Hay bạn sẽ tin tưởng vào các thần của hệ thống thế gian và tinh thần dựa vào bản thân?

Ai là người mà bạn tin thác cuộc đời duy nhất của bạn?

Thế Nào là Dựa Vào Bản Thân?

Dựa vào bản thân là nỗ lực của con người nhằm đạt đến hạnh phúc qua những vẻ hào nhoáng bên ngoài như tiền bạc, địa vị, quyền lực, danh vẻ, tài sản và vân vân. Khi chúng ta tin rằng những thứ này sẽ làm cho chúng ta hạnh phúc, chúng ta sẽ miệt mài đeo đuổi chúng, chỉ để rồi chuốc lấy những thất vọng khi phát hiện ra rằng nó không đem lại những gì chúng ta nghĩ là vậy.

Có người đã nói, “Nhiều người để cả đời cố leo lên nấc thang thành công, chỉ rồi sau đó phát hiện ra rằng cái thang đặt không đúng chỗ.” Tôi không tin một người lúc sắp chết lại hỏi về số tiền

trong tài khoản của họ còn lại bao nhiêu. Thường là họ gần gũi với gia đình, bạn hữu, và hy vọng là họ được ở với Chúa.

Tôi đoán chắc là bạn chưa từng phát biểu hay nghe người ta nói, “Tôi chẳng cần ai cả. Tôi có thể tự lo cho bản thân tôi.” Trong cuộc đời tôi, có dạo tôi đã nói điều đó hoặc nói những lời tương tự, nhưng thật biết ơn thay tôi phát hiện ra rằng tôi thật sự cần người khác, và tôi rất cần Chúa. Những người nào nói họ bất cần ai thường là những người bị người khác làm tổn thương một cách sâu xa, và họ chưa được giới thiệu đến mối quan hệ đích thực với Đức Chúa Trời qua Chúa Giê-su. Họ không tin tưởng ai cả ngoại trừ bản thân họ, và họ chưa khám phá ra rằng việc tin tưởng bản thân là lựa chọn tệ nhất mà họ chọn. Họ cần gặp Đức Chúa Trời chân thân, Đấng tạo dựng ra họ và yêu thương họ vô điều kiện.

Một người có thể nghĩ họ không cần ai, nhưng Chúa đã tạo dựng chúng ta để cần lẫn nhau, và dù muốn hay không, chúng ta không thể thực hiện hết chức năng của mình nếu chúng ta không học nương nhờ và hợp tác với những người khác trong cuộc sống. Là những cá thể, mỗi chúng ta có những tài năng và khả năng, nhưng không ai trong chúng ta có tất cả. Chúa đặt để chúng ta trong những mối quan hệ với những người khác, là những người có thứ mà chúng ta không có, và khi chúng ta học làm việc với nhau, chúng ta có thể hoàn thành những điều lớn lao và tận hưởng cuộc sống.

Buồn thay, chúng ta thường phí thời gian chỉ trích người khác vì họ không làm theo cách chúng ta làm, và chúng ta khước từ họ thay vì chấp nhận họ. Điều này khiến chúng ta lỡ mất những điều mà họ có thể thêm vào cuộc đời chúng ta, và điều đó cũng khiến chúng ta đánh mất cơ hội thêm những điều

khác cho đời sống họ. Một trong những điều quan trọng nhất mà tất cả chúng ta đều có thể học được đó là mỗi người đều rất giá trị. Họ cũng bất toàn như chúng ta, và những mối quan hệ tốt đẹp đều cần phải tốn công sức và nỗ lực, nhưng nó đáng để chúng ta nỗ lực làm việc.

Đừng cho rằng vì bạn đã bị ai đó làm tổn thương nên mọi người đều sẽ làm bạn tổn thương! Tốt hơn là hãy tin tưởng và đôi khi bị tổn thương hơn là sống tách biệt và không chịu mở lòng ra với ai cả. Do va chạm

với nhiều con người mà trước đây tôi đã dựng một bức tường ngăn cách trong lòng tôi và sợ không cho phép ai bước vào.

Đừng cho rằng vì bạn đã bị ai đó làm tổn thương nên mọi người đều sẽ làm bạn tổn thương!

Tôi từng có một số mối quan

hệ, nhưng nó không lành mạnh vì tôi để nhiều thời gian cho việc cố thủ để không bị khước từ hơn là dành thời gian xây dựng mối quan hệ đó trở nên tốt đẹp. Thật cảm tạ Chúa biết bao, qua mối quan hệ của tôi với Chúa và qua kinh nghiệm quyền năng của Lời Ngài mà tôi học để tin cậy trở lại.

Nếu bạn đã bị tổn thương, Chúa đang chờ đợi để chữa lành tâm hồn thương tổn của bạn. Ngài chữa lành kẻ vỡ lòng và ban cho họ niềm vui thay vì sầu thảm (xem Ê-sai 61:1-7). Ngài sẽ trở thành bức tường bảo vệ quanh bạn. Chúa không bảo đảm rằng chúng ta sẽ không bao giờ bị tổn thương, nhưng Ngài hứa an ủi, chữa lành và phục hồi chúng ta khi chúng ta bị thương tổn. Hãy dành thời gian để đọc chậm rãi và suy gẫm câu Kinh Thánh sau. Các câu này đã giúp tôi rất nhiều trong suốt những năm tháng tôi học lệ thuộc nơi Chúa thay vì dựa vào bản thân.

Tôn ngợi Đức Chúa Trời, Cha của Đức Chúa Jesus Christ, Chúa chúng ta. Ngài là Cha thương xót và Đức Chúa Trời luôn an ủi. Ngài an ủi chúng ta trong mọi cơn đau buồn, để chúng ta có thể an ủi những người khác trong mọi cơn đau buồn của họ bằng niềm an ủi chính chúng ta đã được Đức Chúa Trời an ủi.

2 Cô-rinh-tô 1:3-4

Nếu tôi không để Chúa chữa lành tâm hồn bị tổn thương của tôi, tôi sẽ không thể dạy dỗ người khác cách nhận sự giúp đỡ và an ủi từ Ngài. Chúa cũng có một số công việc quan trọng để bạn làm, và có những con người cần bạn giúp đỡ. Nếu bạn là một trong số những người còn bị thương tổn và bị chôn vùi trong những nỗi đau ở quá khứ, thì tôi cầu nguyện để bạn bắt đầu nhận sự an ủi và chữa lành của Chúa ngay hôm nay. Hãy bắt đầu bằng cách xin Chúa chữa lành tâm hồn của bạn và an ủi bạn trong nỗi đau của mình.

Chúa sẽ không chỉ chữa lành bạn, Ngài sẽ phục hồi lại những năm tháng đã bị đánh mất trong cuộc đời bạn. Ngài hứa ban

Chúa sẽ không chỉ chữa lành bạn, Ngài sẽ phục hồi lại những năm tháng đã bị đánh mất trong cuộc đời bạn.

cho chúng ta phước hạnh gấp đôi thay cho những hoạn nạn trước đây nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài. Mặc dù tất cả những chuyện này không xảy ra tức thời, nhưng nó sẽ xảy ra từng

hồi từng lúc khi chúng ta tiếp tục tin cậy Chúa và hợp tác với Đức Thánh Linh để đạt đến sự đầy trọn. Ê-sai 61:7 nói:

Thay vì hổ thẹn, dân Ta sẽ nhận phước gấp đôi; thay vì

tử nhục, chúng sẽ vui mừng hưởng phần của mình sẽ nhận. Như vậy chúng sẽ hưởng gấp đôi phần được chia trong xứ; niềm vui đời đời sẽ ở với chúng luôn luôn.

Lời hứa này của Chúa đã ứng nghiệm trong chính đời sống tôi và cho nhiều người khác mà tôi biết. Nếu những phúc hạnh này chưa phải là kinh nghiệm của bạn thì bạn có quyền tin cậy. Tin cậy Chúa là chìa khóa mở ra lời hứa này và tất cả những lời hứa khác nữa.

Kẻ Ngu Dại

Châm Ngôn là một cuốn sách chia sẻ những nguyên tắc của sự khôn ngoan. Tác giả Sa-lô-môn để nhiều thời gian chỉ rõ kết quả của sự khôn ngoan và hậu quả của sự ngu dại. Có những lời hứa dành cho cả người khôn lẫn kẻ dại. Người khôn được hứa ban đủ thứ phúc lành mà bạn có thể kể ra: sự hướng dẫn, sự bảo vệ, sự sống lâu và sức khỏe tốt, sự thịnh vượng cho cả ba phần của con người, sự thăng tiến và sự tôn trọng và vân vân. Nhưng kẻ ngu dại thì chuốc lấy những điều ngược lại.

Trong Châm Ngôn, kẻ ngu thường được miêu tả là người tự tin hay tự mãn. Chúng ta nói rõ hơn - ai mà tự mãn là kẻ ngu dại, và hậu quả của một sự chọn lựa như thế chẳng bao giờ là tốt đẹp. Người tự mãn không chịu nhận lời khuyên. Hẳn được thuyết phục rằng cách của hắn luôn đúng. Sự xấu hổ là phần thưởng cao nhất “dành tặng” cho kẻ ngu (xem Châm Ngôn 3:35). Người ngu nói mà không suy nghĩ, và bạn có thể nhận ra họ qua cách nói chuyện. Họ là người chế nhạo và khinh thường người công bình. Họ thích sự ác mà ghét sự lành. Một trong

những đặc điểm nguy hại nhất của một kẻ ngu hay tự mãn là sự kiêu ngạo. Chính sự kiêu ngạo đã lừa dối họ và họ không chịu lắng nghe Chúa.

Tôi nghĩ sẽ an toàn khi nói trên đời này có rất nhiều kẻ ngu, và họ sẽ gặt kết quả của sự ngu dại của mình nếu họ không chịu thay đổi. Điều lí thú nhất về Đức Chúa Trời là Ngài ban những sự khởi đầu tươi mới bất cứ khi nào chúng ta cần. Không ai phải bị chôn vùi mãi trong quá khứ của mình trừ khi họ chọn như vậy. Dù tôi từng là người tự mãn trong nhiều năm, nhưng nhờ Chúa giúp tôi đã thay đổi, và tôi nhận thức rõ ràng tôi cần Chúa trong mọi lúc và tôi cũng cần người khác nữa! Tôi tin cậy Chúa đặt để đúng người trong cuộc đời tôi và rồi khi chúng tôi cùng nhau tin cậy Chúa thì nhiều điều kì diệu xảy ra.

Thậm chí một người thật sự kết ước trở thành một cơ đốc nhân thì đôi khi cũng làm những điều ngu dại. Ít ra thì tôi biết mình đã từng làm như thế. Vài tháng trước, tôi đưa ra một cam kết lâu dài mà không suy nghĩ thấu đáo, và giờ tôi ước gì mình đã không cam kết. Tôi cam kết phát xuất từ cảm xúc, hơn là để thời gian tìm kiếm sự khôn ngoan của Chúa. Tôi đã ăn năn và xin Chúa giúp tôi giữ lời hứa vì tôi biết nếu không giữ lời thì tôi lại càng ngu dại nữa, và tôi có thể học được lỗi lầm trong sự phán đoán này.

Điểm tôi muốn nói là tất cả chúng ta lúc này hay lúc khác đều có sự ngu dại, nhưng nếu lòng chúng ta ngay thẳng với Chúa, Ngài có thể biến những lỗi lầm đó thành ích lợi cho chúng ta. Đôi khi việc đưa ra những quyết định ngu dại và không tham vấn Chúa thì khác với việc sống như một kẻ ngu dại tự mãn.

Việc học biết rằng một kẻ ngu dại được mô tả trong Kinh

Thánh là kẻ tự mãn, là người chỉ dựa vào bản thân đã mở mắt tôi rất nhiều. Tự mãn là một nan đề trầm trọng hơn là chúng ta tưởng. Về căn bản hành động như thế là đóng lại với tất cả cánh cửa giúp đỡ mà Chúa muốn mở cho chúng ta. Khi chúng ta cậy vào bản thân thì kết quả thật nhỏ bé khi so với những kết quả lạ lùng mà chúng ta có được khi chúng ta tin cậy Chúa.

Bạn Không Cần Phải Làm Hết

Không tin ai mà chỉ tin bản thân là một gánh nặng rất khó mang. Điều này có nghĩa là bạn phải làm tất tần tật. Ôi thôi! Nội nghĩ đến việc đó thôi tôi cũng mệt rồi, vì tôi nhớ lại lúc tôi đã từng làm như thế. Một phần định nghĩa của sự tin cậy là “nương nhờ,” có nghĩa là nương dựa, đặt lòng tin cậy, lệ thuộc hay nhờ cậy. Khi chúng ta lệ thuộc người khác, lập tức chúng ta làm cho gáng nặng vơi đi.

Nếu bạn nghe bản thân mình thủ thỉ, “Mình không thể tiếp tục như thế này được nữa,” thì có lẽ điều đó đồng nghĩa là bạn đang ôm đồm quá nhiều việc mà bạn có thể chịu đựng được. Mỗi chúng ta đều có giới hạn. Chúng ta có thể nhận ra những giới hạn này nếu chúng ta để ý đến mức độ căng thẳng của mình. Khi tôi mang những gánh nặng như thế đến nỗi lúc nào tôi cũng thấy kiệt sức, hay than phiền, thường nhăn nhó và không kiên nhẫn với người khác, đó là lúc tôi đã đi vượt quá giới hạn của mình. Tôi cần sự giúp đỡ, hoặc là từ Chúa hoặc là từ ai đó Chúa mang đến. Tôi cần phải phụ thuộc vào người khác, nhưng làm điều đó thật khó nếu chúng ta không biết cách tin cậy.

Chúng ta có thật sự cần làm tất cả những việc chúng ta làm

không? Phải chăng chúng ta là người duy nhất có thể làm công việc cần được làm? Hay đơn giản là chúng ta sợ phải tin tưởng người khác? Hoặc phải chăng chúng ta có tiếng là “người làm tất cả?” Để thành thật trả lời những câu hỏi này đòi hỏi sự tra xét sâu xa trong linh hồn. Chúng ta rất giỏi che giấu cái tôi của mình. Có bao nhiêu người thật sự biết được bản thân họ và các động cơ đằng sau những việc họ làm? Chúng ta có ngại tự hỏi bản thân mình tại sao chúng ta nghĩ chúng ta phải làm tất tần tật bởi vì có lẽ chúng ta không thích những câu trả lời mà chúng ta phát hiện ra? Một trong những điều tôi khám phá được là tôi cảm thấy tôi phải biết mọi việc bởi vì trước đây tôi là người rất kiêu ngạo, nghĩ rằng không ai có thể làm tốt công việc như tôi làm.

Tôi cũng bị khước từ trong cuộc đời của mình trong quá khứ, vì có đó tôi rất e dè nhờ người khác giúp đỡ vì nghĩ rằng nếu tôi làm thế, tôi sẽ bị từ chối. Chẳng dễ chịu chút nào khi chúng ta nhờ giúp đỡ nhưng lại nhận câu trả lời “không được.” Giống nhiều người khác, tôi từng sợ tra xét đời sống của mình, thế là tôi tiếp tục làm tất cả cho đến khi tôi gần như suy sụp. Chính lúc đó mà tôi mới chịu xin Chúa giúp đỡ!

Nếu bạn cảm thấy mình đang ở bước đường cùng, hãy vững vàng và xin Chúa giúp đỡ. Khi chúng ta xin Chúa giúp đỡ chúng ta, Ngài thường ban cho chúng ta những lẽ thật rất khó nuốt. Lẽ thật khiến chúng ta được tự do, nhưng chỉ khi chúng ta đón nhận lẽ thật đó, và thật lòng mà nói thì nó thường làm chúng ta đau đớn.

Trước đây rất khó cho tôi để nhìn nhận tôi kiêu ngạo, vì tôi thích kiểm soát và rất tự mãn. Lúc đó thái độ “bất cần ai” của tôi là tội lỗi. Khi Chúa bày tỏ những điều này cho tôi, tôi cảm nhận như thể tâm hồn tôi bị xé tung ra và được phơi bày một

cách khó chịu, nhưng lẽ thật đã giải phóng tôi. Và lẽ thật cũng sẽ làm tương tự cho bất cứ ai sẵn lòng đón nhận.

Bây giờ tôi không chỉ không muốn làm tất tần tật, tôi biết mình không thể làm tất cả! Thực tế thì tôi không bao giờ có thể làm thế, và bạn cũng không.

Tin cậy Chúa là sự khởi đầu của tất cả sự chữa lành. Chúng ta phải tin tưởng đường lối của Ngài dẫu lúc đầu dường như mọi thứ càng trở nên tồi tệ hơn. Thật khó hiểu tại sao sự chữa lành có thể làm chúng ta bị “tổn thương” hơn là bệnh tật, nhưng bàn đến phạm trù thuộc về tâm hồn, thì trường hợp này rất đúng. Trước đây tôi có một tâm hồn bệnh hoạn.

Tin cậy Chúa là sự khởi đầu của tất cả sự chữa lành.

Lúc đó tôi không biết cách để tin cậy. Tôi sống trong sợ hãi. Balo của tôi chất đầy những gánh nặng và tôi đã liên tục mang những gánh nặng này. Thật ra tôi rất vui vì tôi có một quá khứ như thế để kể ra, vì kinh nghiệm đó đã giúp tôi nhìn thấy giờ cuộc đời của tôi thật tuyệt vời làm sao. Khi tôi nhớ lại những áp lực mà tôi đã từng sống trước đây và hiện giờ tôi thấy thật nhẹ nhàng và tự do, tôi thật sự kinh ngạc trước quyền năng và sự tốt lành của Chúa!

Tôi nói về lối sống của tôi trước đây vì tôi nghĩ nhiều người vẫn còn bị chôn vùi trong đó. Tôi cầu nguyện rằng khi biết được có ai đó đã được tự do thì sẽ làm một tâm hồn mới mẻ được khích lệ rằng điều tương tự có thể xảy ra cho họ nếu họ “buông tay ra và để Chúa hành động” trong đời sống họ.

Hãy nương nhờ Chúa và lệ thuộc nơi Ngài để giúp bạn và chăm sóc bạn! Tôi liên tục bị sốc khi tôi nghĩ đến rất nhiều người ở thế gian ngày nay nghĩ rằng họ không cần Chúa. Nếu

tôi không có Chúa trong cuộc đời mình một giây phút nào, tôi không thể tìm thấy mục đích trong bất cứ việc gì. Chúa thiết kế chúng ta là để cần Ngài, nên ngoài Chúa chúng ta không bao giờ có thể “sống cho ra hồn.” Một số người có thể tự lừa dối bản thân, nghĩ rằng họ có tất cả, nhưng “ngày tàn” của họ đang đến. Rốt cuộc họ cũng phải chết, và hy vọng rằng họ hạ mình đủ mời Chúa vào lòng họ.

Nếu bạn bị cáo trách theo cách nào đó qua sự dạy dỗ về lòng tự mãn và bạn muốn được giúp đỡ thì hãy cầu nguyện! Chúa là chuyên gia đứng đầu thế giới trong việc giúp đỡ con người! Thánh Linh của Ngài ở đây với chúng ta và Ngài được gọi là Đấng Giúp Đỡ (xem Giăng 14:26). Hãy tưởng tượng: Bạn có một Đấng Giúp Đỡ từ trời luôn túc trực chờ bạn mọi lúc, vậy tại sao không để cho Ngài làm việc gì đó? Thật ra thì bạn không cần phải làm hết đâu. Sự thật là Chúa Giê-su đã làm hết rồi, và qua việc tin cậy, tin tưởng và tín thác vào Ngài, bạn có thể thở phào nhẹ nhõm và quăng đi gánh nặng của mình!

Bạn có thể lệ thuộc nơi Chúa thay vì dựa vào bản thân.

CHƯƠNG 5

Hãy Tin cậy Chúa Và Làm Việc Lành (Phần 1)

Hãy tin cậy Đức Giê-hô-va, và làm điều lành; khá ở trong xứ, và nuôi mình bằng sự thành tín của Ngài.

Thi Thiên 37:3

Thi Thiên 37:3 là một câu Kinh Thánh hứa rằng nếu chúng ta tin cậy Chúa và làm việc lành, chúng ta sẽ được Chúa nuôi, nhưng lời hứa này không chỉ nói về việc có đủ thức ăn để làm thỏa mãn chúng ta mà có nghĩa là chúng ta sẽ thỏa lòng và mãn nguyện trong tâm hồn. Có thể chúng ta muốn thay đổi một số việc, nhưng đang lúc chúng ta chờ đợi, chúng ta có thể có một tâm hồn mãn nguyện trong Chúa.

Tin cậy Chúa là một lợi ích lớn lao đối với con cái Chúa, cho phép chúng ta tận hưởng cuộc sống chứ không chỉ tồn tại. Hãy nhớ rằng việc tin cậy Chúa là sự lựa chọn của chúng ta và là một đặc ân. Nhưng có một điều khác nữa mà cần nói thêm về việc tin cậy để chúng ta nhận được đầy đủ lợi ích của nó, và đó là làm “việc lành.”

Chương này có thể là chương quan trọng nhất trong sách này. Nguyên tắc Kinh Thánh của Thi Thiên 37:3 đã giúp tôi rất nhiều trong đời sống, và tôi tin nó cũng quan trọng đối với bạn.

Tin cậy Chúa có nghĩa là chúng ta trao lo lắng của mình cho Ngài và tuyệt nhiên không lo lắng hay lo âu về bất cứ điều gì, nhưng điều này cũng không có nghĩa là chúng ta rũ bỏ trách nhiệm của mình. Thường thì có những việc Chúa cảm động chúng ta làm để nhận được điều chúng ta ước ao. Một số người có quan niệm sai lầm rằng tin cậy hay chờ đợi Chúa là không làm gì hết và chờ đợi cách thụ động để Chúa hết làm mọi việc, nhưng nghĩ như thế thì không đúng. Chẳng hạn, ai đó đang tin cậy Chúa giúp họ có được một việc làm nhưng lại không siêng đi tìm kiếm việc làm thì chắc chắn kết quả sẽ không khả quan.

Phao-lô nói rõ điều này trong bức thư gửi cho người Ê-phê-sô. Ông nói họ phải làm tất cả những gì hoàn cảnh đòi hỏi, và sau đó giữ vững vàng vị trí của mình (xem Ê-phê-sô 6:13). Trong câu Kinh Thánh này ta thấy nguyên tắc “tin cậy Chúa và làm việc lành.” Hãy làm điều bạn nên làm, hãy làm điều bạn có thể làm, và tin cậy Chúa làm những điều bạn không thể làm hoặc không nên làm.

Điều trước tiên chúng ta cần phải làm là luôn tin cậy Chúa trong mọi lĩnh vực của đời sống. Điều thứ hai chúng ta cần làm là sẵn sàng làm bất cứ điều gì Chúa bày tỏ chúng ta cần phải làm. Tôi được Chúa dẫn dắt để thay đổi cách cầu nguyện khi tôi có nhu cầu. Thay vì nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài làm điều này cho con,” giờ thì tôi nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài quan phòng hoàn cảnh này, và nếu có điều nào con cần làm thì xin hãy chỉ cho con biết.” Nếu bạn chưa làm điều này thì có thể bạn nên cân nhắc để làm theo. Tôi nghĩ làm thế giúp chúng ta

ý thức về việc chúng ta cần lắng nghe Chúa ban cho chúng ta những chỉ dạy khác.

Vào ngày một, tháng một năm 2015, tôi viết trong nhật ký của tôi rằng tôi rất cần có thêm năng lực. Chẳng bao lâu sau đó, tôi cảm nhận tôi nên bắt đầu đi bộ mỗi ngày. Tôi tập với một huấn luyện viên ba ngày một tuần, nhưng bấy giờ tôi nghĩ phải đi bộ thêm. Mỗi ngày tôi nương cậy Chúa để Ngài cho tôi ước muốn và khả năng để đi bộ. Trong vòng vài tháng, tôi đi bộ được năm dặm một ngày và có nhiều năng lực hơn trước. Tôi dẻo dai hơn và đầu óc tỉnh táo hơn. Xin nói thêm là tôi cũng giảm cân, và dù đó không phải là mục tiêu chính của tôi nhưng tôi rất phấn khởi. Bài tập thể dục thêm này hóa ra lại là điều cơ thể tôi cần.

Tôi tin cậy Chúa ban cho tôi thêm năng lực và ban cho tôi việc gì đó để làm, Ngài cũng cho tôi ước muốn và khả năng

Tôi tin cậy Chúa ban cho tôi thêm năng lực và ban cho tôi việc gì đó để làm

để thực hiện điều đó. Nếu bạn tin cậy Chúa và thật sự sẵn sàng làm bất cứ điều gì Ngài bảo, tôi đảm bảo bạn sẽ kinh ngạc về sự tiến bộ bạn đạt được khi nhắm tới mục tiêu của mình.

Một việc khác đã xảy ra gần đây liên quan đến đôi mắt của tôi. Hai mắt tôi rất khô, đôi khi nó đỏ rát và rất đau. Tôi dùng tất cả các loại thuốc nhỏ mắt được khuyên dùng, tôi để cho máy giữ ẩm hoạt động ngay tại chỗ tôi ngủ, và dù việc đó cũng có hiệu quả nhưng tôi vẫn đau. Chuyện này thật sự tồi tệ khi tôi đi đến những nơi nào có khí hậu khô, là công việc mà tôi thường đi lại để giảng dạy Lời Chúa.

Tôi cầu nguyện về tình cảnh này, như tôi đã làm nhiều lần trước đó. Lần này tôi cảm nhận Chúa nói rằng tôi cần uống

nhiều nước hơn bình thường. Tôi nghĩ mình đã uống nhiều nước rồi! Vài người đã khuyên tôi uống thêm nước, nhưng vì tôi nghĩ tôi đã uống nhiều rồi nên tôi đã bỏ qua những lời khuyên của họ, cho rằng chuyện này không liên hệ gì đến bệnh tình của tôi. Tôi lấy làm lạ khi để ý thấy là suy nghĩ kiêu ngạo sẽ ngăn chúng ta không xét tới lời khuyên của người khác. Ít ra chúng ta nên suy gẫm trong sự hiện diện của Chúa lời khuyên mà người khác khuyên chúng ta và xem thử lời này xác chứng với tâm linh của chúng ta hay không. Chúa thường nói với chúng ta qua con người, nhưng chúng ta phải khiêm nhường đủ để lắng nghe họ.

Cảm tạ thay, Chúa không bỏ chúng ta, và dẫu Ngài trước đây đã cố nói với tôi qua con người để tôi biết nên làm gì, bây giờ Ngài thương xót tôi đủ để chính Ngài nói với tôi. Tôi cảm thấy tôi phải uống nước gấp đôi lượng nước tôi thường uống trước đây, đặc biệt khi đến những vùng có khí hậu khô. Để làm

Cảm tạ thay, Chúa không bỏ chúng ta

điều đó, tôi cần uống 4 lít nước một ngày! Tôi để các chai nước trên bàn và bắt đầu uống, và quả thật mắt tôi đã khá hơn.

Nó không hoàn toàn hết bệnh, nhưng chắc chắn là tốt hơn trước đây. Uống nhiều nước thế này là một sự thách thức, tôi chưa hoàn toàn làm chủ việc uống nước mỗi ngày, nhưng qua kinh nghiệm tôi biết tôi có thể hình thành một thói quen mới, và khi tôi thực hiện thì điều khó với tôi bây giờ sẽ trở thành một phần lối sống của tôi.

Một lần khác tôi đã không ngủ được, sau khi trở mình liên tục cho đến đầu giờ sáng, tôi đã hỏi Chúa xem có chuyện gì không. Ngài liền thu hút sự chú ý của tôi tới một sự cố trong

ngày đó, tôi đã thô lỗ và không tử tế với một người, lập tức tôi biết mình cần xin Chúa tha thứ, tôi đã làm thế. Tôi cũng cần xin lỗi người tôi đã ứng xử thô lỗ càng sớm càng tốt. Sau đó, tôi ngủ được ngay.

Mục tiêu trong cuộc sống của tôi là tiếp tục tin cậy Chúa và “làm việc lành.” Làm việc lành có nghĩa chúng ta làm điều lành mà Chúa hướng dẫn làm, và chúng ta lập tức vâng lời Ngài trong tất cả những điều Ngài bày tỏ cho chúng ta. Làm việc lành còn có một khía cạnh khác mà tôi muốn nói đến trong chương tiếp theo. Chúng ta hãy dành chương này để học biết tầm quan trọng của việc lập tức làm theo những sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

Đấng Giúp Đỡ Của Chúng Ta

Khi Chúa Giê-su thăng thiên về trời, Ngài đã sai một Đấng An Ủi và Giúp Đỡ khác tức là Đức Thánh Linh đến với chúng ta! Ngài nói trong Giăng 14:16:

Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời.

Chúa Giê-su đã sai Thánh Linh của Ngài để ở với chúng ta và ở trong chúng ta mọi lúc. Đức Thánh Linh là Đấng Hướng Dẫn của chúng ta theo như Giăng 16:13. Tôi thích ý tưởng có một Đấng Giúp Đỡ Thánh Khiết đồng đi với tôi suốt đời, và tôi hy vọng suy nghĩ đó cũng làm bạn phấn khích. Chúng ta không bao giờ phải đi một mình hay tự làm tất cả, vì Thánh Linh ở đây để giúp đỡ. Ngài hướng dẫn chúng ta biết điều phải làm,

Ngài thêm sức và năng lực để chúng ta làm! Hãy đảm bảo bạn luôn nương nhờ nơi Chúa trong mọi lúc, vì ngoài Ngài, chúng ta chẳng làm được chi cả (xem Giăng 15:5). Khi chúng ta tin quyết nơi Chúa Giê-su và lệ thuộc nơi Ngài, áp lực sẽ vơi khỏi chúng ta.

Nếu Chúa muốn bạn có một hành động cụ thể nào đó, thì không phải lúc nào bạn cũng biết ngay việc đó là gì. Nhưng khi bạn kiên nhẫn chờ đợi Chúa, duy trì lòng tin cậy nơi Ngài, Ngài sẽ bày tỏ ý muốn của Ngài. Có những lúc tôi chờ đợi Chúa để Ngài quan phòng về một hoàn cảnh, và tôi cảm nhận phần của tôi là nói tích cực về hoàn cảnh đó và cảm tạ Ngài trước về sự đột phá. Tôi nhớ có vài lần Chúa bảo chúng tôi hãy hi sinh dâng một cửa dâng, lúc thì Ngài bảo hãy kiêng ăn và lúc thì Ngài bảo chúng tôi chỉ việc thờ phượng và chờ đợi. Đừng in trí trước về cách mà Chúa làm việc và phán với chúng ta, vì cách của Ngài là vô tận!

Khi Chúa phán (dẫn dắt và hướng dẫn), thường chúng ta cảm nhận rõ rệt trong lòng về một hướng đi cụ thể mà chúng ta phải nhắm đến, hay chúng ta có một ý tưởng cứ lặp đi lặp lại. Chúa dẫn dắt người nào thật sự muốn sự hướng dẫn của Ngài! Đôi khi chúng ta cũng học hỏi qua những sai lầm, nên nếu bạn bước ra khỏi đức tin và phát hiện bạn đã hiểu sai những điều bạn phải làm, thì đừng bỏ cuộc.

Khi tôi làm điều Chúa không muốn tôi làm, tôi cảm thấy khó chịu trong tâm linh và linh hồn. Nếu cảm giác đó tiếp tục, tôi biết mình cần đi một hướng khác, và tôi chờ đợi để tìm biết hướng đó là gì. Nếu tôi đang làm điều Chúa muốn tôi làm, tôi

Chúa dẫn dắt người nào thật sự muốn sự hướng dẫn của Ngài!

ta có một ý tưởng cứ lặp đi lặp lại. Chúa dẫn dắt người nào thật sự muốn sự hướng dẫn

cảm thấy bình an, đầy ơn và vui mừng.

Ai đang kiểm soát cuộc đời tôi? Nếu là Chúa, mọi sự sẽ êm xuôi, nếu không hậu quả chẳng tốt đẹp gì.

Điều Gì Chúa Nói Với Bạn, Hãy Làm Đi!

Tôi thường kể câu chuyện một thiếu nữ tới gặp tôi lúc kết thúc một hội nghị và xin nói chuyện với tôi. Suốt thời gian cuối tuần, cô ta đã dành thời gian với một số phụ nữ khác, họ chia sẻ các lời chứng cá nhân về những việc Chúa bảo họ làm và làm như thế nào. Sau khi họ vâng lời, họ đã kinh nghiệm những sự đột phá mà họ cần. Cô ta nói, “Bà Joyce ơi, tất cả những gì mà Chúa dẫn dắt các người bạn của tôi làm, Ngài cũng đã bày tỏ hướng đi tương tự cho tôi. Nhưng sự khác biệt giữa các người bạn tôi và tôi đó là họ đã làm những điều Chúa bảo họ làm nên họ kinh nghiệm sự đắc thắng đối với nan đề của họ, còn tôi thì không vâng lời gì hết!” Đi theo sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh là chìa khóa để thăng tiến và để chiến thắng những thử thách trước mắt.

Câu chuyện trên quá rõ ràng! Một ví dụ hay của Kinh Thánh được tìm thấy trong Giảng đoạn 2. Mẹ Chúa Giê-su muốn có một phép lạ trong đám cưới tại Cana lúc người ta hết rượu. Trong câu 5, bà quay sang những người đầy tớ và nói với họ, “Bất luận Ngài nói điều gì với các người, hãy làm!” Nếu bạn chưa để Chúa kiểm soát toàn bộ cuộc đời của mình, bạn có sẵn sàng để điều này làm mục tiêu mới trong cuộc đời bạn. Nếu thế, bạn sẽ không bao giờ hối tiếc!

Hãy thành thật hỏi bản thân, “Mình có đang thật sự tin cậy Đức Chúa Trời? Mình đã làm điều Ngài bảo mình làm chưa,

hay mình đang trì hoãn vâng lời Ngài nhưng vẫn hy vọng mình sẽ có được điều mình muốn?” Một người có thể nào tin cậy Chúa nếu họ không sẵn lòng vâng lời Ngài không? Tôi không nghĩ thế. Điều đó thật khó nghe, nhưng tôi nghĩ nó đúng. Việc tin cậy Chúa chỉ là một ý niệm thuộc linh trừ khi chúng ta tin cậy Ngài đủ để làm điều Ngài bảo chúng ta làm, hoặc có thể là không làm gì cả nếu Ngài yêu cầu như thế.

Chuyện Gì Xảy Ra Nếu Chúa Bảo Chúng Ta Không Làm Gì Cả?

Có những điều Chúa bảo chúng ta làm, và có những điều Chúa bảo chúng ta chớ làm. Có lúc tôi muốn chồng tôi thay đổi, nhưng Chúa bảo hãy ngừng nỗ lực thay đổi anh! Cũng có lúc tôi muốn thay đổi bản thân, nhưng dù có tranh chiến hay nỗ lực cá nhân tới đâu đi nữa tôi cũng không thể làm gì được; tôi cần chờ đợi Chúa, tin rằng Ngài sẽ hoàn tất việc lành Ngài đã bắt đầu trong tôi (xem Phi-líp 1:6). Tôi muốn chủ động đáp ứng với những gì Ngài bảo tôi không làm, và điều này không hề dễ dàng đối với tôi.

Có điều nào Chúa bảo bạn ngừng làm không? Chắc chắn Ngài bảo tôi ngừng làm nhiều việc hết lần này tới lần khác. Tôi vẫn nhớ trước đây tôi luôn muốn mình là người nói lời cuối khi có bất đồng với chồng, nhưng Chúa bảo tôi hãy ngừng nói! Tôi thích đưa ra quan điểm của mình, nhưng Đức Thánh Linh thường cho tôi tín hiệu “đèn đỏ,” chỉ dấu cho tôi hãy ngừng nói và nhắc tôi giữ yên lặng.

Tôi không muốn ai trong các bạn tự làm khổ bản thân bởi những công việc của xác thịt, lúc nào cũng cố “làm” điều gì đó

bởi sức riêng của mình. Xin hãy hiểu cho là tôi đang nói về chuyện làm điều Chúa bày tỏ cho bạn làm, hay làm điều Ngài bày tỏ bạn không được làm.

Một trong những câu Kinh Thánh tôi thích nhất là Thi Thiên 46:10, nói rằng chúng ta phải yên lặng và biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Với tôi yên lặng khó hơn là năng động! Chúa muốn chúng ta năng động, nhưng năng động làm theo ý muốn của Ngài chứ không phải ý riêng của chúng ta.

Trong lúc bạn tin cây Chúa quan phòng một tình huống nào đó mà bạn đã phó thác cho Ngài, có thể bạn cảm nhận trong tâm linh rằng Ngài muốn bạn dùng thời gian cầu nguyện để tỏ lòng biết ơn hơn là cứ xin mãi. Trong cuộc sống có những lúc bạn hoàn toàn không thể làm bất cứ việc gì ngoại trừ việc cầu nguyện và chờ đợi. Điều này đặc biệt đúng khi lời cầu xin của bạn liên hệ đến những gì mà bạn muốn cho những người thân của mình. Lời cầu nguyện của bạn sẽ mở cánh cửa để Chúa làm việc, nhưng người trong cuộc vẫn phải để Ngài làm việc trong họ.

Có những lúc tôi cầu nguyện cho ai đó trong thời gian dài và rồi không còn cảm thấy được dẫn dắt để cứ xin Chúa làm điều gì đó, nhưng cảm tạ Chúa là Ngài đang làm việc!

Sức Mạnh Của Sự Vâng Lời

Tôi hay nói chuyện với những người thường bối rối không biết tại sao đức tin của họ dường như không có hiệu quả. Sau khi nói với họ một lúc, tôi thấy được lí do. Họ than phiền, họ chỉ trích người khác, và họ rất tiêu cực! Hành vi như thế là không làm theo sự dẫn dắt của Thánh Linh. Vâng lời Chúa trong linh

vực thái độ là việc cực kỳ quan trọng đối với chúng ta.

Chúng ta có quyền năng trên kẻ thù là sa-tan, nhưng thẩm quyền để sử dụng quyền năng đó chỉ đến qua sự vâng lời Đức Chúa Trời. Chúa Giê-su chắc chắn có quyền năng rồi, nhưng Ngài cũng vâng lời nữa. Kinh Thánh nói Ngài vâng lời đến nỗi chết, và Ngài được ban cho một danh vượt trên hết mọi danh, hễ nghe đến Danh Ngài thì mọi đầu gối phải quỳ xuống (xem Phi-líp 2:8-10).

Một sự ngăn trở lớn khiến nhiều người không thấy sự đáp lời cầu nguyện chính là sự giận dữ và cay đắng mà họ không chịu từ bỏ. Chủ đề về sự tha thứ những người làm chúng ta tổn thương, những người mà chúng ta xem là “kẻ thù” đã được trình bày quá rõ trong Lời Chúa. Ngài nói rõ rằng khi chúng ta cầu nguyện, chúng ta phải tha thứ cho bất cứ ai về bất cứ chuyện gì mà chúng ta đang chống đối họ (xem Mác 11:25). Vì thế, nếu ai trong chúng ta nghĩ mình có thể không tha thứ mà vẫn thấy Chúa làm việc trong đời sống ta thì đã lầm to rồi.

Bây giờ, tôi muốn đảm bảo cho bạn rằng tôi không nói chúng ta được cứu nhờ chúng ta vâng lời. Ấy chính sự vâng lời của Chúa Giê-su mới cung ứng sự cứu rỗi cho chúng ta. Chúng ta được cứu bởi ân sủng của Chúa, không phải bởi công trạng của chúng ta! (Xem Ê-phê-sô 2:8-9). Nhưng tôi thật sự tin rằng người nào nhận tặng phẩm của ơn cứu rỗi qua Chúa Giê-su sẽ muốn tăng trưởng trong lĩnh vực vâng lời vì họ yêu mến Ngài.

Vâng lời chỉ một lần cộng với việc không vâng lời chục lần thì sẽ làm cho đời sống khó khăn hơn.

Cha mẹ mong đợi con cái tin tưởng và vâng lời họ, vậy tại sao chúng ta lại nghĩ Chúa lại không muốn như thế từ chúng ta? Tôi muốn khích lệ bạn hãy

suy nghĩ và cứ suy nghĩ đến việc tin cậy Chúa trong mọi lúc, làm những việc Chúa bảo làm hoặc bảo đừng làm (xem Cô-lô-se 3:2). Không phải những việc mà “năm thuở mười thì” chúng ta mới làm sẽ mang lại sự chiến thắng trong đời sống chúng ta mà chính là những việc chúng ta làm liên tục và siêng năng. Vâng lời chỉ một lần cộng với việc không vâng lời chực lần thì sẽ làm cho đời sống khó khăn hơn.

Bạn sẽ cam kết vâng lời Chúa ở mức cao hơn chứ? Nếu bạn cam kết, Ngài sẽ ban ân sủng cho bạn để thực hiện. Bây giờ có lĩnh vực nào bạn biết là mình cần trao cho Chúa không - không chỉ những lo lắng, những âu lo, mà ngay cả những hành vi không phù hợp với ý muốn của Ngài nữa? Bạn có thể có một khối đầu tươi mới! Một khối đầu mới mẻ! Hãy để lời kêu cầu từ đáy lòng bạn luôn luôn là, “Cha ơi, xin ý Cha được nên, chứ không phải ý con!”

Bây giờ chúng ta đến phần hai về chủ đề làm việc lành. Đây là phần rất lí thú mà tôi mong đợi để chia sẻ!

CHƯƠNG 6

Tin Cây Chúa Và Làm Việc Lành (Phần 2)

Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trễ nải, thì đến kỳ, chúng ta sẽ gặt.

Ga-la-ti 6:9

Chúng ta đã học biết rằng việc vâng lời Chúa và làm theo sự hướng dẫn của Thánh Linh là “làm việc lành.” Nhưng trong chương này, tôi đặc biệt muốn tập trung vào việc vâng lời Chúa và làm các việc lành bằng cách giúp đỡ những người thiếu thốn.

Sứ đồ Phao-lô bảo các tín hữu Galati chớ mệt mỏi làm lành (xem Galati 6:9). Ông bảo họ làm lành cho tất cả mọi người khi có dịp tiện và cơ hội mở ra, đặc biệt là những người trong gia đình đức tin (6:10). Chúng ta nên xem việc giúp đỡ những người thiếu thốn là một cơ hội để làm việc lành! Đó là cơ hội để chúng ta chúc phước cho người khác và bản thân chúng ta cũng được phước. Người nào tập trung giúp đỡ người khác là người hạnh phúc!

Tôi thật lòng tin rằng sự ban cho bắt nguồn từ sự tin cậy Chúa. Chúng ta làm việc đó vì Chúa bảo chúng ta làm, và

chúng ta tin lời hứa của Ngài để đáp ứng các nhu cầu tài chính của chúng ta. Việc làm các việc lành mang lại nhiều điều kì diệu cho những ai siêng năng thực hành. Công Vụ 20:35 nói, “*Ban cho có phước hơn nhận lãnh.*” Việc xả thân sẽ khai phóng niềm vui trong đời sống chúng ta và giúp chúng ta có hạnh phúc trong lúc chờ đợi Chúa đáp ứng nhu cầu của chúng ta. Nên nếu bạn đang thắc mắc, “Làm sao tôi có thể vui mừng khi có nan đề?” Câu trả lời rất đơn giản: Đừng nghĩ về bản thân nữa mà hãy tập trung làm điều gì đó tốt lành cho người khác. Chúng ta không cần phải tập trung vào các nan đề của mình suốt cả ngày để rồi Chúa mới đáp lời chúng ta. Hãy nói với Chúa những gì bạn muốn và cần, sau đó tin cậy Ngài cung ứng trong lúc bạn tập trung làm việc lành!

Một trong những câu Kinh Thánh ưa thích của tôi là Công Vụ 10:38. Câu này nói rằng Chúa Giê-su được xức dầu bằng Thánh Linh và “*...Ngài đi từ nơi nọ qua chỗ kia làm phước và chữa lành hết thấy những người bị ma quỷ ức hiếp...*” Chúng ta được dạy phải bắt chước hành vi của Ngài và làm theo tấm gương của Ngài, và đây là một trong những cách tốt nhất chúng ta có thể làm việc đó. Thế gian đầy những con người bị ma quỷ áp chế, và chúng ta được xức dầu bởi Thánh Linh để giúp đỡ họ như Chúa Giê-su đã làm.

Mỗi lần chúng ta làm việc lành, chúng ta đang gieo hạt giống mà sẽ khai phóng mùa gặt cho chúng ta. Đừng phạm sai lầm khi nghĩ rằng bản thân

Đừng phạm sai lầm khi nghĩ rằng bản thân bạn đã có quá nhiều nan đề và không thể giúp người khác.

bạn đã có quá nhiều nan đề và không thể giúp người khác. Làm thế thì nó sẽ giữ bạn mãi mãi kẹt cứng trong các nan đề của mình.

Vào một dịp cuối tuần nọ, khi tôi dạy dỗ về chính chủ đề này - tin cậy Chúa và làm việc lành - tại một trong những hội nghị của tôi, cả khán trường đã bị mất điện. Sự cố này xảy ra cả một giờ ngay trước phần khai mạc, nên chúng tôi phải hủy buổi nhóm và chứng kiến hàng ngàn người ra về. Sau đó lại có điện 10 phút trước giờ kết thúc buổi nhóm. Chúng tôi phải chờ đợi và bắt đầu buổi hội nghị vào sáng hôm sau.

Tôi phải tin cậy Chúa trong khi tôi cố gắng dạy cho hội nghị về chủ đề tin cậy Chúa! Ngoài những việc chúng tôi phải xử lý, người giám đốc hội trường đã gắn bản thông báo bên ngoài với hàng tít: “Hội nghị của Joyce Meyer đã bị hủy.” Họ nghĩ là họ giúp đỡ chúng tôi, nhưng họ quên nói là chỉ hủy đêm đó thôi và sẽ bắt đầu lại vào sáng hôm sau. Tôi nhìn thấy cảnh tượng một khán trường rộng lớn và tôi đang giảng cho những cái ghế trống. Trong thâm tâm tôi cảm thấy hơi run nhưng tôi cứ nói, “Chúa ơi, con đặt lòng tin cậy nơi Ngài,” và rốt cuộc chúng tôi có một hội nghị tuyệt vời.

Trong lúc giảng dạy, tôi đã dùng các đạo cụ nghe nhìn để giúp người ta hiểu tốt hơn nguyên tắc tin cậy Chúa và làm việc lành. Đoàn đạo cụ của chúng tôi đã chế ra hai chai thuốc cao xấp xỉ 1m. Chúng tôi đặt chúng trên một cái bàn và đề chữ “tin cậy Chúa” và chữ kia là “làm việc lành.” Hai cái chai cũng đề chữ không hạn chế đổ vào và bệnh nhân có thể uống thuốc theo nhu cầu. Thuốc trong hai chai không bao giờ là quá liều.

Khi tôi dạy về cách nào để xử lý những thử thách, những khó khăn, những vấn đề và những khốn khó đủ loại, tôi nói, “Khi những triệu chứng này xuất hiện, hãy lập tức uống một viên có tên “tin cậy Chúa” và uống viên kia “làm việc lành.” Ví dụ này dường như đã giúp người nghe hiểu rằng làm việc lành cho

người khác trong lúc tin cây Chúa làm ơn cho chúng ta chính là phương thuốc mà chúng ta cần cho tâm hồn của chúng ta.

Lời Chúa như là thuốc chữa cho tâm hồn chúng ta nếu chúng ta làm theo chỉ dẫn. Thuốc không giúp gì cho chúng ta nếu chúng ta không uống, và Lời Chúa cũng không giúp gì cho chúng ta nếu chúng ta biết Lời Chúa mà không làm theo. Chẳng hạn, nếu bạn phạm tội, bạn có thể làm như mọi người khác thường làm và cảm thấy có tội và bị lên án, hoặc bạn có thể uống một liều thuốc “Cha ơi, xin tha thứ cho con” thì nó sẽ chữa lành tâm hồn của bạn. Nếu ai đó làm tổn thương bạn và làm bạn vấp phạm, thì thay vì giận dữ hay buồn bã, bạn có thể uống viên thuốc lành mạnh “Tôi tha thứ cho bạn” và vui hưởng suốt cả ngày hôm đó. Nếu chúng ta xem Lời Chúa là thuốc chữa cho tâm hồn, chúng ta sẽ tìm thấy sự giúp đỡ cho tất cả những nan đề chúng ta đối diện trong cuộc sống.

Để tôi nói lại lần nữa rằng tôi tin sự tin cây Chúa và làm việc lành là thuốc chữa cho tâm hồn chúng ta, và tôi thật sự khuyên bạn phải uống tùy theo nhu cầu của bạn và uống càng thường xuyên càng tốt. Dầu vậy, tôi phải cảnh báo bạn, cũng có những tác dụng phụ đấy! Những tác dụng đó là sự bình an, sự vui mừng, sự ổn định, niềm tin quyết, và các phần thưởng trên thiên đàng.

Làm Việc Lành Có Tiêu Chuẩn Nào Không?

Làm việc lành có thể đơn giản như việc khen ai đó hay lắng nghe ai đó đang bị tổn thương. Nó cũng có thể là việc dâng hiến thời gian hoặc tài chính để giúp những người thiếu thốn.

Kinh Thánh ghi đầy các câu Kinh Thánh nói về việc giúp đỡ người nghèo và người thiếu thốn và đưa ra sự khích lệ cho

những người đang bị tổn thương. Thật ra Kinh Thánh nói chúng ta phải “tìm kiếm” để làm các việc lành và bày tỏ những hành động tử tế. Điều này có nghĩa chúng ta nên tìm cách để giúp đỡ những người khác.

Hãy giữ, đừng có ai lấy ác báo ác cho kẻ khác; nhưng hãy tìm điều thiện luôn luôn, hoặc trong vòng anh em, hoặc đối với thiên hạ.

1Tê-sa-lô-ni-ca 5:15

Bạn có muốn được hữu dụng ở thế gian này và sống với mục đích thỏa nguyện không? Charles Dickens đã nói, “Người nào làm vơi đi gánh nặng của người khác thì sẽ không vô dụng ở đời này.”

Chúa bảo chúng ta không chỉ giúp đỡ người bị tổn thương, mà cũng hãy chúc phước cho kẻ thù của mình! Tại sao chúng ta phải làm thế? Vì chúng ta lấy thiện thắng ác (xem Rô-ma 12:21). Chúng ta đã được ban cho vũ khí bí mật, hoạt động giống như phép lạ khi nan đề xảy đến, khi người ta làm chúng ta bị tổn thương, hay khi chúng ta có những nhu cầu cá nhân - hãy làm việc lành!

Một trong những điều đầu tiên chúng ta phải làm khi ai đó làm cho chúng ta bị tổn thương hoặc đối xử tệ với chúng ta là hãy cầu nguyện cho họ. Chúng ta phải cầu nguyện như thế nào? Hãy xin Chúa tha thứ cho họ và mở mắt họ để họ thấy hành vi của họ đã làm buồn lòng Chúa thế nào. Nếu họ chưa được cứu, thì hãy cầu nguyện cho họ được cứu. Làm như thế, bạn sẽ khai phóng bản thân ra khỏi sự khổ sở khi bạn giận dữ với họ và bực bội về điều họ đã làm. Có thể cảm giác của bạn đối với họ không thay đổi ngay lập tức, nhưng rất khó để giữ cơn giận với người mà bạn cầu nguyện đều đặn cho họ.

Chúng ta nên dâng mình để làm các việc lành trong mọi lúc, nhưng khi chúng ta bị tổn thương chúng ta hay bị cám dỗ để hướng nội và không còn hướng ngoại. Đây là một sai lầm lớn. Làm việc lành lúc nào cũng là việc quan trọng, nhưng việc này đặc biệt quan trọng khi bản thân bạn cũng có nan đề. Chúa Giê-su sắp đối diện với cái chết đau đớn cùng cực, nhưng Ngài vẫn cứ tốt với người ta bằng cách xin Cha Ngài tha thứ cho những người đóng đinh Ngài, và bằng cách an ủi tên tội phạm bị đóng đinh với Ngài, người đã xin Ngài giúp đỡ (xem Luca 23:32-43). Tôi không biết bạn thì sao, nhưng khi bản thân tôi có nan đề, thì giữ mình không can thiệp với người khác thì thật là khó khăn. Tuy nhiên, qua nhiều năm tôi đã học được rằng đây (khi có nan đề) là thời điểm tốt nhất để thực hành sự tử tế và làm việc lành. Khi chúng ta không có nan đề, thì việc đối xử tử tế với người khác không đòi hỏi sự kỉ luật. Nhưng khi chúng ta bị tổn thương thì đòi hỏi rất nhiều sự kỉ luật để tin cậy Chúa và tiếp tục thực hiện ý muốn của Ngài.

Tôi thích Thi Thiên 37 và tôi đọc chương này thường xuyên. Các câu 1-5 đưa ra cho chúng ta sự khôn ngoan này: Đừng bực bội, hay đừng lo lắng về những người làm ác, vì Chúa sẽ xử lý họ vào thời điểm của Ngài. Trong khi bạn chờ đợi, hãy tin cậy Chúa và làm việc lành. Hãy thỏa thích nơi Chúa thì Ngài sẽ ban cho bạn điều lòng mình ao ước. Hãy dâng đường lối mình cho Ngài và Ngài sẽ làm ứng nghiệm.

Đây không chỉ là một số câu Kinh Thánh chúng ta đọc để làm cho chúng ta cảm thấy thoải mái. Các câu này cung cấp cho chúng ta những sự dạy dỗ cần phải làm theo. Khi chúng ta làm theo, kết cuộc không chỉ nhu cầu chúng ta được đáp ứng, mà chúng ta có thể thành một tấm gương tốt cho những người chưa biết Chúa.

Chính qua các việc lành mà thế gian sẽ nhận biết chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời

Chính qua các việc lành mà thế gian sẽ nhận biết chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời (xem 1 Phi-e-rơ 2:12).

Điều Răn Lớn Nhất

Dù mỗi điều răn từ Đức Chúa Trời đều lớn lao và quan trọng, nhưng Chúa Giê-su nói điều răn lớn nhất hay quan trọng nhất là bước đi trong tình yêu thương - phải yêu mến Chúa và yêu con người như yêu bản thân (xem Ma-thi-ơ 22:36-39). Ngài cũng nói qua tình yêu này mà thế gian sẽ biết chúng ta là môn đồ của Ngài.

Ta ban cho các người một điều răn mới, nghĩa là các người phải yêu nhau; như ta đã yêu các người thế nào, thì các người cũng hãy yêu nhau thế ấy. Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.

Giăng 13:34-35

Chúng ta không thể bàn về tình yêu thương mà không nói về việc làm các việc lành, vì đó là cách người ta thấy tình yêu thương. Tình yêu thương không chỉ là một lí thuyết hay sự dạy bảo mà làm cho bài giảng thuyết cảm động, mà nó là thực hữu và thực tế. Tình yêu có thể được nhìn thấy và cảm nhận, và tình yêu thương có quyền năng làm phép lạ để thay đổi đời sống.

Tình yêu tìm cách để đồng thuận; chứ chẳng tìm điều chi để mà bất đồng.

Thế gian nghi ngờ lời chứng của chúng ta chỉ vì giữa vòng chúng ta có quá nhiều sự phân rẽ. Nếu hội thánh có thể hiệp

một, thì lời chúng của chúng ta là không thể phủ nhận! Tình yêu tìm cách để đồng thuận; chứ chẳng tìm điều chi để mà bất đồng.

Một gia đình hòa thuận thật đầy quyền năng! Dave và tôi đã học được từ lúc khởi sự chức vụ rằng chúng tôi không thể thành công nếu có sự xung đột trong tấm lòng của chúng tôi. Chúng tôi đã nỗ lực để đẩy lùi mọi xung đột xa khỏi đời sống chúng tôi, và chúng tôi đã thấy được sức mạnh mang lại sự bình an và sự hiệp một.

Đừng can dự vào bất cứ sự xung đột nào trong gia đình bạn, ở hàng xóm bạn, tại hội thánh bạn hay nơi làm việc của bạn. Người nào tránh được sự xung đột và bỏ qua sự vấp phạm lấy làm vinh dự thay (xem Châm Ngôn 19:11). Khi chúng ta tôn trọng Chúa bằng cách bước đi trong đường lối Ngài, Ngài cũng công khai tôn trọng chúng ta trong đời sống chúng ta.

Bước đi trong tình yêu thương đòi hỏi chúng ta đưa ra những chọn lựa mỗi ngày nhằm giúp chúng ta sống vượt trên cảm xúc. Chúng ta không thể cùng lúc làm mọi việc mà chúng ta “cảm thấy” muốn làm và cùng lúc làm theo điều răn của Ngài. Tôi không phải lúc nào cũng “cảm thấy” thích dành thời gian đối xử tử tế với người ta, nhưng mỗi lần tôi làm thế là tôi đang bước đi trong tình yêu thương. Tình yêu không phải là một cảm giác mà chúng ta có, mà là một lựa chọn chúng ta đưa ra liên quan đến cách chúng ta sẽ đối xử với mọi người.

Tình yêu không phải là một cảm giác mà chúng ta có, mà là một lựa chọn chúng ta đưa ra liên quan đến cách chúng ta sẽ đối xử với mọi người.

Một câu Kinh Thánh giúp tôi cứ bước đi trong tình yêu thương đó là Ma-thi-ơ 7:12:

Ấy vậy, hễ điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ, vì ấy là luật pháp và lời tiên tri.

Rất dễ để nhìn thấy rằng nếu chúng ta luôn đối xử với người khác như cách mình muốn được đối xử lại thì cách cư xử của chúng ta sẽ thay đổi. Đó là lời dạy dễ đơn giản, một lời dạy chúng ta có thể áp dụng vào đời sống hằng ngày. Khi hoàn cảnh nào đó xuất hiện khiến chúng ta khó đối xử tốt với ai đó, thì hãy tự hỏi bản thân, “Mình muốn người này làm gì cho mình nếu mình là người cần sự thương xót?”

Những tháng ngày của chúng ta thường đầy ắp những sự phiền toái nhỏ nhặt. Có thể chúng ta đang chờ để có một chỗ đậu xe tại một trung tâm mua sắm đông đúc nhưng có người khác nhanh chóng đỗ vào khoảng trống trước khi chúng ta tới đó. Chúng ta lập tức cảm thấy giận dữ, thậm chí cảm thấy bị nhục mạ, cho rằng họ quá thô lỗ. Chúng ta có thể la ó hay bóp còi, hay làm những điều xấu xa khác, nhưng chẳng có điều nào làm chúng ta cảm thấy thoải mái hơn, và làm thế kéo chúng ta xuống dưới mức của người thế gian. Chúa sẽ ban phước cho bạn bằng cách nào đó nếu bạn tin cậy Ngài và cứ làm việc lành!

Hãy bắt đầu nhìn xem tất cả những phiền toái và những biến cố bất ngờ như là những cơ hội để bày tỏ tình yêu thương thay vì để hoàn cảnh khiến bạn tức giận.

Trong 1 Cô-rinh-tô 13:4-8, Kinh Thánh cho chúng ta định nghĩa tuyệt vời về lối cư xử của tình yêu thương. Xin hãy để thời gian xem xét mỗi điểm này và tự hỏi mình cần tăng trưởng trong lĩnh vực nào:

- Tình yêu hay nhẫn nhục, tình yêu hay nhân từ.

- Tình yêu không ganh tị.
- Tình yêu không khoe khoang,
- Không tự cao,
- Không cư xử trái lẽ,
- Không tìm tư lợi,
- Không nhạy giận,
- Không ghim gút,
- Không vui về việc bất chính, nhưng vui về sự chân thật.
- Tình yêu dung thứ tất cả,
- Tin tưởng tất cả,
- Hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả.
- Tình yêu sẽ trường tồn mãi mãi.

Giúp Đỡ Người Nghèo

Kinh Thánh nói nhiều về việc giúp đỡ người nghèo, và có những lời hứa tuyệt vời dành cho người giúp đỡ kẻ nghèo. Đây là một số câu ấy:

Ai thương xót người nghèo là cho CHÚA vay mượn, Ngài sẽ trả lại đầy đủ việc phước thiện người ấy đã làm.

Sứ đồ Gia-cơ nói *“Sự theo đạo trong sạch và không nhuốc trước mặt Đức Chúa Trời Cha chúng ta là thăm viếng các cô nhi và các quả phụ trong cơn khốn khó của họ...”* (Gia-cơ 1:27). Tôn giáo thật phải được thể hiện bằng các hành động bên ngoài, vì Cơ Đốc giáo thật không chỉ tác động trái tim của con người, nhưng luôn cả hành vi nữa. Chúa là Đấng ban cho và người nào có mối quan hệ với Ngài cũng sẽ muốn ban cho. Đức Thánh Linh là Đấng giúp đỡ và ai được đầy dẫy Thánh Linh

cũng sẽ là một người giúp đỡ.

Đây là bài tập lành mạnh cho bạn, hãy tự hỏi, “Tôi đang làm gì để giúp người khác?” Bạn có nhớ đến người mới đây nhất mà bạn giúp không? Tất nhiên, chúng ta thường giúp gia đình qua các hoạt động hàng ngày, hay tặng quà vào dịp Giáng Sinh, nhưng tôi đang nói về những điều sâu xa hơn. Tôi đang nói

Một đời sống vui mừng, có ý nghĩa không thể tìm thấy ở những gì chúng ta nhận mà ở những gì chúng ta ban cho.

về việc sống để ban cho. Một đời sống vui mừng, có ý nghĩa không thể tìm thấy ở những gì chúng ta nhận mà ở những gì chúng ta ban cho.

Có bao nhiêu người mà chúng ta biết là cần giúp đỡ, nhưng chúng ta thậm chí không nghĩ đến việc chính mình là người giúp họ? Khi chúng ta bắt đầu hỏi những câu hỏi này, chúng ta sẽ thấy câu trả lời của mình đôi khi là hơi thất vọng. Tuy nhiên, khi tôi thấy thất vọng nơi bản thân tôi, tôi lại tìm được hy vọng và bắt đầu làm điều đúng.

Tôi muốn khích lệ bạn hãy chú ý giúp đỡ những người có nhu cầu. Hãy tìm kiếm họ và tìm cách giúp họ. Thật dễ để biện hộ và chẳng làm gì cả, nhưng đó không phải là hành vi thích đáng dành cho một cơ đốc nhân. Đây là một số lời biện hộ của tôi trong quá khứ hoặc tôi đã nghe những người khác hay nói:

- “Tôi bận lắm.”
- “Vấn đề của họ là do lỗi lầm của họ mà thôi.”
- “Tôi cũng có nan đề đây này.”
- “Tôi không muốn can dự vào.”
- “Tôi chẳng biết phải làm gì cả.”

Thay vì tìm lí do không thể giúp đỡ, tại sao không sốt sắng tìm cách để chúng ta có thể giúp? Có thể bạn biết một người có nhu cầu mà một mình bạn không thể đáp ứng, nhưng bạn

có thể tổ chức một nhóm người làm việc cùng nhau để giúp đỡ người đó. Điều nhỏ nhất mỗi chúng ta phải làm là cầu nguyện xin Chúa bày tỏ cho chúng ta bất cứ điều gì Ngài muốn chúng ta làm để giúp đỡ người mà mình biết đang bị tổn thương và đang thiếu thốn. Đừng bao giờ quên rằng mỗi lần bạn làm việc tốt cho ai đó thì bạn cũng giúp bản thân.

Gần đây, ba phụ nữ đã tham dự hội nghị của chúng tôi và nghe tôi nói về nhu cầu cần giúp đỡ đào giếng tại những đất nước thuộc thế giới thứ ba, nơi người dân không thể tiếp cận nguồn nước nếu họ không đi xa vài giờ đồng hồ, đôi khi là mất cả ngày để lấy nước, và khi lấy được rồi thì nước rất bẩn và nhiễm bệnh. Chúng tôi có đặc ân cung cấp bảy trăm giếng nước và đã chứng kiến nó thay đổi toàn bộ các ngôi làng.

Ba người phụ nữ này muốn làm điều gì đó, thế là họ tập hợp hai mươi một gia đình lại, và họ tổ chức bán hàng tại nhà. Trong các hội nghị tiếp theo mà họ tham dự, họ đã đem một của dâng hơn hai ngàn đô-la để giúp đào một cái giếng và xây một nhà thờ cạnh cái giếng. Bằng cách đó chúng tôi cung cấp nguồn nước tự nhiên và nước của Lời Chúa, và cả hai đều mang lại sự sống!

Hãy ban cho để các người sẽ được ban cho. Người ta sẽ đóng thật đây, đè xuống, lác xuống, và đổ vào cho tràn ra ngoài, rồi đem để trên đùi các người, vì các người đóng cho người ta mức nào, các người cũng sẽ được đóng lại mức ấy.”

Luca 6:38

Tôi không tin động cơ dâng hiến của chúng ta là để nhận lại. Chúng ta nên ban cho vì ước ao của chúng ta là giúp đỡ những

người khác, tuy nhiên Lời Chúa hứa rằng khi chúng ta giúp đỡ, thì chúng ta sẽ được báo đáp bội phần hơn.

Gióp đã nói một câu rất hợp thời. Ông nói nếu ông không dùng đôi tay mình để giúp những người thiếu thốn thì xin cánh tay ông gãy đứt nơi cùi chỏ (xem Gióp 31:16-22).

Những câu Kinh Thánh mà tôi nói đến đã ảnh hưởng sâu xa trong đời sống tôi, tôi cầu nguyện bạn sẽ để thời gian đọc các câu này nhiều lần trước khi đọc tiếp. Bạn và tôi có khả năng để làm vui đi nỗi khổ cực, và chúng ta đừng để bất cứ cơ hội nào vụt mất. John Bunyan đã nói, “Bạn không thể sống ý nghĩa hôm nay trừ khi bạn thi ân bất cầu báo.”

Hãy Làm Cho Chúa Nở Nụ Cười

Thật kì diệu khi nghĩ rằng chúng ta có thể làm cho Chúa nở nụ cười, nhưng Kinh Thánh nói chúng ta có thể làm việc này. Đa-vít đã cầu nguyện lời này, “*Xin hãy mỉm cười với con là tôi tớ Ngài; xin hãy dạy con các luật lệ Ngài.*” (Thi Thiên 119:135 - Theo bản The Message).

Khi chúng ta làm theo ý muốn Chúa, Ngài sẽ nở nụ cười! Tôi nghĩ Ngài cười lớn hơn nữa khi sự vâng lời của chúng ta có cả việc giúp đỡ người khác, vì khi chúng ta làm vậy, chúng ta đang bắt chước Ngài. Tôi nghe con trai tôi hay nhận xét về các cháu, “Các cháu thấy con làm việc đó nên chúng bắt chước con đó.” Khi nó kể cho tôi nghe, nó luôn mỉm cười!

Mỗi lần bạn làm cho ai đó nở nụ cười, tôi nghĩ Chúa cũng nở nụ cười với bạn!

CHƯƠNG 7

Luôn Luôn

Hỡi nhân loại, hãy tin cậy Ngài luôn luôn; hãy dốc đổ lòng mình ra trước mặt Ngài, vì Đức Chúa Trời là nơi ẩn núp của chúng ta.

Thi Thiên 62:8

Chữ “sela” xuất hiện bảy mươi một lần trong sách Thi Thiên và ba lần trong sách Gióp. Bởi vì câu Kinh Thánh trên nói về việc hãy tin cậy Chúa luôn luôn là một trong 74 câu trong Kinh Thánh dùng chữ sela, nên tôi nghĩ chúng ta nên dừng lại đủ lâu để nhận ra rằng Chúa đang nói: Câu này rất quan trọng và bạn nên dừng lại và suy ngẫm về nó.

Trong những năm đầu bước đi với Chúa, tôi tập trung tin cậy Ngài để Ngài giúp tôi mỗi lần có nan đề mà tôi cảm thấy mình không thể giải quyết được. Nhưng sau vài năm, tôi bắt đầu nhận ra mình không có khả năng làm bất cứ việc gì nếu không có Ngài, nên giờ tôi tập trung tin cậy Ngài trong mọi lúc. Cách tôi làm việc này là sống với thái độ tin cậy rằng Chúa là Đấng giúp đỡ của tôi. Suốt mấy ngày qua mà tôi ít khi nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài trong mọi sự.” Xưng nhận lòng tin của bạn nơi Chúa là một hình

thức của sự ngợi khen. Tôi tin cậy Chúa về những điều cụ thể mà tôi biết nó đang xảy ra trong đời sống tôi và người khác, nhưng tôi cũng tin cậy Ngài về “mọi sự” mà tôi chưa hề biết.

Thật là khờ dại khi chờ đợi đến lúc đối diện trường hợp khẩn cấp hay một nan đề nghiêm trọng mới quyết định tin cậy Chúa. Chúng ta có thể sống trong thái độ tin cậy, khi làm thế chúng ta bước đi bởi đức tin. Điều này không đảm bảo chúng ta sẽ không có bất cứ nan đề nào trong cuộc sống, nhưng nó cho thấy chúng ta đang nương cậy Chúa giúp đỡ chúng ta vượt qua những khó khăn của mình, dẫu Ngài không chọn giải cứu chúng ta ra khỏi nan đề ấy.

Khi Chúa Giê-su ở tại vườn Ghết-sê-ma-nê, Ngài ý thức về sự khó khăn, sự chịu khổ và sự cám dỗ mà Ngài và các môn đồ Ngài sắp đối diện. Ngài bảo các môn đồ hãy “*cầu nguyện để các người không rơi vào chước cám dỗ*” (Luca 22:40), nhưng họ lại thích ngủ hơn. Kinh Thánh nói họ buồn ngủ vì quá buồn rầu (xem Luca 22:45). Có lẽ họ kiệt sức vì lo lắng và sợ hãi, hay có lẽ họ ngủ để trốn tránh nan đề. Nhưng Chúa Giê-su dành thời gian đốc dỗ cầu nguyện. Ngài ưu tiên tin cậy Cha Ngài hoặc là cất đi sự chịu khổ sắp tới hoặc là ban cho Ngài sức mạnh để vượt qua.

Chúa Giê-su để Đức Chúa Trời chọn lựa. Thay vì cầu xin cho ý riêng của Ngài, Ngài nói những gì Ngài muốn, nhưng Ngài kết thúc lời cầu nguyện bằng những lời, “Không phải ý Con mà ý Cha được nên” (Luca 22:42). Sau khi Ngài làm điều này, một thiên sứ từ thiên đàng được sai xuống để thêm sức cho Ngài! (Xem Luca 22:43).

Cha của chúng ta ở trên trời không chỉ là Đấng giải cứu, Ngài cũng là Đấng thêm sức cho chúng ta! Nếu Ngài không giải cứu bạn cách tức thì, Ngài sẽ thêm sức cho bạn nếu bạn

sẵn lòng chịu đựng và tiếp tục tin cậy Ngài để làm điều đúng vào đúng thời điểm.

Nếu có lĩnh vực nào trong đời sống mà chúng ta biết là điểm yếu của mình, thì khôn ngoan là liên tục tin cậy Chúa giúp đỡ để tránh xa sự cám dỗ trong các lĩnh vực này, hơn là chờ đợi đến khi chúng ta đã rơi vào đó.

Một trong những yếu điểm của tôi suốt nhiều năm là nói quá nhiều hay nói bộc phát mà không suy nghĩ. Tất nhiên điều này thường xuyên gây ra những nan đề. Buổi sáng tôi thường cầu nguyện trước khi bắt đầu nói chuyện với người khác để Chúa giúp tôi thành một người lắng nghe giỏi và dùng sự khôn ngoan trong mọi lời tôi nói.

Khi làm thế thì tôi không chờ cho đến khi tôi gây ra nan đề và cần phải xử lý những hậu quả của nó. Tôi cầu nguyện Chúa giữ tôi không nhượng bộ sự cám dỗ khi nó đến. Một trong những điều khôn ngoan nhất chúng ta có thể làm là biết các yếu điểm của mình và học nương cậy Chúa, để Ngài ban sức mạnh để không nhượng bộ nó. Ông Phi-e-rơ chắc sẽ tốt hơn rất nhiều nếu ông có sự khôn ngoan để làm việc này.

Một trong những điều khôn ngoan nhất chúng ta có thể làm là biết các yếu điểm của mình và học nương cậy Chúa, để Ngài ban sức mạnh để không nhượng bộ nó.

Chúa Giê-su đã cảnh báo Phi-e-rơ rằng Satan sẽ cám dỗ ông, nhưng thay vì xin Chúa Giê-su giúp, ông nghĩ mình rất mạnh mẽ nên không thể thất bại. Hãy xem kỹ những câu Kinh Thánh này và hãy đảm bảo là thái độ mà Phi-e-rơ bày tỏ không phải là thái độ của bạn.

Hỡi Si-môn, Si-môn! Kia Sa-tan đã dòi sàng sảy các người như lúa mì. Nhưng Ta đã cầu nguyện cho người, để người không mất đức tin. Phần người, sau khi người quay lại, hãy làm vững mạnh anh chị em người. Nhưng ông thưa với Ngài, “Lạy Chúa, con sẵn sàng đi với Ngài dù phải vào tù hay phải chết.”

Luca 22:31-33

Phi-e-rô liên tục chối Chúa ba lần! (Xem Luca 22:55-61). Có lẽ nếu ông đã nhận ra điểm yếu trong con người của ông và xin sự giúp đỡ từ Chúa Giê-su mà ông có thể nhận được, thì chắc hẳn ông đã mạnh mẽ hơn rồi. Chúa Giê-su không muốn giải cứu ông khỏi sự cám dỗ, nhưng Ngài muốn ông vượt qua cám dỗ đó một cách thành công để ông có đủ kinh nghiệm để có thể giúp đỡ những người khác. Nhưng rõ ràng Phi-e-rô đã nghĩ ông miễn trừ khỏi cám dỗ. Đây là một sai lầm lớn, một sai lầm cho bất cứ ai trong chúng ta suy nghĩ như thế. Đánh giá quá cao về bản thân hơn thực tế thì chẳng khôn ngoan đâu, làm thế sẽ mở cửa cho sự suy đổ của chúng ta (xem Rô-ma 12:3). Chúa quá yêu chúng ta nên chưa xử lý sự kiêu ngạo của chúng ta ngay để chúng ta học lệ thuộc hoàn toàn nơi Ngài sau đó.

Phao-lô dạy chúng ta phải cầu nguyện luôn luôn, vào mọi dịp tiện và tại mỗi thời điểm (xem Ê-phê-sô 6:18). Khi chúng ta làm vậy, điều này tỏ cho thấy chúng ta luôn tin cậy nơi Chúa.

Hãy để thời gian tìm hiểu các yếu điểm của bạn và hãy bảo đảm bạn tin cậy Chúa luôn luôn để Ngài thêm sức trong sự yếu đuối của bạn. Đây là lời hứa của Chúa dành cho chúng ta:

Vì trong ngày con kêu cầu, Ngài đã đáp lời con; Ngài đã ban

cho linh hồn con sức mạnh, nên con bạo dạn.

Thi Thiên 138:3

Có lẽ bạn cảm nhận bạn đã cầu nguyện xin Chúa giúp bạn chống cự lại sự cám dỗ nhưng bạn vẫn nhượng bộ nó. Có lúc tôi đã cảm nhận như vậy, nhưng nếu bạn tiếp tục tin cậy Chúa, thì bạn sẽ càng được mạnh mẽ theo thời gian. Hãy kết hợp sự tin cậy của bạn với việc nghiên cứu kỹ Lời Chúa để có kết quả tốt nhất. Gia-cơ nói trong Lời Chúa có quyền năng cứu rỗi tâm hồn chúng ta (xem Gia-cơ 1:21).

Khi tôi cầu nguyện xin Chúa giúp kiểm soát những lời tôi nói, tôi cũng trích các câu Kinh Thánh khác nhau mà tôi đã học về lời ăn tiếng nói của môi miệng. Lời cầu nguyện đại khái như thế này:

“Lạy Cha, hôm nay xin giúp con chỉ nói những lời gây dựng. Giúp con thành một người lắng nghe giỏi và suy nghĩ trước khi nói. Con muốn lời con nói luôn tôn vinh Ngài và trở thành nguồn phước cho người nghe. Con cần Ngài, Chúa ơi. Con chẳng là gì khi không có Ngài. Xin hãy thêm sức cho con trong sự yếu đuối của con.”

Sau đó tôi cầu nguyện và công bố Lời Chúa, bởi vì việc nhắc Chúa về Lời của Ngài là điều mà Ê-sai nói là chúng ta nên làm (xem Ê-sai 43:26). Chắc chắn là Chúa không quên Lời Ngài rồi, vậy thì tại sao chúng ta phải nhắc Ngài nhớ? Đây là một số lý do:

- Khi chúng ta nhắc Chúa về Lời Ngài, điều này cho thấy chúng ta đang đặt sự tin cậy hoàn toàn nơi Ngài và nơi lời hứa của Ngài.

- Công bố lời Chúa lớn tiếng là một việc làm đầy quyền năng, vì Lời Chúa là gương của Thánh Linh, là một vũ khí chiến trận thuộc linh của chúng ta (xem 2 Cô-rinh-tô 10:4-5; Ê-phê-sô 6:17).
- Công bố Lời Chúa giúp cho quá trình đổi mới tâm trí được tiếp tục (xem Rô-ma 12:2). Nó là một phần của tiến trình suy ngẫm Lời Chúa, và đó là điều chúng ta được khuyến khích làm trong Kinh Thánh.

Đây là ba trong số những câu Kinh Thánh mà tôi ưa thích liên quan đến lời nói mà tôi thường lồng vào lời cầu nguyện của mình:

CHÚA ôi, xin canh giữ miệng con; xin canh giữ cửa môi con.

Thi Thiên 141:3

Nguyện lời nói của miệng con và sự suy ngẫm của lòng con được đẹp ý Ngài; lạy CHÚA, Vàng Đá của con và Đấng Cứu Chuộc của con.

Thi Thiên 19:14

Sống hay chết do quyền của lưỡi, ai yêu mến nó sẽ hưởng hoa lợi của nó.

Châm Ngôn 18:21

Bạn có thể dùng ý tưởng cầu nguyện và công bố Lời Chúa này trong bất kỳ lĩnh vực nào bạn cần sự giúp đỡ. Có phải yếu điểm của bạn là giận dữ không? Tham ăn? Ích kỷ? Là gì đi nữa, tôi có thể hứa với bạn có những câu Kinh Thánh là những

lời hứa trong Lời Đức Chúa Trời nói về lĩnh vực đó. Bạn dễ dàng làm được việc này nếu sử dụng các chương trình học Kinh Thánh có sẵn trên mạng Internet. Tôi cũng khuyên bạn hãy nhớ rằng việc bạn làm việc này một vài lần sẽ không đem lại sự chiến thắng cho cuộc đời bạn đâu. Trước hết là hãy cam kết tiếp tục nung cấy nơi Chúa và Lời Ngài trong mọi lúc và khi đến kỳ bạn thấy có sự thay đổi.

Thỏa Lòng Liên Tục

Nếu chúng ta tin cậy Chúa luôn luôn, thì lẽ tự nhiên có nghĩa là chúng ta tin cậy Chúa trong những việc chúng ta không hiểu và dường như chúng ta cũng không biết rõ lắm. Tin cậy Chúa khi chúng ta có được điều chúng ta muốn là một chuyện, nhưng tin cậy Ngài khi chúng ta không nhận được điều chúng ta muốn lại là chuyện khác.

ta có được điều chúng ta muốn là một chuyện, nhưng tin cậy Ngài khi chúng ta không nhận được điều chúng ta muốn lại là chuyện khác. Vì là Cơ Đốc nhân, tôi tin mục tiêu của chúng ta là nói như sứ đồ Phao-lô đã nói, “Tôi đã tập sống thỏa lòng trong mọi cảnh ngộ” (Phi-líp 4:11). Phao-lô nói ông đã học cách thỏa lòng tới mức chẳng phải phiền lòng dù có dư dật hay thiếu thốn (xem Phi-líp 4:11-12).

Tin cậy Chúa khi chúng ta có được điều chúng ta muốn là một chuyện, nhưng tin cậy Ngài khi chúng ta không nhận được điều chúng ta muốn lại là chuyện khác.

Thỏa lòng không có nghĩa chúng ta không muốn thấy sự thay đổi hay không có tầm nhìn về những điều tốt đẹp hơn, nhưng việc này nghĩa là chúng ta không cho phép những điều mình muốn và những thứ mình không có cướp đi niềm vui mà chúng ta có ngay hiện tại.

Tôi đã trải qua một số năm đầy thất vọng, và căn nguyên của nan đề là tôi không vui hưởng ngay hiện tại đang lúc tôi đi đến nơi tôi định đến. Chúa ủng hộ sự tiến bộ và tăng trưởng của chúng ta, nhưng còn hơn thế nữa, Ngài ủng hộ sự bình an!

Hãy xem xét câu này từ sách Truyền Đạo:

Tận hưởng những gì đang có trước mắt tốt hơn là mơ mộng những gì viển vông xa vời thực tế. Điều đó cũng là vô nghĩa và là công dã tràng xe cát.

Truyền Đạo 6:9

Tác giả (người ta tin đó là vua Sa-lô-môn) nói thật là vô ích để thèm khát thứ mà bạn không có, và làm thế sẽ ngăn bạn tận hưởng điều mà bạn đang có.

Phao-lô đã học thỏa lòng dù ông có điều mình muốn hay không, và đây phải là mục tiêu của chúng ta. Chỉ thỏa lòng và biết ơn khi chúng ta được theo ý mình thì thật là trẻ con và không bày tỏ sự trưởng thành thuộc linh gì cả. Là cha mẹ, chúng ta sửa dạy con cái mình về lối hành xử “trẻ con” như thế. Chúng ta nhắc con mình về tất cả các phước hạnh và bảo chúng hãy biết ơn về những gì chúng có. Có lẽ chúng ta cũng nên nhớ là phải làm gương cho con cái noi theo trong qua cách chúng ta ứng xử khi chúng ta không nhận điều chúng ta muốn.

Tin cậy Chúa rất dễ khi mà mọi thứ theo ý mình; tuy nhiên, cuốn sách này nói về việc tin cậy Chúa luôn luôn.

Việc thỏa lòng khi cuộc đời bị tổn thương, hoặc khi chúng ta phải chờ đợi và không hiểu lí do, đòi hỏi phải có niềm tin rằng Chúa là tốt lành và đường lối Ngài khác với đường đi nước bước của chúng ta. Những gì tôi muốn làm cho bản thân có thể lắm

không phải là điều tốt nhất cho tôi. Dĩ nhiên lúc đầu tôi sẽ cảm thấy rất tuyệt và lúc nào cũng có vẻ thoải mái, nhưng về lâu về dài chuyện đó có giúp ích gì cho tôi không? Việc lúc nào tôi cũng được theo ý mình có giúp tôi bớt ích kỷ hơn, thương yêu nhiều hơn, cảm thông nhiều hơn, thương xót người khác khi họ bị tổn thương nhiều hơn không? Không, chắc chắn là không rồi! Cách duy nhất để thật sự hòa đồng với người khác là phải có kinh nghiệm giải quyết những vấn đề mà ai ai cũng đối diện. Chúng ta không cần phải trải qua mọi chuyện như mọi người trải qua thì mới có thể giúp họ, nhưng chúng ta không thể hiểu nổi thất vọng hay cảm xúc đau đớn, hay thể xác đau đớn hay bất kì khó khăn nào nếu chúng ta chưa bao giờ trải qua.

Trong lúc đau đớn chúng ta ngửa trông nơi Chúa Giê-su vì Ngài là thầy Thượng Tế cảm thông sự yếu đuối và bất toàn của chúng ta. Làm sao Ngài có thể hiểu? Ngài hiểu vì Ngài đã bị cám dỗ mọi sự như chúng ta nhưng chẳng hề phạm tội (xem Hê-bơ-rơ 4:15). Rất dễ để chúng ta đến với Chúa Giê-su để được giúp đỡ vì chúng ta tin Ngài hiểu chúng ta! Ngài quen thuộc với bệnh tật, sâu khổ, đau đớn, sự khước từ. Cũng như chúng ta có thể đến với Chúa Giê-su thế nào thì chúng ta cũng tạo điều kiện dễ dàng để những người khác đến với chúng ta với cùng một niềm tin rằng chúng ta sẽ cảm thông cho họ như thế.

Khi chúng ta trải qua những biến cố trong đời, những kinh nghiệm này trang bị chúng ta để được Chúa sử dụng nhằm đem lại sự an ủi và sự khích lệ cho những người có nhu cầu. Có thể chúng ta không (và có lẽ là không) phải lúc nào cũng hiểu được đường lối của Chúa (xem Ê-sai 55:9), nhưng chúng ta có thể tôn trọng Ngài bằng cách tiếp tục tin rằng Ngài thật tốt lành và đường lối Ngài luôn luôn đúng!

Tin Cây Đòi Hỏi Kiên Nhẫn

Tin cây Chúa luôn đòi hỏi sự kiên nhẫn, vì Chúa không làm việc theo thời gian biểu của chúng ta. Sự kiên nhẫn cho phép chúng ta tận hưởng cuộc sống trong lúc chờ đợi! Có thể chúng ta thấy khó hiểu tại sao Chúa không làm điều gì đó mà chúng ta biết Ngài có thể dễ dàng làm nếu Ngài muốn, và khi việc này xảy ra, tất nhiên là Ngài có lí do rồi.

Sự kiên nhẫn cho phép chúng ta tận hưởng cuộc sống trong lúc chờ đợi!

Có thể là để thử đức tin chúng ta hay muốn nói rộng đức tin chúng ta để khả năng sống bởi đức tin của chúng ta được tăng

trưởng. Có thể Chúa muốn làm điều gì đó tốt hơn những gì chúng ta muốn hoặc là cải thiện khả năng xử lí vấn đề của chúng ta trong hiện tại. Tất cả những lí do này (và nhiều lí do khác) là những cơ hội để chúng ta cứ tiếp tục sống bình an bằng cách tin vào sự tử tế, sự tốt lành và sự khôn ngoan của Ngài.

Sự kiên nhẫn thường là bông trái của Thánh Linh mà không dễ có được cách dư dật trong đời sống chúng ta. Tôi thấy mình kiên nhẫn trong một số lĩnh vực, còn một số lĩnh vực khác thì không. Chắc chắn là tôi vẫn tăng trưởng trong sự kiên nhẫn. Tất cả chúng ta đều chờ đợi điều gì đó, nên việc chờ đợi không phải là một lựa chọn. Nhưng cách chúng ta ứng xử và thái độ của chúng ta trong lúc chờ đợi là một lựa chọn. Trái kiên nhẫn được định nghĩa trong từ điển *Vine's Expository Dictionary* là bông trái của Thánh Linh mà chỉ tăng trưởng trong thử thách. Chà! Ước gì từ điển nói khác được không? Tôi biết tôi cũng ước ao như vậy!

Tôi thích câu nguyện có thêm lòng kiên nhẫn, và xin Chúa rót điều này vào trong tôi, nhưng sự việc không diễn ra theo

cách ấy. Là con cái Chúa, chúng ta có bông trái kiên nhẫn ở bên trong, nhưng nó phải được phát triển và chúng ta phải cho phép nó bộc lộ ra bên ngoài. Việc này cần hơn là một bài giảng thuyết thiêng liêng hay một ý tưởng thuộc linh; sự kiên nhẫn thật được thể hiện trong đời sống và hoàn cảnh hằng ngày của chúng ta. Và đặc biệt là chúng ta cần kiên nhẫn khi chúng ta phải chờ đợi điều gì đó mà chúng ta muốn có ngay bây giờ!

Dù đó là việc chúng ta đang chờ xếp hàng tại siêu thị, chờ đợi khi kẹt xe, chờ ai đó đến trễ hẹn hoặc chờ đợi Chúa đáp lời cầu nguyện, chúng ta đều cần sự kiên nhẫn trong cuộc đời này nếu chúng ta muốn có bình an và tận hưởng cuộc sống của chúng ta. Thánh Augustine nói, “Kiên nhẫn là bạn của khôn ngoan.” Sự kiên nhẫn có vẻ thật cay đắng và chua chát làm sao nhưng kết quả của nó thật ngọt ngào và thơm ngát biết bao.

Thường thì lí do Chúa đòi hỏi chúng ta chờ đợi đơn giản là Ngài đang dùng những khó khăn để uốn nắn lòng kiên nhẫn trong chúng ta. Học để kiên nhẫn là việc quan trọng đối với Chúa nên Ngài kiểm chế không ban cho con cái Ngài điều họ muốn ngay lập tức. Đây là điều mà nhiều bậc cha mẹ phải học. Thật buồn vì thế giới của chúng ta đầy những con người không được dạy dỗ nguyên tắc rất quan trọng này trong đời sống họ, nên bây giờ họ đòi sự thỏa mãn ngay lập tức. Muốn được thỏa mãn ngay lập tức là việc làm khiến chúng ta đưa ra nhiều quyết định dại dột. Chẳng hạn, một số người rơi vào nợ nần và làm cho cuộc sống họ bị áp lực vô cùng. Một số người thì cưới lộn người vì họ làm theo cảm xúc không kiểm chế. Niềm tin sai trật cho rằng phải có sự thỏa mãn ngay lập tức đã tiếp thêm dầu cho những mảnh đời bất hạnh và gây ra nhiều thái độ tồi tệ cũng như những quyết định tệ hại.

Biết được bản tính của Chúa, tôi không nghi ngờ gì về chuyện Ngài bắt ai đó chờ đợi trừ khi Ngài biết đó sẽ là điều tốt nhất cho họ. Thật khó để chúng ta tin rằng chờ đợi là tốt cho chúng ta, nhưng chúng ta thấy khó tin vì chúng ta bị giáo dục sai và vì bản chất của xác thịt. Chờ đợi là tốt - nó khiến chúng ta biết ơn nhiều hơn khi chúng ta có được điều mình ước ao.

Thiếu kiên nhẫn làm đời ta thêm áp lực, nhưng tin cậy Chúa trong lúc chờ đợi sẽ vui đi áp lực đó và cho phép ta chờ đợi với thái độ làm cho Ngài được vinh hiển. Những ích lợi của việc tin cậy thật tuyệt vời thay. Khi chúng ta tin rằng Chúa lo liệu về điều gì đó đang làm cho chúng ta phiền muộn, nó chúng ta khiến chúng ta tự do để tập trung vào những điều khác mà sẽ mang lại kết quả tốt lành. Việc này sẽ mang lại sức khỏe tốt và tuổi thọ, và tôi tin nó cũng giúp chúng ta dễ hòa đồng hơn. Sự tin cậy cất bỏ nỗi thất vọng và áp lực khỏi đời sống chúng ta, và đây là hai căn nguyên chính khiến chúng ta cộc cằn và giận dữ với người khác. Không hẳn là chúng ta muốn làm tổn thương người ta và đối xử tệ bạc với họ, nhưng khi tâm hồn chúng ta đầy áp sự lộn xộn, chúng ta sẽ tập trung nhiều hơn đến cảm giác của mình hơn cách mình đối xử với người khác. Thậm chí chúng ta thường không nhận ra mình khắt khe và thô lỗ đến mức nào, nhưng người khác sẽ cảm nhận được, và rốt cuộc họ sẽ né tránh chúng ta nếu chúng ta cứ lạm dụng chuyện này.

Tôi rất yêu thích cái đặc ân được tin cậy Chúa! Và hẳn là tôi không thích chút nào khi sống trong tình trạng lo lắng, sợ hãi, thất vọng và áp lực nặng nề! Nếu trong hoàn cảnh hiện tại bạn đang quyết định nên đi hướng nào đây hoặc là nên tiếp cận cuộc đời theo cách nào đây, tôi có thể đảm bảo với bạn rằng tin cậy Chúa là lựa chọn tốt nhất.

CHƯƠNG 8

Nếu Chúa Là Tốt Lành, Tại Sao Con Người Đau Khổ?

Thật vậy, tôi cho rằng những đau khổ hiện tại không đáng sánh với vinh hiển tương lai là vinh hiển sẽ được bày tỏ cho chúng ta.

Rô-ma 8:18

Đề tài chịu khổ là một trong những đề tài khó giảng dạy nhất, nên tôi tiếp cận nó với nhiều sự cầu nguyện và muốn nói ngay từ đầu rằng tôi không cho là mình có hết câu trả lời. Tuy nhiên, tôi không thể viết cuốn sách về sự tin cậy Chúa nếu tôi không bàn đến vấn đề này, vì một trong những câu hỏi hay hỏi nhiều nhất là, “Nếu Chúa tốt lành thì tại sao người ta chịu khổ?”

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta không thắc mắc tại sao người không tin chịu khổ - vì suy cho cùng nếu một người không tin Chúa, có lẽ chúng ta có thể hiểu sự đau khổ của họ. Vậy câu hỏi của chúng ta thành ra là, “Tại sao Cơ Đốc nhân chịu khổ?” Chúng ta được dạy phải tin rằng Chúa yêu chúng ta và Ngài muốn chúng ta có một đời sống bình an và vui mừng, và đúng

là Ngài muốn thế, nhưng Ngài cũng dạy chúng ta có thể hưởng những điều trên ngay giữa những khổ nạn.

Tôi nghe những câu hỏi như:

- “Có phải Chúa gây ra sự chịu khổ không?”
- “Chúa có cho phép sự chịu khổ không?”
- “Nếu Chúa tể trị, thì tại sao Ngài không chấm dứt sự chịu khổ?”
- “Tại sao Ngài cho phép sự đói khổ, sự lạm dụng, bệnh tật và hàng ngàn những khổ đau khác?”
- “Tại sao trẻ em đôi khi phải gánh chịu bệnh ung thư?”
- “Tại sao người tốt lại chết trẻ?”
- “Tại sao tôi lại mất việc và mất toàn bộ lương hưu?”
- “Tại sao Chúa không làm gì đó về nạn đói hay nạn diệt chủng?”

Những thắc mắc “tại sao?” này có thể làm cho một người điên mất nếu họ không thể chấp nhận nó. Nếu phải trả lời những câu hỏi đó tôi sẽ bắt đầu nói, “Tôi không biết.” Tôi biết

Tôi biết Chúa tốt lành, nên tôi chọn tập trung vào điều đó thay vì tập trung vào những gì tôi không hiểu hết.

Chúa tốt lành, nên tôi chọn tập trung vào điều đó thay vì tập trung vào những gì tôi không hiểu hết. Tôi tin khi chúng ta có sự biết chắc về sự tốt lành của Chúa, nó sẽ giúp

chúng ta xử lý những sự chịu khổ của bản thân và sự chịu khổ xung quanh chúng ta mà không rơi vào sự rối trí. Nếu việc bạn vào trong một cái phòng và la lên, “Chúa ơi, tại sao? Tại sao việc này lại xảy ra?” mà mang lại kết quả thì bạn hãy làm đi. Nhưng hãy chuẩn bị cho khả năng không có câu trả lời và giờ thì bạn phải chọn hoặc tin cậy Chúa hoặc tự tra tấn bản thân.

Tôi phải thừa nhận tôi đã phí những năm đầu bước đi với Chúa để thắc mắc “tại sao?” về mọi chuyện mà tôi không hiểu, nhưng tôi cũng đã phí nhiều thời gian sống trong sự bối rối và thất vọng. Những câu hỏi của tôi không được trả lời đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến mối quan hệ của tôi với Chúa, cuối cùng tôi không mong Chúa trả lời nữa và quyết định tin cậy Ngài hoàn toàn, đặc biệt trong khi tôi chịu khổ hay không hiểu những điều gì xảy ra trong cuộc đời tôi.

Sau khi chịu khổ kinh khiếp suốt mười lăm năm do bị cha tôi lạm dụng tình dục, rồi thêm hơn hai mươi lăm năm do chịu hậu quả việc lạm dụng đó, tôi có thể nói với bạn là tôi có rất nhiều câu hỏi. Khi còn nhỏ tôi cầu

nguyện và xin Chúa đưa tôi ra khỏi hoàn cảnh đó, nhưng Ngài đã không làm. Dù Ngài không giải cứu tôi khỏi cảnh đó, Ngài có ban cho tôi sức mạnh để vượt

Thường thì chúng ta hay nhìn những gì Chúa không làm cho chúng ta thay vì nhìn những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

qua và ân sủng để được phục hồi trở lại. Thường thì chúng ta hay nhìn những gì Chúa không làm cho chúng ta thay vì nhìn những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Tôi nghĩ đây là sai lầm lớn nhất của chúng ta! Bạn có thể quyết định vui mừng về những gì bạn có thay vì đau khổ về những điều tưởng chừng không công bằng trong cuộc đời bạn. Đừng để những gì bạn không hiểu che mắt bạn không nhìn thấy sự tốt lành của Chúa.

Tôi không tin rằng không phải lúc nào Chúa cũng giấu khỏi chúng ta về lí do tại sao nhiều việc xảy ra hay không xảy ra. Nhưng chắc chắn có nhiều điều được giấu kín trong sự khôn ngoan vô lượng vô biên của Đức Chúa Trời - những điều mà không thể suy đoán được và vẫn còn huyền nhiệm đối với

chúng ta cho tới khi chúng ta về thiên đàng. Hãy xem câu Kinh Thánh này:

Ôi sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan, và tri thức của Đức Chúa Trời! Những phán quyết của Ngài không thể nào dò thấu, và những đường lối của Ngài không thể nào hiểu được!

Rô-ma 11:33

Chúa hứa ban cho chúng ta sự hiểu biết về các sự huyền nhiệm và bí mật khi chúng ta tìm kiếm Ngài (xem Ê-phê-sô 1:17), nhưng sứ đồ Phao-lô bảo rằng chúng ta chỉ biết “một phần,” và chúng ta không biết hết cho đến khi chúng ta gặp mặt đối mặt với Chúa Giê-su (xem 1 Cô-rinh-tô 13:9-10).

Tôi thường nói sự tin cậy đòi hỏi có những thắc mắc không được trả lời. Chúa bày tỏ nhiều điều cho chúng ta và cho chúng

Sự tin cậy đòi hỏi có những thắc mắc không được trả lời.

ta câu trả lời cho những nan đề phức tạp, nhưng có lúc chúng ta không thể nhận câu trả lời cho một hoàn cảnh nào đó cho

dù Chúa có trả lời. Tôi không tin tâm trí hữu hạn của chúng ta có khả năng nắm bắt hết những gì mà chỉ có Đức Chúa Trời mới biết. Tôi tin xác quyết rằng Ngài chỉ bày tỏ những gì hợp cho chúng ta và giấu những gì không thích hợp.

Chúng ta sống hướng về tương lai nhưng chúng ta thường chỉ có thể hiểu cuộc đời bằng cách nhìn lại quá khứ. Có nhiều điều đau đớn tôi không hiểu khi nó xảy ra cho tôi. Nhưng giờ khi tôi nhìn lại, cái nhìn của tôi bây giờ khác với trước đây, vì tôi thấy sự tốt lành đến từ những đau đớn trước đây mà tôi đã

chịu đựng hoặc là vì tôi tăng trưởng trong đời sống thuộc linh. Đa-vít nói, “*CHÚA ôi, lòng con không dám tự cao; Mắt con chẳng dám kiêu kỳ; Con không dám dựa vào những việc lớn lao quá sức, hay dựa vào những việc vượt quá khả năng của con.*” (Thi Thiên 131:1).

Tôi nghĩ Đa-vít nói có nhiều điều được giấu kín trong sự huyền nhiệm của Đức Chúa Trời mà không người nào có thể hiểu được. Có lẽ chúng ta nên thắc mắc ít hơn và tin cậy Ngài nhiều hơn! Tôi thích câu mà tôi đã nghe Lee Strobel nói, “Câu trả lời cuối cùng của Đức Chúa Trời đối với sự chịu khổ không phải là một sự giải thích, mà là sự nhập thể.” Đức Chúa Trời đã sai Chúa Giê-su đến chịu khổ và chịu chết cho tội lỗi của chúng ta. Ngài đã hứa giải cứu tất cả những ai tin cậy Ngài, nhưng Ngài không bao giờ nói chính xác thời điểm và cách sự giải cứu đến với chúng ta. Cho đến khi đó, chúng ta có đặc ân tin cậy Chúa và nhận sự an ủi của Ngài qua tất cả những khó khăn.

Khi chúng ta thấy một người thân của mình qua đời do bệnh tật khi còn trẻ, có lẽ chúng ta sẽ nói, “Sự giải cứu của họ sẽ không bao giờ đến, vậy làm sao tôi có thể tin rằng Chúa luôn giải cứu chúng ta?” Tôi khẳng định rằng Ngài luôn giải cứu người nào tin cậy Ngài. Sự giải cứu ấy có thể không phải lúc nào cũng ở trên đất này, nhưng một khi chúng ta ở với Ngài trên Thiên Đàng, thì chẳng còn đau đớn, nước mắt hay đau khổ nào nữa.

Có một lần tôi nghe câu chuyện về một nam thanh niên, lúc bé cậu ta té cầu thang và bị gãy lưng. Cả cuộc đời cậu ta cứ ra vào viện. Tới năm 17 tuổi, cậu đã để mười 13 năm cuộc đời ở trong bệnh viện. Cậu nghĩ Chúa công bằng, nhưng khi người ta hỏi cậu, “Tại sao cậu có thể nghĩ như thế?” Cậu nói, “Ồ, Chúa có cả cõi vĩnh hằng để bù đắp lại cho tôi mà.”

Thật khó để giải thích chính xác điều tôi cảm nhận trong tâm linh khi nghe những câu chuyện thế này hay gặp gỡ những người đã chịu đựng đau khổ kinh khiếp nhưng họ vẫn tin cậy Chúa. Tất cả những gì tôi có thể nói là tôi cảm nhận vẻ đẹp trong sự tin cậy của họ, họ là tấm gương đại diện cho những người có đức tin nơi Chúa trong mọi thời khắc của cuộc đời. Một người tin cậy Chúa khi mọi sự diễn ra theo cách của họ và lời cầu nguyện của họ được đáp lời nhanh chóng là một chuyện, nhưng tin cậy Chúa khi bạn đang chịu khổ và đã cầu nguyện một thời gian dài và đang chờ đợi sự đáp lời lại là chuyện hoàn toàn khác. Quan điểm của tôi là để làm được điều sau đòi hỏi nhiều đức tin hơn điều trước.

Chúa Có Tốt Lành Không?

Vâng, Chúa là tốt lành! Bản tính của Ngài là tốt lành và Ngài không thể khác hơn được. Chỉ vì chúng ta không cảm thấy tốt đẹp hay dường như không tốt lành cũng không có nghĩa là Chúa không tốt lành. Có khoảng 700 câu Kinh Thánh cho chúng ta biết Chúa là tốt lành. Tôi thích câu này trong Gia-cơ:

Mọi ơn phước tốt đẹp và mọi quà tặng toàn hảo đều đến từ thiên thượng, từ Cha của mọi nguồn sáng ban xuống; Ngài không bao giờ thay đổi, và cũng không có bóng biến đổi nào nơi Ngài.

Gia-cơ 1:17

Mọi điều tốt lành đến từ Chúa - đó là bản chất của Ngài, và không có sự biến đổi nào trong chân lí đó. Tôi chắc chắn khi nói

điều đó, có một số độc giả muốn nói lại với tôi, “Nếu Chúa luôn tốt lành, vậy thì tại sao người ta chịu khổ?” Có rất nhiều lí do tại sao chúng ta chịu khổ, nhưng chẳng có sự chịu khổ nào do Chúa sắp đặt. Ngài không phải là tác giả gây ra sự chịu khổ mà là sa-tan! Dù tự thân sự việc đó dường như không tốt lành nhưng vì Chúa tốt lành nên Ngài hóa giải bất kì hoàn cảnh nào trong cuộc đời chúng ta để mang lại ích lợi cho chúng ta. Có thể bạn biết về một tình huống nào đó quá kinh khiếp đến nỗi khiến bạn nghĩ, *Hoàn cảnh này không đời nào đem lại điều tốt đẹp*, nhưng với Đức Chúa Trời mọi sự đều có thể xảy ra.

Tôi có thể nói dứt khoát rằng Chúa đã lấy sự lạm dụng mà tôi đã chịu đựng lúc còn nhỏ và biến nó thành một điều ích lợi cho tôi và ích lợi cho nhiều người khác nữa mà tôi có đặc ân giảng dạy. Sự hiểu biết đó đã không xảy ra lúc tôi cay đắng và đầy ắp sự tự thương hại cũng như thù ghét những kẻ lạm dụng tôi. Nhưng tiến trình này bắt đầu xảy ra từng chút một khi tôi tin cậy Chúa lấy những điều xấu và biến nó thành điều ích lợi. Điều tương tự có thể xảy ra cho bạn. Tôi khuyên bạn hãy tin cậy Chúa luôn luôn vì tôi tin đó là chọn lựa duy nhất mà sẽ mang lại sự giúp đỡ mà bạn cần. Nếu chúng ta không tin cậy Chúa, chúng ta chẳng còn gì ngoại trừ sự rối trí và sự cay đắng về tất cả những thảm kịch chúng ta chứng kiến hay trải qua trong đời.

Chúa tốt lành, và những gì Ngài làm là tốt lành (xem Thi Thiên 119:68). Có thể nào sự chịu khổ là vì ích lợi cho chúng ta không? Một khi chúng ta đã hứng chịu khổ nạn, có thể nào Chúa giải cứu chúng ta lâu hơn thời gian mà chúng ta muốn vì Ngài có ý định dùng những điều xấu để biến thành điều tốt lành trong chúng ta không? Tất nhiên là khả năng đó rất cao,

và hầu hết chúng ta có thể làm chứng rằng những điều tuyệt vời đã xảy ra trong chúng ta là kết quả của những điều chúng ta đã trải qua, còn nếu không thì chúng ta không kinh nghiệm gì hết. Nếu được quyền chọn chúng ta sẽ né tránh mọi sự chịu khổ, nhưng không phải lúc nào chúng ta cũng được quyền lựa chọn. Tuy nhiên, chúng ta có thể lựa chọn hoặc tin cậy Chúa hoặc không tin cậy Ngài dùng sự chịu khổ để mang lại điều gì đó ích lợi.

Tôi muốn bàn sau về điều này chi tiết hơn, nhưng trước khi chúng ta đi tiếp trong nỗ lực nắm bắt được ý nghĩa của một số sự chịu khổ của chúng ta, chúng ta phải có một nền tảng trong lòng về niềm tin vững chắc rằng Chúa là tốt lành và Ngài làm những việc tốt lành. Ban đầu, sau khi Ngài tạo dựng những điều mà bây giờ chúng ta tận hưởng, Chúa nhìn tất cả mọi tạo vật, và Sáng Thế 1:31 nói, *“Đức Chúa Trời thấy mọi việc Ngài đã làm đều rất tốt đẹp...”*

Một số người đã hỏi, “Nếu Chúa là tốt lành, thì tại sao Ngài không tạo ra một thế giới không có sự chịu khổ và thảm kịch?” Thật ra Chúa đã tạo ra một thế giới như thế! Chúng ta chỉ cần nhìn vườn Địa Đàng và kế hoạch nguyên thủy của Đức Chúa Trời cho con người và chúng ta có thể thấy mọi thứ là tốt lành. Tuy nhiên, Chúa ban cho con người ý chí tự do, và buồn thay hậu quả là sự đau khổ. Ngài muốn chúng ta yêu mến Ngài một cách tự nguyện, chứ không như những con rối không có quyền lựa chọn điều phải làm. Ngài muốn chúng ta dùng ý chí tự do để chọn ý muốn của Ngài. A-đam và Ê-va đã không chọn ý muốn của Đức Chúa Trời, hậu quả là sự đau khổ đã bước vào thế gian. Chúa Giê-su đến để giải cứu chúng ta khỏi lựa chọn thảm kịch của A-đam và Ê-va, nhưng chúng ta sẽ không nhìn thấy hết

những gì Ngài đã làm cho đến khi về Thiên Đàng. Phao-lô nói trong Ê-phê-sô rằng Thánh Linh mà chúng ta đã nhận lãnh là “*bảo chúng cho cơ nghiệp của chúng ta...*” (Ê-phê-sô 1:14).

Câu Kinh Thánh này bày tỏ nhiều điều cho chúng ta. Khi chúng ta tiếp nhận Giê-su làm Chúa và Đấng Cứu Thế, mọi sự trong cuộc đời chúng ta trở nên tốt hơn. Càng học biết về Ngài và học cách để vâng theo ý muốn Ngài, thì chúng ta sẽ

Chúa sẽ từng hồi từng lúc giải cứu chúng ta khỏi kẻ thù.

càng được phước hơn. Sa-lô-môn nói con đường của người công bình ngày càng chiếu sáng và sáng cho đến giữa trưa (xem Châm Ngôn 4:18). Phục Truyền 7:22 nói Chúa sẽ từng hồi từng lúc giải cứu chúng ta khỏi kẻ thù.

Ngay cả quả đất cũng thở than, chờ đợi sự cứu chuộc đầy trọn của con cái Đức Chúa Trời. Câu Kinh Thánh này tỏ rõ lẽ thật đó một cách đầy thuyết phục:

Không những muôn vật mà thôi, nhưng cũng có chúng ta, những người có những trái đầu mùa của Đức Thánh Linh; chính chúng ta rên rỉ trong lòng, nôn nóng trông chờ ngày được trọn quyền làm con, để hưởng sự cứu chuộc thân thể mình.

Rô-ma 8:23

Hiện giờ chúng ta nếm trước sự tốt lành của Chúa, nhưng ngày hầu đến chúng ta sẽ được nếm trọn điều đó. Bao lâu còn có xác thịt thì vẫn còn tội lỗi, và bao lâu còn tội lỗi thì còn sự đau khổ. Chúa không bao giờ hứa giải cứu chúng ta khỏi mọi khổ đau trong lúc chúng ta còn ở trên đất, nhưng Ngài hứa

chúng ta có thể tận hưởng quyền năng phục sinh của Ngài, là quyền năng nâng chúng ta vượt trên mọi đau khổ (xem Phi-líp 3:10). Nói cách khác, Ngài ban năng lực để chúng ta chịu đựng với sự vui mừng và bình tĩnh. Chúa Giê-su nói ở thế gian này chúng ta sẽ có hoạn nạn, nhưng hãy vui mừng vì Ngài đã thắng thế gian rồi (xem Giăng 16:33).

Tôi vui hưởng sự tốt lành của Chúa hết sức có thể bao lâu tôi còn ở trên đất này, và tôi mong đợi những điều tốt đẹp hơn khi tôi không còn ở trong thân thể này và tôi về nhà với Chúa. Cho đến ngày đó, tôi cầu nguyện mình sẽ không bao giờ nói gì khác ngoài, “Chúa là tốt lành!” Dù chúng ta có chịu khổ bất cứ điều gì đi nữa, hoặc giả chúng ta chứng kiến biết bao thảm kịch trên đất, nhưng đó không phải là lỗi của Chúa - Chúa là tốt lành!

Khổ Nạn Không Phải Là Mãi Mãi

Một trong những điều khích lệ nhất cần nhớ khi bạn chịu khổ đó là nó không kéo dài mãi mãi. Ít ra nó sẽ không kéo dài mãi mãi đối với những người tin nơi Chúa Giê-su, bởi vì dẫu trên đất này có bao nhiêu điều xấu xa như thế nào đi nữa, chúng ta có thể mong đợi được ở đời đời với Chúa, tại đó chúng ta được hứa sẽ không còn đau đớn nữa.

Ngài sẽ lau ráo mọi giọt nước mắt khỏi mắt họ; sự chết sẽ không còn nữa; đau buồn hay khóc lóc hay đau đớn sẽ không còn nữa, vì những sự thứ nhất đã qua rồi.

Khải Huyền 21:4

Hầu hết những đau đớn sẽ được giải quyết trước khi chúng

ta qua đời và về Thiên Đàng, nhưng dù chúng ta xem xét tới cả khả năng tốt cùng đó là chịu khổ cả đời đi nữa, thì cuối cùng cũng sẽ được thay thế bằng niềm vui bất tận.

Việc này cũng sẽ qua thôi là cách để suy nghĩ khi bạn bị tổn thương, vì làm thế sẽ giúp bạn không cảm thấy quá sức chịu đựng. Gần đây tôi bị viêm xoang, khiến tôi đau đầu kéo dài 35 ngày. Tôi thường nói, “Việc này cũng sẽ qua thôi,” và cuối cùng nó qua thiệt. Nhưng khi chúng ta chịu khổ một thời gian, chúng ta hay đâm ra suy nghĩ, *Chuyện này sẽ không bao giờ chấm dứt*. Nhưng phần lớn mọi chuyện tốt cuộc thì cũng kết thúc. Tấm lòng tan vỡ được chữa lành, nếu chúng ta để Chúa Giê-su làm việc đó trong lòng chúng ta. Thi Thiên 147:3 nói, “Ngài chữa lành kẻ vỡ lòng.” Những thương tổn được chữa lành, những nỗi thất vọng biến thành những giấc mơ tươi đẹp, và việc chấm dứt chuyện này lại mở ra một khởi đầu cho một việc khác.

Tất cả chúng ta có thể nhìn lại quá khứ cuộc đời của mình và nhớ lại nhiều hoàn cảnh rất đau đớn, nhưng những điều ấy đã được giải quyết và chúng ta không còn phải gánh chịu nó nữa. Tôi bị đau lưng kinh niên suốt 30 năm nên khả năng làm việc bị hạn chế. Hai năm trước, tôi đã gặp một bác sỹ mới, ông ấy đủ khôn ngoan để đưa tôi đi xét nghiệm phần xét nghiệm mà tôi chưa bao giờ làm trước đây. Kết quả phát hiện là tôi bị khuyết tật bẩm sinh ngay hông, khiến tôi bị đau lưng. Qua những kỹ thuật tuyệt vời thời nay, tôi đã được thay thế phần hông và không còn đau lưng nữa. Tôi có thể làm nhiều việc trước đây tôi không thể. Một người sẽ nghĩ rằng nếu họ có nan đề tương tự trong ba mươi năm thì tình cảnh đó sẽ kéo dài mãi mãi, nhưng trong trường hợp của tôi nó đã có kết thúc và đó là sự khởi đầu mới của tôi.

Tôi nghĩ chúng ta không nên từ bỏ hy vọng được phục hồi từ những khổ đau. Niềm hy vọng được cải thiện còn tốt hơn là không hy vọng! Tấm lòng của bạn có thể được chữa lành do sự mát mát đột ngột người thân không? Có, vì Chúa là Chúa của mọi sự an ủi và mọi sự đều có thể được với Ngài!

Sứ đồ Phao-lô đã trải qua sự chịu khổ vượt xa phần lớn những sự chịu khổ mà chúng ta gặp, nhưng ông nói nó chỉ là sự chịu khổ nhẹ và tạm.

Vì hoạn nạn tạm và nhẹ của chúng ta hiện nay sẽ đem lại cho chúng ta vinh hiển đời đời vô lượng vô biên.

2Cô-rinh-tô 4:17

Phao-lô đã chọn thái độ tin cậy Chúa và đó cũng là thái độ mà chúng ta nên có. Ông nói rằng ông không nhìn những điều thấy được mà nhìn những điều không thấy được (xem 2Cô-rinh-tô 4:18). Nói cách khác, Phao-lô nhìn đời theo con mắt thuộc linh chứ không theo xác thịt. Ông tin vào sự tốt lành của Chúa giữa lúc chịu khổ, và ông tin theo Lời Chúa thì ông sẽ sống đời đời ở nơi vinh hiển, nơi đó mọi đau khổ sẽ trở nên phước hạnh.

CHƯƠNG 9

Có Phải Chúa “Cho Phép” Sự Chịu Khổ?

Bất cứ điều gì CHÚA muốn, Ngài làm điều ấy, bất kể trên trời hay dưới đất, trong lòng biển hay trong các vực sâu.

Thi Thiên 135:6

Một người có thể nói, “Tôi không tin Chúa gây ra sự đau khổ và thảm kịch. Tôi không tin Ngài là tác giả của những điều đó, nhưng Ngài có cho phép không? Nếu Ngài cho phép thì mục đích là gì, và sự khác nhau giữa việc Ngài cho phép và Ngài gây ra là gì? Làm sao tôi có thể tin cậy một Đức Chúa Trời cho phép tôi chịu tai họa và thảm kịch?” Tôi biết có những thắc mắc như thế, bởi vì nhiều người cần có câu trả lời để tin.

Tôi cũng nghe có người nói, “Điều khiến tôi không tin có Thượng Đế không phải là do tôi tin khoa học mà chính là những khổ đau và tai họa trên thế giới này.” Người này không thể dung hòa tai họa mà người này chứng kiến với sự hiện hữu của một Thượng Đế được cho là tốt lành. Đối với một số người

trong chúng ta có đức tin là vượt trên mọi thách mắc này, còn nhiều người khác thì đòi hỏi câu trả lời mới có thể tin được.

Chính sự đau đớn mà tôi từng trải từ ông cha xấu xa đã kéo tôi tới đức tin nơi Chúa. Sự đau đớn và khổ cực vượt quá sức của tôi nhưng tôi đã tìm được sự bình an, hy vọng và sự chữa lành qua mối quan hệ với Chúa. Những lợi ích mà tôi nhận được nhờ biết và tin Đức Chúa Trời quan trọng hơn những thách mắc mà tôi đã có trước đây, và bây giờ tôi có thể gác sang những thách mắc một bên cho đến ngày tôi hoặc là nhận được câu trả lời từ Chúa hoặc là tôi sẽ ở với Ngài ở Thiên Đàng, là nơi câu trả lời cho mọi câu hỏi sẽ trở nên rõ ràng.

Tuy nhiên, tôi hiểu những câu hỏi mà người ta hỏi, và tôi nghĩ hỏi những câu hỏi này thì không sai. Chúa không bị tổn thương bởi những thách mắc của chúng ta, nhưng Ngài không phải lúc nào cũng thấy phù hợp để trả lời. Cho dù chúng ta được giải đáp bao nhiêu câu hỏi đi chăng nữa, vẫn luôn có những câu hỏi khác đòi hỏi chúng ta phải quyết định là chúng ta có tin cậy Chúa hay không ngay cả khi cuộc đời dường như phi lí.

Tôi sẽ cố gắng hết sức để trả lời câu hỏi Đức Chúa Trời có cho phép “sự chịu khổ” hay không, nhưng tôi muốn nói trước rằng các câu trả lời của tôi sẽ không hoàn hảo, đặc biệt đối với những ai đang tìm lời bào chữa để không tin có Thượng Đế. Các câu trả lời của tôi cũng sẽ không làm thỏa mãn cho những ai cảm thấy họ phải hiểu hết mọi vấn đề bằng lí trí. Tìm kiếm tri thức thì tốt, nhưng nó có thể có tác dụng ngược nếu chúng ta đi quá xa. Một câu Kinh Thánh mà tôi tin với trọn cả đời được tìm thấy trong Châm Ngôn:

Hãy hết lòng tin cậy CHÚA; chớ cậy vào sự thông sáng của

con; phạm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. Đừng cho mình là khôn ngoan theo quan điểm của mình; Hãy kính sợ CHÚA và lánh xa điều ác.

Châm Ngôn 3:5-7

Nếu chỉ dựa vào sự hiểu biết của bản thân thì không bao giờ tìm thấy sự bình an. *Tại sao điều này, điều kia xảy ra, và tại sao nó xảy ra với tôi?* là ý tưởng đối trá đầu tiên mà sa-tan, kẻ thù của chúng ta, thì thâm với chúng ta khi nỗ lực kéo chúng ta ra khỏi mối quan hệ với Chúa. Chúng ta có thể quay trở lại vườn Địa Đàng và đọc cách mà ma quỷ đã thì thâm những thắc mắc với Ê-va, để rồi dẫn dụ

A-đam và Ê-va phạm tội mà đã làm thay đổi hướng đi trong kế hoạch của Đức Chúa Trời muốn cho con người. Satan nói

Nếu chỉ dựa vào sự hiểu biết của bản thân thì không bao giờ tìm thấy sự bình an.

với bà, “Có thật Đức Chúa Trời bảo, ‘Các người không được ăn trái của mọi cây trong vườn’ chẳng?” (Sáng Thế 3:1). Câu hỏi này đã mở đường cho một câu hỏi khác mà sa-tan thậm chí không cần phải hỏi - *Nếu tất cả trái của cây trong vườn là tốt lành, thì tại sao Chúa lại muốn giữ lại không cho mình ăn?* Ê-va bắt đầu lí luận, và chính lí luận đó đã dẫn tới sự lừa dối và đã làm thay đổi hướng đi trong cuộc đời của bà.

Chúa đã tạo dựng một thế giới toàn hảo, không có khổ đau và thảm kịch. Ngài muốn A-đam và Ê-va thi hành bằng phẩm quyền và chinh phục quả đất, dùng tất cả tài nguyên bao la của quả đất để phục vụ Chúa và phục vụ con người (xem Sáng Thế 1:28). Đức Chúa Trời không phải là Đấng mời mọc sự đau khổ

vào thế gian, mà chính là người nam và người nữ mà Ngài đã tạo dựng. Ngay khi họ lắng nghe satan thay vì nghe Chúa và ăn trái cấm mà Chúa bảo đừng ăn, sự khổ đau của họ bắt đầu. Chỉ với một quyết định họ đi từ chỗ sống tự do và tận hưởng tình yêu và sự thông công của Chúa đến chỗ chạy trốn Ngài trong sợ hãi (xem Sáng Thế 3:8).

Chúa là Đấng tể trị, tất nhiên Ngài có thể làm bất cứ điều gì, bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu và cho bất cứ người nào Ngài muốn. Chúng ta cầu nguyện và những lời cầu nguyện này lệ thuộc vào quyền tể trị của Đức Chúa Trời. Chúng ta lệ thuộc vào lời hứa rằng với Đức Chúa Trời mọi sự đều có thể xảy ra (xem Ma-thi-ơ 19:26). Tuy nhiên, Chúa đã chọn ban cho con người ý chí tự do, và điều đó đã thay đổi khả năng đó là hoặc chúng ta sẽ chịu đựng tai ương hay không. Liệu chúng ta sẽ vâng lời Chúa hay chúng ta sẽ làm theo ý riêng?

Chúa yêu chúng ta và Ngài muốn chúng ta yêu mến Ngài, nhưng tình yêu đó không phải là tình yêu đích thực nếu bị ép uống? Tình yêu sẽ có ý nghĩa khi được trao ban cách tự nguyện. Chúng ta luôn để cho những người chúng ta thật sự yêu thương được tự do. Tôi nghe có người nói thế này: Tình yêu đòi hỏi sự tự do chọn lựa, và nơi nào có ý chí tự do nơi đó sẽ luôn xuất hiện điều ác, nhưng nơi nào có điều ác thì xuất hiện Đấng Cứu Thế, nơi nào có Chúa Cứu Thế nơi đó có sự cứu chuộc, và nơi nào có sự cứu chuộc, nơi đó có sự phục hồi.

Chúa ban cho con người quyền tự do lựa chọn, thừa biết trước rằng con người sẽ chọn lựa rất tồi và sự lựa chọn của con người sẽ mở cửa cho sự đau đớn và khổ cực, nhưng Chúa đã không bỏ chúng ta bơ vơ mà không vừa giúp gì. Theo quan điểm này, Đức Chúa Trời cho phép sự chịu khổ bước vào thế gian, và chuyện này còn tốt hơn là tạo dựng con người giống

như con rỗi, không có quyền chọn lựa sẽ yêu thương Ngài hay không hoặc là con người sẽ ứng xử như thế nào.

Đức Chúa Trời không hề gặp một vấn đề nào mà không có câu trả lời! Biết trước những gì xảy ra, Ngài hoạch định từ trước vô cùng để sai Con Ngài, là Chúa Giê-su để trả giá cho tội lỗi và mở đường để Đức Chúa Trời có lại mối quan hệ với con cái của Ngài. Đức Chúa Trời không cung ứng một lối thoát ra khỏi sự chịu khổ, bởi vì tội lỗi vẫn còn hiện diện ở thế gian, và chừng nào còn tội lỗi thì còn sự đau khổ. Nhưng qua Chúa Giê-su, Đức Chúa Trời đã cung ứng sự tha thứ tội lỗi, sự an ủi, ân sủng, sức mạnh và tất cả sự giúp đỡ mà chúng ta cần để chịu khổ cách kiên nhẫn khi chúng ta buộc phải chịu. Chúa còn làm hơn thế nữa khi nói rằng nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài, thì Ngài sẽ khiến những khổ đau cùng cực thành ích lợi cho chúng ta.

Chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu kính Đức Chúa Trời, tức những người được kêu gọi theo mục đích của Ngài.

Rô-ma 8:28

Một điều gì đó không cần phải trở nên tốt đẹp để biến nó thành tốt đẹp. Chính sự kiện này tự thân nó cũng minh chứng rằng Đức Chúa Trời là tốt lành và sự tốt lành của Ngài có thể tẩy xóa hết mọi hậu quả xấu xa của sự bất công và sự đau khổ của mỗi cá nhân. Nếu vì một lí do nào khác hơn lí do này thì chúng ta nên chọn tin cậy Chúa. Dù có tin nơi Chúa hay không thì chúng ta vẫn chịu khổ ở đời này. Chúa Giê-su

Một điều gì đó không cần phải trở nên tốt đẹp để biến nó thành tốt đẹp.

dạy chúng ta rằng chúng ta sẽ gặp hoạn nạn ở thế gian, nhưng ngay sau khi Ngài nói sự thật đó thì kèm theo lời hứa kì diệu: Ngài đã chiến thắng thế gian (xem Giăng 16:33). Tội lỗi gây ra sự đau khổ, và Chúa Giê-su là câu trả lời cho sự đau khổ! Đức Chúa Trời sẽ để cho chúng ta bất lực!

Nếu chúng ta chịu khổ mà không có Chúa thì tại sao không chịu khổ mà có Ngài, tin cậy Ngài hoặc là giải cứu chúng ta khỏi khổ đau vào đúng thời điểm hoặc là hóa giải để mang lại ích lợi cho chúng ta? Đối với tôi, việc tin cậy Chúa là một điều hợp lí. Tin cậy Chúa mở ra cho chúng ta khả năng đón nhận sự giúp đỡ, trong khi đó không tin cậy Ngài hay không tin có Thượng Đế thì chắc chắn chúng ta sẽ gặp khổ đau mà không có hy vọng để được giải cứu và được chữa lành.

Chúa sẽ khiến mọi sự hiệp lại mang ích lợi cho những kẻ yêu mến Ngài, tin cậy Ngài và khao khát ý muốn của Ngài! Chúng ta được sinh ra có quyền tự do chọn lựa, và khi chúng ta chịu khổ chúng ta cũng có quyền tự do lựa chọn để tin cậy hoặc không tin cậy Ngài.

Tất Cả Mọi Đau Khổ Là Hậu Quả Của Tội Lỗi

Nếu không có tội lỗi thì sẽ không có khổ đau. Tất cả khổ đau và tội ác là hậu quả của tội lỗi. Nó có thể là do hậu quả trực tiếp của tội lỗi của chúng ta hoặc tội lỗi của người khác, hoặc là hậu quả gián tiếp khi sống trong thế gian sa ngã. Satan là tác giả của tội lỗi. Nó là kẻ cám dỗ và là kẻ lừa dối, nên chúng ta có quyền nói rằng nó là căn nguyên của các nan đề của con người, nhưng chúng ta cũng phải chịu trách nhiệm khi nhận

ra rằng việc chúng ta nghe ai và đi theo ai vẫn tùy vào ý chí tự do của chúng ta. Liệu chúng ta tin và chịu lắng nghe những lời dạy của Chúa cho cuộc đời chúng ta hay chúng ta sẽ để xác thịt cai trị chúng ta qua những lời nói dối của satan? Satan cung phụng cho chúng ta những khoái lạc tạm thời nhằm lôi cuốn cảm xúc của chúng ta, như nó đã làm với Ê-va, nhưng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một đời sống vượt xa hơn những khoái lạc tạm bợ. Ngài cung ứng cho chúng ta mối quan hệ ngay thẳng với Ngài, sự bình an, sự vui mừng và đời sống ý nghĩa nhờ được dự phần và thông công với Ngài.

Để tôi cảnh báo bạn rằng đừng cố óc khi liên kết sự chịu khổ với tội lỗi cá nhân của bạn. Nhiều người bệnh đã làm cho nỗi khổ của mình càng gia tăng khi rơi vào mặc cảm tội lỗi về những sai trật họ đã làm nên mới mở cửa cho bệnh tật. Dù chúng ta có thể mở cửa cho bệnh tật qua tội lỗi cá nhân, nhưng cũng có thể là chúng ta không làm gì sai để gây ra bệnh tình, và nó chỉ đơn giản là hậu quả khi chúng ta sống trong một thế giới tội lỗi, mà hậu quả tất yếu là xảy ra đau yếu và bệnh tật. Đừng tự làm khổ bản thân bằng những mặc cảm tội lỗi trong khi bạn đã gánh chịu nhiều biến cố đau đớn hay bi kịch khác rồi. Ngay cả khi Đức Chúa Trời chọn bày tỏ cho chúng ta rằng chúng ta đã làm điều gì đó sai trật, nhưng đồng thời Ngài cũng không khiến chúng ta cảm thấy mặc cảm tội lỗi. Chúa cáo trách chúng ta, Ngài cho chúng ta cơ hội để ăn năn và tiếp nhận ơn tha thứ của Ngài. Đức Chúa Trời không lên án chúng ta; lên án là công việc của ma quỷ.

Ngoài việc con người muốn biết tại sao con người đau khổ và tại sao thế giới này đầy ắp tội ác, người ta muốn biết mục đích của họ trong cuộc đời là gì. Con người muốn cảm thấy là mình có giá trị. Nan đề đối với con người không phải là sự chịu khổ, mà

chính là những khoái lạc như thế không còn làm họ thỏa mãn nữa. Chẳng hạn, một quốc gia như Ấn Độ, gặp đủ mọi thứ khổ nạn, và đây là một đất nước rất sùng đạo. Ngay cả họ có đủ thứ tôn giáo, nhưng dân chúng nước này vẫn tìm kiếm Thượng Đế. Họ tin vào việc thờ lạy điều gì đó ngoài bản thân họ. Nhưng thế giới phương Tây, vốn được sản sinh từ niềm tin lớn lao nơi Đức Chúa Trời, lại hưởng thụ đủ mọi thứ khoái lạc, và dường như chúng ta ngày càng xa cách Ngài. Về căn bản thế giới phương Tây muốn nói với Chúa rằng Ngài không còn được chào đón nữa. Rất nhiều nước ngày nay, người ta quay sang chủ nghĩa nhân bản, nghĩa là con người kiểm soát mà không cần Thượng Đế. Và tội lỗi càng gia tăng thì sự đau khổ và điều gian ác càng gia tăng. Nhưng dù một quốc gia có xa cách Chúa bao nhiêu đi nữa, thì bất kỳ cá nhân nào đều cũng có thể trở lại cùng Ngài, tin cậy Ngài trong mọi sự, kinh nghiệm vẻ đẹp của việc tiếp nhận sự giúp đỡ của Chúa trong những khó khăn. Người đó cũng sẽ kinh nghiệm sự giải cứu và sự bảo vệ khỏi tai họa, nhưng Kinh Thánh không bao giờ hứa rằng chúng ta hoàn toàn có thể tránh được hết. Chúng ta vẫn còn ở trong thế gian và thế gian này thì đây áp tội lỗi; vì thế, chúng ta không thể tránh hết các hậu quả của nó.

Sự chịu khổ có thể chia thành hai loại. Thứ nhất là sự chịu khổ do hậu quả của những quyết định thuộc về đạo đức, và thứ hai là sự chịu khổ tự nhiên, đó là các tai họa thiên nhiên như lũ lụt, cháy nổ, mưa bão và nhiều điều như thế. Có phải những thảm họa này đến từ Thượng Đế hay Ngài cho phép? Một số thần học gia nghĩ vậy, và số khác nghĩ rằng không phải vậy. Nhưng thay vì rơi vào những tranh cãi về thần học, tôi thì nhìn các thảm họa này như là hậu quả của thế gian này đang ở dưới sức nặng của tội lỗi.

Lúc nào cũng có những người tốt và vô tội bị tan nát bởi sự

mất mát và sự khổ đau do hậu quả của các thảm họa thiên nhiên. Tôi thà cố gắng giúp đỡ những con người này hơn là tranh cãi nguyên do tại sao những thảm họa đó xảy ra. Có những người tin cậy nơi Chúa nhưng họ cũng bị ảnh hưởng tiêu cực bởi các thảm họa thiên nhiên như những con người gian ác, và đây là những điều chúng ta không thể giải thích được - ít ra thì tôi không thể giải thích được. Nhưng những người tin cậy Chúa có thể có hy vọng được cứu giúp và được phục hồi. Lòng thương xót và nhân hậu lúc nào cũng thắng hơn sự phán xét.

Khi Nào Sự Cứu Giúp Đến?

Dường như là đôi khi Chúa giúp đỡ tôi nhưng có lúc Ngài không giúp. Dù đối với tôi, *dường như* là như thế, nhưng không phải trường hợp nào cũng đúng. Khi Chúa không ban cho tôi sự giúp đỡ tôi muốn, theo cách mà tôi muốn, thì việc biết được bản tánh của Chúa sẽ giúp tôi tin cậy rằng Ngài luôn giúp đỡ tôi cách nào tốt nhất cho tôi khi tôi cầu xin Ngài. Thường thì chúng ta quá chú tâm vào việc nhận những gì chúng ta muốn đến nỗi chúng ta cảm thấy nếu Chúa không cho thì có nghĩa Ngài chẳng giúp chúng ta gì cả. Nên việc quá chú tâm vào cái tôi của mình sẽ khiến chúng ta không thể nhìn thấy những gì Chúa đang làm để giúp chúng ta.

Rồi chúng ta cũng gặp nan đề về thời điểm. Đôi khi chúng ta cầu nguyện rồi Chúa giúp đỡ và giải cứu chúng ta ngay tức thì, nhưng lúc khác thì sự giúp đỡ của Ngài đến theo thời gian biểu mà chúng ta không hiểu. Nếu tôi đang trải qua một điều gì đó khiến tôi chịu khổ, và Chúa sẽ giải cứu tôi, vậy thì tại sao tôi phải chờ đợi nhiều tháng, thậm chí nhiều năm trước khi Ngài làm thế? Ngài luôn có thời và kỳ của Ngài, nhưng Ngài

hiếm khi chia sẻ hết cho chúng ta. Đôi khi Ngài dùng sự chịu khổ của chúng ta để thay đổi trong chúng ta, là điều mà trong những lúc thuận lợi chúng ta không cho phép Ngài làm.

C. S. Lewis nói, “Nỗi đau cứ dai dẳng đòi được để ý. Đức Chúa Trời thì thâm với chúng ta trong lúc nhàn hạ, nói với lương tâm của chúng ta, nhưng Ngài la lớn hơn trong những khổ đau của chúng ta. Ấy chính loa phóng thanh của Ngài cho thế giới đang bịt lỗ tai.”

Khi chúng ta nghe được tiếng Chúa, điều đó không có nghĩa là đó là lần đầu tiên Ngài phán với chúng ta. Tôi phát hiện ra rằng đôi khi chính suy nghĩ của tôi về một vấn đề nào đó ngăn tôi không nhận được những tư tưởng của Chúa, là điều hoàn toàn khác với tư tưởng của tôi. Tôi đã đề cập trước đó rằng câu trả lời của Chúa đối với con mắt bị khô của tôi là uống thêm nhiều nước, nhưng vì tôi nghĩ mình đã uống nhiều nước nên tôi không nhận câu trả lời của Ngài. Giờ tôi nhìn lại và nhận ra Ngài đã dùng một số người để nói, “Có lẽ chị nên uống thêm nước,” nhưng tôi vội trả lời, “Tôi đã uống nhiều nước rồi, đó không phải là câu trả lời!”

Có một người trong sách 2 Các Vua 5 có tên là Na-a-man. Ông là tướng đạo quân của dân Si-ri, một con người dũng cảm, nhưng ông ta bị bệnh phong. Một tớ gái đem một thông điệp đến với ông rằng tiên tri Ê-li-sê có thể chữa lành ông, nên họ đã đem Na-a-man tới gặp Ê-li-sê với một bức điện từ vua Si-ri nhờ ông giúp đỡ ông tướng này. Khi Na-a-man tới nơi, Ê-li-sê không trực tiếp nói chuyện với ông ta, mà chỉ nhắn cho ông ta là hãy đi rửa mình dưới sông Giô-đanh bảy lần thì ông sẽ được lành. Na-a-man tức giận và bỏ đi vì ông “nghĩ” người của Đức Chúa Trời sẽ có buổi lễ long trọng để tiếp ông và chữa lành cho ông ta. Đường như bởi vì ông là vị tướng nên đã quen với việc được đối xử theo cung cách hoàng gia, nhưng lần này thì không phải như thế.

Kinh Thánh nói Na-a-man giặt dũ bỏ đi, cho rằng nếu ông cần phải tắm dưới sông thì ông đâu cần phải đi xa đến thế để tắm vì tại quê ông có những con sông sạch hơn nhiều. Nhưng một đầy tớ nói với ông, “Cha ơi, nếu tiên tri có truyền cho cha một việc khó, cha há chẳng làm sao?” (2 Sử Ký 5:13). Chúa đã sử dụng người đầy tớ thấp hèn này để thách thức sự kiêu ngạo của Na-a-man, là điều ngăn cản ông ta nhận sự chữa lành mà ông rất cần. Chúng ta có hay “nghĩ” về điều gì đó phải diễn ra theo cách nào đó và khi Chúa đưa ra cho chúng ta một cách khác (cách của Ngài) thì chúng ta lại phản đối bởi vì chúng ta không hiểu hoặc thậm chí chúng ta bị vấp phạm bởi điều đó không?

Lời Chúa nói, “...Người nào cũng phải mau nghe mà chặm nói, chặm giặt” (Gia-cơ 1:19). Tôi nghĩ chúng ta có thể nhận một số câu giải đáp chúng ta cần nếu chúng ta chịu khó lắng nghe hơn. Ít ra thì tôi biết trường hợp này đúng cho tôi.

Khi còn là một cơ đốc nhân non trẻ và chưa trưởng thành, tôi đã làm cho mình thất vọng rất nhiều bởi vì tôi luôn muốn biết “lí do” tại sao đằng sau mọi vấn đề mà tôi không thích hay không hiểu. *Chúa ơi, tại sao chức vụ của con mất quá lâu mới phát triển? Chúa ơi, con cầu nguyện, sao Ngài không thay đổi chồng con là Dave và các con cái của con?* Bây giờ câu

Đôi khi Đức Chúa Trời chờ đợi để trả lời bởi vì chúng ta đã hỏi sai câu hỏi

trả lời đã rõ ràng cho tôi : Ngài không thay đổi chức vụ hay gia đình của tôi bởi vì tôi là người cần thay đổi; lúc đó tôi chưa đủ trưởng thành để nhận ra điều này. Những kinh nghiệm này đã dạy tôi rằng đôi khi Đức Chúa Trời chờ đợi để trả lời bởi vì chúng ta đã hỏi sai câu hỏi và đôi khi chúng ta cũng chưa sẵn sàng nhận lãnh những gì chúng ta đã cầu xin. Tóm lại, dù câu hỏi là gì đi nữa, câu trả lời vẫn luôn luôn là: Hãy tin cậy Chúa!

CHƯƠNG 10

Những Lí Do Tại Sao Ta Chịu Khổ (Phần 1)

Phàm việc gì cũng phải tạ ơn Chúa; vì ý muốn của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ đối với anh em là như vậy.

1Tê-sa-lô-ni-ca 5:18

Dù chúng ta sẽ không bao giờ hiểu hoàn toàn sự chịu khổ nhưng có nhiều điều chúng ta có thể học về nó, và thật là khôn ngoan khi chịu học như thế. Khi chúng ta hiểu điều gì đó thì thường là dễ chịu đựng hơn là nếu chúng ta hoàn toàn bị bối rối. Khi chúng ta không hiểu gì cả, thì nó sẽ trở thành gánh nặng gấp đôi rất khó chịu đựng. Tôi phát hiện ra rằng rất nhiều câu trả lời mà tôi tìm kiếm liên quan đến lí do tại sao chúng ta chịu khổ, đã đến với tôi qua tiến trình trưởng thành thuộc linh của tôi. Chẳng hạn, tôi học biết rằng một số sự chịu khổ thực tế là ích lợi cho tôi. Một số sự chịu khổ tôi cần phải chấp nhận và để nó kiện toàn tôi và một số thì tôi cần chống trả cương quyết vì đó là ý định của sa-tan nhằm tiêu diệt tôi. Trong tương lai,

khi tôi tiếp tục tăng trưởng trong Chúa, có lẽ tôi sẽ hiểu nhiều hơn, nhưng bây giờ thì tôi sẽ chia sẻ với bạn những gì tôi đã học được.

Tạ ơn Chúa về nhiều phước hạnh có trong đời sống chúng ta giống như một liều thuốc bổ cho tâm hồn đang đau khổ. Càng tập trung vào sự chịu khổ chúng ta càng khổ đau thêm, nhưng tìm điều gì đó để tạ ơn Chúa và tập trung vào đó thì rất ích lợi. Nếu một người tin Đức Chúa Trời là tốt lành, thì ngay cả giữa những khổ đau tồi tệ nhất họ đã chứng tỏ rằng sự tin cậy của họ nơi Chúa rất mạnh mẽ và họ có thể chịu đựng suốt qua nhiều giai đoạn trong đời. Những lời biết ơn của chúng ta khi đối diện sự chịu khổ, đặc biệt là những sự chịu khổ bất công, là chứng cứ mạnh mẽ của lòng tin của chúng ta nơi Chúa hơn bất cứ điều gì khác mà tôi biết.

Sự chịu khổ là có thật và nó gây ra đau đớn. Đôi lúc nó rất kinh khiếp và dường như không thể chịu nổi. Có thể là chịu khổ về thể xác, về tinh thần, về tâm trí, về cảm xúc, về tài chính hay về mối quan hệ. Chúa Giê-su đã chịu khổ nhiều hơn bất kỳ người nào trong chúng ta chịu, nhưng Lời Chúa nói Ngài đã học vâng lời qua những gì Ngài chịu khổ (xem Hê-bơ-rơ 5:8). Chúa Giê-su không bao giờ bất tuân. Ngài duy trì lòng biết ơn và luôn luôn bày tỏ thái độ yêu thương. Nhưng qua sự chịu khổ của Ngài, Chúa Giê-su kinh nghiệm rằng vâng lời Đức Chúa Trời đòi hỏi phải trả giá, và Ngài sẵn sàng trả giá để được trang bị hầu có thể phục vụ với tư cách Tác giả và Nguồn cứu rỗi của chúng ta (xem Hê-bơ-rơ 5:9; 12:2). Ngài là Thầy Thượng Tế hiểu mọi nỗi đau chúng

Chúa Giê-su không bao giờ bảo chúng ta đi đến nơi nào mà Ngài chưa từng tới.

ta trải qua trong cuộc sống này (xem Hê-bơ-rơ 4:15). Chúa Giê-su không bao giờ bảo chúng ta đi đến nơi nào mà Ngài chưa từng tới. Tôi được an ủi khi biết Ngài luôn đi trước tôi và chuẩn bị con đường cho tôi bước đi.

Khi biết được những điều ấy rồi, hãy để tôi nêu cho bạn vài ý niệm để xem xét khi bạn xử lý những sự chịu khổ mà đôi lúc chúng ta đối diện ở đời này.

Tội Lỗi là Nguyên Nhân Chính Của Mọi Khổ Đau

Chúng ta đã giải thích rằng tội lỗi của chính chúng ta, tội lỗi của người khác, hay hậu quả khi sống trong một thế giới tội lỗi và sa ngã là nguyên nhân của mọi khổ đau. Nhưng tôi muốn giải thích thêm điều này để chúng ta hiểu biết tốt hơn. Ý định nguyên thủy của Đức Chúa Trời không phải để con người trải qua sự đau đớn và khốn khổ, và thật là không công bằng nếu đổ lỗi cho Ngài hết những điều đó.

Một trong những cách mà phần lớn chúng ta đôi khi chịu khổ trong đời sống của chúng ta là qua bệnh tật. Khi chúng ta nghe tội lỗi và bệnh tật thường liên hệ nhau, thì rất dễ để quá tập trung vào tội lỗi của chính chúng ta. Dù sự thật là những việc tôi làm có thể gây ra bệnh tật, nhưng điều này không phải lúc nào cũng đúng hoặc giả là thỉnh thoảng mới đúng thôi.

Trong Kinh Thánh không có ví dụ nào nói Chúa Giê-su liên đới một tội lỗi cụ thể với bệnh tật cụ thể nào. Ngài là Đấng chữa lành của chúng ta, và Ngài thường dùng sự chữa lành như một cách để thuyết phục dân chúng rằng nếu Ngài có thể chữa lành bệnh tật, thì chắc chắn Ngài có thể tha thứ tội lỗi (xem Mác 2:9-11). Nghiên cứu đúng đắn Lời Chúa chỉ cho thấy

sự chữa lành cũng như sự tha thứ tội được bao hàm trong sự chuộc tội của Chúa Giê-su (xem Ê-sai 53:4-5). Đức Chúa Trời không thể nào vừa là Đấng chữa lành của chúng ta và cũng vừa là nguyên nhân của bệnh tật. Chúng ta hãy an tâm trong lòng một lần nữa cả rằng Chúa là tốt lành và ma quỷ là xấu xa!

Hàng năm khi tới mùa cảm cúm, ai ai cũng chịu ảnh hưởng của các chứng bệnh này - cả người tốt lẫn kẻ xấu, cả người già lẫn người trẻ! Đôi khi một cách ngẫu nhiên mà những người bị cảm cúm là những tội nhân và những người không bị bệnh là những thánh đồ. Tuy nhiên, tôi nghĩ khi chúng ta bị bệnh thì khôn ngoan là hãy hỏi Chúa có phải chúng ta mở cửa cho bệnh tật hay không. Thường chúng ta không hành động khôn ngoan trong cách chăm sóc bản thân và việc này đã làm suy yếu hệ thống miễn dịch của chúng ta, khiến chúng ta rất dễ bị nhiễm bệnh hơn là lúc chúng ta chăm sóc bản thân cách chu đáo. Dù Chúa có thể bày tỏ điều gì đó cho chúng ta mà chúng ta nên tránh trong tương lai, nhưng cũng có những lúc Ngài không bày tỏ. Khi Ngài yên lặng, tôi chỉ cầu xin sự chữa lành và tin cậy Chúa hóa giải để mang lại ích lợi cho tôi.

Điều này thật dễ hiểu nếu chúng ta nói về bệnh cảm lạnh hay cảm cúm, nhưng sự tình sẽ trở nên khó khăn hơn nếu căn bệnh đó là ung thư hay rơi vào một tình cảnh đau đớn, đe dọa đến mạng sống. Hoàn cảnh càng đau đớn thì càng khó để chúng ta hiểu nó.

Năm 1989 tôi bị ung thư ngực, và chỉ gần đây tôi mới nhận ra là tôi đã có thể tránh nó được nếu tôi khôn ngoan hơn trong việc chăm sóc thân thể. Vào thời điểm đó, chức vụ của chúng tôi khá mới và tôi đã sống dưới áp lực liên tục vì tôi chưa biết nhiều về việc tin cậy Chúa và trở nên kiên nhẫn. Ngoài việc cố

gắng phát triển một chức vụ, lúc ấy tôi cũng trải qua tiến trình chữa lành nội tâm đầy đau đớn và khó khăn với Chúa. Tôi đã không ngủ đủ, đã không tập thể dục đủ, đã làm việc quá sức, đã không nghỉ ngơi đủ, đã ăn quá nhiều, đã uống quá nhiều cà-phê, đã không uống đủ nước, tôi thường tức giận, buồn bực và hay thất vọng - danh sách này vẫn còn dài. Hậu quả là sự căng thẳng khiến học-môn mất cân bằng, làm ảnh hưởng đến chu kỳ kinh nguyệt của tôi. Cuối cùng tôi phải đi khám bác sỹ, ông khuyên tôi cắt bỏ tử cung và tiêm estrogen (một loại hormone sinh dục nữ). Điều này cũng giúp ích rất nhiều, cuối cùng cứ mười ngày tôi phải tiêm một mũi. Sau khoảng một năm tôi được chẩn đoán một khối u ngực kí sinh estrogen. Nói cách khác, khối u được nuôi và phát triển do hậu quả của estrogen. Đó là một loại ung thư phát triển rất nhanh và nguy hiểm, và tôi buộc phải phẫu thuật triệt để.

Trong hoàn cảnh đó Chúa không hình phạt tôi hay trách cứ tôi vì đã không chăm sóc bản thân mình tốt hơn. Ca phẫu thuật thành công và tôi không cần điều trị thêm. Đối với tôi tự thân việc đó là một phép lạ rồi. Nhưng Chúa có dùng hoàn cảnh đó như một cơ hội để bắt đầu dạy tôi về tầm quan trọng của việc coi trọng thân thể vì đó là thân thể của Ngài, bây giờ mỗi ngày tôi đưa ra những quyết định tốt hơn nhiều liên quan đến sức khỏe. Tôi đi đến chỗ tin rằng vì chúng ta được mua với một giá rất cao và thuộc về Chúa, và vì thân thể chúng ta là đền thờ của Chúa, nên việc xem nhẹ và lạm dụng thân thể là tội. Nếu bạn nghĩ chuyện đó hơi quá cực đoan, thì hãy bỏ qua chuyện này cũng được, nhưng tôi khích lệ bạn hãy coi trọng bản thân đủ để chăm sóc tốt bản thân.

Khi nói chuyện với người ta, tôi phát hiện nhiều người -

thậm chí là hầu hết - lạm dụng thân thể của họ. Có thể đơn giản vì chúng ta thiếu hiểu biết về tầm quan trọng của việc sống trong sức khỏe, vì lí do này (nếu không có lí do nào khác) thì việc tìm kiếm Chúa để biết căn nguyên của bệnh tật là việc làm khôn ngoan. Tôi đề nghị bạn đầu tư thời gian đọc một cuốn sách hay nào đó về cách sống khỏe mạnh trong tâm linh, hồn và thân thể. Tôi thật sự tin rằng làm thế sẽ mở mắt bạn thấy nhiều điều mà trước đây bạn bị che mắt.

Khi tôi bị ung thư, Chúa đã rất thương xót và ban ơn cho tôi, và kết quả là tốt hơn rất nhiều. Tôi muốn nói rõ khi tôi chia sẻ kinh nghiệm của mình, tôi không nói người bị bệnh ung thư là do không chăm sóc bản thân họ. Tôi không biết hết lí do đằng sau mọi đau yếu và bệnh tật. Nhưng tôi biết chúng ta nên đầu tư vào sức khỏe của mình và sống càng khỏe càng tốt. Satan gặm thét khắp nơi để tìm kẻ nào nó có thể bắt được và ăn nuốt, và tôi sẽ làm tất cả những gì có thể để đảm bảo người đó không phải là tôi. 1 Phi-e-rơ 5:8 nói, *“Hãy tiết độ và tỉnh thức: kẻ thù nghịch anh em là ma quỷ, như sư tử rống, đi rình mò chung quanh anh em, tìm kiếm người nào nó có thể nuốt được.”* Phi-e-rơ bảo chúng ta phải quân bình để tránh bị cắn nuốt. Trong cách sống trước đây tôi đã thật sự mất quân bình. Chúng ta không thể phá vỡ những quy luật của Chúa được tìm thấy trong Lời Chúa mà lại mong không bị ảnh hưởng tiêu cực khi làm thế. Ít ra, chúng ta sẽ mệt mỏi nếu chúng ta không chăm sóc tốt bản thân.

Gần đây tôi có ca phẫu thuật thay khớp toàn bộ do bị viêm khớp và bị viêm ở miệng. Dù tôi ngạc nhiên là tôi được phục hồi rất nhanh, nhưng tôi cũng đã trải qua vài ngày cực kỳ đau đớn vì tôi đã hoạt động quá nhiều. Sự đau đớn là cách mà cơ thể tôi

nói với tôi hãy chậm lại, giảm bớt hoạt động và kiên nhẫn hơn. Cả bác sỹ cũng bảo tôi hãy để cơn đau hướng dẫn tôi điều tôi có thể và không thể làm. Ông nói, “Nếu cô làm quá nhiều trong một ngày và ngày hôm sau cơn đau lại gia tăng thì hãy giảm hoạt động bớt lại và hãy để vùng đau dịu xuống.”

Khi ông Phao-lô viết cho người Ê-phê-sô: “*...Hãy cho trong ngày khốn nạn... anh em được đứng vững vàng.*” (Ê-phê-sô 6:13). Hãy cứ ở trong Chúa, hãy cứ ở trong tình yêu của Ngài, và tin cậy Ngài chữa lành bạn. Hãy làm điều Chúa tỏ cho bạn làm và rồi yên nghỉ trong tình yêu của Ngài, mong đợi sự phục hồi và chữa lành đầy đủ.

Người Khôn Ít Khổ Hơn Kẻ Ngủ

Dù người khôn ngoan không thể né tránh tất cả sự chịu khổ, nhưng họ tránh được nhiều điều mà kẻ ngu sẽ gặp phải. Theo luật của Chúa thì chúng ta gặt những gì mình gieo (xem Galati 6:7; Ma-thi-ơ 7:1-2; Luca 6:31). Đối với tôi đó là một ý tưởng sáng suốt và là điều mà chúng ta phải nhớ mỗi ngày.

Nếu một người chồng không chung thủy với vợ nhiều lần, có thể lắm anh ta sẽ đánh mất mối quan hệ vợ chồng. Đó là lỗi của anh ta, và anh gặt những gì mình gieo. Nếu một người tiêu xài quá độ và sống theo cảm xúc, và kết cuộc bị áp lực bởi nợ nần, vì anh đã gieo cách ngu dại và giờ anh ta gặt lấy những hậu quả. Sách Châm Ngôn có nhiều câu Kinh Thánh nói về việc thể nào lời nói của một kẻ ngu gây ra nan đề trong cuộc đời của hắn. Đây là một ví dụ:

Mỗi kẻ ngu muội vào cuộc tranh cạnh, và miệng nó chiêu

sự đánh đập. Miệng kẻ ngu muội là sự bại hoại của nó; môi nó vốn một cái bẫy gài linh hồn của nó.

Châm Ngôn 18:6-7

Cũng có nhiều câu Kinh Thánh dạy chúng ta biết về lợi ích từ lời nói của người khôn. Đây chỉ là một ví dụ:

Lời vô độ đâm xoi khác nào gươm; nhưng lưỡi người khôn ngoan vốn là thuốc hay.

Châm Ngôn 12:18

Ngoài việc cố gắng nói những lời khôn ngoan, chúng ta có thể chọn các hành động khôn ngoan. Châm Ngôn dạy rằng sự khôn ngoan là điều quý giá nhất mà chúng ta có thể tìm kiếm và sống nhờ đó. Những lời hứa dành cho người khôn ngoan thì rất nhiều và đáng để ước ao : ân huệ, sự giàu có, sự sống lâu, sự thăng tiến, sự trong sáng và sự bảo vệ, và vân vân.

Rõ ràng là chúng ta không gạt hay gánh chịu ngay các hậu quả của mỗi chọn lựa ngu dại chúng ta đã đưa ra, nếu vậy thì tất cả chúng ta đều sẽ gặp rắc rối nghiêm trọng. Chúng ta có thể nhận sự tha thứ và lòng thương xót của Chúa, nhưng khi chúng ta liên tục gieo trong ngu dại, chúng ta sẽ gạt những hậu quả và trải qua nhiều khổ đau.

Chúng ta sống trong một thế giới được xây trên những nền tảng đạo đức, và có những hậu quả cho các hành vi vô đạo đức. Chẳng hạn, nếu một người uống rượu bia rồi chạy xe, họ có thể bị thương hoặc gây tai nạn cho người khác. Nếu một người cứ liên tục nổi nóng thì chắc chắn kết cục là họ sẽ cô đơn. Nếu họ giết ai đó, dù rõ ràng là họ có thể được tha thứ, nhưng chắc chắn họ sẽ phải ngồi tù. Thật không tệ khi bắt đầu mỗi ngày

bằng cách suy nghĩ về những hậu quả của lời nói và hành động của chúng ta. Nghĩ như thế sẽ thúc đẩy chúng ta đưa ra những quyết định khôn ngoan hơn.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói về sự chịu khổ mà chúng ta đáng phải chịu và sự chịu khổ mà chúng ta không đáng phải chịu. Ông nói chịu khổ bất công vì làm việc đúng tốt hơn là chịu khổ vì làm việc sai (xem 1 Phi-e-rơ 2:19-20; 4:15-16).

Tôi có thể khẳng định rằng càng học Lời Chúa, rút tĩa sự khôn ngoan từ Lời Chúa và áp dụng Lời Chúa vào đời sống tôi thì tôi càng bớt khổ hơn. Kinh Thánh là cuốn Kim Chỉ Nam dạy chúng ta về cuộc đời! Nó giúp chúng ta suy nghĩ cẩn thận về mỗi quyết định mình đưa ra, và đây là việc làm quan trọng vì mỗi chọn lựa đều kéo theo kết quả. Những ai làm theo Lời Chúa sẽ không bao giờ phải trở thành nạn nhân của hoàn cảnh, bởi vì họ không chỉ đưa ra những quyết định giúp họ vượt qua hoàn cảnh, mà họ có thể học hỏi từ kinh nghiệm đó. Tôi từng là một nạn nhân của sự lạm dụng tình dục trước khi tôi học Lời Chúa. Nhưng giờ tôi được tự do khỏi những tác động của chuyện này vì tôi đã đưa ra những quyết định phù hợp với đường lối Chúa.

Chúng Ta Sẽ Chịu Bất Bớ Vì Đức Tin Cơ Đốc

Phao-lô viết cho Ti-mô-thê, nhắc cậu rằng người nào có ý định sống đời sống tin kính sẽ chịu bất bớ vì cơ niềm tin của họ (2 Ti-mô-thê 3:12). Phao-lô cũng nói dù ông chịu nhiều sự bất bớ, Chúa đã giải cứu ông ra khỏi hết (xem 2 Ti-mô-thê 3:11). Tôi rất biết ơn vì giữa mọi khổ nạn chúng ta có lời hứa giải cứu và chúng ta có đặc ân tin cậy Chúa để nhận sự giải cứu đó. Có

thể chúng ta phải kiên nhẫn và chịu đựng khó khăn trong một thời gian, nhưng Chúa là thành tín, cho đến khi Ngài giải cứu chúng ta, Ngài sẽ thêm sức để chúng ta chịu đựng gian khó với một thái độ tích cực nếu chúng ta vui lòng chịu khổ.

Rất ít ai trong chúng ta tuyên bố rằng tôi bênh vực chính nghĩa của Chúa Giê-su mà không trải qua sự bắt bớ. Thường sự bắt bớ đến dưới hình thức là sự khước từ. Kinh nghiệm riêng của tôi trong lĩnh vực này rất là thâm sâu và đau đớn. Khi đi theo sự kêu gọi của Chúa để dạy dỗ Lời Chúa, tôi bị loại ra khỏi nhà thờ của tôi và gánh chịu sự khước từ từ gia đình và bạn bè. Vì là con người, chúng ta thấy khó tìm thấy sự đa dạng trong sự hiệp nhất. Chúng ta muốn mọi người phải như chúng ta vì nếu không thì chúng ta cảm thấy suy nghĩ, quan niệm và hành động của chúng ta đang bị công kích.

Tôi cũng thoát ra khỏi vai trò thông thường và phổ biến của một người phụ nữ, và tôi tin tôi đã nghe tiếng Chúa. Việc đó cũng đủ khiến cho người ta tức giận. Tôi nghĩ tôi là ai? Tôi không qua học hành trường lớp gì. Tôi là phụ nữ và phụ nữ thì không làm những điều như thế giữa vòng cộng đồng tôn giáo của chúng ta. Lúc đó tôi đã không nhận ra rằng đây là nỗ lực đầu tiên của ma quỷ nhằm khiến tôi bỏ cuộc và ở yên tại một chỗ, là chỗ mà tôi sẽ khốn khổ và không thỏa mãn.

Các sứ đồ đã nhận lời cảnh báo từ Thánh Linh rằng họ sẽ chịu bắt bớ, nhưng họ vẫn can đảm tiến bước. Chúa Giê-su dạy người nào nghe Lời Chúa và *“liền vui mừng chịu lấy; song vì trong lòng họ không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, nên nổi gập khi vì có đạo mà xảy ra sự cực khổ, bắt bớ, thì liền vấp phạm.”* (xem Mác 4:16-17).

Tất cả chúng ta đều muốn được chấp nhận. Không ai thích

bị nỗi đau bị khước từ. Đó là nỗi đau đớn quá lớn về cảm xúc và tác động của nó có thể tiềm ẩn trong chúng ta trong một thời gian dài. Chúa Giê-su đã bị khước từ và khinh dễ (xem Ê-sai 53:3). Thật ra, Giăng 15:25 nói Chúa bị ganh ghét vô cớ. Chúa là người tốt, không làm gì sai nhưng lại bị bắt bớ. Chúa nói trò không hơn thầy (xem Luca 6:40). Nếu Ngài chịu khổ, chúng ta cũng sẽ chịu khổ.

Tôi muốn chia sẻ vài câu Kinh Thánh về sự chịu khổ mà tôi thấy khó hiểu trong những năm đầu theo Chúa:

Vì nhân cố lương tâm đối với Đức Chúa Trời, mà chịu khổ nạn trong khi bị oan ức, ấy là một ơn phước. Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chân Ngài.

1 Phi-e-rơ 2:19-21

Tôi không hiểu tại sao Chúa có thể đẹp lòng khi tôi chịu khổ, nhưng cuối cùng tôi nhận ra không phải nỗi đau và khổ nạn của tôi mà làm cho Chúa hài lòng, mà là việc tôi sẵn lòng chịu

Dù hiện tại bạn đang trải qua bất cứ điều gì, xin hãy biết rằng Chúa ở với bạn và Ngài có kế hoạch giải cứu và chữa lành bạn.

khổ vì cố Ngài. Sự chịu khổ của chúng ta không tôn vinh Chúa, nhưng chúng ta có khả năng bày tỏ thái độ tốt trong sự chịu khổ mới làm Ngài đẹp lòng. Bất cứ khi nào chúng ta chịu khổ, Chúa cũng chịu khổ

với chúng ta, như chúng ta chịu khổ khi con cái của chúng ta chịu khổ. Không gì phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu của Đức

Chúa Trời, và Ngài không bao giờ bỏ chúng ta, dù chỉ là một giây phút nào đó (xem Rô-ma 8:38-39; Hê-bơ-rơ 13:5). Dù chúng ta cảm thấy Ngài đã bỏ chúng ta như Chúa Giê-su cảm nhận trên thập tự, nhưng Ngài không bị bỏ đâu. Dù hiện tại bạn đang trải qua bất cứ điều gì, xin hãy biết rằng Chúa ở với bạn và Ngài có kế hoạch giải cứu và chữa lành bạn.

Chúa Giê-su nói chúng ta được phước khi bị bắt bớ vì cố sự công bình, và phần thưởng của chúng ta ở thiên đàng sẽ rất lớn (xem Ma-thi-ơ 5:10-12). Giả thử bạn giống tôi đó là bạn không không thích chờ cho đến khi về thiên đàng mới nhận phần thưởng, Chúa Giê-su cũng nói nếu chúng ta từ bỏ bất cứ điều gì đó vì cố Ngài và Phúc Âm thì chúng ta cũng sẽ gặt lại ở đời này lẫn đời sau (xem Mác 10:29-30). Từ hai câu Kinh Thánh này chúng ta thấy lời hứa về phần thưởng ở cả trên thiên đàng lẫn dưới đất.

Một trong những điều mà chúng ta thường phải bỏ đi để phục vụ Chúa với cả tấm lòng là tiếng tăm của chúng ta. Chúa Giê-su đã tự bỏ mình đi (xem Phi-líp 2:7), và bây giờ thì tôi thấy rất dễ hiểu được lí do tại sao. Nếu chúng ta quá quan tâm tới điều người ta nghĩ về chúng ta, chúng ta sẽ không bao giờ thật sự đi theo Chúa. Tôi đã hy sinh tiếng tăm của mình với những người mà tôi quen biết vào thời điểm Chúa kêu gọi tôi, và giờ Chúa đã thưởng cho tôi. Bây giờ tôi có nhiều bạn hơn so với số bạn mà tôi đã từ bỏ trước đây.

Chúa ban thưởng cho người nào sốt sắng tìm kiếm Ngài (xem Hê-bơ-rơ 11:6). Khi bạn chịu bắt bớ, hãy mong chờ phần thưởng mà Chúa đã chuẩn bị cho bạn! Nếu bạn chịu mất danh dự, hay bị phán xét và chỉ trích cách bất công vì cố đức tin của bạn nơi Chúa thì đừng cũng tuyệt vọng. Hãy tiếp tục tin cậy Chúa và mong chờ phần thưởng của bạn.

CHƯƠNG 11

Những Lí Do Tại Sao Ta Chịu Khổ (Phần 2)

Ở chương trước, tôi đã bàn đến ba lí do chúng ta chịu khổ. Lí do thứ nhất là sự có mặt của tội lỗi. Thứ hai, tôi đã nói về sự chịu khổ do không đưa ra các lựa chọn khôn ngoan. Và thứ ba, tôi đã nói về sự chịu khổ do kết quả của việc bị bắt bớ vì niềm tin của chúng ta nơi Chúa.

Trong chương này tôi muốn tiếp tục nói về các lí do tại sao chúng ta chịu khổ, và tôi cầu nguyện chương này sẽ giúp ích cho bạn trong bước đường theo Chúa.

Chịu Khổ Bất Công Vì Tội Của Người Khác

Chịu khổ loại này rất khó cho chúng ta chịu đựng vì chúng ta cảm thấy mình hoàn toàn vô tội, nhưng chúng ta lại chịu khổ vì những điều nằm ngoài tầm kiểm soát của chúng ta. Suy nghĩ đầu tiên của chúng ta là, *Điều này không công bằng*, và chắc chắn là vậy. Nhưng dẫu cuộc đời không phải lúc nào cũng công

bằng, người nào tin cậy nơi Chúa có thể mong đợi nhìn thấy công lý của Ngài - theo thời điểm của Ngài và theo cách của Ngài. Vì Chúa yêu mến công lý nên Ngài yêu thích hóa giải những điều sai trái thành ngay thẳng. Ngài là Đấng biện hộ của chúng ta và Ngài bù đắp cho chúng ta khi chúng ta bị đối xử bất công.

Dù đó là việc bị lạm dụng lúc nhỏ, bị đối xử bất công vì có màu da, giới tính, quốc tịch hay hàng ngàn điều khác, việc bị đối xử bất công luôn gây ra tổn thương sâu sắc và nếu chúng ta xử lý không đúng, nó có thể để lại những vết thương và vết sẹo sâu trong tâm hồn mà sẽ ảnh hưởng tới lối sống của chúng ta.

Một đặc điểm trong bản tính của Chúa mà tôi rất phấn khích đó là Ngài là Đức Chúa Trời của công lý. Đây là một lời hứa của Ngài mà chúng ta có thể tin cậy:

Vì chúng ta biết Đấng đã phán rằng: Sự trả thù thuộc về ta; ta sẽ báo ứng, ấy là lời Chúa phán. Lại rằng: Chúa sẽ xét đoán dân mình.

Hê-bơ-rơ 10:30

Đây là câu Kinh Thánh tuyệt vời và đầy an ủi, và nếu bạn đang chịu khổ vì bị đối xử bất công từ người khác thì bạn nên giấu câu Kinh Thánh này trong lòng và tin cậy Chúa làm ứng nghiệm lời hứa của câu này trong đời sống bạn.

Tôi đã kinh nghiệm công lý của Ngài trong chính cuộc đời của tôi rất nhiều lần. Tôi đã đề cập sự khước từ tôi đã trải qua lúc mới khởi đầu chức vụ, và dù mất nhiều năm nhưng cũng có vài trong số những người làm tổn thương tôi cách sâu sắc đã xin lỗi tôi và nói rằng cách họ đối xử với tôi trước đây là sai.

Được bù đắp về một bất công nào đó có nghĩa bạn được báo

đáp lại về những gì đã xảy ra với bạn. Không có điều gì ngọt ngào hơn là nhìn xem Chúa tôn trọng và ban phước cho bạn vì có người đã đối xử không công bằng với bạn. Nhưng nếu muốn thấy Chúa biện hộ cho chúng ta, chúng ta phải từ bỏ việc cố gắng bắt người khác bù đắp lại cho chúng ta vì có những sự bất công chúng ta đã chịu đựng.

Sau khi bị cha tôi lạm dụng tình dục, bị mẹ tôi và các người họ hàng khác bỏ rơi trong hoàn cảnh đó, là những người đã không làm gì để giúp tôi, tôi đã có những thái độ mà đã đầu độc cuộc đời tôi. Tôi muốn trả thù những người làm tổn thương tôi, cũng như những người đã không giúp đỡ tôi. Tôi cay đắng, đầy giận dữ, và cảm thấy thế giới này mắc nợ tôi. Tất nhiên, chẳng có thái độ nào trong số ấy đem lại lợi ích cho tôi. Nó không giải quyết nan đề của tôi hay làm tôi cảm thấy tốt hơn, nhưng nó cứ tiếp tục làm tôi khổ sở. Tôi đã bị lạm dụng và thế cũng đủ tồi tệ rồi, nhưng nhiều năm sau tôi vẫn là một nạn nhân và bị lún sâu vào những chuyện đã xảy ra trước đó. Tôi thật sự cảm thấy mình sẽ chẳng bao giờ có được đời sống bình thường và lành mạnh về cảm xúc.

Lúc đó tôi là một cơ đốc nhân, nhưng tôi thật sự không biết Lời Chúa. Tôi đã được tái sinh, nhưng vẫn làm việc theo ý riêng của mình thay vì học hỏi và bước theo đường lối của Chúa. Một khi tôi biết Chúa yêu mến công lý và muốn chính Ngài sẽ xử lý những việc quá khứ của tôi, thay vì tôi cố gắng thực hiện theo cách của mình, thì mọi sự bắt đầu thay đổi cho tôi. Tôi sẽ không nói tất cả đều xảy ra ngay lập tức, nhưng dần dần sự đổ vỡ của tôi được chữa lành và Chúa đã lấy điều xấu người ta làm cho tôi biến thành điều ích lợi cho tôi.

Chúa yêu cầu chúng ta hãy buông quá khứ ra và hoàn toàn tha thứ cho kẻ thù của chúng ta, cầu nguyện cho họ và thậm

chí là chúc phước cho họ khi Chúa hướng dẫn cách làm. Cuối cùng cha tôi đã xin lỗi tôi và khóc lóc trong sự ăn năn. Tôi có đặc ân dẫn dắt ông tin Chúa và làm báp-tem cho ông. Ông nói rất hãnh diện về tôi và về công việc mà tôi được Chúa ban phước để thực hiện trong chức vụ.

Tôi nghĩ thật an toàn khi nói rằng phần lớn những khổ nạn của chúng ta trong đời đều đến từ sự đối xử bất công của những người xấu, nhưng một số khổ nạn có thể đến từ những người mà nói rằng họ yêu thương chúng ta. Trong trường hợp như vậy thì những vết thương sẽ sâu hơn. Nhưng dù vấn đề có thâm sâu hay khốc liệt thế nào đi nữa thì Chúa vẫn có thể đặng đến, chữa lành, và dùng nó thành ích lợi và bù đắp cho bạn về những đau đớn trong quá khứ.

Ngài ban mão hoa thay cho tro bụi, sự vui mừng thay cho tang chế (xem Ê-sai 61:1-3). Ngài hứa trả lại cho chúng ta những gì chúng ta đã mất.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ thương xót người, đem những phu tù người trở về, nhóm hiệp người từ giữa các dân, là nơi Ngài đã tản lạc người đó.

Phục Truyền 30:3

Không ai muốn chịu khổ và chịu đau đớn trong cuộc đời của họ, nhưng thật tốt khi biết rằng khi bạn trải qua chuyện đó thì Chúa sẵn sàng bù đắp cho bạn nếu bạn bước theo đường lối Ngài và tin cậy Ngài để Ngài làm thế.

Chịu Khổ Vì Ta Cố Thay Đổi Những Điều Mà Chỉ Có Chúa Mới Có Thể Thay Đổi

Tôi nghĩ một trong những điều đầu tiên tôi phải học để làm giảm bớt sự khốn khổ về cảm xúc đó là tôi không phải là người kiểm soát thế giới này. Vì sinh ra với cá tính mạnh mẽ và thái độ hiếu chiến và kiểm soát, nên tôi tranh chiến chỉ vì tôi cố kiểm soát và thay đổi nhiều chuyện mà tôi không có quyền đối với nó. Phải mất vài năm đau đớn tôi mới hiểu được Chúa quan tâm tới việc thay đổi tôi hơn là thay đổi các hoàn cảnh khó chịu của tôi. Tất nhiên, tôi cũng tranh chiến để cố gắng thay đổi những con người trong thế giới của tôi, để họ làm cho tôi hạnh phúc hơn và giống tôi hơn, nhưng tôi cũng phải học (dù chuyện này không đến cách dễ dàng hay nhanh chóng) rằng chỉ có Chúa mới có thể thay đổi người ta, thậm chí Ngài cũng sẽ không thay đổi nếu họ không muốn sự giúp đỡ của Ngài.

Một khi tôi học để xem trọng người khác ngay tại vị trí hiện tại của họ thay vì mong đợi gì nơi họ (tôi vẫn đang học điều này mỗi ngày), nhiều nỗi khổ và đau đớn của tôi đã chấm dứt. Tôi rất cần sự khiêm nhường, và dù Chúa mời gọi chúng ta hãy “khiêm nhường,” nhưng rất ít người trong chúng ta sẵn sàng làm việc đó, nên Ngài đã làm việc đó cho chúng ta. Ngài hoàn tất điều này bằng cách đặt chúng ta vào những hoàn cảnh, trong đó người ta làm chúng ta thất vọng và tức giận, và qua những thất vọng đó để chấm dứt sự chịu khổ của chúng ta, cuối cùng chúng ta mới nhận ra Chúa đang dùng nó để soi rọi những nan đề tiềm ẩn sâu trong chúng ta. Ngài là Đấng giải cứu chúng ta, dù Ngài làm việc lâu hơn chúng ta muốn, nhưng Chúa sẽ luôn dùng những điều xấu trong cuộc đời chúng ta để biến nó ích lợi.

Bạn có bao giờ xem phản ứng của bạn với nan đề mới chính là nan đề thật sự chứ không phải điều mà lúc đầu bạn nghĩ nó là nan đề? Nhiều năm tôi đã nghĩ mình không hạnh phúc vì ông chồng tôi là Dave không đáp ứng các nhu cầu của tôi, nhưng Chúa cho tôi thấy thái độ ích kỷ của tôi mới là nan đề thật sự. Tôi cứ cố thay đổi chồng tôi, chẳng có nỗ lực nào của tôi đem lại kết quả mong muốn, vì Chúa đang dùng hoàn cảnh đó để soi rọi tận gốc rễ nan đề thật của chính tôi.

Lời Chúa cho chúng ta biết rằng một cậu bé chăn chiên là Đa-vít được xúc dầu để làm vua. Nhưng một thời gian dài trước khi cậu đội vương miện, cậu phải làm việc dưới quyền hạn và ứng phó với ông vua điên loạn và gian ác mà cậu được định để thay thế. Nhiều điều xảy ra với Đa-vít dưới bàn tay của Sau-lơ dường như thật bất công, nhưng có một mục đích ở trong đó.

Có một lần tôi nghe rằng Chúa sử dụng vua Sau-lơ để loại bỏ “Sau-lơ” trong người Đa-vít trước khi cậu trở thành vua như Sau-lơ. Tôi biết điều đó là đúng trong chính cuộc đời của mình. Bây giờ tôi có thể nhìn lại sự tàn ác trong hành vi của cha tôi, và giờ tôi nhận ra mình đã học được rất nhiều về tính nết của ông, nhưng lúc đó tôi đã không nhận ra. Tôi là một phụ nữ được kêu gọi vào chức vụ, nhưng tôi hận thù vì sự lạm dụng mà tôi chịu đựng khi làm người con. Cách sống của tôi rất cộc cằn, và tôi sống rất là “luật pháp” khi tôi nghĩ về những gì người khác phải làm hoặc không nên làm. Để có được mối quan hệ với tôi phải làm theo những quy tắc của tôi, và tôi nhấn mạnh các quy tắc “của tôi.” Tôi có ân tứ, nhưng thiếu phẩm chất cơ đốc cần thiết để làm công việc trước mắt. Lúc đó tôi bị che mắt về hành vi của tôi, vì nó đã khắc sâu trong những tổn thương nằm trong tâm hồn tôi, là những thứ cần phải được xử lý. Việc trở thành

một cơ đốc nhân không có nghĩa là chúng ta phí cả đời mình để cải thiện hành vi củ chỉ, mà trái lại chúng ta cần để Chúa Giê-su biến đổi chúng ta từ bên trong và uốn nắn chúng ta theo ảnh tượng của Ngài.

Chúa đã dùng một người lãnh đạo thuộc linh, và một vài người khác là những người đã không đối xử tốt với tôi, để giúp tôi nhận ra rằng tôi không bao giờ được đối xử với người khác theo cách mà họ đã đối xử với tôi. Thật ra Chúa đã làm ơn cho tôi bằng cách đặt tôi trong sự liên hệ gần gũi với những con người này trong nhiều năm. Dù rất đau đớn nhưng việc này đã giúp tôi rất nhiều và khiến tôi trở thành một con người tốt hơn. Tôi thích nói rằng đôi khi chúng ta cần một điều gì khó chịu và khó khăn xảy ra để giúp chúng ta nhìn thấy con người thật của mình, chứ không phải theo cách chúng ta suy nghĩ mình là ai. Suy nghĩ của chúng ta dễ bị sự kiêu ngạo che mắt, khiến chúng ta phán xét người khác một cách chua chát, và mặc dù chúng ta cũng làm chính những điều mà chúng ta phán xét người khác nhưng chúng ta lại không nhìn thấy (xem Rô-ma 2:1).

Tôi thấy Phi-e-rơ là một tấm gương tốt trong lĩnh vực này. Ông là một người hiếu chiến và mau miệng. Ông được định để làm những điều lớn lao, nhưng ông đã nghĩ quá cao về bản thân mình hơn thực tế. Thái độ của ông cần phải được xử lý là vì ích lợi của ông. Khi Chúa Giê-su bảo ông rằng sa-tan sẽ sàng sảy ông như lúa mì trong những thử thách sắp tới mà các môn đồ sẽ trải qua. Nhưng Ngài đã cầu nguyện cho ông để đức tin của ông không thất bại, thì Phi-e-rơ vội vàng tuyên bố ông sẵn sàng vào tù và thậm chí là chết với Chúa Giê-su nếu cần. Kết cuộc là ngay ngày hôm đó ông chối Chúa ba lần. Do thất bại của mình nên ông thấy được con người thật của mình. Ông

là một con người yếu đuối, cần sự tha thứ và sự giúp đỡ của Chúa (xem Luca 22:31-34, 55-62). Khi Chúa Giê-su bảo Phi-e-rơ rằng Ngài đã cầu nguyện cho ông thì đáng lẽ ông phải cảm ơn Chúa và thừa nhận ông thật sự cần tất cả những sự giúp đỡ đó.

Sau khi chối Chúa, Phi-e-rơ đã ăn năn và khóc lóc đắng cay, và sau đó ông trở thành một trong những vị sứ đồ vĩ đại và hiệu quả nhất. Không phải những yếu đuối của chúng ta gây ra nan đề cho chúng ta mà chính là thái độ không sẵn sàng xử lý nó. Sẽ thật khôn ngoan nếu mỗi ngày chúng ta xin Chúa giúp đỡ và bày tỏ bất cứ điều gì về bản thân chúng ta mà cản trở Ngài không làm những gì Ngài muốn nơi chúng ta. Chúng ta hãy luôn luôn muốn ý muốn của Chúa hơn muốn bất kỳ điều nào khác.

Phi-e-rơ khuyên chúng ta hãy hạ mình dưới cánh tay quyền phép của Chúa và đến kỳ Ngài sẽ nhắc chúng ta lên (xem 1 Phi-e-rơ 5:6). Hạ mình là chịu phục dưới một điều gì đó hơn là tranh chiến để thoát ra khỏi nó bởi vì hoàn cảnh khó khăn quá. Không ai trong chúng ta muốn chịu khổ, nhưng chúng ta phải sẵn sàng chịu khổ nếu cần thiết.

Giả sử một người nữ cưới một người đàn ông đánh đập vợ con. Trong hoàn cảnh đó, chắc chắn cô ta không nên sống dưới sự lạm dụng đó. Cô ta phải tránh xa anh chồng này. Mẹ tôi sống với cha tôi, bà biết điều ông làm với tôi, có thể đó là lỗi lầm tệ nhất bà phạm phải trong cả cuộc đời của mình.

Nhưng giả sử một người làm việc trong một công ty, nơi mà chỉ có cô ta là cơ đốc nhân vì thế cô là người duy nhất ở trong vị trí để làm chứng về Chúa. Cô ta bị nhiều nhân viên khác khước từ và chế nhạo, thậm chí không cất nhắc cô lên vị trí

mà cô xứng đáng. Có phải cô ta sẽ bỏ việc vì cô thấy khó chịu, hay cô sẽ cầu nguyện rằng nếu Chúa muốn cô sẽ thôi việc, xin Ngài bày tỏ, và nếu Ngài không muốn thì xin ý Ngài được nên? Trong trường hợp này, có thể Chúa muốn cô cứ chịu khó khăn một thời gian, vì Ngài cần cô làm công cụ để đại diện cho Ngài. 2Ti-mô-thê 4:2 nói chúng ta phải sẵn sàng phụng sự Chúa “bất luận gặp thời hay không gặp thời.”

Khi một hoàn cảnh hay một người nào đó làm cho chúng ta khốn khổ, chúng ta phải luôn tìm kiếm Chúa để biết cách xử lý. Thật là không khôn ngoan nếu chúng ta đưa ra quyết định không cầu hỏi sự hướng dẫn của Thánh Linh trong lúc chúng ta bị tổn thương. Phao-lô nói với những người Galati rằng nếu họ là người thuộc linh, họ phải mang (chịu đựng) gánh nặng cho nhau (xem Galati 6:2). Theo tính tình trước đây của tôi thì tôi sẽ nói, “Tôi không cần phải chịu đựng điều này và sẽ không chịu đựng nổi,” nhưng bây giờ thì Chúa Giê-su đã chịu đựng tôi nên tôi vui vì Ngài làm thế.

lúc nào Chúa cũng ban cho chúng ta ân sủng cho vị trí hiện tại của chúng ta.

Sau khi kinh qua nhiều chuyện khác nhau trong cuộc sống, tôi đã nhận ra rằng lúc nào Chúa cũng ban cho chúng

ta ân sủng cho vị trí hiện tại của chúng ta. Nói cách khác, nếu chúng ta ở nơi Ngài muốn thì Ngài có thể ban cho chúng ta đủ ân sủng để vui hưởng những gì mà làm cho người khác khốn khổ.

Khi tôi nhìn lại những năm tháng đầu bước đi với Chúa, dường như lúc nào tôi cũng tranh chiến với điều gì đó. Nếu không phải chuyện này thì cũng là chuyện nọ. Hoàn cảnh hoàn toàn kiểm soát tâm trạng của tôi. Chẳng hạn, khi một trong

những hội nghị của tôi có nhiều người tham dự thì tôi vui, nhưng nếu ít người tham dự tôi nản lòng và nói rất nhiều điều tiêu cực. Nên chúng tôi làm mọi thứ có thể để tăng người tham dự, nhưng khi số người tham dự vẫn lên xuống, thì tôi cũng lên xuống theo. Cuối cùng tôi nhận ra tôi đang cố gắng thay đổi điều mà tôi không thể, nhưng Chúa có thể, và Ngài sẽ thay đổi nếu đúng thời điểm. Thật sự thì thời điểm của chúng ta ở trong tay Ngài (xem Thi Thiên 31:15). Cuối cùng tôi dâng những lo lắng của tôi cho Chúa, và quả thật, sự bình an đã đến như Ngài đã hứa (xem Phi-líp 4:6-7).

Bấy giờ các buổi nhóm hội nghị của chúng tôi có nhiều người tham dự hơn, nhưng thỉnh thoảng vẫn có hội nghị ít người tham gia vì một số lí do nào đó, và dù tôi không thích chuyện này, nhưng điều này cũng không khiến cho tôi khốn khổ như trước nữa, đơn giản là vì tôi không tranh chiến với chuyện này nữa. Tôi đã vượt qua được và tiếp tục với hội nghị tiếp theo.

Lần sau khi bạn thấy mình khốn khổ về mặt cảm xúc và tinh thần vì bạn đang cố gắng thay đổi một điều gì đó mà bạn không thích thì hãy tự hỏi phải chăng bạn cố làm điều mà chỉ có Chúa mới làm được, thì tôi khuyên bạn hãy buông tay đi và để Chúa ra tay.

Chịu Khổ Vì Sống Trong Một Thế Giới Bất Toàn

Chúng ta đã thấy rằng chúng ta chịu khổ vì tội lỗi cá nhân hay tội lỗi của người khác. Nhưng một trong những lí do chính chúng ta chịu khổ là vì chúng ta sống trong một thế đầy dẫy tội lỗi, và dường như rằng bao lâu mà quả đất này còn thì tội ác lại càng gia tăng. Tôi nghĩ trong mỗi thế hệ người ta đã bị

sốc bởi nhiều điều xấu xa xảy ra ở thế gian. Tôi nhớ khi còn nhỏ có nghe người lớn nói sao bây giờ mọi thứ đều xấu xa và bây giờ thì chúng ta nói về việc là chúng ta bị sốc về những chuyện tàn bạo xảy ra trên thế giới. Và nếu Chúa không trở lại sớm, thì một ngày nào đó con cái chúng ta sẽ bàn tán và nói mọi sự trong thế hệ của chúng sẽ còn tệ hại hơn nhiều so với trước đó. Tội ác và điều xấu xa là tiệm tiến. Nó không giữ nguyên trạng thái, nhưng nó sẽ gia tăng và nhân rộng ra. Chồng tôi nhớ lúc cậu bé bán báo lần đầu tiên bị cướp trong thành phố của chúng tôi, đó là năm 1950. Đó là cú sốc với mọi người và họ không thể hiểu một điều như thế lại xảy ra. Nhưng nếu chúng ta nhìn những gì đang xảy ra ngày nay thì việc một cậu bé bán báo bị cướp sẽ không khiến ai ngạc nhiên hay bị sốc gì cả. Thật là buồn khi tình trạng tồi tệ như bây giờ. Nhiều thứ càng trở nên tồi tệ nên con người càng đau khổ hơn. Dù chúng ta không có hết câu trả lời, nhưng chúng ta có đặc ân tin cậy Chúa.

Chúa có bảo vệ những người đặt lòng tin nơi Ngài không? Tôi hoàn toàn tin là có. Chúng ta thường nghe những câu chuyện thể nào Chúa bảo vệ ai đó, và chúng ta cũng có những câu chuyện của riêng mình. Nhưng cũng có những lúc sự bảo vệ của Ngài dường như không ở đó và chúng ta kết cuộc gánh chịu điều mà chúng ta không hiểu thì sao? Chúng ta hãy quay lại lời khuyên khôn ngoan mà tôi đã nghe từ Lee Strobel: “Câu trả lời tối hậu của Chúa cho sự chịu khổ không phải là một sự giải thích; đó là sự nhập thể.” Không ai có thể giải thích hết, nhưng Chúa Giê-su có thể cứu chuộc hết.

Mới đây một trong những nhân viên của chúng tôi đã mất căn nhà và toàn bộ đồ đạc trong một trận lũ lụt tại St. Louis. Cô là trưởng bộ phận sứ mạng y tế, cô đã hy sinh rất nhiều để

đi đến các quốc gia thuộc thế giới thứ ba và giúp đỡ người dân. Cô là một người nữ tin kính, xuất thân từ một gia đình tin kính. Tại sao điều này lại xảy ra với cô? Đôi khi điều đau đớn xảy ra chỉ vì chúng ta ở trong thế gian. Tin mừng là Chúa đang phục hồi toàn bộ hoàn cảnh của cô. Có nhiều người và nhiều chức vụ khác nhau đang giúp gia đình cô xây lại và mua sắm những thứ cô cần, và tới khi nhà xây xong thì cô lại có một căn nhà tốt hơn và đồ đạc tốt hơn trước.

Tôi biết có những cơ đốc nhân khác suýt nữa là mất căn nhà của họ nhưng lại không mất. Họ cảm nhận rằng Chúa bảo vệ họ và khi chúng ta nghe lời chứng của họ, chúng ta vui mừng với họ. Tại sao một số người không bị hề hấn gì nhưng một số khác lại bị? Một lần nữa, chúng ta không nên tập trung tìm kiếm lời giải thích; chúng ta hãy hướng sang sự nhập thể và nhìn xem Đức Chúa Trời cứu chuộc và phục hồi nỗi đau đớn và biến nó thành mối lợi lớn.

CHƯƠNG 12

Mặt Khác Của Sự Chịu Khổ

Người ta cột chân người vào cùm, làm cho người bị công xiêng.

Thi Thiên 105:18

Giô-sép là một thanh niên có ước mơ làm những điều lớn lao. Các anh cậu ghét cậu và ganh tị với cậu vì cậu là con út của Gia-cốp và được sủng ái. Sự ganh ghét của các anh cậu quá lớn đến độ một ngày họ đem cậu ra ngoài và bán cho các tay buôn nô lệ, và họ đem về chiếc áo dính đầy máu và đặt trước mặt cha cậu, nói rằng cậu đã bị một con thú hoang giết hại.

Giô-sép trải qua nhiều năm bị kịch, những hoàn cảnh bất công khiến cậu chịu khổ rất nhiều, nhưng cậu vẫn trung tín với Chúa và tiếp tục tin cậy Ngài. Chúa ban ơn cho cậu bất cứ nơi nào cậu ở và cuối cùng cậu được đặt ở vị trí lãnh đạo chỉ dưới quyền Pha-ra-ôn của Ai-cập mà thôi. Kết quả là Chúa dùng cậu để cứu nhiều người - bao gồm gia đình của cậu - ra khỏi đói kém khi nạn đói kinh khiếp xảy ra trong xứ. Thật kì diệu khi thấy phản ứng của Giô-sép với các anh mình khi họ phát hiện cậu ở vị trí quyền lực và có thể trả thù họ vì có tất cả những nỗi

đau khổ mà cậu đã chịu cách bất công vì sự đối xử tàn bạo của họ suốt những năm tháng trước đây.

Chánh các anh người đến sắp mình xuống dưới chân mà nói rằng: Các anh đây thật là kẻ tội lỗi của em đó. Giô-sép đáp rằng: Các anh đừng sợ chi, vì tôi há thay mặt Đức Chúa Trời sao? Các anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi, hầu cho cứu sự sống cho nhiều người, y như đã xảy đến ngày nay, và giữ gìn sự sống của dân sự đông đảo.

Sáng Thế 50:18-20

Những câu Kinh Thánh này quá tuyệt vời nếu chúng ta suy ngẫm kỹ càng. Sau khi Giô-sép đã trải qua tất cả những khổ nạn này, thay vì cay đắng, cậu thấy bàn tay Chúa hóa giải toàn bộ những diễn tiến để mang lại ích lợi cho cậu. Bây giờ, thay vì cay đắng, cậu được chuẩn bị để giúp đỡ anh em mình. Đây là những gì Giô-sép nói :

Vậy, đừng sợ, tôi sẽ cấp dưỡng các anh và con cái các anh.

Đoạn, Giô-sép an ủi các anh, và lấy lời êm dịu mà nói cùng họ.

Sáng Thế 50:21

Khi nói về một người đã trải qua những bi kịch, những sự đối xử bất công nhưng đã phản ứng theo cách mà Chúa muốn thì Giô-sép là anh hùng của tôi. Nên không lạ gì ông là một người đầy quyền lực. Ông đã sống tới một trăm mười tuổi và rõ ràng là ông đã vui sống những năm tháng hạnh phúc nhiều hơn là những tháng ngày chịu khổ. Sau khi chịu khổ Giô-sép đã tận hưởng chiến thắng lớn lao. Chúng ta có thể nói sự chịu khổ đã cất nhắc

ông tới một đời sống tốt đẹp hơn. Nếu chúng ta cứ vững vàng và tiếp tục tin cậy Chúa thì ngay cả trong sự chịu khổ chúng ta có thể chứng tỏ mình là người mà Chúa có thể tin tưởng giao cho trách nhiệm lớn lao cùng với các phước hạnh lớn lao.

Khi chúng ta sẵn sàng tha thứ cho những người làm chúng ta tổn thương, thật ra là chúng ta đang làm ơn cho bản thân mình

Khi chúng ta sẵn sàng tha thứ cho những người làm chúng ta tổn thương, thật ra là chúng ta đang làm ơn cho bản thân mình, vì chúng ta không thể tận hưởng cuộc sống và đầy

dây cay đắng cùng một lúc. Tấm gương mà chúng ta học được từ cuộc đời của Giô-sép là tấm gương chúng ta nên noi theo.

Suốt những năm sau khi Giô-sép bị bán làm nô lệ, cậu đã ngồi tù mười ba năm vì tội mà cậu chẳng hề phạm. Cậu bị xiềng bằng sắt, và trong Thi Thiên 105, câu mà tôi đã trích trước đó, chúng ta được biết, “*linh hồn cậu bị xiềng vào sắt.*” Điều này có nghĩa gì? Nếu chúng ta suy nghĩ điều này ở mức độ thực tế, thì đối với tôi nếu linh hồn cậu bị xiềng thì việc này sẽ làm cậu mạnh mẽ hơn. Nói cách khác, sự chịu khổ khiến cậu thành một con người tốt hơn và trang bị cho cậu để cai trị Ai-Cập.

Chúng ta thường nghe câu nói này, “Những khổ nạn có thể khiến chúng ta tốt đẹp hơn hoặc cay đắng hơn,” và điều này đúng. Tin cậy Chúa suốt những năm tháng rơi vào hoàn cảnh đau đớn luôn luôn mang lại phần thưởng và kết cuộc sẽ được hậu đãi. Một trong những phần thưởng đó là nó làm cho bạn mạnh mẽ hơn.

Trong sách Ê-sai, chúng ta thấy qua tiên tri Chúa phán với dân sự và khích lệ dân sự là đừng sợ hãi những gì họ đã trải qua vì Ngài đang làm cho họ mạnh mẽ hơn.

Đừng sợ, vì ta ở với ngươi; chớ kinh khiếp, vì ta là Đức Chúa Trời ngươi! Ta sẽ bổ sức cho ngươi; phải, ta sẽ giúp đỡ ngươi, lấy tay hữu công bình ta mà nâng đỡ ngươi. Nay, ta sẽ lấy ngươi làm cái bừa nhón, thật mới và có răng bén. Ngươi sẽ tán các núi và nghiền nhỏ ra, làm cho các gò nên giống như cám mịn.

Ê-sai 41:10, 15

Đây là một ví dụ khác về lời hứa của Chúa, dùng những gì chúng ta trải qua để làm chúng ta mạnh mẽ hơn và tốt hơn là quá khứ của chúng ta. Nhưng tất cả điều này phụ thuộc vào việc bạn có sẵn lòng tin cậy Chúa hoàn toàn về những việc khổ đau mà chúng ta đối diện trong cuộc sống hay không. Dù hiện tại bạn đang trải qua điều gì đi nữa, lời hứa này là dành cho bạn. Kẻ thù toan làm hại, nhưng Chúa toan làm điều lành, và trong quá trình đó Ngài sẽ khiến bạn thành một con người tốt hơn. Khi cuộc đời thật đau đớn và khổ cực, hãy nhớ là Chúa yêu thương bạn, vì có đó bạn không cần phải sợ hãi. Đây là một câu chuyện ngắn mà một lần tôi nghe được, minh họa rất rõ điểm này:

Một người đàn ông mới cưới vợ và đang trên đường về nhà cùng với vợ. Một phần trong hành trình là họ buộc phải đi thuyền qua một cái hồ. Đang khi đi thuyền, một cơn bão nổi lên khiến con thuyền rung lắc dữ dội, và người vợ rất sợ hãi. Tuy nhiên, người chồng dường như rất bình tĩnh, và cô cứ hỏi tại sao anh ta không sợ hãi.

Anh cười và rút ra một con dao ra, và đưa sát lại người vợ như thể anh ta sắp hại cô. Cô thậm chí không hề nao núng, khi anh ta hỏi tại sao cô không sợ, cô nói, “Sao em phải sợ chứ? Em biết anh yêu em, và anh không thể hại em.”

Người chồng nói, “Đó là lí do trong cơn bão này anh không sợ, anh biết Chúa yêu chúng ta, và dù gì xảy ra đi nữa, Ngài sẽ làm thành điều ích lợi cho chúng ta.”

Dù chúng ta có đối diện biết bao nhiêu giông bão đi nữa, nhưng chúng ta luôn an toàn trong cánh tay yêu thương của Đức Chúa Trời.

Lòng Trắc Ẩn Và Sự Cảm Thông

Tôi phát hiện ra rằng những khổ nạn trong chính cuộc đời của tôi đã giúp tôi có được lòng trắc ẩn nhiều hơn với những người cũng đang chịu biết bao nhiêu nỗi khổ. Nếu chúng ta chưa trải qua nỗi đau bị đối xử tệ bạc hay gặp phải sự mất mát, thì rất khó cảm biết điều người khác đang trải qua.

Đưa ra lời khuyên thì rất dễ, nhưng nếu không có kinh nghiệm thì thái độ của chúng ta có một chút xem thường. Giả sử tôi hai mươi lăm tuổi và cuộc sống đối với tôi tới thời điểm này rất dễ dàng. Cha mẹ tôi luôn chu cấp và phần lớn những gì tôi muốn là họ cho tôi. Tôi thông minh, nên ở trường tôi có điểm cao không khó. Cha tôi bảo đảm một công việc mơ ước cho tôi từ hiệp hội làm ăn của ông trước khi tôi tốt nghiệp. Cuộc sống thật tốt đẹp! Bây giờ một đồng nghiệp tại chỗ làm, người tôi biết khá rõ, rất nản lòng và đau buồn, và tôi thắc mắc không biết có chuyện gì nhưng lại không màng hỏi han gì cả. Cuối cùng có người bạn cố gắng nói cho tôi biết về những tranh chấp liên quan đến tài chính của họ. Tôi vội vàng đề nghị cô ta gọi điện cho cha mẹ cô và xin họ giúp, vì đó là điều tôi sẽ làm. Cô đáp rằng khi cô lớn lên họ đã lạm dụng cô và họ không quan tâm gì đến cô. Cô bảo đảm là không thể nhận sự giúp đỡ

từ cha mẹ cô. Vì tôi không thể tưởng tượng cảnh cha mẹ lạm dụng con cái hay không giúp đỡ con cái, nên tôi bỏ qua nan đề của cô bằng một câu nói vô cảm. Tôi sẽ nói, “Đừng lo, mọi sự sẽ ổn thôi,” rồi tôi bỏ đi.

Người bạn của tôi chắc bỏ đi mà vẫn cảm thấy trống rỗng và cô đơn. Sự thật đáng buồn ở chỗ là tôi thì quá dư dật về tiền bạc nhờ vào lòng rộng rãi của cha mẹ tôi nên tôi rất dễ dàng ra tay giúp đỡ cô bạn này, nhưng vì tôi thiếu từng trải trong sự chịu khổ nên khiến tôi không đồng cảm với những người đang bị tổn thương.

Ở đời này có rất nhiều người giống như thế. Họ không phải là người xấu, nhưng họ thiếu kinh nghiệm. Nếu họ đối diện sự khó khăn trong cuộc sống thì hy vọng họ sẽ thay đổi tốt hơn.

Tôi không giống cô gái hai mươi lăm tuổi, có cuộc sống dễ dàng. Tôi chưa bao giờ được cha mẹ tôi thật sự yêu thương hay giúp đỡ theo bất cứ cách nào khi tôi lớn lên, và cha mẹ tôi rất lạm dụng. Thời thơ ấu của tôi đầy áp sợ hãi, chịu khổ khổ và cô đơn. Tôi muốn nói rằng khi qua tuổi thơ ấu, tôi có lòng trắc ẩn rất nhiều đối với những người đang đau khổ, nhưng đồng thời tấm lòng của tôi đã chai cứng. Trước khi tôi thay đổi tôi cần mối quan hệ sâu nhiệm với Chúa Giê-su và cần vài năm có thêm kinh nghiệm trải qua những nỗi đau đớn và khổ nạn cá nhân.

Khi tôi bị ung thư, tôi có lòng trắc ẩn nhiều hơn đối với những người nhận được sự chẩn đoán như thế. Sau khi bị đau nửa đầu trong mười năm, bây giờ tôi có đức tin để cầu nguyện với lòng trắc ẩn để người ta được lành bệnh đau đầu. Nhờ ân sủng của Chúa và nhờ Lời của Ngài, cuối cùng tôi cũng có thể tha thứ cho cha tôi vì đã lạm dụng tình dục tôi, chính tôi biết

rõ tha thứ tốt hơn hận thù và cay đắng như thế nào. Tôi bắt đầu một chức vụ mà không có gì khác ngoại trừ có Chúa và có một giấc mơ, bốn mươi năm sau tôi vẫn tập chú vào điều ấy. Qua kinh nghiệm đó tôi đã học hỏi được rất nhiều, nhưng giá trả cũng rất cao. Tôi kinh nghiệm nhiều người phán xét và chỉ trích tôi và cảm thấy tôi không phù hợp cho chức vụ vì nhiều lí do khác nhau, nhưng tôi cũng kinh nghiệm sự an ủi của Chúa trong những hoàn cảnh đó, và giờ tôi có thể an ủi người khác. Chúa dạy chúng ta về ơn đem sự an ủi đến cho những người chịu khổ bằng cách chính Ngài an ủi chúng ta khi chúng ta chịu khổ.

Chúc tạ Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha hay thương xót, là Đức Chúa Trời ban mọi sự yên ủi, Ngài yên ủi chúng tôi trong mọi sự khốn nạn, hầu cho nhân sự yên ủi mà Ngài đã yên ủi chúng tôi, thì chúng tôi cũng có thể yên ủi kẻ khác trong sự khốn nạn nào họ gặp!

2Cô-rinh-tô 1:3-4

Tôi nhớ lại rất rõ trước đây tôi thường cố gắng chia sẻ với người khác những gì tôi trải qua, nhưng họ không biết làm cách nào để giúp tôi. Họ không thể cảm biết nỗi đau của tôi vì họ chẳng có nỗi đau nào cả. Họ không thể an ủi tôi vì họ chưa bao giờ cần Chúa an ủi họ, hoặc có lẽ họ cần sự an ủi nhưng không biết cầu xin và lãnh nhận nó. Tôi thường nói chúng ta không thể cho đi cái mà chúng ta không có. Trước tiên, chúng ta phải nhận từ Chúa, và những gì Ngài ban cho chúng ta có thể tuôn tràn từ chúng ta ra đến người khác.

Khi người khác đến với chúng ta chia sẻ nan đề của họ, thì

phần lớn họ đã biết là chúng ta không thể giải quyết được. Điều họ thật sự cần là sự cảm thông, sự an ủi và lòng trắc ẩn. Sau khi chịu khổ, chúng ta sẽ trở nên mềm mại hơn, dịu dàng hơn, tử tế hơn, trắc ẩn hơn và cảm thông hơn. Những phẩm chất này là một vài trong những phẩm chất mà chúng ta ngưỡng mộ nơi Chúa chúng ta và chính nó sẽ khiến chúng ta đủ tiêu chuẩn trở thành người phục vụ Chúa thay mặt cho Ngài.

Phát triển lòng trắc ẩn và cảm thông đối với người khác là một trong các phước hạnh mà chúng ta có được khi vượt qua phía bên kia của sự chịu khổ. Món quà bày tỏ lòng trắc ẩn này rất quý giá đối với những người đang đau thương!

Nhưng chỉ chịu khổ thôi thì chúng ta chưa đủ tiêu chuẩn để được Chúa sử dụng để giúp đỡ người khác. Chắc chắn, Chúa có thể và sẽ sử dụng lớn lao những người mà có những người cha, người mẹ tuyệt vời, có tuổi thơ tốt đẹp, không gặp khó khăn về tài chánh và có nhiều lợi thế khác. Tuy nhiên, có rất ít những người như thế, chỉ vì là ai cũng phải nếm trải cuộc đời, và mùi vị của nó không phải lúc nào cũng là “vị ngọt.”

Mối Quan Hệ Sâu Nhiệm Hơn Với Chúa

Một trong những lợi ích tôi thấy được sau khi chịu khổ là mối quan hệ sâu nhiệm hơn với Chúa. Khi chúng ta được đặt vào chỗ là không ai có thể giúp chúng ta ngoại trừ Chúa và chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Ngài, chúng ta kinh nghiệm nhiều điều kì diệu về Chúa và sự tốt lành của Ngài. Chúng ta kinh nghiệm sự thành tín, công lý, nhân từ, thương xót, ân sủng, khôn ngoan, và quyền năng của Ngài và vân vân. Phao-lô nói quả quyết mục đích của ông là biết Đấng Cứu Thế và biết cách

sâu nhiệm hơn về sự kì diệu của thân vị Ngài. Ông nói ông muốn biết quyền năng phục sinh của Chúa, và sau đó ông nói tiếp, “cho đến nỗi tôi được biết Ngài và sự thông công thương khó của Ngài” (Phi-líp 3:10).

Có vài điểm rất hay trong câu Kinh Thánh này:

1. Phao-Lô Rất Quyết Tâm!

Đòi hỏi sự quyết tâm nếu chúng ta muốn hoàn thành bất cứ điều gì trong đời. Không phải chúng ta làm việc gì đó tốt đẹp một vài lần là chúng ta thành công, mà chính là những gì chúng ta làm lặp đi lặp lại mới mang lại cho chúng ta kết quả mong đợi.

2. Phao-Lô Muốn Biết Chúa Sâu Nhiệm Hơn Và Thân Mật Hơn.

Ông không chỉ muốn biết về Ngài, ông muốn biết rõ Ngài! Ông muốn có mối quan hệ cá nhân thân mật với Ngài. Chuyện này ai khao khát và sẵn lòng tìm kiếm Chúa Giê-su với cả tấm lòng đều có thể có được.

3. Phao-Lô Muốn Biết Rõ Ràng Và Kỹ Càng Về Những Sự Huyền Nhiệm Của Thân Vị Chúa Cứu Thế.

Phao-lô biết Chúa Cứu Thế. Ông đã gặp gỡ Ngài trên đường Đa-mách, nhưng ông tìm kiếm hơn nữa. Chúng ta không nên thỏa mãn nếu chúng ta không tăng trưởng thuộc linh. Còn nhiều điều để học về sự kì diệu của Chúa Giê-su, và chúng ta sẽ biết nhiều hơn nếu chúng ta tìm kiếm Ngài nhiều hơn. Khi

chúng ta cùng bước đi với Ngài trong cuộc sống, chúng ta thấy Ngài ở với chúng ta trong tất cả mọi hoàn cảnh. Ngài không bao giờ lìa bỏ chúng ta.

4. Phao-Lô Muốn Kinh Nghiệm Quyền Năng Phục Sinh Của Chúa Cứu Thế, Là Quyền Năng Đem Chúng Ta Ra Khỏi Vòng Kẻ Chết Dù Chúng Ta Vẫn Còn Sống Trong Thế Xác Này.

Khi chúng ta thật sự biết Chúa Giê-su cách sâu nhiệm và thân mật, chúng ta có thể có bình an và vui mừng trong những lúc khó khăn. Chúng ta tin cậy Ngài khiến mọi sự chúng ta đang đối diện mang lại ích lợi cho chúng ta dù hoàn cảnh có đau đớn thế nào đi chăng nữa. Chúng ta không cần sống cuộc đời thất bại khi mà quyền năng phục sinh của Chúa Giê-su đã có sẵn trong chúng ta.

Khi chúng ta kinh nghiệm quyền năng của Chúa trong đời sống, thì lần sau khi chúng ta có nhu cầu thì chúng ta rất dễ tin cậy Ngài hơn. Chúa muốn bày tỏ cho chúng ta quyền năng của Ngài trong và qua chúng ta. Ngài không chỉ muốn giải cứu chúng ta, nhưng Ngài cũng muốn dùng chúng ta làm sứ giả để kéo mọi người đến với Chúa Giê-su.

Nếu bạn và tôi đang trải qua những khó khăn nghiêm trọng và người ngoại thấy rằng chúng ta cứ tin cậy Chúa và giữ thái độ bình an và vui mừng, điều đó làm chứng cho họ về quyền năng bảo vệ của Chúa. Khi chúng ta kiên nhẫn chờ đợi, dù là kéo dài bao lâu

Tấm gương của chúng ta có thể là lợi thế khiến một người dưng đời sống mình cho Chúa.

đi nữa, như thế sẽ làm chứng cho người ngoại về quyền năng vững bền của Chúa. Sau đó, khi chúng ta kinh nghiệm sự giải cứu và người ngoại thấy Chúa là thành tín, điều đó làm chứng với họ về sự hiện diện và quyền năng của Ngài cũng như cho họ thấy Ngài muốn giúp đỡ chúng ta. Tấm gương của chúng ta có thể là lợi thế khiến một người dang đời sống mình cho Chúa.

5. Phao-Lô Nói Ông Săn Sàng Chia Sẻ Sự Thương Khó Của Chúa Cứu Thế, Để Ông Được Biến Đổi Theo Ảnh Tượng Của Chúa Giê-su.

Điều đó không có nghĩa là chúng ta cần phải bị treo trên thập tự giá như Chúa Giê-su đã chịu. Mà chỉ đơn giản là chúng ta nên sẵn lòng chịu bất cứ điều gì cần thiết để được giống như Chúa Giê-su và thấy Ngài được vinh hiển qua chúng ta.

Phải chăng điều này có nghĩa rằng Đức Chúa Trời cho chúng ta chịu khổ cực và thử thách để chúng ta học những điều ích lợi cho chúng ta sau này không? Ngài không phải là một ông Thần sát phạt con cái mình nhằm dạy cho chúng nó một bài học.

Tôi chọn diễn đạt thế này: đó là khi chúng ta có nan đề hay

Nếu chúng ta đang chịu khổ, sao chúng ta không học được điều gì đó ích lợi từ kinh nghiệm đó?

gặp khó khăn, Chúa dùng nó để xúc tiến mục đích của Ngài trong đời sống chúng ta. Nếu chúng ta đang chịu khổ, sao chúng ta không học được điều

gì đó ích lợi từ kinh nghiệm đó? Tôi đã từng đau khổ mà không có Chúa, và tôi cũng từng khổ đau mà có Ngài, tôi có thể nói cách khẳng định rằng khổ đau mà có Chúa thì lúc nào cũng tốt hơn. Tôi tin Chúa luôn có kế hoạch giải cứu chúng ta, nhưng Ngài có

thể hoãn lại một thời gian nhằm dùng nó để giúp chúng ta tăng trưởng và kiện toàn cá tính. Thời điểm của Ngài là toàn hảo trong đời sống chúng ta, và đang khi chúng ta chờ đợi, chúng ta có đặc ân tin cậy Ngài.

Niềm Vui Đột Được Giải

Chúa Giê-su nói dù Ngài xem thường nỗi nhục của thập tự, nhưng Ngài vẫn chịu đựng nó vì có niềm vui sẽ nhận được giải sau khi chịu khổ xong (xem Hê-bơ-rơ 12:2). Nhiều người đã nói với tôi rằng họ sẽ không đánh đổi những gì họ đã trải qua để lấy bất cứ thứ khác, chỉ đơn giản là vì kinh nghiệm đó đã thay đổi họ và đem họ đến gần Chúa hơn.

Chúng ta có thể xem thường những gì chúng ta đang trải qua trong lúc chúng ta đang kinh qua. Không ai thích đau đớn hay khổ nạn, dù đó là khổ gì đi nữa. Nhưng nếu chúng ta có thể tập chú vào phần thưởng sau khi chịu khổ xong, chúng ta có thể chịu đựng với thái độ vui mừng hơn. Nếu chúng ta tiếp tục tin rằng chúng ta sẽ thấy sự tốt lành của Chúa dù chúng ta có bị thiệt hại thể nào hay phải chịu đựng bao lâu đi nữa, chúng ta sẽ nếm được vị ngọt của chiến thắng vẻ vang.

Tôi thường nói chúng ta trải qua “cay đắng” trước khi chúng ta kinh nghiệm chiến thắng. Đừng sợ khó khăn, vì Chúa sẽ không để cho bạn đối diện khó khăn quá sức chịu đựng của bạn, vì bạn có Ngài giúp đỡ và hướng dẫn bạn luôn trong đời.

Chúng ta trải qua “cay đắng” trước khi chúng ta kinh nghiệm chiến thắng.

CHƯƠNG 13

Mỗi Ngày

Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Mô-i-se rằng: Này, ta sẽ từ trên trời cao làm mưa bánh xuống cho các người. Dân sự sẽ đi ra, mỗi ngày nào thâu bánh đủ cho ngày này, đừng ta thử dân coi có đi theo luật lệ của ta hay chăng.

Xuất Hành 16:4

Khi Chúa ban bánh từ trời cho dân Y-sơ-ra-ên, mục đích là không chỉ nuôi họ mà để thử sự tin cậy của họ nơi Ngài. Ngài truyền lệnh cho họ chỉ lấy số bánh họ cần cho ngày hôm đó và tin cậy cho tới sáng hôm sau thì Ngài cũng sẽ cung ứng cho ngày mai. Hãy tưởng tượng xem việc đó khó khăn thế nào cho nhiều người trong số họ. Họ ở trong sa mạc và lúc đó không có thức ăn và không có cách nào để tìm thức ăn. Tôi tin họ rất sợ hãi. Tôi biết nếu là tôi thì tôi cũng sợ như thế!

Có những thời điểm Chúa thử chúng ta trong nhiều lĩnh vực để xem thử liệu chúng ta có tin cậy Ngài hay không. Nếu dân Y-sơ-ra-ên cố thu lượm phần bánh cho ngày mai vào ngày hôm nay thì bánh sẽ bị thối và bốc mùi. Chúng ta thường cố thâu lượm những gì mình cần cho ngày mai ngay ngày hôm nay vì

chúng ta hay lí luận và lo lắng và điều đó chỉ làm cho chúng ta khổ sở thế nào?

Mới đây tôi thức dậy vào buổi sáng và lập tức bắt đầu nghĩ về tất cả các dự án viết sách mà tôi phải hoàn tất vào cùng một thời điểm. Ngoài ra, sắp tới có một hội nghị tôi cần chuẩn bị, vài chương trình truyền hình cần thực hiện, một số buổi họp bàn về việc kinh doanh, và một vài cuộc hẹn cá nhân! Càng nghĩ về tất cả những việc tôi phải làm trong ba mươi ngày tới tôi càng cảm thấy áp lực và quá tải. Chúa phán với lòng tôi, nhắc tôi về điều tôi đã biết rồi: *Ngày nào sống cho ngày đó*. Lập tức tôi cảm thấy áp lực lìa khỏi, bởi vì tôi có đủ kinh nghiệm với Chúa để biết chắc chắn rằng Ngài sẽ ban năng lực cho chúng ta làm mọi việc Ngài muốn chúng ta làm nếu chúng ta ngày nào làm việc đó.

Khi chúng ta dùng hôm nay để lo lắng cho ngày mai, rốt cuộc thì chúng ta sẽ phí mất ngày hôm nay. Như thế thì vô ích quá! Chúa Giê-su nói đừng lo về ngày mai vì ngày mai cũng có đủ nan đề của riêng nó rồi (xem Ma-thi-ơ 6:34). Khi chúng ta tin cậy nơi Ngài thì Chúa sẽ giúp đỡ chúng ta, chứ không phải lúc chúng ta lo lắng và băn khoăn về cách chúng ta sẽ giải quyết các nan đề của mình.

Năm 2013 chúng tôi phát hành cuốn tĩnh nguyện hàng ngày với tựa *Trusting God Day by Day* (tạm dịch *Tin Cậy Chúa Mỗi Ngày*, và cuốn sách trở thành một trong những cuốn sách tĩnh nguyện nổi tiếng nhất của chúng tôi. Tại sao? Nó phổ biến vì nó trình bày điều chúng ta cảm thấy chúng ta có thể làm được. Khi nhìn tất cả hoạt động sống cùng một lúc, hay thậm chí trong một tuần hay một tháng thường thì chúng ta thấy choáng váng, nhưng khi nhìn nó mỗi ngày thì dễ dàng hơn. Tổ chức *Alcoholics*

Anonymous (tổ chức giúp cai nghiện rượu) sử dụng nguyên tắc này với những người nam, người nữ đến với họ để được giúp đỡ. Thường thì người ta cảm thấy sống cả phần đời còn lại mà không uống lấy một ngụm rượu là điều không thể; nỗi sợ thất bại quá lớn nên họ thậm chí không muốn bắt đầu. Nhưng ý tưởng là không uống rượu bia chỉ một ngày thôi thì khả thi. Mục tiêu của họ là sống một ngày tỉnh táo, và nhiều người trong số họ có thể nói chính xác cho bạn biết số ngày họ tỉnh táo, thậm chí là nhiều năm đã trôi qua kể từ lúc họ uống lần cuối.

Bởi vì nguyên tắc này rút ra trực tiếp từ Lời Chúa, nên nó hiệu quả trong phần lớn các lĩnh vực của đời sống. Chúng ta có thể thoát nợ, có thể tập thể dục, giảm cân, tốt nghiệp đại học, chăm sóc trẻ có nhu cầu đặc biệt, hay thành công trong bất cứ điều gì chúng ta cần làm nếu chúng ta tin cậy nơi Ngài và ngày nào sống cho ngày đó.

Tôi thích câu trích này từ tác giả vô danh: “Tôi cố gắng ngày nào sống cho ngày đó, nhưng đôi khi vài ngày cứ lại tấn công tôi cùng một lúc.”

Sự Khác Biệt Giữa Đức Tin Và Tin Cậy

Chữ “đức tin” và “tin cậy” thường được dùng hoán đổi cho nhau, nhưng có sự khác biệt không? Hai từ này có nghĩa tương tự theo nhiều cách khác nhau, vì cả hai đều đòi hỏi sự tin quyết nơi Chúa. Nhưng “đức tin” thường được dùng như một động từ và là việc mà chúng ta làm.

Tin cậy là đức tin thể hiện qua hành động.

Chúa ban đức tin cho chúng ta. Lời Ngài nói mỗi người được ban cho một lượng đức

tin (xem Rô-ma 12:3). Nhưng việc làm gì với đức tin đó lại phụ thuộc vào cá nhân người nhận. Tin cậy là đức tin thể hiện qua hành động. Sự tin cậy là đức tin đã được khai phóng. Hãy suy nghĩ về tất cả những điều mà con người đặt đức tin vào đó thay vì đặt vào Chúa - vào hệ thống tài chính của thế gian, vào các chính thể, vào hệ thống giáo dục, vào con người, vào quỹ hưu trí, vào bản thân và vân vân. Trong tất cả những điều mà người ta đặt sự tin cậy vào đó thì chỉ có Chúa là hoàn toàn có thể tin tưởng.

Tôi muốn bạn chú ý đến cụm từ tôi đang dùng: “Hãy đặt sự tin cậy của bạn nơi Chúa.” “Đặt” là một từ hành động, khi chúng ta đặt bất cứ điều gì ở bất cứ chỗ nào thì đều căn cứ vào một quyết định để làm vậy. Tôi có thể cắm máy tính vào dây sạc khi dùng xong để nó được sạc đầy và sẵn sàng khởi động khi tôi dùng lần sau. Hay tôi cứ để nó nằm đó và lần sau khi tôi cần tôi phát hiện nó hết pin, và nếu hết pin thì tôi sẽ thất vọng. Điều này tương tự với những gì mà chúng ta làm khi chúng ta đặt sự tin cậy vào bất cứ thứ gì hay bất cứ ai ngoài ra Chúa. Chúng ta thường không ngại cho rằng mọi chuyện sẽ kết thúc tốt đẹp, nhưng kinh nghiệm dạy chúng ta rằng sự đời không phải lúc nào cũng xảy ra như thế.

Rõ ràng là có những chuyện và có những người chúng ta có thể tin tưởng, nhưng không đảm bảo chúng ta sẽ luôn thỏa mãn với kết quả. Thật sự tôi có thể nói sau khi bước đi với Chúa ba phần tư cuộc đời, tôi hoàn toàn thỏa mãn với kết quả khi đặt sự tin cậy vào Ngài. Dù mọi sự không phải lúc nào cũng xảy ra theo cách mà tôi nghĩ hay theo cách mà tôi muốn, nhưng bây giờ tôi nhận ra điều Chúa làm luôn luôn là điều tốt nhất.

Nếu bạn chưa đặt sự tin cậy nơi Ngài, liệu bạn có quyết định

bắt đầu đặt sự tin cậy nơi Chúa trong mỗi hoàn cảnh trong cuộc đời bạn không? Hãy suy nghĩ về quyết định đó mỗi ngày thì bạn sẽ dễ dàng thực hiện hơn. Bạn có thể tin cậy Chúa cho ngày hôm nay không? Bạn sẽ đặt sự tin cậy vào Chúa cho ngày hôm nay chứ? Dù hoàn cảnh thử thách bạn đang đối diện hôm nay là gì đi nữa, bạn sẽ trình dâng cho Chúa và đặt sự tin cậy vào Ngài chứ?

Kinh Thánh đầy đầy những câu nói về những con người làm chứng rằng họ hay “đặt” lòng tin cậy nơi Chúa. Đó là một quyết định họ đã đưa ra. Các tác giả thường dùng cụm từ “Tôi sẽ” khi nói về việc đặt sự tin cậy nơi Chúa. Quyết định là phần đầu, và sau đó chúng ta phải theo trọn, dù phải tin cậy mỗi giờ nếu cần thiết. Những mục tiêu nhỏ bé cuối cùng sẽ giúp chúng ta đạt tới các mục tiêu lớn lao.

Kinh Thánh nói:

Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, tôi nương náu mình nơi Ngài; Xin hãy cứu tôi khỏi kẻ rượt đuổi tôi, và thoát giải tôi.

Thi Thiên 7:1

Trong ngày sợ hãi, tôi sẽ để lòng nhờ cậy nơi Chúa. Tôi nhờ Đức Chúa Trời, và ngợi khen lời của Ngài; tôi để lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời, ắt sẽ chẳng sợ gì; người xác thịt sẽ làm chi tôi?

Thi Thiên 56:3-4

Đặt lòng tin cậy nơi Chúa sẽ dễ dàng hơn trong những tháng ngày mà cuộc sống đều diễn ra tốt đẹp, nhưng trong những ngày tháng mà mọi thứ không mấy tốt đẹp thì chuyện này sẽ khó khăn hơn. Nếu bạn đang đối diện với điều gì đó thật bi đát hay đau đớn thì việc tin cậy là khó thật, nhưng chúng ta phải

nhớ rằng Chúa không bao giờ bảo chúng ta làm điều chúng ta không thể làm. Chúng ta có thể tin cậy Chúa mỗi ngày! Dù bạn có những ngày mà bạn phải nói hàng ngàn lần, “Tôi sẽ tin cậy nơi Chúa,” nhưng làm thế là đáng nên làm. Hành động đó không chỉ tôn trọng Chúa, mà nó cất đi những gánh nặng khỏi chúng ta, là những gánh nặng mà chúng ta không được trang bị hay được định để mang.

Khi tôi được chẩn đoán ung thư ngực năm 1989 thì chuyện này thật đáng sợ, và phản ứng đầu tiên của tôi là lo lắng. Tâm trí tôi đầy áp “Chuyện gì xảy ra... nếu...” nhưng Chúa bảo tôi hãy nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài,” thay vì nói về những nỗi sợ hãi và lo lắng của tôi. Một số ngày tôi phải nói điều đó lặp đi lặp lại, nhưng tôi kiên định. Cuối cùng cũng đến ngày phẫu thuật, cùng với việc thử máu của tôi để xem thử ung thư có lây lan không, và điều này có nghĩa là càng đặt sự tin cậy vào Chúa mỗi ngày khi chúng tôi chờ đợi các kết quả xét nghiệm. Dường như mất một thời gian rất dài, nhưng ngày qua ngày tôi cứ tiếp tục nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài.” Cuối cùng, có tin tức tốt lành. Không có ung thư trong máu, nhưng các bác sỹ không chắc là có cần sự điều trị nào khác không. Chỉ có bác sỹ chuyên trị bệnh ung thư học mới có thể cho tôi biết việc đó. Tôi đặt hẹn với một bác sỹ chuyên khoa trị ung thư, nhưng tất nhiên mất một chút thời gian để vào gặp cô, nên tôi lại gặp thêm nhiều ngày tin cậy Chúa trước khi tôi biết cuộc sống của tôi sẽ ra sao trong vài tháng tới. Tất cả chúng ta đều biết sự khó khăn của việc chờ đợi câu trả lời và việc phải chờ đợi.

Trong suốt thời gian chờ đợi đó, tôi có nhiều cơ hội để cho đầu óc mình nghĩ ngợi đủ thứ viễn cảnh tồi tệ nhất có thể xảy ra, nhưng Chúa lại nhắc tôi tin cậy nơi Ngài. Cuối cùng khi tôi gặp bác sỹ chuyên khoa, cô nói cô thấy không cần điều trị thêm

vì ung thư đã hoàn toàn được loại bỏ. Tôi có thể tiếp tục sống bình thường, chỉ đó điều là một năm đi khám một lần. Thật nhẹ nhõm làm sao! Tôi cảm thấy như mình đã bỏ gánh nặng 250kg. Mỗi năm trong suốt nhiều năm khi đến thời điểm chụp khối u ngực bằng tia x, tôi phải trải qua tiến trình đó một lần nữa. Có một năm bác sỹ chụp x-quang nghĩ ông nhìn thấy điều gì đó trên tia quét và họ muốn tôi ở lại chụp siêu âm, và tôi phải chờ đợi việc đó thêm một thời gian! *Chuyện gì xảy ra nếu ung thư trở lại? Chuyện gì xảy ra nếu nó đã lây lan sang những chỗ khác?* Những câu hỏi này và nhiều câu hỏi khác có cơ hội áp đảo vào đầu óc tôi đang lúc chờ đợi, nhưng tôi đã nói, “Chúa ơi, con tin cậy Ngài dù việc này có kết quả thế nào đi nữa.”

Tôi chụp siêu âm và kết quả là không bệnh gì hết! Một lần nữa bác sỹ công bố tôi không có ung thư, và đến giờ là hai mươi bảy năm tôi vẫn không bị ung thư.

Tôi kể cho bạn câu chuyện này với mục đích để bạn biết rằng tôi biết việc đặt lòng tin cậy nơi Chúa thường đòi hỏi bạn phải đánh một trận chiến tốt lành của đức tin, như Phao-lô nói với Ti-mô-thê trong 1 Ti-mô-thê 6:12. Ma quỷ là kẻ lừa dối, và chắc chắn nó cố tận dụng mỗi hoàn cảnh để rót đầy nỗi sợ hãi vào chúng ta, nhưng chúng ta có thể phá đổ kế hoạch của nó bằng cách sẵn sàng chọn “đặt” đức tin nơi Chúa.

Khi bạn đọc lời này, có thể bạn cảm nhận trong quá khứ bạn đã tin cậy Chúa nhưng mọi sự không kết quả như điều bạn muốn. Nếu thế thì việc đó không có gì ngạc nhiên, vì mọi sự không phải lúc nào cũng kết thúc theo cách mà chúng ta muốn. Tin cậy Chúa - đúng ra phải nói là tin cậy Chúa hoàn toàn - không phải là chuyện có được điều mình muốn. Khi chúng ta quyết định tin cậy Chúa, chúng ta đang kết ước tin cậy Chúa

hoàn toàn dù kết quả có thể nào đi nữa. Chúng ta tôn trọng Chúa khi tin cậy rằng Ngài biết điều tốt nhất.

Chúng ta có thể biết sự tin cậy hoàn toàn như thế trong câu nói của ông Gióp, “Dù Ngài giết tôi, tôi vẫn tin cậy Ngài” (xem Gióp 13:15). Gióp biết Đấng cứu chuộc ông sống, và lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất (Gióp 19:25). Đức tin xác quyết và lòng tin cậy mà Gióp bày tỏ nơi Chúa là sứ điệp quan trọng nhất trong sách Gióp. Chúng ta hay tập trung quá nhiều vào lí do ông chịu khổ, đến nỗi không nhìn thấy những bài học khác trong sách này. Đức tin của Gióp khiến tôi kinh ngạc, và tôi thấy những câu Kinh Thánh này thách thức và thêm sức cho tôi để tôi tin cậy Chúa dù tôi đang trải qua điều gì đi nữa.

Gióp có than phiền, và ông nghĩ mình không xứng đáng nhận sự chịu khổ mà ông gánh chịu, nhưng ông không bao giờ ngừng tin cậy Chúa. Cuối cùng, Chúa đã phục hồi gấp đôi tất cả những gì Gióp đã mất, và tôi tưởng tượng đó là một cảm giác tuyệt vời. Tôi tin chắc chắn là Chúa ban thưởng cho người nào tiếp tục đặt sự tin cậy nơi Ngài.

Rất hiếm có ai trong chúng ta có thể trải qua bi kịch nào đó mà không than phiền đôi chút, và có lẽ chúng ta cũng không nghĩ mình đáng chịu những khổ nạn nhiều hơn là ông Gióp. Nhưng giữa tất cả những việc đó, chúng ta có thể chọn tin cậy Chúa ngày nào hay ngày đó, và nếu chúng ta làm thế chúng ta có thể vượt qua tất cả.

Tương Lai Của Tôi Sẽ Như Thế Nào?

Tất cả chúng ta đều cho rằng mình muốn biết tương lai. Người ta chi hàng triệu đô-la cho các nhà bói khoa và đồng bóng, hy

vọng có một số thông tin về tương lai của họ. Lời Chúa lên án những việc làm đó, và điều lạ kì là người ta lại phí quá nhiều tiền bạc vào những chuyện nhảm nhí như thế. Khi chúng ta tin cậy Chúa, chúng ta không cần phải làm những việc như thế, vì chúng ta biết Ngài sẽ bày tỏ tương lai của chúng ta vào thời điểm của Ngài, và cho đến khi Ngài bày tỏ thì chúng ta cứ tin cậy Ngài.

Abraham Lincoln có nói, “Điều hay nhất về tương lai là ngày nào hay ngày đó.” Liệu chúng ta có thật sự muốn biết tương lai của mình không? Tôi nghĩ một khi chúng ta biết thì chúng ta sẽ ước gì mình đã không hỏi. Mỗi cuộc đời đều đầy ắp những chuyện vui cũng như chuyện buồn. Nếu chúng ta nhìn thấy được tương lai, có thể chúng ta sẽ phấn khởi đôi chút, nhưng sự hào hứng đó sẽ giảm dần khi chúng ta cũng có biết bao nhiêu điều khó khăn, thương đau, thất vọng và thử thách.

Sự thật rằng chúng ta đối diện với những tháng ngày khó khăn từng hồi từng lúc sẽ tiếp năng lực để chúng ta đối diện mà không bỏ cuộc. Chúng ta có thể làm bất cứ điều gì chừng nào chúng ta còn đặt sự tin cậy nơi Chúa, nương nhờ và lệ thuộc vào Ngài. Quá lo lắng về các nan đề của chúng ta sẽ làm cho tâm trí chúng ta rối bời và chúng ta không muốn sống nữa. Nếu chúng ta biết được tương lai, có thể chúng ta bị cám dỗ để suy nghĩ và lo lắng về tất cả những khó khăn mà chúng ta tìm thấy trong đó, và chắc chắn là chúng ta sẽ bị choáng ngợp. Tôi an chắc rằng nếu Chúa muốn chúng ta biết tương lai, thì chắc Ngài sẽ sắp xếp cho chúng ta biết. Bất cứ điều gì Chúa giấu chúng ta là có lí do tốt cả, và chúng ta có thể an tâm rằng Ngài sẽ bày tỏ cho chúng ta những gì chúng ta cần biết vào đúng thời điểm.

Có lúc chúng ta thiếu thốn và có lúc chúng ta dư dật. Phao-lô khích lệ chúng ta hãy thỏa lòng trong cả hai (xem Phi-líp 4:11 - 12). Chúa dùng cả hai trong cuộc đời chúng ta. Không phải tất cả thời và kỳ đều như nhau, nhưng khi nó hài hòa với nhau, nó sẽ làm cho cuộc đời tươi đẹp. Khi chúng ta chịu đựng một mùa đông kéo dài, cuối cùng nó sẽ dọn đường cho mùa xuân đến, và những bông hoa lại nở rộ trong cuộc đời chúng ta.

Tôi không biết ngày mai sẽ ra thế nào, nhưng tôi tin nó sẽ thật tuyệt vời, và tôi tin tương lai của bạn cũng vậy. Chúng ta hãy sống ngày nào hay ngày đó và tận hưởng sự thành công mà Chúa ban cho chúng ta qua việc tin cậy Ngài với cả tấm lòng và tâm trí. Xin đừng phạm sai lầm khi phí phạm ngày hôm nay vì quá lo về ngày mai! Chúa nắm giữ bạn trong bàn tay của Ngài, bạn luôn ở trong tâm thức của Ngài. Bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn cần làm nhờ Đấng ban sức cho bạn (xem Phi-líp 4:13).

CHƯƠNG 14

Tương Lai Bất Định

Trong vòng các người nào có ai kính sợ Đức Giê-hô-va, và nghe tiếng của tôi tớ Ngài? Kẻ nào đi trong tối tăm và không có sự sáng thì hãy trông cậy danh Đức Giê-hô-va, hãy nương nhờ Đức Chúa Trời mình.

Ê-sai 50:10

Tin cậy Chúa trong lúc chúng ta nghĩ mình biết rõ những gì đang xảy ra trong cuộc đời chúng ta hay khi chúng ta nghĩ mình đã đoán ra được mọi vấn đề và có sẵn một kế hoạch để mở mọi cánh cửa cho chúng ta nhận được điều mình muốn là một chuyện. Tuy nhiên, khi chúng ta không thấy hết nhiều điều về hoàn cảnh và tương lai của chúng ta thì lại là một chuyện hoàn toàn khác.

Charles Spurgeon nói, “Tin cậy Chúa khi có ánh sáng thì không có gì, nhưng tin cậy Ngài trong bóng tối - đó mới là đức tin.” Con người có một ước ao cháy bỏng là muốn biết mọi thứ. Họ muốn biết tường tận vì họ tin việc đó giúp cho họ ít ra kiểm soát một phần nào cuộc đời của họ. Nhưng khi chúng ta bước vào mối quan hệ với Chúa, chúng ta phải từ bỏ quyền kiểm soát và tin cậy Ngài hướng dẫn lối đi. Phần lớn chúng ta không

làm điều đó nếu không có sự giúp đỡ từ Chúa, nên Ngài sẽ giúp đỡ chúng ta! Ngài cho phép chúng ta rơi vào những hoàn cảnh mà chúng ta mù tịt, và Ngài chọn không cho chúng ta câu trả lời khi chúng ta muốn có câu trả lời. Cuộc sống đầy áp những huyền nhiệm, và sự chọn lựa của chúng ta về cách giải quyết thì lại hạn chế. Chúng ta có thể tự làm cho mình thất vọng và bối rối khi cố gắng hiểu những điều việc mà chỉ có Đức

Con đường nhanh nhất đến với sự bình an là học tin cậy Chúa.

Chúa Trời mới biết mà thôi, hoặc chúng ta có thể thăm dò suy nghĩ của người khác, khai thác thông tin của họ về những gì đang xảy ra trong cuộc đời chúng ta. Việc đó đôi khi có giúp ích, nhưng cũng có thể gia tăng sự bối rối của chúng ta. Con đường nhanh nhất đến với sự bình an là học tin cậy Chúa. Tôi tin việc tin cậy Chúa là một trong những cách chúng ta bày tỏ sự tôn trọng đối với Ngài. Việc này bày tỏ sự tôn trọng và tuyên bố là chúng ta tin Lời Ngài và tin cậy bản tính của Ngài.

Linh sợ hãi là căn nguyên của ước ao cháy bỏng của chúng ta, đó là muốn có mọi câu trả lời cho cuộc đời. Chúng ta muốn biết chuyện gì sẽ đến đây và muốn biết chính xác mọi sự sẽ ra sao cho chúng ta trong tương lai. Chúng ta không muốn bất cứ sự ngạc nhiên nào, ít ra là những chuyện không vui.

Dù có nhiều điều Chúa sẽ cho chúng ta biết, nhưng không phải lúc nào Ngài cũng làm vậy, khi Ngài không ban thì chúng ta có sự tin cậy như là “bầu bối.” Khi chúng ta tin cậy Chúa và sẵn lòng kiên nhẫn, chúng ta sẽ thấy Ngài không bao giờ làm chúng ta thất vọng.

Tôi nhận thấy rằng khi chúng ta không biết chúng ta sẽ bối rối và gây ra căng thẳng. Đầu óc chúng ta sẽ nghĩ ngợi hết

điều này đến điều kia, cố tìm ra bất cứ điều gì hợp lý, nhưng óái ăm thay ngay cả khi chúng ta nghĩ chúng ta đã biết hết mọi chuyện chúng ta vẫn có thể sai. Chúng ta thích mọi thứ phải được cất giấu trong một không gian nhỏ bé, xinh xắn trong cuộc đời của chúng ta. Nhưng có những lúc cuộc đời chúng ta như mớ hỗn độn, chứ chẳng hề ngăn nắp chút nào. Không ai, kể cả Chúa, làm những gì chúng ta muốn, và cảm nhận duy nhất của chúng ta là thất vọng. Có vô số lần trong đời sống tôi, tôi đặt lòng mong đợi vào những gì tôi nghĩ là sẽ xảy ra, và sau đó tôi hoang mang vì sự việc không diễn ra theo cách đó.

Những tình huống như thế này có thể dùng làm bàn đạp để học hỏi, nhưng để điều đó xảy ra, chúng ta phải bình tĩnh và xin Chúa bày tỏ xem thử chúng ta có suy nghĩ sai lầm không. Đối với tôi, tôi thường thấy tôi đã lên kế hoạch theo những gì tôi muốn thấy xảy ra, thay vì cân nhắc điều gì Chúa muốn.

Bước cơ bản nhất của đức tin mà chúng ta có thể thực hiện liên quan đến những hoàn cảnh trong cuộc sống đó là hãy nói, “Chúa ơi, con muốn thấy điều này xảy ra, nhưng nguyện ý Chúa được nên, chứ không phải ý con!”

Trong những giai đoạn đầu của chức vụ tôi, tôi đã chọn một nhóm bạn mà tôi nghĩ họ sẽ làm việc với tôi và giúp hiện thực hóa những điều Chúa đã bày tỏ cho tôi, đó là trở thành một giáo sư dạy dỗ Lời Chúa. Hãy lưu ý là tôi đã chọn họ. Tôi làm thế mà không cầu nguyện, thậm chí cũng không nhận biết Chúa trong các đường lối của mình. Khi Chúa Giê-su chọn các môn đồ (những người sẽ làm việc với Ngài), Ngài đã cầu nguyện suốt đêm trước khi chọn lựa (xem Luca 6:12-13).

Những người mà tôi chọn không phải là sự lựa chọn của Chúa, và kết cuộc chuyện này thành ra một thảm họa khiến

tôi đau đớn rất nhiều về cảm xúc. Họ đàm tiếu về tôi, nói dối, kiện cáo vô cớ và gần như đẩy tôi “ra rìa” trước khi tôi bắt đầu theo đuổi định mệnh của tôi.

Những quyết định mà chúng ta đưa ra liên quan đến người nào mà chúng ta sẽ hợp tác rất là quan trọng, đặc biệt nếu chúng ta mang ách chung với họ một cách gần gũi và thân mật. Satan thường dùng con người, thậm chí cả cơ đốc nhân để làm chúng ta tổn thương và làm chúng ta suy yếu. Có thể họ chân thành, nhưng chân thành không đúng. Nhóm người này nghĩ họ nghe nơi Chúa những điều không đúng về tôi, và chính sự kiêu ngạo của họ cuối cùng khiến họ sa ngã.

Qua nhiều hoàn cảnh như thế trong cuộc sống, tôi cực khổ lắm mới học được rằng cầu nguyện phải đi trước mỗi quyết định quan trọng mà chúng ta đưa ra. Sự tự tin và kiêu căng của chúng ta không đẹp lòng Chúa! Đừng phạm sai lầm đó là lên kế hoạch trước rồi mới cầu nguyện để Ngài chúc phước cho kế hoạch của bạn. Trước tiên hãy cầu nguyện và để Thánh Linh dẫn bạn vào trong mọi ý muốn tốt đẹp của Chúa cho cuộc đời bạn.

Cầu nguyện phải đi trước mỗi quyết định quan trọng mà chúng ta đưa ra.

Thỏa Lòng Là Không Cần Biết

Sứ đồ Phao-lô là một người có học cao nhưng trong cuộc đời của mình ông đạt đến chỗ khi ông nói, “*Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự*” (1Cô-rinh-tô 2:2). Khi trình bày Phúc Âm cho người ta, ông

nói sự cứu rỗi qua Chúa Cứu Thế là một sự huyền nhiệm và bí mật của Đức Chúa Trời, nhưng ông đã chọn tin, thay vì cố gắng để hiểu. Có vô số người không chịu tận hưởng các lợi ích của đức tin đơn sơ như con trẻ. Họ muốn dùng lí trí để hiểu tất cả những phức tạp của thập tự giá của Chúa Giê-su và của sự cứu rỗi bởi Ngài, nhưng sự việc này chỉ có thể hiểu bằng tấm lòng, chứ không phải bằng lí trí.

Nếu chúng ta không có những câu hỏi nào không được câu trả lời trong đời sống chúng ta thì không cần đức tin nữa. Chúng ta có thể nói đức tin thay thế cho câu trả lời. Chúng ta nên tìm kiếm để biết Lời Chúa, biết Chúa, và biết ý muốn Ngài thay vì cứ mãi mê tìm kiếm để biết mọi câu trả lời liên quan đến hoàn cảnh của chúng ta. Khi người ta hỏi chúng ta sẽ làm gì khi chúng ta gặp nan đề, chúng ta chỉ đơn giản nói, “Tôi không biết.” Hãy nói cho người ta biết bạn đang cầu nguyện cho mọi vấn đề và lòng bạn biết chắc là Chúa sẽ hướng dẫn bạn vào đúng thời điểm. Dù bạn nói nghe có vẻ xác quyết hơn bình thường, nhưng nói ra đức tin của mình vẫn là điều tốt. Nếu chúng ta chọn tin cậy Chúa, thì cuối cùng cảm giác của chúng ta sẽ bắt kịp quyết định của chúng ta.

Tìm kiếm câu trả lời cho những bí ẩn trong cuộc đời thì hoàn toàn không có gì sai cả, nhưng khi chúng ta bối rối và thất vọng thì đó là một dấu hiệu chúng ta đã tìm kiếm quá đà.

Nhiều người gặp phải quá nhiều bối rối trong cuộc sống, và tôi tin phần lớn là xuất phát từ một nhu cầu mất cân bằng : muốn biết mọi thứ. Bạn có thể nào có đức tin nơi Chúa trong lúc bạn ở trong bóng tối và không biết gì về hoàn cảnh hiện tại của bạn? Đó là loại đức tin mà Chúa đang tìm kiếm. Ngài muốn chúng ta tin cậy Ngài, đặc biệt khi chúng ta ở trong bóng tối, khi cuộc đời là một sự bí ẩn và chúng ta không thấy Ngài hành động

hay cảm nhận sự hiện diện của Ngài. Thật ra, những thời điểm này là tốt cho chúng ta vì nó giúp chúng ta tăng trưởng đức tin. Kinh Thánh nói về đức tin nhỏ và đức tin lớn, vậy tại sao chúng ta thỏa mãn với đức tin nhỏ bé trong khi chúng ta có thể phát triển đức tin lớn qua sự tin cậy Chúa trong những lúc khó khăn?

“Cần Biết”

Gần đây tôi có xem một bộ phim có hai nhân viên FBI có hai cấp bậc khác nhau. Một người dường như được biết riêng thông tin về một vụ án nhưng người kia thì không biết, và khi anh ta xin thông tin thì anh được bảo là thông tin chỉ được cung cấp khi cần biết. Nói cách khác, người duy nhất được thông tin các chi tiết trong vụ án là những người thật sự cần được biết.

Tôi tin Chúa cũng làm việc với chúng ta trên cơ sở đó. Nếu chúng ta cần biết điều gì đó, chúng ta luôn chắc chắn là Ngài sẽ nói, nhưng nếu chúng ta không cần biết, hay tốt hơn là chúng ta không nên biết, thì Ngài sẽ không nói. Chúng ta có thể và nên học thỏa lòng với điều đó.

Tri thức về một số sự việc có thể làm gánh nặng cho linh hồn chúng ta và khiến chúng ta lo lắng và lo sợ, và không ai trong chúng ta cần điều đó. Trong những lúc như thế, không biết gì hết có khi lại bình an! Tuần rồi tôi có nói chuyện qua điện thoại với một người, và thế là lòi ra đề tài đáng ghê tởm về sự dâm dục trong đời sống của một người mà cả hai chúng tôi đều biết. Chúng tôi nói chuyện nhưng cũng rất cẩn thận để không đàm tiếu hay nói những lời vô bổ. Người bạn hỏi tôi một câu về tình trạng này, trước khi tôi cân nhắc có nên trả lời hay không thì cô nói, “Thôi, tôi không cần biết điều đó.”

Tôi nghĩ điều đó cho thấy sự trưởng thành thuộc linh, và việc này có thể là tấm gương cho hết thảy chúng ta. Có một sự khác biệt giữa việc muốn biết điều gì đó xuất phát từ sự tò mò hay muốn kiểm soát hoàn cảnh và việc muốn biết vì chúng ta thật sự cần được biết. Thay vì đâm ra bối rối và thất vọng trong khi cố gắng lí luận và thắc mắc về điều này hay điều kia, tại sao không tin cậy Chúa làm việc với chúng ta trên cơ sở chuyện nào “cần biết” thì mới biết?

Có những trường hợp trong Kinh Thánh mà con người được truyền bảo là hãy lí luận với Chúa, nhưng đó là những trường hợp không nói đến việc cố tìm hiểu xem những điều nào Chúa chưa bày tỏ. Đây là hai câu Kinh Thánh cho thấy sự khác nhau giữa việc lí luận trong ý muốn Chúa và lí sự ngoài ý muốn Chúa.

Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên.

Ê-sai 1:18

Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con.

Châm Ngôn 3:5

Một lần nữa, tôi muốn nói rõ là đặt câu hỏi với Chúa không có gì sai. Ngài thường thích lí luận với chúng ta. Nhưng đừng bao giờ để sự lí luận lành mạnh trở thành không lành mạnh hay không tin kính. Hãy để sự bình an làm trọng tài trong cuộc đời bạn (xem Cô-lô-se 3:15). Nói cách khác, hãy để sự bình an

là nhân tố quyết định liệu Chúa có đẹp lòng với những câu hỏi của chúng ta hay không.

Nơi Mà Đường Như Không Có Lối Đi

Sợ hãi sẽ hãm áp nếu chúng ta cho phép mình được thuyết phục rằng không có giải pháp nào cho nan đề của chúng ta. Chúng ta thường nói hay nghe người khác nói, “Chuyện này chẳng đi tới đâu?” Phải không nào? Chỉ vì chúng ta không biết lối đi không có nghĩa là không có cách đi. Chúa Giê-su nói về chính Ngài, “Ta là đường đi” (Giăng 14:6). Ê-sai nói Chúa “Ta sẽ khiến kẻ mù đi trên con đường mình không thuộc...” (Ê-sai 42:16). Chúa có thể dẫn chúng ta đi trong bóng tối vì với Ngài thì tối cũng như sáng cả thôi. Có thể chúng ta đang ở trong bóng tối, không biết chuyện gì sẽ xảy ra, nhưng Chúa là ánh sáng và Ngài không bao giờ ở trong bóng tối. Tác giả thi thiên là Đa-vít, khi viết một chương quan trọng nhất trong Kinh Thánh nói về sự tin cậy Chúa, có nói,

Chỉ vì chúng ta không biết lối đi không có nghĩa là không có cách đi.

Nhược bằng tôi lấy cánh hừng đông, bay qua ở tại cuối cùng biển, tại đó tay Chúa cũng sẽ dẫn dắt tôi, tay hữu Chúa sẽ nắm giữ tôi. Nếu tôi nói: Sự tối tăm chắc sẽ che khuất tôi, ánh sáng chung quanh tôi trở nên đêm tối, thì chính sự tối tăm không thể giấu chi khỏi Chúa, ban đêm soi sáng như ban ngày, và sự tối tăm cũng như ánh sáng cho Chúa.

Thi Thiên 139:9-12

Khi chúng ta chịu thử thách một thời gian dài, hoặc khi chúng ta đang đối diện một điều gì đó vô cùng khó khăn, thì chuyện đâm ra nản lòng hay bắt đầu suy nghĩ tình trạng này sẽ kéo dài mãi mãi trong đời sống chúng ta thì không có gì lạ. Chúng ta hay suy nghĩ như thế này: *Việc này sẽ không bao giờ chấm dứt. Tôi đã làm hết cách mà tôi biết rồi và không có gì xảy ra. Đường như không có lối thoát nào! Nhưng Chúa có một câu chuyện khác để kể.* Ngài nói:

Đừng nhớ lại sự đã qua, và chớ nghĩ đến sự đời trước. Nay, ta sắp làm một việc mới, việc này sẽ hiện ra ngay; các người há chẳng biết sao? Ấy là ta sẽ vạch một con đường trong đồng vắng, và khiến những sông chảy trong nơi sa mạc.

Ê-sai 43:18-19

Những câu Kinh Thánh này đã khích lệ tôi nhiều lần khác nhau trong đời, và tôi cầu nguyện các câu này cũng sẽ khích lệ bạn. Khi bạn bị tổn thương, hãy nhớ rằng Chúa sẽ mở lối!

Hãy nghĩ đến một lúc nào đó trong cuộc đời của bạn khi Ngài mở đường cho bạn nơi mà dường như không có lối nào để đi. Và hãy nhớ rằng Ngài sẽ làm việc đó lần nữa! Đường lối Ngài không phải đường lối của chúng ta, nhưng như Ê-sai đã nói. Ngài có thể mở một con đường trong sa mạc và Ngài có thể khiến sông chảy trong thời điểm khô cằn trong đời sống chúng ta.

Ngay cả khi chúng ta quyết định tin Ngài sẽ mở đường, nhưng điều này có thể gọi cho chúng ta một câu hỏi khác: “Khi nào Ngài sẽ làm?” Chỉ có Chúa biết chắc, và phần lớn khi chúng ta thắc mắc Ngài thì dường như Ngài không mấy quan tâm đáp lời chúng ta. Chắc hẳn là như thế bởi vì Ngài muốn chúng ta tin cậy Ngài.

CHƯƠNG 15

Trong Phòng Chờ Của Chúa (Phần 1)

Hai chiến binh mạnh mẽ nhất là kiên nhẫn và thời gian.

Leo Tostoy

Nếu bạn mà giống tôi thì việc học để kiên nhẫn thật sự là một trong những thách thức lớn nhất trong đời.

Bạn đã bao giờ ở trong phòng chờ của bệnh viện, nơi mà gia đình và bạn bè đang chờ đợi bác sỹ có thông tin về người thân của họ mới vừa phẫu thuật không? Phần lớn những người ngồi đợi đều khá lo âu và nhìn về mặt của họ rất căng thẳng, tỏ ra dấu hiệu lo lắng. Họ chờ để được cho biết kết quả, nhưng hiện tại họ không biết gì. Họ chờ, chờ và chờ. Tin tốt hay tin xấu đây? Nếu chờ lâu hơn vài tiếng so với mong đợi thì sự chờ đợi sẽ càng căng thẳng hơn. Những suy nghĩ của họ có thể trở nên đen tối hơn và tiêu cực hơn, và trong thế giới tự nhiên điều đó là có thể hiểu được.

Câu hỏi quan trọng là, chúng ta sẽ như thế nào khi ở trong phòng chờ của Chúa? Chúng ta có lo âu, lo sợ hay lo lắng, hay chúng ta kiên nhẫn chờ đợi và trông mong tin tốt? Nếu chúng

ta chờ lâu hơn là chúng ta tưởng, chúng ta có giữ được thái độ tích cực và hy vọng không? Chúng ta thường nói chúng ta tin cậy Chúa, nhưng chúng ta có bày tỏ lòng trái của sự tin cậy Ngài không?

Chúa Lúc Nào Cũng Hóa Giải Mọi Vấn Đề

Dường như Chúa hiếm khi vội vàng về bất cứ việc gì, còn chúng ta thì hầu như lúc nào cũng vội vã! Chúng ta không thỏa mãn khi biết Chúa sẽ mở đường; chúng ta muốn biết khi nào Ngài sẽ mở đường! Kinh Thánh hứa với chúng ta rằng vào thời điểm định sẵn, Chúa sẽ làm những gì cần làm, nhưng thời điểm định sẵn đó là khi nào? Đó là thời điểm mà Chúa quyết định nó là thời điểm đúng, Chúa hiếm khi cho chúng ta biết nó sẽ bao lâu. Tuy nhiên, chúng ta có thể chắc chắn là sẽ không quá lâu. Chúa biết khả năng của chúng ta, và Ngài sẽ không bao giờ đẩy chúng ta vượt quá sức!

Những gì mà chúng ta nghĩ là lâu thì chỉ là một thời gian ngắn theo cách của Chúa khi nhìn nhận một vấn đề:

Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ nên quên rằng ở trước mặt Chúa một ngày như ngàn năm, ngàn năm như một ngày.

2 Phi-e-rô 3:8

Chúa nhìn sự việc theo ánh sáng của cõi vĩnh hằng, vì thế, Ngài không có vội vàng. Ngài thấy sự cuối cùng ngay từ lúc khởi đầu. Chúa đã ở nơi chúng ta định đi đến, và Ngài đã biết chính xác chuyện gì sẽ xảy ra! Ngài luôn có lí do hợp lí cho việc Ngài làm, và việc học để tin điều đó sẽ giúp chúng ta tin cậy

Ngài dù chúng ta có chờ đợi lâu hay nhanh.

Chúng ta thường muốn nhiều thứ trước khi chúng ta trưởng thành đủ để sử dụng nó đúng cách, nhưng Chúa biết thời điểm nào là tốt nhất, và tôi có thể bảo đảm với bạn Ngài sẽ không cho chúng ta bất cứ điều gì cho đến khi đúng thời điểm. Có thể Chúa nói, “Con hãy chờ,” hay thậm chí Ngài sẽ nói, “Không được con,” nhưng bất cứ điều gì Ngài quyết định cũng sẽ là điều hoàn hảo, được thực hiện vào đúng thời điểm. Bất cứ điều gì Chúa làm liên quan đến cuộc đời chúng ta và mối quan hệ của chúng ta với Ngài đều là vì lợi ích của chúng ta!

Là con cái Chúa, chúng ta có bông trái kiên nhẫn bên trong chúng ta theo Galati 5:22, nhưng thường thì phải mất vài năm bước đi với Chúa chúng ta mới thấy bông trái này biểu lộ. Nó được gieo vào chúng ta như hạt giống, nhưng nó cần thời gian và kinh nghiệm để lớn lên và trở nên rõ rệt.

Từ gốc Hy-lạp được dịch là “kiên nhẫn” có nghĩa là “cứ ở dưới.” Nói cách khác, nó có nghĩa bám vào cái gì đó dẫu hoàn cảnh thật khó chịu hay thật đau đớn. Nó có nghĩa là nhìn thấy vấn đề suốt từ đầu đến cuối. Hầu hết chúng ta muốn chạy trốn những gì khiến chúng ta khổ nạn. Việc nghĩ tới chuyện chúng ta sẽ chịu đựng khó khăn khi mà không biết là chúng ta sẽ chịu khổ bao lâu thì thật là khó chịu. Chúa không phải lúc nào đưa ra cho chúng ta câu trả lời mà chúng ta muốn khi chúng ta muốn, vì Ngài cam kết giúp chúng ta tăng trưởng về thuộc linh, và Ngài xem việc đó là quan trọng hơn việc chúng ta được vui đi những gì chúng ta đang chịu.

Trước khi tôi biết nhiều về việc tin cậy Chúa, lúc đó tôi thật sự thất vọng khi tôi cần Chúa làm gì đó mà tôi biết rõ Ngài rất dễ làm nhưng dường như Ngài không làm gì cả. Bây giờ tôi nhận

ra dù hoàn cảnh của tôi chưa có gì thay đổi, nhưng Chúa đang làm việc trong tôi. Ngài đang kéo giãn đức tin của tôi và nhờ làm thế mà Ngài mở rộng đức tin của tôi và làm cho nó mạnh mẽ hơn. Trước đây vì không biết phải tin cậy Chúa thế nào, nên suốt toàn bộ thời gian phải chờ đợi tôi thật khổ sở. Nếu lúc ấy tôi đã biết tin cậy Ngài thì chắc chắn thời gian chờ của tôi sẽ lâu hơn.

Đời dễ dàng hơn khi chúng ta có thêm nhiều kinh nghiệm với Chúa. Chúng ta biết dù Ngài thường không làm sớm, nhưng thật sự Ngài cũng không bao giờ trễ - ít ra là không trễ theo thời gian biểu của Ngài. Kiên nhẫn không chỉ là khả năng chờ đợi, mà đó cũng là cách chúng ta ứng xử trong lúc chờ. Trong cuộc sống thì tất cả chúng ta đều phải chờ đợi nhiều chuyện, nhưng “chờ đợi cách kiên nhẫn” là mục tiêu mà Chúa nghĩ đến cho chúng ta. Chờ đợi cách kiên nhẫn không chỉ không xảy ra trừ khi chúng ta tin tưởng rằng bản tính của Chúa là không có lỗi lầm gì, và Ngài là thiện và bày tỏ sự tốt lành của Ngài cho chúng ta chừng nào chúng ta sống. Chỉ vì một điều gì đó tôi không cảm thấy tốt thì không có nghĩa là nó không tốt. Cuối cùng tôi thấy được rằng những gì tôi nghĩ là xấu lúc đó, xét về lâu về dài, lại là rất tốt cho tôi.

Không Bao Giờ Là Quá Trễ

Ma-thê và Ma-ri đã nhấn tin cho Chúa Giê-su, cho Ngài biết La-xa-rô, bạn Ngài, đang bị bệnh. Kinh Thánh nói Chúa Giê-su yêu thương Ma-thê, Ma-ri và La-xa-rô, là những người bạn thân của Ngài. Nói vậy, nhưng khi Ngài nghe La-xa-rô bị bệnh, Chúa đã nán lại thêm hai ngày tại nơi Ngài đang ở trước khi tới thăm La-xa-rô (xem Giăng 11:3-6). Tới lúc Chúa Giê-su

đến nơi thì La-xa-rô đã chết và chôn trong mộ đã bốn ngày. Xét về tự nhiên thì người ta sẽ hỏi, “Nếu Giê-su yêu thương họ, tại sao Ngài chờ trước khi giúp đỡ họ?”

Ngài chờ đợi bởi vì Ngài muốn tình trạng đó trở thành một tình huống mà không thể nào thay đổi được trước khi Ngài đến. Khi Chúa Giê-su tới đó, Ma-thê nói, “*Ma-thê thưa cùng Đức Chúa Jêsus rằng: Lạy Chúa, nếu Chúa có đây, thì anh tôi không chết.*” (Giăng 11:21). Chúng ta thường suy nghĩ hay nói những lời tương tự về hoàn cảnh của chúng ta: “Chúa Giê-su ơi, nếu Ngài muốn, Ngài có thể ngăn việc này xảy ra mà.” Tất nhiên, chúng ta thất vọng và thiếu hiểu biết về lí do Chúa cho phép nỗi đau đớn xảy ra mà đáng lẽ Ngài có thể ngăn cản, như Ma-thê đã phàn nàn.

Nếu bạn quen thuộc với câu chuyện La-xa-rô, bạn biết Chúa Giê-su không nhìn sự thật là La-xa-rô đã chết vài ngày như là một trở ngại không thể vượt qua. Đúng thế, Ngài muốn hoàn cảnh trông chừng bất lực để họ hàng và bạn bè của La-xa-rô, cũng như chúng ta, biết rằng đối với Chúa mọi sự đều có thể xảy ra, và với Ngài không bao giờ là quá trễ để làm những gì cần làm. Chúa Giê-su đã kêu La-xa-rô sống lại, và tôi đoán chắc là sau khi chứng kiến phép lạ mọi người đều vui vẻ vì nó đã diễn ra theo cách ấy. Dù cá nhân tôi chưa bao giờ thấy một người chết được sống lại, nhưng tôi đã nhìn thấy Chúa ban sự sống cho nhiều hoàn cảnh và tình huống chết chóc. Tôi nghĩ chúng ta nên xem câu chuyện này là một ví dụ về lẽ thật, rằng đối với Chúa không bao giờ là quá trễ để làm những điều kì diệu trong cuộc đời chúng ta.

Thay vì muốn Chúa làm theo cách của chúng ta, chúng ta nên nhớ rằng cách của Ngài luôn tốt hơn cách của chúng ta về

lâu về dài. Có rất nhiều huyền nhiệm được giấu trong sự khôn ngoan của Chúa. Không phải lúc nào chúng ta cũng hiểu tại sao sự việc lại xảy ra như nó đã xảy ra, nhưng chúng ta có đặc ân tin cậy Chúa, vì thế chúng ta có thể chịu được nỗi đau của mình.

Kiên Nhẫn Là Sức Mạnh

Kiên nhẫn mang lại cho chúng ta sức mạnh để vui hưởng cuộc sống trong lúc chúng ta chờ đợi những điều chúng ta ước ao. Cuộc đời sẽ lãng phí rất nhiều khi chúng ta khốn khổ về những chuyện mà chúng ta không thể thay đổi. Nếu chúng ta

Cuộc đời sẽ lãng phí rất nhiều khi chúng ta khốn khổ về những chuyện mà chúng ta không thể thay đổi.

có thể thay đổi điều gì đó gây khó chịu thì chúng ta nên làm việc đó, nhưng nếu không thể thì chúng ta nên tin cậy Chúa và quyết tâm là sẽ không khốn khổ trong lúc chờ đợi xem điều

gì Ngài sẽ làm. Ngày nào mà chúng ta phạm tội là ngày mà chúng ta sẽ không bao giờ lấy lại được, và người khôn ngoan và cẩn trọng sẽ không lãng phí bất kỳ thời gian nào Chúa ban cho người đó sống trên đất này.

Sự thất vọng, sự nản lòng và sự khốn khổ không bao giờ làm cho hoàn cảnh tồi tệ trở nên tốt đẹp, nhưng những thứ này sẽ gây ra bệnh tật, rút ngắn tuổi thọ, và hủy phá các mối quan hệ. Sứ đồ Gia-cơ nói một người kiên nhẫn là “trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.” (Gia-cơ 1:4). Thật vậy! Điều này nghe có vẻ tốt cho tôi, và hy vọng nó cũng tốt cho bạn. Khi đọc câu đó, tôi thường bị cám dỗ để nghĩ: Ước gì mình kiên nhẫn được, nhưng mình chưa đạt đến đó, nhưng chúng ta có thể được

thoát khỏi tính thiếu kiên nhẫn. Có một cách và cách đó là qua lối suy nghĩ đúng đắn.

Nếu tôi nghĩ tôi phải có điều gì đó mà tôi muốn trước khi tôi có thể hạnh phúc, thì chính suy nghĩ của tôi đang đẩy tôi đến bất hạnh. Nhưng nếu tôi thay đổi suy nghĩ, *Tôi tin cậy Chúa và tôi biết thời điểm của Ngài là trọn vẹn; vì thế, tôi sẽ bước vào sự yên nghỉ của Ngài và tận hưởng cuộc sống trong lúc chờ đợi*, lúc đó tôi sẽ chẳng thiếu gì cả. Bất cứ điều gì Chúa sẽ làm liên quan đến những nan đề của chúng ta sẽ không gấp rút chỉ vì sự thiếu kiên nhẫn của chúng ta. Có một điều chắc chắn - dù chúng ta chờ đợi Chúa hành động cho chúng ta bao lâu thế nào đi nữa, kiên nhẫn có sức mạnh để giữ chúng ta cứ vui mừng trong lúc chờ đợi!

Lúc nào cũng có điều gì đó xảy ra dù chúng ta nghĩ rằng chẳng có điều gì xảy ra. Hãy xem cách một cái cây lớn lên. Chúng ta không thấy nó phát triển, nhưng nó đang lớn thật. Nó càng cao hơn, và nhánh của nó giang rộng hơn. Người ta nói cây chậm lớn sẽ sinh ra trái ngon nhất, và tôi nghĩ nguyên tắc này cũng áp dụng cho con người. Có thể không phải lúc nào chúng ta cũng thấy các nhánh của mình lan rộng ra, nhưng rễ của chúng ta đang mọc sâu hơn. Ngày nào đó chúng ta sinh ra trái ngon và nhận thấy rằng trong lúc chúng ta chờ đợi, chúng ta đang tăng trưởng.

Hãy Quên Đi!

Nếu chúng ta quan sát điều gì đó quá gần, chúng ta sẽ không thể thấy nó lớn lên, nhưng nếu chúng ta xa nó một thời gian và trở lại chúng ta sẽ ngạc nhiên về nó. Gia đình tôi có một bất

động sản cần bán, dù đã đăng tin ngoài thị trường hơn ba năm nhưng hoàn toàn không có gì xảy ra. Không chỉ không bán được mà chẳng có ai xem qua. Trong hơn ba năm không có ai hỏi giá, giá thấp cũng không có luôn! Tôi thất vọng vì tôi thật sự muốn bán nó. Tôi cầu nguyện về nó rất nhiều và công bố bởi đức tin là nó sẽ được bán. Ngày nào chưa bán được tôi cảm thấy thất vọng khi suy nghĩ về nó. Một sáng nọ, khi tôi bắt đầu cầu nguyện về miếng đất đó, Chúa phán với lòng tôi, *Con hãy quên miếng đất đó đi và hãy để Ta lo*. Lập tức tôi nhận ra mình đã để quá nhiều thời gian tập trung vào đó, và Chúa muốn tôi loại bỏ chuyện này khỏi suy nghĩ của tôi và tin cậy là Ngài đang làm việc.

Mỗi lần việc bán đất xuất hiện trong đầu tôi, tôi hay nghĩ, *Chúa đang lo*. Cuối cùng, xét về vụ bán đất thì tôi bước vào sự yên nghỉ của Chúa, và trong vòng hai tuần tôi đã bán được! Tôi muốn nói là tôi đã kiên nhẫn trong lúc chờ đợi ba năm đó, nhưng thực tế thì không phải, tính thiếu kiên nhẫn của

Chúng ta thường nghĩ chúng ta đang chờ đợi Chúa, nhưng thực tế có thể Ngài đang chờ chúng ta!

tôi chính là lí do miếng đất lâu mới bán được. Chúng ta thường nghĩ chúng ta đang chờ đợi Chúa, nhưng thực tế có thể Ngài đang chờ chúng ta!

Một trong những lí do chính khiến chúng ta mất kiên nhẫn là do sợ không có điều mình muốn, nhưng một lần nữa hãy để tôi nói rằng chúng ta có thể thay đổi suy nghĩ của mình và điều đó sẽ giúp chúng ta rất nhiều. Thay vì nghĩ, *Không có gì xảy ra cả, chúng ta có thể nghĩ, Tôi không thấy điều gì xảy ra, nhưng tôi tin Chúa đang làm việc!*

Chúa biết mọi việc đã xảy ra trong quá khứ, đang xảy ra ngay hiện tại và sẽ xảy ra trong tương lai, và Ngài kiểm soát tất cả - Ngài không lo lắng và mất kiên nhẫn. Sự mất kiên nhẫn của chúng ta xuất phát từ việc chúng ta không biết câu trả lời sẽ đến khi nào và như thế nào. Càng có ít thông tin, càng dễ mất kiên nhẫn trong phòng chờ của Chúa, nhưng Lời Chúa và kinh nghiệm cho chúng ta biết rằng thời điểm của Ngài là hoàn hảo, và sự chờ đợi mà chúng ta không thích thực tế là đang mang lại ích lợi cho chúng ta.

Chúng ta đọc các câu chuyện trong Kinh Thánh về những con người mà chúng ta gọi là những người nam, người nữ vĩ đại của Đức Chúa Trời, và phần lớn chúng ta đều ước ao trong lòng rằng lời chứng của họ cũng là lời chứng của chúng ta. Ít ra thì chúng ta muốn được thiên hạ ngưỡng mộ giống như các bậc thánh hiền đó, dù chắc chắn là chúng ta không muốn trải qua những kinh nghiệm như họ. Họ quả thật là vĩ đại, nhưng để tôi nhắc bạn là tất cả họ đều đã đợi trong phòng chờ của Chúa. Môi-se chờ đợi bốn mươi năm trong đồng vắng. Đa-vít chờ đợi hai mươi năm để làm vua, nhưng ông phải trốn mười lăm năm trong các hang động để không bị Sau-lơ giết chết. Giô-sép chờ đợi mười ba năm trước khi được giải cứu, mười năm trong số đó là ông ở trong tù. Áp-ra-ham đã chờ đợi hai mươi năm trước khi có đứa con trai mà Chúa hứa ban. Nếu bạn và tôi ở trong phòng chờ của Chúa, thì sẽ có một ngày chúng ta cũng có lời chứng vĩ đại mà ai đó sẽ đọc tới và ngưỡng mộ!

CHƯƠNG 16

Trong Phòng Chờ Của Chúa (Phần 2)

Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va; Hãy vững lòng bền chí! Phải, hãy trông đợi Đức Giê-hô-va.

Thi Thiên 27:14

Việc hiểu sai ý nghĩa thật sự của việc chờ đợi Chúa rất là phổ biến. Có thể chúng ta xem thời gian chờ đợi là thời gian thụ động không phải chủ động khi mà đời sống chúng ta gặp khó khăn. Phần lớn chúng ta sẽ thấy không làm gì cả là không thể chấp nhận và nếu chúng ta xem việc chờ đợi Chúa là điều gì đó không ổn, chúng ta sẽ thấy rằng việc hiểu sai sẽ khiến chúng ta thụ động trong khi đó nó có tác dụng thật sự.

Nghiên cứu chuyên sâu nguyên nghĩa của chữ “chờ đợi” sẽ cho thấy việc chờ đợi nơi Chúa thật ra rất là năng động về phương diện thuộc linh. Dù Chúa bảo chúng ta hãy yên lặng khi chúng ta cố gắng thay đổi hoàn cảnh của mình, nhưng Ngài không bảo chúng ta đừng làm gì cả. Ngài muốn chúng ta có thái độ mong đợi về những gì Ngài sắp làm, và Ngài muốn

chúng ta hãy hy vọng và mong đợi Ngài làm một công việc lạ lùng trong đời sống chúng ta. Ngài muốn chúng ta cảm ơn Ngài về những gì Ngài đang làm ngay trước khi chúng ta thấy bằng con mắt trần.

Suy nghĩ và thái độ của chúng ta có thể giữ cho chúng ta vui mừng trong lúc chúng ta đang ở trong phòng chờ của Chúa, nếu chúng ta cư xử phải đạo. Hãy xem hai kiểu suy nghĩ này và xem thử kiểu nào mà bạn nghĩ là sẽ mang lại niềm vui:

Có một lối suy nghĩ này:

- *Tôi đã chờ quá lâu, tôi không nghĩ mình có thể chờ lâu hơn nữa.*
- *Chẳng có gì xảy ra cả!*
- *Tôi cảm thấy Chúa đã quên tôi.*
- *Tôi sợ không có câu giải đáp cho nan đề của tôi.*
- *Có lẽ tôi sẽ bỏ cuộc.*

Và cũng có lối suy nghĩ:

- *Tôi phấn khởi nhìn những việc mà Chúa sẽ làm.*
- *Tôi tin Chúa đang làm việc dù tôi chưa thấy sự thay đổi.*
- *Chúa yêu tôi và tôi biết Ngài sẽ lo cho nan đề của tôi.*
- *Thi Thiên 139 nói lúc nào Chúa cũng nghĩ về tôi, nên tôi biết Ngài chẳng quên tôi bao giờ.*
- *Tôi sẽ không sống trong sợ hãi và sẽ không bao giờ bỏ cuộc!*

Rõ ràng kiểu suy nghĩ nào sẽ mang lại nhiều niềm vui nhất. Nếu thế thì tại sao chúng ta có xu hướng nghiêng về lối suy nghĩ và thái độ tiêu cực? Sứ đồ Phao-lô nói trong Rô-ma 8:6 rằng tâm trí xác thịt là “sự khôn ngoan và lí luận mà không có Đức Thánh Linh” và nó dựa trên lí luận và lôgic nên dẫn tới

tội lỗi; vì thế, nếu chúng ta làm theo tâm trí xác thịt, chúng ta không có chọn lựa ngoài việc phải quyết định dựa trên những chuyện xảy ra trong hoàn cảnh của chúng ta. Nhưng nếu chúng ta suy nghĩ bằng tâm trí của Thánh Linh, cũng được nói đến trong câu Kinh Thánh này, chúng ta được hứa ban sự sống và bình an trong tâm hồn. Có được tâm trí của Thánh Linh, chúng ta có thể suy nghĩ như Chúa nghĩ, và suy nghĩ của chúng ta sẽ đầy ấp hy vọng cho dù hoàn cảnh có ra thế nào đi chăng nữa.

Bạn Đang Nhìn Điều Gì?

Chúng ta có thể suy nghĩ bằng tâm trí xác thịt hoặc bằng tâm trí của Thánh Linh, chọn lựa là của chúng ta. Nhưng buồn thay, nhiều người sống cả đời chỉ suy nghĩ đến bất cứ điều gì mà rớt vào tâm trí của họ, mà không hề nhận ra rằng kẻ thù của họ là sa-tan là căn nguyên của tất cả lối suy nghĩ tiêu cực, thất vọng, sợ hãi và đầy nghi ngờ. Họ không hề nhận ra rằng họ có thể tự suy nghĩ nếu họ chọn bằng cách phá đổ những ý nghĩ sai lầm, không phù hợp với Lời Chúa và thay thế nó bằng lối suy nghĩ phù hợp với Lời Chúa.

Trong 2 Cô-rinh-tô 4, Phao-lô mô tả có lúc ông và những tín hữu khác trong Chúa trải qua những hoàn cảnh rất khó khăn. Ông nói với họ, *“Chúng tôi bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng thế, nhưng không ngã lòng; bị bắt bớ, nhưng không đến bỏ; bị đánh đập, nhưng không đến chết mất.”* (4:8-9). Ông cũng nói cho chúng ta biết lí do:

...Bởi chúng ta chẳng chăm sự thấy được, nhưng chăm sự không thấy được; vì những sự thấy được chỉ là tạm thời, mà

sự không thấy được là đòi đòi không cùng vậy.

2 Cô-rinh-tô 4:18

Phao-lô và các tín hữu biết là họ đã gặp những nghịch cảnh, và tôi chắc chắn là họ đã nhìn thấy vấn đề, nhưng họ cũng nhìn vào một điều khác nữa. Họ thấy Chúa Giê-su và lời hứa về sự giải cứu và chiến thắng của Ngài. Họ không chỉ nhìn bằng con mắt trần, mà bằng con mắt thuộc linh. Họ nhìn sự việc không phải bằng con mắt trần mà bằng con mắt lòng, nhưng họ tin những thứ này rất là thực hữu.

Chúng ta tin nơi Chúa, dù chúng ta không thể thấy Ngài bằng con mắt trần. Khi chúng ta tin có các thiên sứ, tin có trọng lực. Vào những ngày trời mây mù thì chúng ta không thể nhìn thấy gì cả, nhưng chúng ta tin là mặt trời sẽ mọc lên. Thật ra, có nhiều điều chúng ta tin cách mạnh mẽ cho dù chúng ta không nhìn thấy, vậy tại sao lại không thể tin là Chúa đang làm việc trong lúc chúng ta chờ đợi dù chúng ta chưa thấy một bằng cứ nào hết? Đơn giản là chúng ta chưa huấn luyện bản thân để làm việc đó, nhưng tình trạng này có thể thay đổi.

Sự sống thật của chúng ta đang ở trong chúng ta. Những gì xảy ra bên trong chúng ta (suy nghĩ và thái độ của chúng ta) quan trọng hơn hoàn cảnh của chúng ta. Hoàn cảnh xung quanh chúng ta có khó khăn thế nào đi nữa, nếu chúng ta giữ thái độ tốt và duy trì suy nghĩ tích cực dựa trên Lời Chúa, chúng ta có thể kinh nghiệm bình an và vui mừng. Tôi tin một người bị giam trong tù nhưng học để suy nghĩ tích cực và có một thái độ tốt sẽ được tự do hơn là một người sống bên ngoài xã hội nhưng đầy hận thù, cay đắng và thái độ tiêu cực. Một người có thể cải thiện chất lượng cuộc sống ngay lập tức bằng

cách suy nghĩ về những điều tốt đẹp và duy trì thái độ hy vọng.

Chúng ta có thể có những cơ hội tốt, có nhiều tiền, có công việc lương hậu, có gia đình hạnh phúc, nhưng vẫn có một cuộc đời bất hạnh nếu chúng ta không biết ơn, sống ích kỷ và có lẽ

Thái độ và suy nghĩ của bạn thuộc về bạn, và không ai có thể bắt bạn phải có những thái độ và suy nghĩ tồi nếu bạn không muốn!

hay nổi giận với những ai làm phật lòng chúng ta. Nhưng chúng ta cũng có thể gặp những nghịch cảnh, sống một mình, và chỉ đủ tiền sống qua ngày, nhưng vẫn có bình an và niềm vui nếu chúng ta sống

biết ơn và dành thời gian chúc phước cho người khác. Thái độ và suy nghĩ của bạn thuộc về bạn, và không ai có thể bắt bạn phải có những thái độ và suy nghĩ tồi nếu bạn không muốn!

Không có bằng cớ nào trong Kinh Thánh cho thấy Giô-sép có thái độ nào khác hơn là thái độ tích cực và hy vọng trong suốt mười ba năm chờ đợi Chúa giải cứu. Ông có ước mơ cho cuộc đời của mình và ông không từ bỏ nó cho dù trong hoàn cảnh của ông không có điều nào cho thấy giấc mơ ấy sẽ thành hiện thực (bạn có thể đọc câu chuyện của Giô-sép trong Sáng Thế 37-50).

Áp-ra-ham đã chờ hai mươi năm để nhìn thấy sự ứng nghiệm lời hứa Chúa ban, rằng ông sẽ có một đứa con. Hai mươi năm là quãng thời gian dài trong phòng chờ của Chúa.

Tôi chắc ông có nhiều cơ hội để bỏ cuộc, nhưng chúng ta thấy trong Kinh Thánh dù ông không có lí do để hy vọng nhưng ông đã hy vọng trong đức tin rằng ước mơ của ông sẽ thành hiện thực và ông sẽ nhìn thấy sự ứng nghiệm lời hứa của Chúa. Dù ông thấy cơ thể mình bất lực và sự son sẻ của dạ Sara, nhưng không có sự vô tín hay nghi ngờ nào khiến ông lung lay niềm

tin vào lời hứa của Chúa. Ông trở nên mạnh mẽ khi ông dâng Chúa lời ngợi khen và tôn vinh. Ngợi khen là kể lại sự tốt lành của Chúa, nên chắc chắn là Áp-ra-ham đã suy nghĩ về những việc Chúa đã làm cho ông suốt cả cuộc đời. Chắc chắn ông đã xem xét và suy nghĩ về tất cả những công việc vĩ đại mà Chúa đã làm trong quá khứ. Ông chọn nhớ đến và suy nghĩ về những việc tốt lành, chính hành động này giữ ông mạnh mẽ trong lúc ông ở trong phòng chờ của Chúa (xem Rô-ma 4:18-21).

Bạn có đang ở trong phòng chờ của Chúa ngay bây giờ không? Bạn đã ở đó lâu chưa? Có lâu hơn là bạn nghĩ không? Bạn chờ đợi có vui vẻ không? Suy nghĩ và thái độ của bạn như thế nào? Tôi khuyên bạn hãy chọn những suy nghĩ và thái độ giúp tiếp sức cho bạn khả năng chờ đợi kiên nhẫn nơi Chúa, là Đấng làm cho mọi sự được tốt đẹp.

Chờ Đợi Với Hy Vọng

Thật cảm tạ Chúa, hy vọng không phải là điều gì chúng ta phải chờ đợi để cảm nhận thì mới có. Đó là điều chúng ta có thể quyết định cho dù hoàn cảnh có khó khăn thế nào đi nữa. Chúa hứa nếu chúng ta trở thành “tù nhân của hy vọng,” thì Ngài sẽ phục hồi gấp đôi các phước hạnh trước đây của chúng ta. (Xem Xachari 9:12). Nói cách khác, nếu bạn sẵn lòng để cho hy vọng khóa chặt bạn tới mức bạn tràn đầy hy vọng đến nỗi cho dù chuyện gì xảy ra đi nữa, bạn sẽ không thể ngừng hy vọng. Lúc đó Chúa sẽ phục hồi bất cứ thứ gì bạn đã mất trong cuộc đời và ban cho bạn phước hạnh gấp đôi.

Hy vọng không chỉ là ước ao việc nào đó trở nên tốt lành; nó là nguồn sức mạnh mang lại những đột phá khi chúng ta hết

lòng bám lấy nó. Trong lúc chờ đợi thì một trong những điều ích lợi nhất chúng ta có thể làm để khiến cho chúng ta mạnh mẽ trong đức tin và tràn đầy hy vọng đó là hãy nhiệt thành nghiên cứu và suy ngẫm Lời Chúa (các lời hứa của Ngài). Lời Chúa vốn có sẵn quyền năng trong đó để khích lệ và thêm sức cho ai đặt hy vọng nơi Ngài.

Tác giả Thi Thiên Đa-vít cũng đã chờ đợi hai mươi năm để thấy lời hứa Chúa ban cho ông trở thành hiện thực. Ông đã nói:

Tôi trông đợi Đức Giê-hô-va, linh hồn tôi trông đợi Ngài; Tôi
trông cậy lời của Ngài.

Thi Thiên 130:5

Hy vọng cần phải có cơ sở. Hy vọng cần phải có một lí do, và Đa-vít nói lí do của ông là Lời Chúa. Đa-vít đặt lòng tin cậy vào sự thành tín của Chúa để làm ứng nghiệm Lời của Ngài.

Tại sao việc học và suy ngẫm Lời Chúa lại ích lợi như thế? Đó là hạt giống, và hạt giống luôn sản sinh tùy theo loại. Khi Lời được gieo vào trong lòng, tức mảnh đất màu mỡ (nhu mì và dậu dàng), thì nó không thể làm gì khác hơn ngoài việc sản sinh một mùa gặt. Chúng ta thấy nguyên tắc này xuyên suốt Lời Chúa, nhưng Mác 4 giúp chúng ta hiểu biết lẽ thật này. Chương này nói về hạt giống như sau:

Nhưng, những người chịu giống gieo vào nơi đất tốt, là kẻ
nghe đạo, chịu lấy và kết quả, một hạt ra ba chục, hạt khác
sáu chục, hạt khác một trăm.

Mác 4:20

Tôi hết sức khuyên bạn hãy đọc, hãy nghiên cứu, hãy lắng

nghe và suy ngẫm Lời Chúa càng thường xuyên càng tốt, và hãy làm việc này với tấm lòng tin cậy, tấm lòng nhu mì (dịu dàng và nhân từ). Gia-cơ nói khi Lời Chúa được “trông và đâm rễ” trong lòng chúng ta, nó có quyền năng để cứu tâm hồn chúng ta (xem Gia-cơ 1:21). Lời Chúa thay đổi chúng ta và ban năng lực để chúng ta trở thành người Chúa muốn chúng ta trở thành và làm điều Ngài muốn chúng ta làm. Khi chúng ta ở trong phòng chờ của Ngài, Ngài không muốn chúng ta bỏ cuộc, và Lời Ngài ban cho bạn năng quyền để đứng vững vàng cho đến thời điểm định sẵn của Ngài đến để bạn kinh nghiệm sự đột phá.

Hãy đặt hy vọng nơi Chúa và Lời Ngài! Hãy mong đợi nghe tin tức tốt lành bất cứ lúc nào! Khi chúng ta sống với hy vọng, chúng ta sẽ thấy sự giải cứu khỏi những nan đề, và chúng ta có thể tận hưởng cuộc hành trình.

Vâng Lời Trong Lúc Chờ!

Hãy trông đợi Đức Giê-hô-va, và giữ theo đường Ngài, thì Ngài sẽ nâng ngươi lên để nhận được đất! Khi kẻ ác bị diệt đi, thì ngươi sẽ thấy điều ấy.

Thi Thiên 37:34

Chờ đợi với hy vọng là một khía cạnh để nhìn thấy được sự chiến thắng trong đời sống chúng ta, nhưng việc chờ đợi và giữ các đường lối Ngài là một khía cạnh khác cần phải được xem xét. Hy vọng là tất cả chúng ta đều biết tầm quan trọng của việc vâng lời, nhưng chúng ta cũng phải nhận ra rằng việc chờ đợi trong những thời điểm thuận lợi cũng là khó khăn lắm rồi,

nhưng việc chờ đợi sẽ càng khó khăn hơn khi chúng ta ở trong phòng chờ của Chúa, chịu đựng những hoàn cảnh khó khăn và chúng ta chưa thấy bất kì sự thay đổi nào trong một thời gian dài. Trong suốt những thời gian này, không phải lúc nào chúng ta cũng cảm thấy thích làm những việc đúng - thích tử tế và yêu thương người khác, phục vụ hay dâng hiến đâu.

Việc bày tỏ lòng trái của Thánh Linh lại càng khó hơn nhiều khi chúng ta có sự căng thẳng và áp lực trong cuộc sống. Muốn cầu nguyện hay học Lời Chúa lại càng khó khăn hơn;

Làm điều đúng trong khi điều đúng chưa xảy ra với chúng ta là một trong những điều quan trọng nhất mà chúng ta có thể làm.

tuy nhiên, đó là những thời điểm quan trọng nhất. Làm điều đúng trong khi điều đúng chưa xảy ra với chúng ta là một trong những điều quan trọng nhất mà chúng ta có thể làm. Phao-lô bảo chúng ta

đừng mệt mỏi khi làm việc đúng, vì khi đến kì chúng ta sẽ gặt nếu chúng ta không mệt mỏi (xem Galati 6:9). Tôi muốn dành thời gian khích lệ bạn cứ tiếp tục làm điều đúng trong lúc chờ trong phòng chờ của Chúa! Hãy làm điều đó vì bạn yêu mến Ngài và vì bạn trân trọng mọi điều Ngài đã làm và đang làm cho bạn ngay bây giờ.

Chúa muốn chúng ta bước đi bởi đức tin, và việc bước đi bởi đức tin có nghĩa chúng ta không bước đi bởi mắt thấy hay cảm giác, mà bởi những gì chúng ta biết là đúng. Làm điều đúng đơn giản là vì nó đúng là một hành động đầy sức thuyết phục. Làm thế sẽ tuyên bố rõ ràng rằng chúng ta tin cậy Chúa và cam kết tôn trọng Ngài qua hành động của chúng ta dù hoàn cảnh của chúng ta thế nào đi nữa.

Khi chúng ta kiên định và không dao động, cứ làm công việc Chúa cách dưng đặn luôn, Chúa hứa công việc của chúng ta không phải là vô ích (xem 1Cô-rinh-tô 15:58). Chúa luôn nhìn sự trung tín dù không ai nhìn thấy. Và những ai cứ kiên định qua những thử thách sẽ nhận mảo trự của sự sống dành cho người chiến thắng (xem Gia-cơ 1:12).

Chúng ta hãy tin cậy Chúa và mong chờ phần thưởng của mình, cả khi chúng ta đang ở trong phòng chờ của Chúa. Chúng ta hãy mong đợi những điều tốt lành xảy ra cho chúng ta, và chúng ta hãy vui mừng trong niềm hy vọng rằng đối với Chúa mọi sự đều có thể xảy ra!

CHƯƠNG 17

Khi Chúa Yên Lặng

*Đức Chúa Trời ôi! xin chớ làm thinh. Đức Chúa Trời ôi!
xin chớ nín lặng, chớ đứng yên.*

Thi Thiên 83:1

Tôi đã suy nghĩ nhiều lần, Ước gì Chúa đến và ngồi đây với mình và nói cho mình biết điều Ngài muốn mình làm! Tôi chắc chắn vào thời điểm nào đó trong cuộc đời bạn cũng đã nghĩ tương tự như thế. Dường như đối với tôi, như thế thì mọi sự sẽ dễ dàng hơn nhiều, nhưng dường như Chúa lại có những ý tưởng khác, vì đó không phải là điều Ngài chọn để làm. Nếu Ngài không muốn làm theo cách của chúng ta, thì chúng ta sẽ phải học làm theo cách của Ngài. Ngài muốn chúng ta tin cậy Ngài ngay cả trong lúc Ngài yên lặng!

Bạn có bao giờ cảm thấy rằng Chúa thu xếp đồ đạc, cuốn gói

*Bạn có bao giờ cảm thấy rằng
Chúa thu xếp đồ đạc, cuốn gói
đi xa và không để lại địa chỉ gì
không?*

đi xa và không để lại địa chỉ gì không? Khi chúng ta không thấy Chúa làm bất cứ điều gì trong cuộc sống chúng ta và chúng ta không nghe Ngài nói

gì cả, có thể chúng ta cảm thấy mình đang mò mẫm trong bóng tối, cố tìm cách thoát ra khỏi mê cung. Dù những thời điểm đó thách thức đức tin chúng ta, nhưng nó có thể dạy chúng ta một bài học quan trọng: tin cậy Chúa cả trong lúc Ngài yên lặng. Ngài yên lặng không có nghĩa Ngài không làm gì cả. Chúa đã yên lặng trong 400 năm giữa lúc kết thúc Cựu Ước và mở đầu Tân Ước. Nhưng trong thời gian đó có nhiều việc đã xảy ra nhằm chuẩn bị dân sự cho sự giáng thế của Đấng Mê-si. Kinh Thánh nói kì đã trọn Chúa Giê-su đã được sinh ra! (Xem Galati 4:4). Chúa luôn có thời điểm thích hợp cho mọi vấn đề. Khi Ngài sẵn sàng, Ngài sẽ phán, và cho tới khi Ngài phán thì công việc của chúng ta là cứ lắng nghe và chờ với lòng mong đợi.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa cho chúng ta biết về Ê-li trong 1Các Vua 17:1. Ê-li đã nói tiên tri với dân sự rằng sẽ không có mưa trong vài năm, và đúng như vậy đó là trời đã không mưa trong ba năm sáu tháng. Dân chúng chịu cảnh hạn hán kinh khiếp, và chắc chắn thời điểm đó Ê-li không nổi tiếng lắm. Tôi tưởng tượng ông muốn nghe điều gì đó mới mẻ từ Chúa liên quan tới hạn hán, nhưng theo 1Các Vua 18:1 thì, *“Cách lâu ngày, trong năm thứ ba, có lời của Đức Giê-hô-va phán dạy Ê-li rằng: Hãy đi, ra mắt A-háp; ta sẽ khiến mưa sa xuống đất.”* Chúa đưa ra cho ông một sự chỉ thị khác. Lần này ông phải thông báo là sẽ có mưa, và thế là đã có mưa!

Có những ví dụ khác nói về việc Chúa yên lặng đối với những người tin cậy Ngài. Ngài yên lặng với Gióp và với Áp-ra-ham. Khi đọc Gióp 23, chúng ta sẽ hiểu rõ sự thất vọng của Gióp vì ông không thể tìm thấy Chúa hay nghe được Ngài. Chúng ta hãy xem một số câu Kinh Thánh này:

Ôi! Chớ chi tôi biết nơi nào tìm được Chúa, hầu cho đi đến trước tòa của Ngài!

Gióp 23:3

Này, tôi đi tới trước, nhưng không có Ngài tại đó; tôi đi lại sau, song tôi cũng chẳng nhìn thấy Ngài; qua phía tả, khi Ngài đương làm công việc đó, song tôi không phân biệt Ngài được; Ngài ẩn tại phía hữu, nên tôi chẳng thấy Ngài.

Gióp 23:8-9

Bây giờ hãy lắng nghe lời công bố đức tin của Gióp giữa lúc Chúa yên lặng một cách đáng sợ:

Nhưng Chúa biết con đường tôi đi; khi Ngài đã thử rèn tôi, tôi sẽ ra như vàng.

Gióp 23:10

Dù Gióp không thể thấy hay nghe Chúa, nhưng ông nói ông tin Chúa đang canh giữ ông và lo liệu cho ông. Ông nói về “khi nào” Chúa sẽ giải cứu ông, chứ không nói “nếu” Ngài giải cứu ông!

Áp-ra-ham đã đối diện với sự yên lặng của Chúa liên quan đến việc dâng con trai duy nhất của ông là Y-sác. Chúa bảo Áp-ra-ham hy sinh con trai của ông như một cách để thử sự trung tín và vâng lời của ông, và Ngài chờ đợi đến giây cuối cùng để nói chuyện với Áp-ra-ham, bảo ông không được làm hại Y-sác. Nhưng cho đến lúc đó, Áp-ra-ham chỉ có đức tin đơn sơ để vượt qua. Ông được thuyết phục về sự thành tín của Chúa, ông cảm nhận dù có giết Y-sác thì Chúa cũng sẽ khiến cậu sống lại (xem Sáng Thế 22:1-12).

Tôi chưa trải qua bất kì thử thách nào cùng cực như Gióp hay Áp-ra-ham mô tả, nhưng tôi phải sống trong thời gian yên lặng rất lâu giữa những lúc chờ nghe tiếng Chúa. Đây là những thời điểm khó khăn khi chúng ta bị cám dỗ để nghĩ rằng Chúa không ở với chúng ta hay Ngài không quan tâm tới chúng ta. Có thể chúng ta cũng nghĩ là chúng ta đã mất khả năng nghe tiếng Chúa.

Tôi đã ép mình trong nhiều năm, tự gánh trách nhiệm là phải “cố gắng” nghe được tiếng Chúa, nhưng rốt cuộc tôi nhận ra nếu Chúa muốn nói điều gì đó với tôi, thì Ngài có nhiều cách để bảo đảm là tôi biết. Thay vì “cố gắng” nghe tiếng Chúa và cảm thấy thất vọng khi bạn không nghe được, hãy tin cậy rằng khi Chúa muốn nói với bạn thì Ngài sẽ tỏ rõ chính Ngài.

Thay vì sợ rằng bạn sẽ không nghe tiếng Chúa được, hãy tin là bạn sẽ nghe từ Ngài. Nếu Chúa biết bạn thật sự muốn nghe tiếng của Ngài và bạn đã chuẩn bị sẵn sàng để làm theo, thì khi đến thời điểm chắc chắn Ngài sẽ nói. Khi thời điểm đã trọn, hay tới thời điểm đã định Chúa đã phán với Ê-li lần nữa, và Ngài cũng sẽ lại phán với bạn!

Sáu Điều Phải Làm Khi Chúa Yên Lặng!

1. Khi Chúa Yên Lặng, Cứ Làm Những Gì Ngài Đã Bảo Bạn Làm Khi Bạn Nghe Ngài Phán Mới Đây Nhất.

Phao-lô dạy các tín hữu hãy đứng vững vàng trong sự tự do mà họ được ban cho và đừng mắc vào cái ách nô lệ lần nữa (xem Galati 5:1). Hãy bám chắc điều bạn có và đừng cho phép thời gian Chúa yên lặng làm bạn nản chí và làm suy yếu đức tin của bạn.

Có nhiều điều mà tôi không biết, nhưng tôi cũng biết nhiều thứ, và tôi tích cực làm tất cả những gì tôi biết ngay thời điểm hiện tại trong cuộc đời tôi. Người ta thường hỏi tôi, “Bà sẽ làm gì tiếp theo trong chức vụ?” Vì tôi không thể nói trước tương lai nên thường tôi không biết câu trả lời. Nếu chúng ta lên kế hoạch cho một việc gì đó thì tôi có thể làm chúng đó là tôi chỉ làm những gì mà phần lớn chúng ta làm, tức là sống ngày nào hay ngày đó và tin cậy Chúa. Chuyện tương lai cũng là điều ngạc nhiên cho tôi cũng như cho những người khác thôi.

Một câu hỏi mà nhiều người hỏi tôi, “Chúa có đang nói gì với bà không?” Đặc biệt là cứ mỗi đầu năm là người ta thường hỏi tôi câu này, giống như thể cứ qua năm mới là tôi phải có một sự mặc khải từ Chúa. Cho dù ngày Một tháng Một có thể được xem là một cơ hội để nói về việc thực hiện những điều mới, nhưng chỉ vì đó là ngày đầu năm mới không có nghĩa là Chúa lúc nào cũng có những từ mới đặc biệt. Chúa không phải là cái máy tự động đưa ra nhiều lựa chọn mà chúng ta có thể yêu cầu Ngài trong những lúc nhất định. Ngài nói lúc Ngài chọn, và nếu Ngài chọn, khi Ngài yên lặng chúng ta cứ làm điều mình biết là nên làm.

Gần đây chồng tôi là Dave và tôi cùng với một số người bạn đã có một trận cười vì có một phụ nữ kể khi cô ta và chồng mới cưới nhau, anh ta thuộc linh quá khích, thế là anh ta “khoán” cho cô ta phần đọc Kinh Thánh mỗi ngày. Khi anh ta đi làm về với tư cách một mục sư phụ tá tại một hội thánh địa phương, thì điều đầu tiên mà anh nói tới vợ là, “Hôm nay Chúa tỏ gì cho em vậy?” Tôi có thể tưởng tượng được áp lực như thế nào lên cô này, và cô có cảm giác là thua kém nếu cô nói, “Không có gì cả.” Bây giờ kể ra thật buồn cười, nhưng tôi nghĩ lúc đó chuyện này chẳng vui vẻ gì. Đừng tự gây áp lực cho mình hay bất cứ

ai, phải nghĩ là Chúa có “phán” lời nào đó, còn không bạn sẽ mở cửa cho ma quỷ lừa dối bạn.

2. Sự Yên Lặng Của Chúa Có Thể Là Lời Khen Dành Cho Bạn.

Có lẽ Ngài không cho bạn bất kỳ sự hướng dẫn cụ thể vì Ngài tin tưởng bạn có quyết định đúng. Thật là sai lầm khi tin rằng Chúa sẽ bảo chúng ta biết mỗi cử động của chúng ta. Mối quan hệ kiểu đó chỉ dành cho cha mẹ và trẻ nhỏ, không dành cho con trai, con gái trưởng thành. Một trong các con trai của tôi nói sáng nay, “Mẹ ơi, chiều này con sẽ ghé qua.” Tôi không gửi cho con tôi một danh sách hướng dẫn chính xác cách tôi mong nó ứng xử khi bước vào nhà. Tôi tin tưởng nó, và tôi tin tưởng là nó biết lòng tôi và hành động xứng hợp. Chẳng hạn, nó sẽ không bước vào mà không đóng cửa lại. Nó sẽ không đậu ô-tô tại một nơi làm cản đường người khác lấy ô-tô của họ ra khỏi nhà. Nó sẽ không dẫn ai đó vào nhà mà tôi không biết. Tôi không cần nói cho con tôi những việc đó, vì nó biết lòng tôi.

Chúa cho chúng ta tự do quyết định làm theo Lời Ngài và làm theo những gì chúng ta biết về ý muốn và bản tính của Ngài. Mới đây tôi có nghe một tôi tớ nổi tiếng của Chúa nói rằng Chúa không bao giờ ban cho ông bất cứ sự hướng dẫn cụ thể nào vào những khúc quanh trong cuộc đời ông. Có những lúc ông thấy khi ông phải đưa ra những quyết định quan trọng, khi ông cầu nguyện xin sự hướng dẫn từ Chúa, ông được soi dẫn để bước ra và thử làm vài việc khác nhau cho đến khi có sự bình an về việc nào là đúng. Chúng ta phải nhớ dù đối với chúng ta có vẻ Chúa yên lặng, nhưng Ngài luôn truyền thông

với chúng ta qua nhiều cách khác nhau - qua Lời Ngài, qua sự bình an, sự khôn ngoan và qua kinh nghiệm ở quá khứ và nhiều điều khác nữa.

Nếu Chúa không nói cho bạn chính xác điều phải làm, thì hãy tự tin là Ngài tin tưởng bạn có những quyết định đúng!

Nếu Chúa không nói cho bạn chính xác điều phải làm, thì hãy tự tin là Ngài tin tưởng bạn có những quyết định đúng! Một chiếc xe đã nằm trong bãi đậu thì không thể chạy được,

nên có lúc chúng ta phải cho cuộc đời của mình di chuyển và bắt đầu chạy tới trước khi chúng ta phát hiện mình có đi đúng hướng hay không.

3. Dừng Sánh Mình Với Ai Khác!

Chúng ta thường nghe người ta làm chứng cách Chúa đối xử với họ và cho rằng Chúa cũng phải làm việc với chúng ta cách tương tự, nhưng Ngài không làm thế đâu. Tôi có đọc những cuốn sách của người khác viết. Họ nói như thể là Chúa ngồi cạnh giường ngủ của họ và ban cho họ những hướng dẫn mỗi ngày về những gì họ phải làm. “Chúa phán” và “Chúa bảo tôi” là những từ ngữ mà họ thích dùng. Tôi cũng dùng những từ ngữ này, và có lẽ là dùng hơi nhiều, bởi vì có những lúc người ta hiểu sai ý của chúng ta. Chúa có thể dẫn dắt và hướng dẫn chúng ta liên tục, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta phải được trình bày tỉ mỉ những gì chúng ta phải làm mỗi ngày.

Tôi biết có người thường nghe tiếng Chúa cách chi tiết hơn tôi, nhưng tôi đã học để không ví sánh mình với ai cả. Nếu chúng ta so sánh thì chúng ta sẽ không bao giờ thỏa lòng trong mối quan hệ của chính mình với Chúa. Chúng ta là những cá

thể riêng biệt, và Chúa làm việc với chúng ta theo những cách khác nhau vì những lí do khác nhau, và chúng ta nên tin điều đó. Khi bạn cảm thấy thoải mái với ai đó, có thể bạn chỉ ngồi trong một căn phòng nhưng chẳng nói lời nào. Có một số ngày chỉ cần tin là Chúa ở với chúng ta là đủ cho chúng ta rồi!

4. Cứ Nói Chuyện Với Chúa Dù Bạn Nghĩ Là Ngài Không Trả Lời

Chúng ta cần bày tỏ chính mình, và Chúa muốn bảo đảm với chúng ta là chúng ta có thể nói chuyện với Ngài thường xuyên hay lúc cấp thiết là tùy chúng ta. Đa-vít, người viết Thi Thiên, đã dốc đổ lòng mình với Chúa và ông làm việc này với tấm lòng thành khẩn. Phần lớn chúng ta có những lúc chỉ muốn có ai đó để nói chuyện. Có thể bạn không quan tâm lắm về những gì họ nói, bạn chỉ cần ai đó lắng nghe và giữ kín chuyện là được, và Chúa lúc nào cũng giỏi làm chuyện này.

5. Cứ Lắng Nghe, Dù Bạn Có Một Thời Gian Dài Thất Vọng Vì Không Nghe Được Gì Cả.

Cứ tiếp tục lắng nghe tức là cho Chúa biết lòng bạn đang mở ra với Ngài và bạn đang chờ đợi Ngài. Tôi thường hay hỏi Chúa xem Ngài có gì muốn nói gì với tôi không, và tôi để vài phút yên lặng. Đó là cách mà tôi vâng lời điều Ngài nói với chúng ta trong Châm Ngôn:

Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.

Châm Ngôn 3:6

Dù tôi không nghe gì khi hỏi câu hỏi đó, tôi vẫn tin sự lắng nghe của mình là giá trị. Tôi phát hiện ra rằng Chúa có thể yên lặng lúc tôi hỏi, nhưng sau đó Ngài sẽ hướng dẫn các hoàn cảnh của tôi theo một cách mà tôi biết rõ là Ngài đã can dự vào để lèo lái kết quả cho hoàn cảnh đó.

6. Xin Chúa Tra Xét Bạn.

Đôi lúc Đa-vít xin Chúa tra xét ông để xem có điều nào không ngay thẳng trong lòng của ông (xem Thi Thiên 26:2; 139:13-14). Đây là một bước đi can đảm, nhưng cũng là bước đi chứng minh tỏ tường rằng liệu một người có thật sự làm theo ý muốn của Chúa hay không, dù hoàn cảnh là gì đi nữa.

Có thể là có điều gì đó đang ngăn trở chúng ta nghe tiếng Chúa rõ ràng không? Tội lỗi nào đó, một thái độ sai trật nào đó, hay việc hiểu sai về cách nghe tiếng Chúa, đều có thể ngăn trở chúng ta. Chúng ta không cần phải sợ khi biết sự thật này, bởi vì sự thật sẽ giải phóng chúng ta. Khi Chúa yên lặng, có lẽ chúng ta đã không làm gì sai, nhưng tìm biết lí do tại sao thì cũng không hề hấn gì.

Dù Chúa có yên lặng với Gióp trong một thời gian dài, cuối cùng Ngài cũng trả lời ông, nhưng khi trả lời, Chúa có nhiều điều để nói mà chắc chắn là ông Gióp không mong đợi. Do thất vọng nên cuối cùng Gióp đã nói với Chúa là ông không đáng phải bị đối xử như thế, và ít hay nhiều thì ông cũng đòi hỏi có câu trả lời thỏa đáng. Ông Gióp ám chỉ rằng ông nghĩ Chúa không công bằng khi đối xử với ông. Ông không ý thức về cuộc chiến thuộc linh đang diễn ra phía sau đó, cũng như chúng ta cũng thường không biết những gì đang diễn ra “phía sau hậu trường.” Kinh Thánh nói Gióp đã ăn năn, nên rõ ràng là ông đã phạm tội.

Dù là người công chính mọi bề khi những thử thách bắt đầu, cuối cùng Gióp cho rằng Chúa không xử đúng với ông (xem Gióp 42:3-6). Sự công chính của ông trở thành sự công bình riêng, đây là điều rất nguy hiểm cho chúng ta để nắm giữ. Chắc chắn là ông Gióp đã trải qua một thời điểm rất khó khăn (chắc chắn khó khăn hơn nhiều điều mà chúng ta biết), nhưng cuối cùng ông nói mình biết Chúa nhiều hơn trước (xem Gióp 42:5). Ngoài ra, Chúa cho ông lại gấp đôi những gì ông đã mất và ban phước cho ông nhiều vô số kể (xem Gióp 42:10-17).

Hành trình đầy gian nan, nhưng kết thúc hóa ra lại vẻ vang! Chúng ta cũng có thể mong điều tương tự. Hãy nhớ, những gì sa-tan định làm hại thì Chúa định làm phúc cho chúng ta (xem Sáng Thế 50:20).

CHƯƠNG 18

Tin Cậy Chứa Trong Những Lúc Đổi Thay

*Ai không thể thay đổi suy nghĩ của mình chẳng đổi thay
được thứ gì.*

George Bernard Shaw

Nhiều người không thích sự thay đổi và chống cự nó quyết liệt. Nhưng mọi thứ ở đời này luôn thay đổi dù chúng ta có muốn hay không, nên việc không chấp nhận thay đổi thì cũng vô ích. Điều chúng ta cần làm là thay đổi suy nghĩ của mình về sự đổi thay, bởi vì khi nó xảy ra thì cuộc đời sẽ dễ thở hơn. Chúng ta hãy xem một số người suy nghĩ gì về sự thay đổi và lí do tại sao.

Một số người khẳng định, “Tôi ghét sự thay đổi!” Có thể họ cảm thấy như thế vì họ không thích mất quyền kiểm soát hay vì họ bất an và sợ điều mới mẻ, hay thậm chí vì họ có thói quen suy nghĩ rằng họ không thích sự thay đổi. Những suy nghĩ kiểu đó có thể là thói quen mà chúng ta bị tiêm nhiễm từ những người đã ảnh hưởng chúng ta lúc còn nhỏ, hay nó là những đôn lữ mà sa-tan đã xây dựng trong tâm trí chúng ta nhằm ngăn cản chúng

ta không có sự sống tốt nhất mà Chúa Giê-su muốn chúng ta có.

Thay đổi xảy ra liên tục trong mọi lĩnh vực của đời sống chúng ta, và chống cự lại nó giống như cản lại sức gió khi gió cứ thổi. Tôi có một cháu gái rất giỏi lên kế hoạch, và bất cứ khi nào có một thay đổi gì trong kế hoạch mà cháu đã lên, thì rất khó để cho cháu điều chỉnh. Thậm chí

làm thế khiến cháu lo lắng. Dù chúng ta có làm gì đi nữa cũng không ngăn cản sự thay đổi diễn ra trong một số hoàn cảnh.

Thay đổi xảy ra liên tục trong mọi lĩnh vực của đời sống chúng ta, và chống cự lại nó giống như cản lại sức gió khi gió cứ thổi.

Có thể có một số thay đổi chúng

ta có thể ngăn chặn, nhưng cũng có thể chúng ta đang ngăn cản điều tốt lành mà Chúa lên kế hoạch thực hiện! Chúng ta không thể đi từ chỗ hiện tại tới chỗ chúng ta muốn tới nếu không có sự thay đổi. Cứ làm điều bạn luôn làm thì không thể nào thay đổi kết quả. Một số người muốn có kết quả khác với những gì họ đang kinh nghiệm nhưng lại kịch liệt chống lại sự thay đổi.

Thay Đổi Tư Duy Về Sự Thay Đổi

Nếu bạn không thích sự thay đổi, hãy tự hỏi tại sao. Có thể bạn sẽ thấy chính bạn cũng không hiểu lí luận đằng sau thái độ của bạn, và bạn thấy chỉ cần thay đổi suy nghĩ bạn sẽ có một cái nhìn hoàn toàn mới sự về sự thay đổi.

Đây là một số lối suy nghĩ tai hại về sự thay đổi mà chúng ta hay nghĩ đến và những lối suy nghĩ này thường khiến chúng ta đau khổ.

- *Tôi ghét sự thay đổi.*
- *Tôi sợ thay đổi.*

- *Tôi không thích sự thay đổi.*
- *Tôi thích kiểm soát những gì xảy ra trong cuộc đời tôi.*
- *Tôi thích mọi thứ ngay hiện tại, và tôi không thay đổi gì cả.*

Đây là một số lối suy nghĩ gây dựng về sự thay đổi mà chúng ta nên nghĩ tới và những lối suy nghĩ đó sẽ giúp chúng ta vui vẻ điều chỉnh theo sự thay đổi.

- *Tôi thích sự thay đổi.*
- *Tôi tin những thay đổi trong đời sống tôi sẽ làm cho mọi chuyện sẽ tốt hơn.*
- *Tôi phấn khích nhìn thấy kết quả của sự thay đổi này.*
- *Tôi muốn sống hết khả năng của mình, và tôi biết sự thay đổi là một phần của tiến trình đó.*
- *Tôi muốn đến nơi Chúa muốn tôi đến và điều đó có thể đòi hỏi sự thay đổi.*

Tất cả chúng ta có thể đổi mới tâm trí của mình bằng cách chọn nghĩ những tư tưởng phù hợp với Lời Chúa và ý muốn Chúa. Chúa nói rõ trong Kinh Thánh là Ngài không thay đổi, còn mọi điều khác phải thay đổi (xem Malachi 3:6; Hê-bơ-rơ 12:27).

Khi điều gì đó thay đổi, việc này không nhất thiết có nghĩa những gì đã làm trước đó là sai trật, mà có nghĩa là điều gì đó tốt đẹp hơn đang đến! Gần đây một nhân viên thôi khỏi vị trí của mình, chỉ báo trước cho chúng tôi hai tuần và chúng tôi không có ai để thay thế. Công việc của anh ta rất quan trọng và không dễ tìm người thay thế. Tôi có thể cảm thấy căng thẳng, nhưng tôi tiếp tục tin cậy Chúa cung ứng và giúp chúng tôi vươn lên hơn nữa qua sự thay đổi này - làm cho lề lối làm việc sẽ tốt hơn cách thức cũ.

Hóa ra là chúng tôi không cần phải thay thế nhân viên ấy

vì hai nhân viên trong nhóm của anh ta đã xung phong và nói, “Chúng tôi tin mình có thể đảm nhận thêm trách nhiệm và làm việc với lượng nhân sự ít hơn trước.” Kết quả thật kì diệu, chúng tôi quá vui với sự thay đổi này. Vì thế vấn đề mà lúc đầu chúng tôi chống cự và không thích lại trở thành một nguồn phước lớn lao hơn là chúng tôi mong đợi.

Mọi sự đều có thời và kỳ, và mọi sự đều tốt đẹp trong thời điểm của nó (xem Đa-ni-ên 2:21; Truyền Đạo 3:1,11). Trong Kinh Thánh, chúng ta thấy chùng nào quả đất còn, thì mùa màng vẫn còn (xem Sáng Thế 8:22). Hết mùa đông rồi sang mùa xuân, và hết xuân thì đến hạ và hết hạ thì đến thu, và rồi đến đông. Nhiệt độ, vận tốc gió và độ ẩm thay đổi mỗi ngày. Chúng ta mong có sự thay đổi về thời tiết, nhưng chúng ta cũng nên mong có sự thay đổi trong các lĩnh vực khác của cuộc sống, vì sự đời luôn xảy ra. Chúng ta thay đổi trong nhiều cách lắm khi chúng ta già đi. Những người quanh chúng ta thay đổi, cam kết của họ cũng đổi thay, và khi mọi thứ thay đổi trong cuộc đời của họ, có thể cũng cần những thay đổi trong mối quan hệ của chúng ta với họ.

Khi con cái chúng ta trưởng thành và sống riêng, mối quan hệ của chúng ta với chúng sẽ thay đổi, nhưng chúng nó không nhất thiết sống dưới mức mà chúng ta mong đợi; chúng chỉ cần đổi khác và có thể trở nên tốt hơn.

Ngày nọ con gái tôi ghé nhà tôi đưa một ít đồ rồi đi, và lúc đó tôi đang ở trong tâm trạng muốn có ai đó nói chuyện cho vui, nên khi cháu bắt đầu đi sau khi đến được vài phút, tôi nói, “Sao con lại vội thế, vào đây chơi một chút đi.” Cháu trả lời, “Mẹ ơi, con có gia đình ở nhà và con muốn về.” Tôi bắt đầu bị kéo vào cái cảm giác bị tổn thương, nhưng tôi đã xin Chúa

giúp. Tôi nhận ra con bé có nhiều trách nhiệm khác trong cuộc sống, ngoài việc đi thăm tôi. Và tôi không nên làm khó nó qua việc bị chạm tự ái. Tôi thật sự muốn cháu được tự do sống cuộc đời của mình theo cách mà cháu cần mà không có bất cứ áp lực nào từ tôi. Cháu dành nhiều thời gian với tôi và làm nhiều thứ cho tôi rồi. Cho nên đối với tôi, đặt áp lực lên cháu trong những lúc cháu bận rộn với gia đình cháu là một việc ích kỷ, và có khả năng làm tổn hại mối quan hệ của chúng tôi. Chúng ta phải để con cái của mình lớn lên và có quyết định riêng. Dù có thể chúng ta không thích tất cả lựa chọn của chúng, nhưng chúng được phép quyết định và chúng ta nên tôn trọng việc đó.

Thường thì nhiều người lớn vô cùng đau khổ sau khi con cái họ dọn ra sống riêng. Chuyện này đặc biệt khó cho các bà mẹ. Người mẹ đã để cả đời yêu thương và chăm sóc con mình, có lẽ hy sinh cả đời cho con, và giờ đây các con mình ra sống cuộc sống riêng, và người mẹ cố mày mò tìm hướng đi mới. Một phản ứng mà người mẹ lộ ra đó là cứ gây áp lực để con cái dành thời gian với mình và thế là làm hỏng mối quan hệ của mẹ với con, hay đặt con mình vào chỗ mà con cái cảm nhận bị thao túng, đến độ con cái buộc phải làm cho mẹ mình không xuất phát từ tấm lòng mà vì bổn phận và trách nhiệm mà thôi. Phản ứng hay hơn là để cho con cái tự do, phát triển mối quan hệ mới với các con, chủ yếu dựa vào tình bạn hơn là sự ràng buộc mẹ/con nữa. Sau khi chấp nhận rằng mọi thứ đều thay đổi và bắt đầu suy nghĩ theo cách mới, người mẹ sẽ thấy Chúa không bao giờ đóng cánh cửa này mà không mở cánh cửa khác - cánh cửa thích hợp nhất vào đúng thời điểm đó chính là cánh cửa sau.

Một phụ nữ mà tôi biết mới đây có nói, “Đứa con mà tôi nghĩ sẽ không làm tôi đau lòng thì nó lại làm, còn đứa con mà

tôi nghĩ sẽ làm tôi đau lòng thì nó lại không làm!” Người ta không phải lúc nào cũng làm điều chúng ta nghĩ họ sẽ làm, khi chuyện đó xảy ra, thì đây là thời điểm hay nhất trong đời để chúng ta tin cậy Chúa. Người ta có thể thay đổi theo cách mà gây khó khăn cho chúng ta, nhưng ngay cả những lúc như thế này cũng có thể thành ra ích lợi nếu chúng ta giữ thái độ tích cực và tiếp tục tin cậy Chúa. Thật sự, tin cậy Chúa là chìa khóa vạn năng. Nó cho phép chúng ta bước vào sự an nghỉ của Chúa và duy trì sự bình an trong những lúc đổi thay trong đời.

Chúa biết mọi sự xảy ra trong quá khứ, mọi việc đang xảy ra ngay hiện tại và mọi chuyện sẽ xảy ra trong tương lai. Chúa kiểm soát tất cả những sự đó, nên Ngài không lo lắng hay mất kiên nhẫn. Sự thiếu kiên nhẫn và lo lắng của chúng ta xuất phát từ sự thật rằng chúng ta không biết nhiều thứ mà chúng ta muốn biết, đặc biệt trong những lúc thay đổi, và chuyện đó làm cho chúng ta cảm thấy khó chịu. Dĩ nhiên, Chúa có thể bày tỏ mọi sự sẽ xảy ra trong tương lai và cho chúng ta biết những đổi thay trong cuộc đời chúng ta sẽ ra thế nào, nhưng Ngài không làm thế.

Đó là vì Ngài mong chúng ta tin cậy Ngài. Được tin cậy Ngài là đặc ân của chúng ta!

Khi chúng ta có những sự thay đổi bất ngờ trong cuộc sống, hoặc thậm chí là những thay đổi đã được lên kế hoạch, chuyện này thường để lại cho chúng ta nhiều câu hỏi mà chỉ có Chúa mới có câu trả lời. Tất nhiên, chúng ta muốn biết toàn bộ kế hoạch cho cuộc đời chúng ta ngay bây giờ, nhưng tôi tin rằng nếu chúng ta đã biết mọi điều sẽ xảy ra trong tương lai thì cuộc đời hoặc là nhàm chán khi chúng ta sống hết ngày này qua ngày khác hoặc là cuộc đời đáng sợ hơn là không biết gì.

Chúa là tốt lành, và rõ ràng rằng nếu biết những gì sẽ xảy ra trước khi nó xảy ra là điều tốt hơn cho chúng ta, thì Chúa sẽ sắp xếp mọi sự diễn ra theo cách đó. Nếu Ngài không làm điều đó, thì chúng ta có thể giả định rằng chờ đợi và ngạc nhiên là điều tốt hơn cho chúng ta. Tin cậy Chúa có nghĩa chúng ta tin đường lối của Ngài. Chúng ta không chỉ tin cậy Ngài ban cho chúng ta điều chúng ta muốn, chúng ta cũng phải tin cậy Ngài ban điều tốt nhất của Ngài trong cuộc đời chúng ta, và việc đó bao gồm cả thời điểm của Ngài và sự đối xử của Ngài với chúng ta.

Nếu bạn là người không thích sự thay đổi, tôi khuyên bạn hãy thay đổi suy nghĩ của mình về sự thay đổi, vì làm thế thường mang lại những điều tích cực trong cuộc đời chúng ta.

Khe Suối Cạn

Có thể chúng ta thích cuộc sống hiện tại của mình như vậy, nhưng chuyện gì xảy ra nếu Chúa quyết định này là lúc phải thay đổi? Và chuyện gì xảy ra nếu nơi mà Ngài dẫn dắt chúng ta dường như không tốt bằng nơi hiện tại của chúng ta? Điều đó có vẻ xảy ra với Ê-li, nhưng Kinh Thánh không nói ông không thích hay phàn nàn về điều đó.

Ê-li sống trong thời điểm hạn hán khủng khiếp, nhưng Chúa chăm sóc ông cách kì diệu. Ông sống cạnh một con suối và những con quạ đem thức ăn tới cho ông mỗi ngày. Nhưng rồi con suối cạn nước (xem Các Vua 17:7). Sau đó Chúa bảo Ê-li tới một thị trấn khác, tại đó một góa bụa sẽ chăm sóc ông. Khi tới nơi, ông phát hiện người đàn bà chỉ còn bữa ăn cuối cùng, bà định ăn xong rồi hai mẹ con sẽ chết. Nếu bạn hỏi tôi thì

đây đúng là một hoàn cảnh ảm đạm, chẳng có gì để mà vui vẻ. Nhưng như tôi đã nói, Kinh Thánh không nói Ê-li phàn nàn. Ông bảo người đàn bà nếu cho ông ăn trước thì nguồn thức ăn sẽ không hết trong suốt cơn hạn hán. Cô làm theo lời ông và đúng là họ đã có dư dật thức ăn (xem 1 Các Vua 17:8-16).

Sự thay đổi này trong cuộc đời của Ê-li không nhất thiết là sự thay đổi có lợi cho ông, nhưng có lợi cho người góa bụa. Có những lúc trong cuộc đời tôi cũng như cuộc đời bạn cũng sẽ có những lúc như thế, khi Chúa thay đổi một việc gì đó trong đời sống chúng ta để giúp đỡ người khác. Có thể sự thay đổi dường như không giúp ích gì cho chúng ta, hoặc ngay cả chúng ta tiến một bước nhưng lại lùi hai bước trong một thời gian, nhưng Ngài đang dùng chúng ta làm tác nhân của Ngài đem đến sự thay đổi trong cuộc sống của người khác. Khi chúng ta đã hoàn tất nhiệm vụ của mình, chúng ta có thể tin cậy là Ngài sẽ cất nhắc chúng ta vào vị trí tốt hơn vị trí mà chúng ta đã để lại phía sau.

Tôi chắc chắn Chúa Giê-su thích ở với Cha Ngài ở thiên đàng trước khi đến trên đất để trả giá cho tội lỗi chúng ta hơn là lúc Ngài treo trên thập tự, chịu khổ và chết cho chúng ta. Dầu vậy, Ngài vui mừng chấp nhận nhiệm vụ này vì những điều tốt đẹp sẽ được thực hiện cho người khác. Nếu chúng ta muốn Chúa sử dụng, có thể hết lần này tới lần khác chúng ta cần có những sự thay đổi mà chúng ta không quan tâm.

Nếu “khe nước” của bạn cạn khô thì đừng quá lo lắng. Tôi có thể chắc chắn là Chúa có một kế hoạch mới. Chẳng hạn, nếu một người mất việc vì công ty cắt giảm biên chế mà anh ta không mong đợi, anh ta có thể cảm thấy hoang sợ bởi sự thay đổi ập đến anh ta. Chuyện này có thể hiểu được, nhưng tiếp tục

tin cậy Chúa trong suốt thời điểm thay đổi này là chìa khóa để để sự thay đổi đó đẩy anh ta thẳng tiến.

Tin cậy Chúa trong bất kỳ hoàn cảnh nào là yếu tố chính để học sống một cuộc đời bình an, vui mừng và đắc thắng.

Chờ Đến Khi Giông Bão Qua Đi

Hơn ba mươi năm trước, tôi bỏ một vị trí chức vụ trong một hội thánh địa phương để đi theo điều mà tôi tin là sự dẫn dắt của Chúa. Tôi có những cơ hội mục vụ tốt trong hội thánh, nhưng tôi cảm nhận tôi sẽ có nhiều cơ hội hơn trong một hoàn cảnh khác. Suốt một thời gian, dường như sự thay đổi mà tôi chọn không kết quả như điều mà tôi đã bỏ lại phía sau. Thật ra, hoàn cảnh cứ như thể là tôi đã đi thụt lùi, chứ không phải tiến lên.

Cuối cùng mọi chuyện đã thay đổi, chúng tỏ rằng tôi đã quyết định đúng, nhưng mất nhiều thời gian hơn tôi tưởng. Nếu bạn đang ở trong thời kỳ thay đổi và dường như mọi sự không có kết quả, hãy cứ kiên nhẫn và tiếp tục trung tín làm những gì bạn cảm nhận Chúa dẫn dắt bạn làm. Thật là xấu hổ nếu bạn bỏ cuộc ngay trước khi bạn kinh nghiệm sự đột phá. Hãy nghĩ về chuyện đó theo cách này: Khi bên ngoài có mưa bão, chúng ta thường ở trong nhà và chờ cho đến cơn bão qua đi trước khi tiếp tục kế hoạch của mình.

Một số thay đổi trong cuộc đời chúng ta giống như những cơn giông bão. Nó đến đột ngột, và bất ngờ và có thể ngăn cản chúng ta không làm điều chúng ta đã lên kế hoạch. Không phải giông bão nào cũng được dự báo đâu! Cảm xúc sẽ bùng phát trong những lúc thay đổi, và chúng ta cần chờ cho nó dịu

xuống trước khi đưa ra bất kỳ quyết định nào. Tôi nghĩ rằng khôn ngoan là không quyết định trong lúc cảm xúc hồi trời hồi trụ. Chúng ta cần thời

Trước khi bạn đưa ra bất kỳ quyết định quan trọng nào trong thời điểm thay đổi, tôi hết sức khuyên bạn hãy chờ đợi.

gian để điều chỉnh theo những sự thay đổi, cần thời gian để suy nghĩ, và cần thời gian để nghe tiếng Chúa. Trước khi bạn đưa ra bất kỳ quyết định quan trọng nào trong thời điểm thay đổi, tôi hết sức khuyên bạn hãy chờ đợi. Hãy để cho bạn một thời gian để làm quen với cách làm việc mới, hay trách nhiệm mới hay những con người mới trong cuộc đời của bạn. Trong lúc chờ đợi, hãy suy nghĩ về hướng đi tích cực. Hãy tin là điều tốt đẹp sẽ xảy ra, và duy trì thái độ tích cực!

Mọi thứ đều sẽ đầu vào đó trong đời sống chúng ta nếu chúng ta cho nó có thời gian. Tôi nhớ một lần khi một số lãnh đạo chủ chốt của chúng tôi trong chức vụ muốn có một sự thay đổi, nhưng tôi thì không phấn khởi lắm, nhưng tôi đã quyết định đồng ý, xuất phát từ sự tôn trọng họ. Tôi thật sự không thích thay đổi đó một thời gian, và thi thoảng tôi đã phải chống cự lại những cảm giác tiêu cực và chỉ trích mà tôi biết là Chúa không ủng hộ. Phải mất vài tháng tôi mới quen với sự thay đổi đó. Tôi đã có thể làm theo cảm giác của mình và nằng nặc đòi bỏ sự thay đổi chỉ vì tôi không thích nó, và tôi có quyền để làm việc đó. Nhưng sâu thẳm bên trong, tôi biết đó không phải là con đường để thăng tiến, nên tôi đã chờ đợi! Giông bão bèn trong tôi cũng hết, và mọi thứ trở lại yên bình! Hóa ra những sự thay đổi này lại rất tốt, và rốt cuộc tôi rất vui mừng vì tôi đã làm theo lời khuyên của các đồng nghiệp.

Có thể bạn không thích một sự thay đổi tại công sở mà bạn

không thể làm gì được, hoặc một số thay đổi trong hoàn cảnh nào đó hay ai đó trong cuộc đời của bạn. Nhưng nếu bạn quyết định khai thác tối đa sự thay đổi, cuối cùng bạn sẽ thấy hoàn cảnh mới là tốt hơn.

Mới đây tôi đi cắt mái tóc của tôi cho nó ngắn hơn trước, và lúc đầu tôi không thích chuyện này, nhưng giờ tôi lại thích. Tôi nghĩ tóc ngắn làm cho tôi trông trẻ hơn và cũng dễ gội đầu hơn! Chồng tôi là Dave đã để râu suốt bốn mươi năm, rồi một ngày nọ anh ra khỏi nhà tắm và cạo sạch hết. Đối với tôi như thể là chồng tôi không có môi nữa, và tôi không thích chuyện này một thời gian dài. Nhưng giờ thì tôi thích và nghĩ rằng anh trông trẻ hơn và tôi không muốn anh để râu nữa. - Ý mà tôi muốn nói ở đây là chúng ta cần có thời gian cho mọi việc và khi chúng ta làm thế, chúng ta thường sẽ thích nghi và thật sự thích những đổi thay trong đời.

CHƯƠNG 19

Tôi Thật Sự Muốn Thay Đổi

Ai cũng nghĩ thay đổi thế giới nhưng không nghĩ phải thay đổi chính mình.

Leo Tolstoy

Có một số điều trong cuộc sống mà chúng ta muốn thay đổi, và chúng ta sẽ rất sung sướng nếu Chúa quyết định thay đổi những điều này. Nhưng nếu chúng ta là người cần thay đổi thì sao?

Tôi đã lãng phí nhiều năm nghĩ rằng nếu hoàn cảnh hay những người xung quanh tôi thay đổi thì tôi sẽ hạnh phúc hơn. Tôi đã cố gắng thay đổi họ, và tôi cầu nguyện để Chúa thay đổi người ta hay hoàn cảnh, nhưng sau đó tôi phát hiện ra Chúa muốn tôi thay đổi. Cho tới lúc đó, tôi đã không xem xét là tôi cần thay đổi, và đó là giải pháp cho một số bất hạnh và thất vọng trong đời sống tôi. Cuối cùng khi tôi thành thật nhìn lại bản thân, tôi nhận ra rằng không điều gì và không ai có thể làm cho tôi sung sướng cho tới khi tôi thấy mình sung sướng trước. Thật sự tôi không thích con người của mình trước đây, nhưng tôi đã để quá nhiều thời gian cố gắng đổ sự bất hạnh của mình cho những người khác và cho nhiều chuyện khác đến nỗi tôi đã hoàn toàn bỏ qua sự thật.

Satan thích chúng ta tập trung vào điểm sai của người khác, bởi vì như thế thì chúng ta sẽ không bao giờ thấy cái sai ở mình. Chúng ta phán xét họ, nhưng hành động đó che mắt chúng ta không thấy lỗi lầm của mình. Thật là hữu ích cho tôi khi nhận ra rằng khi thời gian của tôi trên đất đã hết, tôi sẽ đứng trước mặt Chúa và được yêu cầu phải giải trình về bản thân tôi (xem Rô-ma 14:12). Ngài sẽ không hỏi tôi về người khác, chỉ tôi thôi. Vì thế, tôi nên tập trung để Chúa làm điều Ngài muốn làm trong tôi, thay vì ép Ngài thay đổi ai đó hay điều gì đó.

Khi Chúa xử lý hành vi và thái độ của chúng ta mà Ngài không đồng tình, điều này có thể khiến chúng ta rất bối rối. Lời Chúa nói về quá trình này là “sự cáo trách,” và đó là công việc của Thánh Linh. Có thể chúng ta chỉ cảm thấy “có điều gì đó sai trật,” nhưng chúng ta không biết nó là gì. Thay vì cố đoán ra, tôi khuyên bạn hãy tin cậy Chúa! Càng sống trong lĩnh vực lí trí, chúng ta càng có ít khả năng phân biệt và thật sự hiểu những gì Chúa muốn bày tỏ cho chúng ta.

Giả sử tôi đang tranh cãi với chồng tôi về chuyện gì đó, dù trong tâm tình tôi cảm thấy không thoải mái, nhưng đối với tôi không có vẻ là Thánh Linh đang cáo trách tôi về hành vi sai trật, chỉ vì tôi được thuyết phục hoàn toàn rằng quan điểm của tôi là đúng và chồng tôi là sai.

Cho đến khi chúng ta học để nhanh chóng nhận ra những cảm giác thật này và biết những cảm giác đó là gì thì chúng ta vẫn chống cự công việc của Thánh Linh và không biết mình đang làm gì. Nhưng khi chúng ta tin cậy Chúa bày tỏ sự thật cho chúng ta thì chúng ta sẽ học được bài học và lẽ thật sẽ giải phóng chúng ta. Tôi tin rằng khôn ngoan thì hãy cầu nguyện đều đặn để chúng ta không bị lừa dối trong bất cứ lĩnh vực của

đời sống, và cầu nguyện Chúa sẽ thay đổi và biến đổi chúng ta theo ảnh tượng của Chúa Giê-su (xem Rô-ma 8:29-20).

Bạn Có Chịu Thay Đổi Không?

Tôi tin vào định mệnh, nhưng tôi không tin định mệnh là một kết quả tự động, hoàn toàn do Chúa kiểm soát, và chúng ta chẳng có liên quan gì đến. Chúa có một nhiệm vụ cho mỗi chúng ta, nhưng chắc chắn chúng ta cần được thay đổi trước khi Ngài có thể dùng chúng ta theo cách Ngài muốn. Tôi rất phấn khởi về sự kêu gọi của Chúa cho cuộc đời tôi để dạy dỗ Lời Ngài, nhưng lúc đầu tôi không biết Ngài sẽ phải xử lý biết bao nhiêu điều trong tôi trước khi Ngài có thể làm việc qua tôi.

Chúa có một kế hoạch tốt lành cho mỗi chúng ta, nhưng có lúc chúng ta đi chệch hướng và sai đường. Nhưng cảm tạ Chúa, nhờ có Chúa giúp, chúng ta lúc nào cũng sửa lại hướng đi. Thậm chí chúng ta thấy những lỗi lầm của mình trở thành các phước hạnh bằng cách bước theo sự hướng dẫn của Chúa. Trong Kinh Thánh có hai người đi sai hướng là Gia-cốp và Phao-lô. Nhưng khi Chúa làm việc trong đời sống họ thì cả hai đều thay đổi, và dù họ đã phạm nhiều sai lầm nghiêm trọng nhưng họ kết cuộc đã sống một cuộc đời kì diệu.

Gia-cốp từng là một kẻ lường gạt, lừa đảo và lưu manh nhưng đã trở thành một con người vĩ đại của Chúa (xem Sáng Thế 32:22-28). Phao-lô là người đã

Không bao giờ là quá trễ để thay đổi bản thân và nhìn thấy định mệnh của bạn được ứng nghiệm.

từng bắt bớ các cơ đốc nhân và trở thành vị sứ đồ vĩ đại (xem Công Vụ 7:58, 8:1-3; 9:1; 4, 17, 22). Không bao giờ là quá trễ để thay

đổi bản thân và nhìn thấy định mệnh của bạn được ứng nghiệm.

Nhiều khi để kinh nghiệm những sự thay đổi mà chúng ta muốn có trong hoàn cảnh của chúng ta thì chúng ta phải chịu thay đổi trước. Nhưng Gia-cốp và Phao-lô không chỉ kinh nghiệm những sự thay đổi trong hoàn cảnh của họ, họ đã chấp nhận những sự thay đổi cần thiết trong chính họ. Tôi muốn khuyên rằng nếu bạn không hạnh phúc với cuộc sống hiện tại của bạn, thì trước khi bạn xin Chúa thay đổi đời sống bạn, hãy xin Ngài thay đổi bất cứ điều gì cần thiết trong bạn cần thay đổi. Chúng ta hãy trở thành người mà Chúa muốn chúng ta trở thành và chẳng mấy chốc chúng ta sẽ làm những gì Ngài muốn chúng ta làm, và chúng ta sẽ có những gì Ngài muốn chúng ta có. Được biến đổi theo ảnh tượng của Chúa là một hành trình lâu dài và đau đớn, nhưng nó sẽ diễn ra cách trơn tru và nhanh chóng nếu chúng ta hợp tác với Thánh Linh khi Ngài làm việc trong chúng ta.

Đôi lúc trong hành trình của bạn, có cảm giác như thể bạn là người duy nhất cần thay đổi. Chuyện này đặc biệt khó khăn cho tôi khi tôi cảm thấy mình là người duy nhất Chúa đang xử lý. Một lần nọ khi tôi phàn nàn với Ngài về việc đó, Ngài thì thầm trong lòng tôi, “Joyce, con đã xin Ta rất nhiều, con muốn có những thứ đó không?” Tất nhiên, Chúa xử lý tất cả chúng ta, ít ra thì Ngài thử làm thế, nhưng không phải tất cả chúng ta đều lắng nghe và chấp nhận những sự thay đổi Ngài muốn thực hiện trong chúng ta. Tôi thật sự muốn khích lệ bạn đừng bao giờ lo lắng quá nhiều về việc Chúa làm hay không làm trong đời sống người khác, nhưng hãy chấp nhận những gì Ngài đang làm trong cuộc đời của bạn.

Nếu Chúa đang làm việc trong bạn tại thời điểm này, thì dường như bạn không phải là con người như trước đây nữa, nhưng bạn cũng chưa phải là người hoàn hảo, và bạn cảm thấy

như thể mình bị kẹt cứng một chỗ! Bạn không thể quay lại và cũng không thể tiến về phía trước nếu Chúa không giúp, và dường như Chúa đang nghỉ. Đây không phải là lúc để bỏ cuộc, hãy tiếp tục tin cậy Chúa! Tin cậy Chúa không phải là chuyện một lần đủ cả hay trong chốc lát, mà là một hành trình hết ngày này qua tháng nọ. Chúa thay đổi chúng ta từng chút một. Thường thì chúng ta thậm chí không phân biệt được là sự thay đổi đang diễn ra cho đến khi chúng ta nhìn lại một khoảng thời gian dài trong quá khứ và quan sát thấy mình thật sự khác với con người trước đây. Tôi thường nói, “Tôi chưa tới đích, nhưng cảm tạ Chúa tôi không còn như trước đây nữa!”

Sau khi bị cha tôi lạm dụng, tính nết tôi rối bời, dù sau khi tôi thừa nhận việc đó và muốn thay đổi nhưng vẫn mất một thời gian rất dài. Đừng nản lòng nếu tiến trình của bạn dường như là chậm, chỉ cần tin rằng Chúa biết Ngài đang làm gì, và vui thích bản thân trong lúc bạn thay đổi. Hãy nhớ - sống khổ sở không làm cho sự thay đổi diễn ra nhanh hơn đâu!

Trong suốt tiến trình trưởng thành thuộc linh, chúng ta cần tin cậy thời điểm của Chúa và các đường lối của Ngài, dù chắc chắn là nó không phải là điều chúng ta lựa chọn. Tuy nhiên, nhiều năm về sau, khi bạn nhìn lại cuộc đời của mình, bạn sẽ nhận ra thời điểm và cách thức của Chúa là hoàn hảo!

Được biến đổi theo ảnh tượng của Chúa là sự thay đổi lớn nhất, và việc này mất nhiều thời kỳ trong cuộc đời chúng ta, nhưng mỗi thời và kỳ đều là tốt

Được biến đổi theo ảnh tượng của Chúa là sự thay đổi lớn nhất

lành trong thời điểm của nó. Chúa có một chương trình được thiết kế đặc biệt cho mỗi chúng ta. Nên hãy tận hưởng mỗi thời kỳ, hãy vui hưởng Chúa và vui vẻ với bản thân khi bạn đang đi trên cuộc hành trình ấy.

Học Để Làm Khác Đi!

Khi tôi suy nghĩ những sự thay đổi tuyệt vời Chúa đã thực hiện trong tôi qua nhiều năm, tôi nhận thấy mỗi sự thay đổi đều đòi hỏi tôi phải học để làm khác đi, hay học cách phản ứng với hoàn cảnh khác đi so với cách của tôi trước đây.

Chẳng hạn, trước đây tôi rất ích kỷ, nhưng khi Chúa bày tỏ cho tôi tính ích kỷ sâu xa trong tôi và biết bao nhiêu nan đề mà ích kỷ gây ra trong đời sống tôi, tôi thật sự muốn thay đổi. Nhưng “cái tôi” thường chết từ từ, và quá trình này thường rất đau đớn. Tôi phải mất một thời gian dài chỉ để nhìn thấy tính ích kỷ của tôi, và thậm chí mất một thời gian dài hơn để học sống trong hạnh phúc và giữ thái độ tích cực khi mọi sự không diễn ra theo cách của tôi. Càng học tin cậy Chúa, thì việc này càng dễ hơn nhưng chắc chắn là nó không xảy ra ngay lập tức!

Tôi học được rằng để hưởng sự bình an, tôi buộc phải thích nghi với người khác và với hoàn cảnh, thay vì lúc nào cũng mong muốn họ thích nghi với tôi (xem Rô-ma 12:16). Tôi mất vài năm mới thật sự nhận thấy có bình an là tốt hơn việc lúc nào cũng đòi theo cách của mình. Sự bình an là một trong những điều quý giá nhất chúng ta có thể có, và chúng ta sẽ khôn hơn khi đánh giá cao bình an. Bạn có muốn có bình an đủ để thực hiện bất kì sự thay đổi nào cần thiết để bạn có bình an không?

Tôi cũng học được rằng thái độ “cứ cho mình là đúng” đã bị đẩy lên quá cao. Nếu tôi phải mất sự bình an để cố chứng tỏ là tôi đúng khi tôi bất đồng với ai đó thì thật chẳng đáng chút nào. Chúng ta có thể tin cậy Chúa chứng tỏ chúng ta đúng nếu cần thiết, còn nếu không thì chúng ta có thể chọn để thỏa lòng.

Quá trình học hỏi không bao giờ kết thúc. Chúng ta tiếp tục

học hỏi cả đời trong nhiều lĩnh vực, học để đi theo đường lối của Chúa cũng vậy! Mỗi ngày tôi vẫn còn học hỏi về mối quan hệ của tôi với Ngài, và tôi tin bạn cũng thế!

Tiến Trình Thay Đổi

Một khi chúng ta quyết định rằng chúng ta muốn thay đổi và chúng ta chịu để Thánh Linh làm việc trong đời sống chúng ta, có một bài học quan trọng mà tất cả chúng ta phải học: chúng ta không thể tự mình thay đổi bản thân, và sự thay đổi thật đòi hỏi tin cậy Chúa làm những công việc cần làm trong chúng ta. Phần lớn chúng ta tranh chiến và kết cục là phẫn uất, thất vọng vì chúng ta cố thay đổi nhưng thất bại. Chúng ta tiến bộ được một chút và rồi dường như chúng ta lại rơi vào những thói quen cũ. Thế là chúng ta quyết định cố gắng nhiều hơn, hoặc chúng ta lập ra những kế hoạch và công thức mới về cách thay đổi, nhưng chúng ta vẫn không thành công.

Nếu chúng ta muốn thay đổi và chúng ta cố gắng thay đổi, thì tại sao chúng ta không thể thay đổi? Tại sao chúng ta không thể chấm dứt không làm điều mà chúng ta không muốn làm? Chẳng hạn, nếu tôi được thuyết phục rằng tôi hay nói mà không suy nghĩ và chuyện này gây ra nhiều nan đề trong mối quan hệ của tôi nên tôi muốn thay đổi tính nết này trong tôi, nhưng tại sao tôi không làm được? Câu trả lời rất đơn giản: Ta không thể thành công nếu không có Chúa. Ngài muốn chúng ta cầu xin và nhận sự giúp đỡ của Ngài trong mọi việc chúng ta làm. Chỉ có Chúa mới thật sự thay đổi được chúng ta, vì đó là một công việc xảy ra trong lòng.

Nếu chúng ta thật sự cố gắng để giữ im lặng và không gây

ra những tranh cãi do nói tầm bậy, có thể chúng ta thành công được một lúc, nhưng trong lúc không cảnh giác thì nan đề này lại xuất hiện. Nhưng nếu chúng ta tin cậy Chúa giúp chúng ta trong lời ăn tiếng nói của mình thì chúng ta sẽ thấy Ngài thay đổi chúng ta từng chút một. Rồi sẽ có một ngày chúng ta nhận ra rằng nan đề cũ không còn là vấn đề nữa, và chúng ta không thể làm gì ngoài việc tạ ơn Chúa vì chúng ta biết chính Ngài làm việc đó. Chỉ những người ở trong Chúa mới kinh nghiệm sự thay đổi thật! Đây là kế hoạch của Chúa, “Nếu con ở trong Ta và Ta ở trong con thì con sẽ kết quả nhiều, ngoài Ta con không làm gì được” (Giăng 15:5).

Bản chất con người muốn tự mình làm để tự hào về bản thân, nhưng Chúa muốn chúng ta tin cậy Ngài trong mọi sự và dâng sự cảm tạ cho Ngài vì mọi điều Ngài đã làm.

Bạn có đang tranh chiến với bản thân không? Bạn đang cố gắng thay đổi điều này, điều kia về chính con người của bạn mà bạn không thích hay những điều mà bạn biết là không phù hợp với ý muốn của Chúa không? Có lẽ bạn hay lo lắng và bạn cố gắng để không lo nữa, hay có thể bạn giận ai đó và bạn cố gắng tha thứ cho họ. Nan đề thì vô số kể, nhưng có một điều chúng ta phải học; chúng ta không thể thay đổi nếu chỉ cố gắng; chúng ta cần sự giúp đỡ của Chúa.

Chúng ta phải đổi tự do của mình để lấy sự lệ thuộc nơi Chúa Giê-su nếu chúng ta muốn có sự thành công thật.

Cảm tạ Chúa, chúng ta có thể cầu nguyện và đặt lòng tin cậy nơi Ngài để Ngài làm những gì cần làm trong chúng ta. Bất cứ nỗ lực nào chúng ta

thực hiện phải được thực hiện trong lúc chúng ta nương dựa vào Chúa, chứ không phải bên ngoài Ngài. Điều này nghe thật đơn giản, nhưng đó là một trong những điều khó nhất chúng

ta cần học, vì xác thịt con người thích độc lập và tự chủ. Chúng ta phải đổi tự do của mình để lấy sự lệ thuộc nơi Chúa Giê-su nếu chúng ta muốn có sự thành công thật. Hãy học để nương nhờ! Hãy học để tin cậy!

Sứ đồ Phao-lô chia sẻ với chúng ta trong Rô-ma 7:15-25 rằng ông đã cố gắng nhưng thất bại cho đến khi ông học biết chỉ có Chúa mới có thể giải cứu ông và Ngài sẽ làm việc đó qua Chúa Giê-su. Sau khi tranh chiến vất vả với bản thân khi ông cố gắng làm điều đúng nhưng cứ thất bại, Phao-lô nói:

Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết này? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta!

Rô-ma 7:24-25

Rõ ràng là cách nói và cách chấm câu trong câu Kinh Thánh này cho thấy Phao-lô nhấn mạnh và chắc chắn ông đã tìm được câu trả lời đúng. Chỉ có Chúa mới làm nổi những việc cần làm trong ông, và chỉ có Chúa mới có thể làm những việc cần làm trong chúng ta!

Cầu Xin Và Nhận Lãnh

Nếu bạn muốn thay đổi, Chúa thấy điều đó và Ngài lấy làm đẹp lòng! Bước tiếp theo là tin cậy Ngài làm những gì cần làm và ban cho bạn sức mạnh bạn cần để thay đổi. Thường thì khi chúng ta muốn thay đổi, chúng ta cố gắng thay đổi trong khi lại hoàn toàn bỏ Chúa ra ngoài cuộc trong toàn bộ tiến trình. Làm thế sẽ không hiệu quả đâu! Chuyện này đã không hiệu

quả cho sứ đồ Phao-lô và sẽ không hiệu quả cho chúng ta. Tóm lại, chúng ta phải tin cậy Chúa thực hiện ý muốn của Ngài trong chúng ta thay vì cố gắng tự mình làm.

Gia-cơ 4:6 nói Chúa ban cho chúng ta ân sủng hơn nữa. Ân sủng là ân huệ của Chúa và là quyền năng thêm sức của Ngài, và nếu ân sủng không liên tục chảy vào đời sống chúng ta, chúng ta kết cuộc sẽ phần uất và kiệt quệ.

Tôi nhớ tôi rất phấn chấn khi tôi khám phá ra chân lý này. Trước đó tôi đã cố gắng rất nhiều để trở thành những gì mà tôi nghĩ là Chúa muốn tôi trở thành, nhưng tôi liên tục thất bại, và tôi bối rối và thất vọng. Tôi đã cố gắng và thất bại hàng ngàn lần. Tôi tự nhủ là mình sẽ bỏ cuộc, nhưng tôi lấy lại quyết tâm, tôi lại thử và rồi thất bại thêm vài lần. Nhưng khi tôi học biết ân sủng Chúa là yếu tố bị thiếu đi trong các kế hoạch của tôi, và rồi tôi bắt đầu tin Ngài thay đổi tôi, tôi bắt đầu thấy sự chiến thắng.

Giống như bài thánh ca, “Ân điển lạ lùng!” Âm điệu ngọt ngào làm sao? Nhưng chúng ta phải xin Chúa ban ân sủng của Ngài trong cuộc đời chúng ta. Gia-cơ 4:2 nói, “*...Anh chị em không có vì không cầu xin.*” Rất đơn giản! Hãy xin đi! Hãy cầu xin và nhận lãnh “*để sự vui mừng của bạn được trọn vẹn*” (Giăng 16:24). Khi tôi tranh chiến để thay đổi, tôi cố gắng nhưng tôi không cầu xin... tôi không tin cậy. Tin cậy Chúa thường là yếu tố bị thiếu trong tất cả các thất bại của chúng ta. Nếu chúng ta từ bỏ tất cả những cố gắng theo xác thịt của mình và đổi lấy việc tin cậy Chúa nhiều hơn thì chúng ta sẽ kinh ngạc về những kết quả đạt được!

Phần Của Chúng Ta Là Gì?

Chúng ta được dạy trong Lời Chúa rằng khi chúng ta nhìn chăm

Lời Chúa, chúng ta sẽ được biến đổi theo ảnh tượng của Chúa từ vinh hiển đến vinh hiển (xem 2Cô-rinh-tô 3:18). Phần của chúng ta là học Lời Chúa và tin rằng Lời Chúa có quyền năng thay đổi chúng ta. Hãy “uống” Lời Chúa vào trong lòng bạn giống như uống thuốc vậy và tin cậy Lời Chúa sẽ làm việc. Gia-cơ nói Lời Chúa có quyền năng cứu linh hồn chúng ta (xem Gia-cơ 1:21).

Tin cậy Lời Chúa tương đương với việc tin cậy Chúa! Đừng chỉ đọc Lời Chúa như là bổn phận tôn giáo mỗi ngày, nhưng hãy đến với Lời Chúa bằng thái độ tôn kính, hiểu rằng Lời Chúa có đầy năng quyền. Hãy nhận lấy Lời Chúa như thể thức ăn hàng ngày của bạn, vì đó là thức ăn chúng ta cần cho sức mạnh thuộc linh. Hãy tin cậy Lời Chúa làm công việc thay đổi cần thiết để thay đổi trong bạn. Giống như chúng ta tin thuốc được kê toa sẽ chữa lành bệnh tình trong thân thể chúng ta thể nào thì chúng ta có thể tin thuốc (quyền năng chữa lành) trong Lời Chúa sẽ chữa lành tâm hồn chúng ta thể ấy.

Tôi muốn gợi ý rằng bạn hãy xem xét về việc biến những lời bạn đọc thành những lời cầu nguyện. Chẳng hạn, khi bạn đọc những sự dạy dỗ về tầm quan trọng của việc yêu thương người khác, thì đừng chỉ đọc mà thôi, hãy xin Chúa giúp bạn yêu người khác. Khi bạn đọc về tầm quan trọng của việc tha thứ kẻ thù, hãy biến nó thành một lời cầu nguyện. Hãy xin Chúa luôn giúp bạn mau tha thứ và giàu lòng thương xót. Khi làm thế, chúng ta không chỉ đọc Lời Chúa, mà chúng ta xin Chúa biến Lời đó thành một thực tại trong đời sống chúng ta.

Hãy luôn nhớ rằng điều quan trọng nhất mà chúng ta có thể làm là nương nhờ, nương cậy, lệ thuộc và đặt lòng tin cậy nơi Chúa!

CHƯƠNG 20

Tin Cây Chúa Thay Đổi Người Ta

Hãy học để coi trọng người ta ở mức hiện tại của họ, chứ không phải ở mức mà bạn muốn họ đạt tới.

John Maxwell

Tôi nghĩ điều dễ nhất trên đời mà chúng ta làm là tìm thấy lỗi lầm của nhau, nhưng đó cũng là điều đau buồn nhất! Tất cả chúng ta đều có những khiếm khuyết, nhưng khi chúng ta theo đuổi việc thay đổi người khác, chúng ta lại bị che mắt không thấy những điều cần được thay đổi trong chúng ta.

Chỉ có Chúa mới có thể thật sự thay đổi người ta cách hiệu quả. Vì sự thay đổi là việc cần thực hiện từ trong ra ngoài. Để hành vi được thật sự thay đổi thì tấm lòng phải đổi thay, và chỉ có Chúa mới có thể cho chúng ta một tấm lòng mới. Trong Ê-xê-chi-ên 36:26, Ngài nói, “Ta sẽ ban lòng mới cho các ngươi, và đặt thần mới trong các ngươi. Ta sẽ cắt lòng bằng đá khỏi thịt các ngươi, và ban cho các ngươi lòng bằng thịt.” Về cơ bản, điều này có nghĩa rằng Chúa sẽ ban cho chúng ta tấm lòng và Thánh Linh của Ngài, và cắt tấm lòng bằng đá ra khỏi chúng ta và thay thế bằng một tấm lòng nhạy bén với ý muốn và với

sự đụng chạm của Ngài. Nếu không có sự thay đổi này, thì không có nhiều hy vọng con người thật sự yêu thương nhau và sống chung nhau trong hòa bình.

Có lẽ có ai đó trong cuộc đời mà bạn muốn thấy sự thay đổi. Có thể là vợ chồng, con cái, cha mẹ, bà con, bạn bè, hay đồng nghiệp. Người ta sẽ không thay đổi trừ khi họ muốn, nên bước đầu tiên là cầu nguyện cho họ, xin Chúa ban cho họ sự sẵn lòng để đổi diện với sự thật về hành vi của họ và có ước ao muốn thay đổi. Sau đó điều duy nhất bạn có thể làm là trở thành một tấm gương tốt cho họ và tập trung vào những đức tính tốt thay vì những điểm bạn không thích.

Cầu Nguyện Với Lòng Khiêm Nhu

Để cầu nguyện cho người khác thay đổi, chúng ta phải cầu nguyện trong sự hạ mình, còn không chúng ta sẽ lại rơi vào cái bẫy mà chúng ta nghĩ người khác đang mắc phải. 1Cô-rinh-tô 10:12 nói, *“Vậy thì, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kẻo ngã.”* Tôi thường cầu nguyện thế này:

“Cha ơi, con xin Ngài thay đổi _____ nếu họ thật sự cần thay đổi. Nếu họ không thay đổi, vậy thì hãy thay đổi lòng con và cho con thấy có sai trật nào trong suy nghĩ của con khi cho rằng họ cần thay đổi. Con cũng xin Cha thay đổi trong con bất cứ cách nào mà con cần thay đổi. Amen!”

Có rất nhiều điều chúng ta biết là tội lỗi vì Lời Chúa nói rõ, nhưng cũng có nhiều điều khác mà chúng ta không thích

nơi người khác, không vì lí do gì khác hơn ngoài việc chúng ta không thích họ. Khi người ta không giống chúng ta, hay khác quan điểm với chúng ta, thì rất dễ bắt lỗi họ, nhưng sẽ khôn ngoan hơn để mở rộng cái nhìn của mình và học biết rằng mỗi người đều có giá trị nếu chúng ta chỉ nhìn thấy nó.

Một trong những tranh chiến khốc liệt nhất trong cuộc đời chúng ta thường là với con người và những thứ chúng ta không thích! Chúng ta muốn họ thay đổi vì ích lợi của chúng ta, nhưng chúng ta hiếm khi xem xét thái độ như thế là ích kỷ làm sao - ít ra thì trước đây tôi là như vậy. Do kiêu ngạo, chúng ta cho rằng cách sống và cách làm việc của mình là đúng và tất cả những người còn lại trong ở thế gian này phải làm theo cách của chúng ta. Chính thái độ này đã gây ra phần lớn những cuộc li dị và làm hỏng vô số những mối quan hệ khác trong gia đình và trong cuộc sống nói chung.

Bước đầu tiên để chúng ta học hạ mình là nhận biết rằng xác suất là chúng ta sai nhiều hơn là những người mà chúng ta đang phán xét là sai. Tuy nhiên, chúng ta không thấy các lỗi lầm của mình, một phần là vì chúng ta quá bận tâm tới những lỗi lầm mà chúng ta nghĩ chúng ta phát hiện nơi người khác. Chúng ta cũng hay có xu hướng biện minh cho mình khi lối hành xử của chúng ta tệ quá, nhưng chúng ta lại không có lòng thương xót như thế đối với người khác.

Một cú sốc lớn trong đời tôi xảy ra lúc Chúa giới thiệu con người của tôi cho tôi.

Một cú sốc lớn trong đời tôi xảy ra lúc Chúa giới thiệu con người của tôi cho tôi. Một ngày nọ tôi đang cầu nguyện cho chồng tôi là Dave thay đổi thì

Chúa bảo tôi ngưng cầu nguyện. Bạn tưởng tượng được việc đó

không - tôi cố cầu nguyện còn Chúa bảo tôi ngưng! Giờ khi nghĩ lại, tôi xấu hổ vì mình quá ngu dại, nhưng lúc đó tôi chẳng biết gì. Chúa ngắt lời tôi trong lúc cầu nguyện cho Dave, Chúa nói anh ấy không phải là nạn đề trong mối quan hệ của chúng tôi - mà là tôi. Tôi bị sốc! Suốt ba ngày sau đó Chúa phơi bày cho tôi thấy thực tại về viễn cảnh khi sống với tôi. Ngài bày tỏ tôi quá là ích kỷ và muốn kiểm soát, khó mà gần gũi, và tôi chỉ vui khi làm theo ý tôi. Phần lớn ba ngày đó tôi chỉ khóc, nhưng đó là sự khởi đầu của một số thay đổi lành mạnh trong đời sống tôi.

Sức Mạnh Của Lòng Thương Xót

Lòng thương xót luôn thắng hơn sự phán xét (xem Gia-cơ 2:13). Nói cách khác, lòng thương xót tốt hơn sự phán xét. Tôi không tin chúng ta có thể tỏ lòng thương xót cho người khác nhiều nếu chúng ta không thật sự nhận thấy chính những bất toàn, những yếu đuối và những lỗi lầm của chính chúng ta. Khi chúng ta nhận thấy Chúa ban cho chúng ta quá nhiều sự thương xót mỗi ngày, điều đó sẽ khiến chúng ta giàu lòng thương xót đối với người khác. Đây là một dụ ngôn về một ông vua không hiểu lòng thương xót và một người làm vườn nhưng lại hiểu.

Vị vua nọ có một vườn cây rất lớn. Ông ra lệnh trồng nhiều cây ăn trái trong đó. Ông thuê một tay làm vườn khéo léo để chăm sóc các cây ăn trái. Mỗi ngày người làm vườn sẽ hái trái chín và hoa quả từ những cây ăn quả khác nhau và cho nó vào một cái giỏ. Mỗi sáng khi triều đình họp, người làm vườn lại dâng trái cây cho vua.

Ngày nọ, người làm vườn hái mấy trái dâu tây và đem tới cho vua. Vua đang có tâm trạng không tốt. Khi ông chọn một

trái dâu tây để ăn thử, nhưng nó rất chua. Thế là ông trút giận lên người làm vườn. Trong lúc giận ông ném luôn một trái dâu tây vào người làm vườn và trúng ngay trán ông ta, nhưng người làm vườn nói, “Chúa đây lòng thương xót!”

Vua hỏi, “Chắc ông đau đớn và giận lắm, nhưng ông lại nói, ‘Chúa đây lòng thương xót’ tại sao vậy?”

Người làm vườn nói, “Tâu bệ hạ, hôm nay hạ thần dự tính đem cho ngài trái dưa, nhưng đã thay đổi ý định. Nếu bệ hạ ném trái dưa vào người hạ thần, chắc hạ thần đau đớn lắm. Chúa đây lòng thương xót khi Ngài thay đổi ý định của hạ thần.”

Rõ ràng là người làm vườn đã học tin cậy Chúa ngay cả khi sự đời bất công. Thực tế thì sự đời còn tồi tệ hơn thế nữa, và nếu không bởi lòng thương xót của Chúa, nó còn tệ hơn nữa!

Chúng ta không cần lí do nào khác để bày tỏ lòng thương xót với người khác, ngoài sự thật rằng Chúa đã tỏ lòng thương xót chúng ta là đủ rồi. Chúa mong đợi chúng ta ban cho người khác điều mà Ngài đã rời rộng ban cho chúng ta. Ngài tha thứ chúng ta và mong chúng ta tha thứ. Ngài yêu chúng ta vô điều kiện và mong chúng ta cũng yêu thương người khác như thế. Khi chúng ta thất bại Ngài ban cho chúng ta lòng thương xót và Ngài mong chúng ta trao ban lòng thương xót cho người khác. Ngài không mong chúng ta ban cho những gì chúng ta không có, nên Ngài trang bị cho chúng ta mọi điều tốt lành chúng ta cần để chúng ta vui hưởng sự sống và làm một đại diện sáng chói cho Ngài. Tôi tưởng tượng ông vua không có lòng thương xót kia đã suy nghĩ rất lâu vì thái độ thương xót của người làm vườn! Khi chúng ta bày tỏ lòng thương xót cho người khác, việc này làm người ta kinh ngạc, đặc biệt là khi họ thật sự biết mình đáng chịu hình phạt.

Tôi muốn đề nghị bạn để vài phút và suy nghĩ xem có ai trong cuộc đời bạn mà bạn cần bày tỏ lòng thương xót không? Lòng thương xót là một món quà. Nó không do công trạng hay công đức, nhưng khi nó được ban cho miễn phí, người ta sẽ kinh nghiệm sức mạnh của tình yêu Chúa một cách thực tế và việc này thường sẽ làm đổi thay họ.

Chúa đã ban cho chồng tôi và tôi ân sủng để tha thứ cho cha tôi về tội lạm dụng tình dục tôi lúc nhỏ, chúng tôi đến với ông bằng sự thương xót lúc ông về già và chăm sóc đến khi ông qua đời. Tôi nhớ lúc ông nói với chúng tôi, “Hầu hết người ta muốn giết bố vì những gì bố đã làm, nhưng các con đã luôn tử tế với bố!” Ông tin Chúa ba năm trước khi qua đời, tôi biết ơn Chúa vì điều đó. Qua chúng tôi Chúa đã tỏ ông lòng thương xót. Chúa làm việc qua con người và hợp tác với con người, và Ngài muốn dùng tất cả chúng ta một cách liên tục. Có vô số người trên thế gian này đang chết mất và bị tổn thương. Có thể họ đã thử tin một số tôn giáo nhưng đã thất vọng, nhưng nếu họ gặp gỡ Chúa Giê-su, họ sẽ không bao giờ như trước nữa. Có thể Ngài chỉ có thể chinh phục ai đó trong cuộc đời của bạn qua tấm gương của bạn. Hãy cam kết bày tỏ cho người ta thấy Chúa Giê-su thật thay vì chỉ cố gắng nói cho họ. Nếu không có hành động kèm theo thì lời nói suông thật là rẻ mạt và vô bổ.

Qua nhiều năm tôi thấy nhiều người đã nói chuyện với cha tôi, bảo ông hãy thay đổi hành vi của mình vì phần lớn trong cuộc đời, ông là người keo kiệt và lạm dụng, nhưng dù người ta nói như thế nào đi chăng nữa, việc này cũng không hề kết quả. Tuy nhiên, khi ông kinh nghiệm lòng thương xót của Chúa, điều đó bắt đầu làm cho tấm lòng của ông tan chảy và Chúa có thể thay đổi ông. Sau khi ông tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa và chịu báp-tem,

ông thật sự đã thay đổi. Ông chỉ sống thêm được ba năm nữa, nhưng cảm tạ Chúa, giờ ông ở trên thiên đàng rồi.

Quyền Tự Do Lựa Chọn

Chúa không ép người ta làm những việc trái với ý chí của họ, và chúng ta cũng không nên ép người khác làm thế. Thật là sai lầm nếu chúng ta cố nói chuyện với ai đó về hành vi sai trái đã làm tổn thương bản thân họ, làm tổn thương bạn hay những người khác, nhưng nếu họ khước từ lời nói của bạn, thì chúng ta lãng phí thời gian nếu chúng ta cứ cố thuyết phục họ thay đổi. Suốt nhiều năm tôi thấy một số thay đổi kì diệu trong đời sống người ta, nhưng chuyện này sẽ không bao giờ xảy ra bởi vì tôi thuyết phục họ thay đổi? Chúa đã thực hiện những thay đổi như thế khi chúng ta cầu nguyện!

Lời Chúa nói nếu người vợ có chồng chưa được cứu, thì cô ta có thể chinh phục anh ta bằng hành vi tin kính, không phải qua lời nói (xem 1 Phi-e-rơ 3:1). Tôi chắc chắn khi một người vợ cố gắng thuyết phục chồng mình thay đổi, anh ta lại càng quyết tâm không thay đổi! Chúa lúc nào cũng thuyết phục người ta làm hay không làm một việc gì đó giỏi hơn chúng ta nhiều.

Hãy cam kết cầu nguyện chứ đừng cố thay đổi người ta và bạn sẽ thấy những kết quả tốt hơn.

Tự Phụ

Tự phụ là chúng ta ít khi chịu nghe ai, nhưng chúng ta cần lắng nghe nhiều hơn. Tự phụ xuất phát từ tấm lòng kiêu ngạo,

và người tự phụ đưa ra những quyết định mà họ không có thẩm quyền để đưa ra và họ làm những việc họ chưa nhận được sự cho phép để làm.

Một nhân viên tự phụ hiếm khi được thăng chức, đứa con tự phụ kết cục sẽ mất hết đặc ân, và một con cái Chúa tự phụ phải được xử lý trước khi họ được Chúa dùng cách hiệu quả trong công việc Chúa. Việc tự đưa ra quyết định mà không nhận biết Chúa là tự phụ.

Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì, sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay. Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia. Kìa anh em lấy những lời kiêu ngạo mà khoe mình! Phàm khoe khoang như vậy là xấu.

Gia-cơ 4:13-16

Tiến hành làm việc mà không nhận biết Chúa, không cầu nguyện và tin cậy Chúa hướng dẫn, không phải là một việc làm được Thiên Đàng tán thưởng! Nó cho thấy thái độ kiêu ngạo cần được xử lý trong cuộc đời chúng ta.

Xác định rằng một người cần thay đổi và ra tay để cố gắng thay đổi người đó là sự tự phụ. Đó là lí do tôi thật sự khuyên khi chúng ta cầu nguyện Chúa thay đổi ai đó, chúng ta hãy cầu nguyện với thái độ hạ mình, biết rằng trong chúng ta cũng có nhiều điều cần thay đổi.

Tôi vui vì Chúa kiên nhẫn với tôi, nhưng có nhiều lần tôi

thắc mắc sự kiên nhẫn của Ngài đối với người khác. Không phải lúc nào chúng ta cũng hiểu lí do Chúa không khiến cho một người thay đổi, là người đối xử tệ với chúng ta. Theo Phao-lô, Chúa bày tỏ cho con người sự nhân từ và trì hoãn sự phán xét là nhằm dẫn họ đến sự ăn năn (xem Rô-ma 2:4). Nếu Chúa có thể tỏ lòng thương xót và chịu đựng hành vi xấu trong nỗ lực đem một người đến sự ăn năn, có lẽ chúng ta nên xem xét làm điều tương tự.

Trước đây, tôi có một ông chủ đối xử rất tệ với các nhân viên! Ông ta không đánh giá cao sự làm việc siêng năng của họ, không trả lương thích đáng, mắc lỗi nhỏ là sửa ngay, và làm việc thiếu tôn trọng. Ông ta là một cơ đốc nhân và đáng lẽ phải biết những điều này, tôi phải thừa nhận là tôi thường thắc mắc với Chúa về việc tại sao Ngài để ông ta thoát tội vì cách ứng xử tồi tệ mà Ngài không làm gì đó để ngăn ông ta lại. Chỉ có những người tự phụ mới thắc mắc với Chúa! Đáng lẽ tôi phải cầu nguyện hay hơn thế, “Chúa ơi, con biết Ngài đang xử lý _____, con cầu nguyện ông ta sẽ lắng nghe Ngài và làm việc đúng. Ông ta làm con tổn thương, nhưng con biết lối hành xử của ông ta cũng làm Ngài tổn thương nhiều hơn. Cảm ơn Chúa, vì sự kiên nhẫn lớn lao của Ngài đối với tất cả chúng con.”

Buồn thay, ông ta không thay đổi cho đến khi Chúa phải xử lý cực kỳ nghiêm với ông ta. Hậu quả là cuộc đời của ông ta đã không ra nông nổi đó nếu ông lắng nghe và đầu phục Chúa. Khi suy nghĩ về việc đó, tôi rất buồn, bây giờ tôi thật sự ước gì mình đã dành nhiều thì giờ hơn để cầu nguyện cho ông chủ thay vì buồn với ông và lo lắng về cách ông đối xử với tôi.

Khi những con người trong cuộc đời của bạn không sống như

họ đáng phải sống và hành vi của họ làm bạn và người khác tổn thương, hãy chắc chắn là bạn sốt sắng cầu nguyện cho họ. Hãy cầu nguyện để họ lắng nghe Chúa trước khi quá muộn. Thái độ thương xót tốt hơn thái độ phán xét nhiều. Dietrich Bonhoeffer nói, “Khi phán xét người khác, chúng ta sẽ tự che mắt để không thấy tội lỗi của chính chúng ta, và cũng không thấy hồng ân mà người khác cũng được quyền hưởng như chúng ta.”

Nếu chúng ta cầu nguyện cho người khác thay vì cố thay đổi họ, chúng ta sẽ hưởng sự bình an nhiều hơn trong cuộc sống. Và Chúa sẽ làm những việc mà chỉ Ngài mới làm được. Trong lúc chúng ta chờ đợi những sự thay đổi mà chúng ta ước ao sẽ xuất hiện, hãy chắc chắn là chúng ta vẫn trung tín với tất cả những điều Chúa đòi hỏi nơi chúng ta. Chúng ta hãy mềm mại và để uốn nắn trong tay của Ngài, và mời Ngài khiến chúng ta thành những cái bình thích hợp cho Ngài sử dụng!

CHƯƠNG 21

Xử Lý Nghi Ngờ

*Những gì bạn gieo trong đức tin thì đừng đào sâu
trong nghi ngờ.*

Elizabeth Elliot

Rất dễ để tin cậy Chúa nếu nghi ngờ không viếng thăm chúng ta, nhưng nó lại thăm chúng ta hoài, nên chúng ta phải học để xử lý nó. Rất dễ để ước gì không có sự chống đối nào trong mọi việc, nhưng ước như thế thì không thực tế. Giá mà không có những sự cám dỗ. Giá chi không có sợ hãi. Ước gì sự nghi ngờ không tồn tại! Nhưng tất cả những chuyện này đều có! Nhưng chúng ta không cần phải để nó trở thành nan đề mà chúng ta thường cho phép nó. Chúa bảo chúng ta hãy có đức tin và đừng nghi ngờ, nhưng Ngài không hề nói nghi ngờ thỉnh thoảng sẽ không lui tới. Toàn bộ lí do Chúa bảo chúng ta đừng nghi ngờ là vì Ngài biết nó sẽ đến và Ngài muốn chúng ta sẵn sàng xử lý ngay lập tức và trúng phóc.

Mới đây tôi có thực hiện một chương trình truyền hình để trả lời những câu hỏi của người xem về sự tin cậy. Một người phụ nữ gửi câu hỏi về sự nghi ngờ qua trang mạng. Cô nói cô

cố gắng tin cậy Chúa, cô muốn tin cậy Chúa, nhưng dường như cô không thể thoát ra khỏi sự nghi ngờ đang quấy rầy cô, và cô hỏi cô có thể làm gì.

Có lẽ bạn có câu hỏi tương tự; tôi biết tôi cũng đã hỏi như vậy một lần. Sự thật là chúng ta không thể ngăn sự nghi ngờ đến để tìm cách cướp đi đức tin và lòng tin cậy của chúng ta nơi Chúa.

Nhưng khi nghi ngờ đến, chúng ta có thể chọn không để nó ảnh hưởng chúng ta. Chúng ta có thể nghi ngờ sự nghi ngờ của chúng ta.

Chúng ta có thể nghi ngờ sự nghi ngờ của chúng ta.

Khi Chúa bảo chúng ta không được làm việc gì đó, Ngài không nói chúng ta sẽ không bao giờ bị cám dỗ để làm việc đó hay không bao giờ cảm thấy thích làm hay không cần phải chống cự lại hành động đó. Thật ra Ngài nói điều ngược lại. Tại sao lại nói “đừng sợ hãi” nếu chúng ta không có một cơ hội để sợ hãi? Tại sao lại nói đừng để chúng ta rơi vào cám dỗ nếu chúng ta không bị cám dỗ? Tại sao lại nói đừng nghi ngờ nếu chúng ta không có một cơ hội để nghi ngờ?”

Nghi ngờ sẽ đến, nhưng chúng ta không cần phải để nó khiến chúng ta dao động về các lời hứa của Chúa.

Một Ví Dụ Của Kinh Thánh

Áp-ra-ham là ví dụ hay nhất mà tôi biết khi chúng ta muốn nghiên cứu cách một người sống trong mối quan hệ với Chúa xử lý nghi ngờ như thế nào. Áp-ra-ham đã nhận một lời hứa từ Chúa, rằng ông và Sara sẽ có một đứa con. Trong tự nhiên thì

hoàn cảnh của ông là không thể vì cả hai đều đã ngoài tuổi có con. Theo Kinh Thánh thì Áp-ra-ham không có lí do gì để hy vọng, nhưng ông hy vọng trong đức tin (xem Rô-ma 4:18).

Khi ông xem thân thể mình bất lực, còn vợ ông thì son sẻ vì dạ của Sara đã khô, Áp-ra-ham vẫn không yếu đuối trong đức tin (xem Rô-ma 4:19). Sự vô tín không làm cho ông dao động (thắc mắc nghi ngờ) về lời hứa của Chúa, vì ông nhận sức mạnh nhờ ngợi khen Chúa (xem Rô-ma 4:20). Lời hứa của Chúa dành cho Áp-ra-ham và Sara đã ứng nghiệm, dù chuyện này mất thời gian lâu hơn suy nghĩ ban đầu của họ.

Tôi tưởng tượng được thể nào sự nghi ngờ đã cố ngăn cản những con người mà chúng ta đọc trong Kinh Thánh đến gần với Chúa. Kinh Thánh đầy dẫy những ví dụ về những người nam, người nữ tin cậy Chúa dù họ phải trải qua sự chống đối, sự khó khăn và có lúc bị đối xử bất công. Chắc chắn sự nghi ngờ đã tới lui Giô-sép khi ông bị giam vì tội mà ông không phạm... và tới lui Ê-xơ-tê khi bà chuẩn bị diện kiến vua mà không được mời vì đó là tội phạm có thể bị xử tử... và tới lui Phao-lô khi ông đi hết chỗ này đến chỗ kia để đem Phúc Âm của Chúa Giê-su, phải đối diện với sự bắt bớ kinh khiếp, cảnh tù đày, việc đánh đập, cơn đói khát cùng nhiều khó khăn khác. Mỗi người trong số họ đã nhìn thấy sự thành tín của Chúa, và họ đã đánh một trận đánh tốt lành của đức tin.

Hiểu Được Sự Chống Đối

Gần đây tôi nhận ra rằng được tự do khỏi một vấn đề nào đó nhờ lòng thương xót của Chúa không có nghĩa là lúc nào vấn đề đó sẽ biến mất luôn. Chúng ta được tự do khỏi đau đớn quá

khứ, nhưng đôi khi nó có thể còn cố lui tới chúng ta. Chúng ta được tự do khỏi sợ hãi, nhưng nó sẽ xuất hiện vào những lúc bất chợt để xem thử liệu nó có thể bước vào đời sống chúng ta lần nữa hay không.

Trong Luca 4, chúng ta thấy sự kỳ thuật về việc Chúa Giê-su được Thánh Linh dẫn vào sa mạc để chịu ma quỷ cám dỗ. Ngài đã ở đó suốt 40 ngày và chịu đựng nhiều sự cám dỗ, Ngài chống cự thành công từng cơn cám dỗ. Nhưng Kinh Thánh nói khi sự cám dỗ đã xong, thì ma quỷ tạm lui đi để chờ thời cơ. Nói cách khác, Chúa Giê-su đã chiến thắng trận chiến, nhưng sẽ có những trận chiến khác sẽ đến. Sự chống đối sẽ đến!

Những thử thách mà chúng ta trải qua sẽ thử đức tin của chúng ta nơi Chúa. Chúng ta được rèn thử trong lò lửa hoạn nạn, hy vọng chúng ta vượt qua khỏi một cách mạnh mẽ và can trường. Nghi ngờ, sợ hãi và lo lắng đều là một phần trong sự chống đối. Cơ hội đến cùng với sự đối nghịch (xem 1 Cô-rinh-tô 16:9). Phao-lô nói khi ông muốn làm điều thiện thì điều ác tới (xem Rô-ma 7:21). Chúng ta không nên để nó đánh bại đức tin của chúng ta, nhưng nó sẽ tới.

Sự đối nghịch đến trong nhiều hình thức, nhưng dù đến cách nào đi nữa cũng đều có ý định là khiến chúng ta từ bỏ hy vọng để nhận những gì Chúa hứa cho chúng ta.

Con Người Chống Đối Chúng Ta:

Khi chúng ta tìm cách làm theo ý muốn Chúa, chúng ta thấy mọi người chống đối chúng ta. Các sứ đồ đã phải thường xuyên xử lý sự đối nghịch từ các lãnh đạo tôn giáo và những người La-mã. Chắc chắn Chúa Giê-su đã phải xử lý sự đối nghịch từ con người, là những kẻ khước từ và khinh bỉ Ngài. Họ kiện cáo

Ngài vô cố, chỉ trích và sỉ nhục Ngài. Nhưng Ngài tập trung làm theo ý muốn của Chúa Cha. Có lúc người đối nghịch chúng ta là người mà chúng ta lệ thuộc để khích lệ chúng ta, nếu điều đó xảy ra thì sẽ thật là đau đớn. Chính các anh em của Chúa Giê-su nghĩ Ngài bị điên khùng và xấu hổ khi ở với Ngài.

Những Hoàn Cảnh Chống Đối Chúng Ta:

Tất cả chúng ta đều quen thuộc với các hoàn cảnh chống đối chúng ta và khiến chúng ta khó hoàn tất các mục tiêu của mình. Có lần suốt một tháng trời, tôi ghi lại một danh sách những việc bất ngờ xảy ra, những thất vọng, những điều làm mất thời gian và công sức xảy ra trong đời sống mỗi ngày. Suốt thời gian đó, tôi đang cố hoàn tất bản thảo của một cuốn sách, chuẩn bị cho những hội nghị sắp tới, quay phim cho chương trình TV, và đi lại để chia sẻ Phúc Âm của Chúa Giê-su. Sau ba mươi ngày, tôi có một danh sách các hoàn cảnh đối nghịch rất dài, từ việc làm đổ chai nước Red Vitamin lên ghế sofa cho đến việc té cầu thang.

Những sự việc thế này cùng gây ra lắm phiền phức, nhưng một số hoàn cảnh thì nghiêm trọng hơn và đòi hỏi chúng ta phải chú ý nhiều hơn. Khi điều nào đó đối nghịch chúng ta, nó ngăn trở điều chúng ta dự tính làm. Tất cả chúng ta có thể đoán chắc là khi chúng ta nỗ lực theo Chúa hết lòng thì sa-tan sẽ tìm cách chống đối chúng ta.

Cảm Xúc Và Suy Nghĩ Chống Đối Chúng Ta:

Ngoài những chống đối thấy được mà tôi nói đến, những suy nghĩ và cảm xúc cũng thường chống đối chúng ta, là những thứ

có ý định làm suy yếu lòng tin của chúng ta nơi Chúa. Sự nghi ngờ chỉ là một trong số đó. Cũng có những sợ hãi, sự lo lắng, nỗi kinh hãi, sự thất vọng, niềm lo âu cùng nhiều điều khác. Tuy nhiên, chúng ta được khích lệ khi biết rằng nhiều người nam và người nữ của Chúa, những người đã đi trước chúng ta, đã tấn tới và hoàn thành ý muốn của Chúa nhờ ơn của Chúa, nên chúng ta có thể và sẽ làm như vậy.

Chúng ta phải “thức canh và cầu nguyện” như Lời Chúa dạy (xem Ma-thi-ơ 26:40-41; 1Phi-e-rơ 4:7). Hãy chú ý đến những gì chống nghịch đức tin của bạn và tìm cách ngăn cản bạn không vâng lời Chúa. Hãy nhận biết bản chất của nó và đừng để nó cướp cơ nghiệp của bạn nơi Chúa.

Liên quan đến sự nghi ngờ, hãy nhớ rằng cảm thấy nghi ngờ không có nghĩa bạn không có đức tin và không tin cậy Chúa. Mà nó có nghĩa là sa-tan đem đến sự cám dỗ để ngăn chúng ta không tin cậy Ngài, nhưng chúng ta có thể xem xét căn nguyên của nghi ngờ đó và nhận ra rằng chúng ta không nên tin nó.

Chẳng hạn, giả sử tôi nghe ai đó chỉ trích tôi, nhưng đó là người mà cũng đã chỉ trích nhiều người và người đó không thật sự biết tôi là ai. Tôi sẽ không buồn vì sự chỉ trích của họ bởi vì tôi sẽ xem xét đến nguyên do. Chúng ta nên làm điều tương tự khi những cảm giác và suy nghĩ tội lỗi đến và cám dỗ chúng ta không tin cậy Chúa. Chúa Giê-su bảo các môn đồ của Ngài phải cầu nguyện để họ không rơi vào cám dỗ (xem Luca 22:40). Sự cám dỗ sẽ đến, nhưng các môn đồ có quyền chọn tiếp nhận nó hay không.

Riêng cá nhân tôi, thật là hữu ích khi hiểu rằng chỉ vì tôi cảm thấy sợ hãi không có nghĩa tôi là người hèn nhát, và tôi cảm thấy nghi ngờ không có nghĩa tôi không còn tin cậy Chúa

nữa. Chúng ta không thể đánh bại kẻ thù nếu chúng ta không nhận ra hắn! Nghi ngờ là bạn của sợ hãi, và cả hai đều là kẻ thù của chúng ta!

Ngăn Tiếng ồn

Có bao giờ bạn ở tại một chỗ mà nghe tiếng ồn khó chịu và bạn tắt ngay ti vi hay thiết bị phát thanh để không nghe tiếng ồn đó nữa chưa? Có lần tôi ở tại một khu chung cư, thường thì rất yên tĩnh, nhưng cứ một tuần một lần vào buổi tối, một nhà hàng/quán bar dưới phố lại có một ban nhạc chơi rất ồn ào mà tôi không thích, và việc này khiến tôi phân tâm. Họ làm một bức tường di động, chỉ cần kéo qua một bên nên tiếng nhạc phát ra từ bên trong lẫn bên ngoài. Tôi biết nếu bật ti vi to hơn một chút thì nó có thể át đi tiếng nhạc.

Tôi tin những gì Áp-ra-ham đã làm khi ông đánh bại nghi ngờ và vô tín qua sự ngợi khen Chúa là một ví dụ khác. Ông nghe và cảm nhận sự nghi ngờ, nhưng ông tắt đi tiếng ồn từ sa-tan bằng cách dâng lời ngợi khen.

Tôi có nghe rằng một phần của sự ngợi khen là kể một câu chuyện về điều tốt lành mà Chúa đã làm. Có lẽ khi Áp-ra-ham cảm nhận sự nghi ngờ, ông bắt đầu hỏi Sara liệu bà có nhớ thời điểm họ rời quê hương ở xứ Cha-ran để theo Chúa, nhưng không hề biết Ngài sẽ dẫn họ đi đâu. Chúa dẫn dắt họ từng bước một và tôi chắc chắn có nhiều câu chuyện về sự tốt lành của Chúa mà họ có thể nhớ lại và nói chuyện với nhau.

Chồng tôi và tôi cũng thường làm điều này. Chúng tôi thích nói về những ngày đầu chức vụ và tất cả những thách thức chúng tôi đã đối diện và Chúa thành tín ra làm sao. Khi nhớ lại

những lúc ấy tôi thấy khó mà nghi ngờ Chúa. Điều đó không có nghĩa tôi không cảm thấy nghi ngờ, nhưng tôi đã tắt nó rồi và tôi xem xét đến cái gốc!

Chúa sẽ không dạy chúng ta trong Lời Ngài rằng đừng nghi ngờ trừ khi Ngài biết nó sẽ đến tấn công đức tin của chúng ta. Nghi ngờ là công cụ của ma quỷ để ngăn cản chúng ta làm những việc Chúa muốn chúng ta làm và có được những gì Ngài muốn chúng ta có.

Khi Chúa Giê-su trên đường đi chữa lành đứa con gái bị bệnh nguy kịch của một người đàn ông, thì có những người khác đã ngăn Ngài và cũng xin Ngài chữa lành cho. Ngài dừng lại để giúp họ, và lúc đó đang khi Ngài cầu nguyện cho người bệnh, thì các đầy tớ của ông ta đến và nói cho ông biết không cần phải theo Chúa nữa vì cô gái đã chết. Kinh Thánh nói Chúa Giê-su nghe họ, nhưng Ngài bỏ qua, bảo ông ta hãy tiếp tục tin cậy (xem Mác 5:22-43). Bạn thấy đó, cả Chúa Giê-su cũng làm lơ những lời báo cáo với mục đích mang đến nghi ngờ. Ngài cũng chịu cám dỗ như chúng ta chịu, nhưng không bao giờ phạm tội (xem Hê-bơ-rơ 4:15).

Không Bao Giờ Là Không Có Lối Thoát

Trong từ điển *Vine's Expository Dictionary of New Testament Words* thì chữ “nghi ngờ” được định nghĩa là “không có lối đi,” hay “không có vốn liếng.” Chúng ta không bao giờ hết cách vì Chúa Giê-su là con đường (xem Giăng 14:6). Có thể chúng ta không thấy đường đi, nhưng đó chính là lúc chúng ta cần tin cậy Chúa. Đức tin và lòng tin cậy dành cho những lúc chúng ta không biết phải làm gì hay bản thân chúng ta không có thứ

gì. Chúa Giê-su không chỉ là con đường - Ngài cũng là “vốn” của chúng ta! Không có điều gì chúng ta cần mà Ngài không thể cung cấp.

Người ta sẽ nói với bạn, “hết cách rồi,” và ma quỷ cũng sẽ thì thầm “vô phương rồi,” nhưng bạn hãy nhớ rằng “Phương Cách” đang sống ở trong bạn và Ngài ở với bạn! Liệu bạn có tin cậy Ngài đến khi thấy chiến thắng không?

Cách đây bốn mươi năm, khi Chúa kêu gọi tôi dạy dỗ Lời Ngài, tôi làm việc một tuần bốn mươi tiếng, ngoài ra còn phải làm vợ và làm mẹ nữa. Lịch trình bận rộn của tôi khiến tôi không đủ thời gian để học Kinh Thánh nhằm chuẩn bị cho chức vụ dạy dỗ và tôi được dẫn dắt để tổ chức lớp học Kinh Thánh hằng tuần.

Tôi cảm nhận mạnh mẽ trong lòng rằng tôi phải đi một bước đức tin thật lớn, bỏ việc làm để dành thời gian nhiều hơn nghiên cứu Lời Chúa. Chồng tôi đã đồng ý, thế là tôi bỏ việc làm và bỏ thu nhập. Mỗi tháng tiền nợ của chúng tôi nhiều hơn tiền lương của chồng tôi, và tôi nhớ sự nghi ngờ và sợ hãi đã tấn công tôi thế nào, nói với tôi rằng Chúa sẽ không cung ứng và bỏ việc là một quyết định tệ hại của tôi.

Sáu xa trong lòng tôi cảm nhận mình đã làm điều đúng, nhưng lí trí cứ lí luận với tôi. Tôi bị tra tấn tới mức rất là khổ sở. Rồi một sáng nọ trong lúc tôi đi bộ qua căn nhà, Chúa phán với lòng tôi, “Con có thể cố gắng tự lo cho bản thân và sống trong sợ hãi, nghi ngờ hoặc con có thể tin cậy Ta cung cấp cho con một cách kì diệu.” Tôi đang ở ngã ba của đức tin; tôi cần phải chấm dứt dao động hai bên và quyết định tôi sẽ tin cậy Chúa hay là không.

Chúa đã ban cho tôi ân sủng để tin cậy, trong sáu năm chúng

tôi chứng kiến Chúa cung ứng một cách lạ lùng hết tháng này qua tháng nọ. Trong suốt những năm đó, đức tin của tôi đã tăng trưởng và qua kinh nghiệm tôi học biết Chúa là thành tín. Tôi vẫn nhìn lại và nhớ những năm tháng ấy, tôi vui vì mình có những kinh nghiệm như thế vì Chúa dùng những điều đó để đem tôi tới gần Chúa hơn trước.

Nếu bạn cảm nhận Chúa đang dẫn dắt bạn làm một điều gì đó nhưng ngay khi bạn bước ra trong đức tin, bạn bị sự nghi ngờ tấn công thì đừng ngạc nhiên. Đức tin của bạn đang chịu thử thách, dù có đầy thách thức nhưng đó là một điều tốt. Bạn càng học tin cậy Chúa qua kinh nghiệm, thì việc tin cậy Chúa sẽ càng dễ hơn. Bạn sẽ kinh nghiệm sự thành tín của Ngài theo cách mới, và mỗi lần như vậy, bạn sẽ được mạnh mẽ hơn.

Có lần tôi đã nghe được rằng sự nghi ngờ giết chết những giấc mơ nhiều hơn là sự thất bại giết chết. Đừng để nghi ngờ làm chệch hướng đức tin của bạn. Hãy nhận ra bản chất của nó và vượt qua nó bởi đức tin.

CHƯƠNG 22

Bạn Có Bao Nhiêu Kinh Nghiệm?

Phước thay cho người tìm được sự khôn ngoan! Phước thay cho người có được sự thông sáng!

Châm Ngôn 3:13

Nếu bạn đã nộp đơn xin việc, chắc chắn người phỏng vấn sẽ hỏi bạn một câu này, “Bạn có kinh nghiệm gì không?” Nếu câu trả lời của bạn là có, thì câu hỏi tiếp theo là, “Bạn có bao nhiêu kinh nghiệm?” Dù bạn có bằng cấp về một lĩnh vực cụ thể mà bạn muốn làm việc, trình độ học vấn không phải lúc nào cũng giúp chúng ta đủ tiêu chuẩn cho một vị trí công việc. Dù chúng ta nghĩ là mình biết bao nhiêu đi nữa, nếu tri thức của chúng ta không được rèn thử, thì không có bằng chứng nào về khả năng thực hiện công việc của chúng ta.

Chúa cũng tìm kiếm điều tương tự khi Ngài muốn sử dụng chúng ta cho vinh hiển và các mục đích của Ngài trên đất. Khi Môi-se cần sự giúp đỡ để lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên, nhờ có Chúa hướng dẫn, ông đã dạy những lời này cho dân sự:

Hãy chọn giữa các chi tộc của anh chị em những người khôn ngoan, tài trí, và có tiếng tốt để làm những người lãnh đạo của anh chị em.

Phục Truyền 1:13

Bạn để ý rằng danh sách những yêu cầu này không có đề cập đến tài năng! Về tự nhiên một người có thể có tài năng trong một lĩnh vực, nhưng để trở thành một nhân tài, họ cũng cần sự khôn ngoan, sự hiểu biết và kinh nghiệm. Môi-se tìm những người có kinh nghiệm trước khi đặt họ vào những vị trí lãnh đạo.

Khi chúng tôi bắt đầu xây dựng chức vụ Chúa kêu gọi chúng tôi xây dựng, chúng tôi cũng cần nhiều người giúp đỡ. Khi tôi nói chuyện với một mục sư về một số nhu cầu, ông nói, “Joyce, hãy luôn nhớ cô sẽ không bao giờ biết rõ một người cho tới khi cô nhìn thấy họ trong đủ mọi tình huống khác nhau.” Tại sao? Vì không ai biết một người sẽ thể hiện thế nào cho đến khi nhân cách và kiến thức bị rèn thử. Thậm chí chúng ta cũng không biết mình sẽ làm gì cho tới khi chúng ta có kinh nghiệm vượt qua những thử thách khác nhau trong đời sống.

Rất dễ để suy nghĩ hay nói mình tin cậy Chúa, nhưng chúng ta có thật sự tin cậy Ngài khi chúng ta cần tin cậy không? Khi viết cuốn sách này về sự tin cậy Chúa, tôi chịu đựng một số thử thách đau đớn mà kéo dài trong một thời gian. Trong suốt thời gian đó, tôi có thể tin cậy Chúa lo liệu chuyện đó vì tôi có nhiều năm kinh nghiệm với Ngài, và tôi đã thấy sự thành tín của Ngài hết lần này tới lần khác.

Chúng ta có thể đọc một cuốn sách nói về sự tin cậy Chúa, nhưng chúng ta cũng cần kinh nghiệm để thật quán triệt như thế nào là tin cậy Chúa. Vì là một giáo sư dạy Lời Chúa, tôi cố gắng chia sẻ với người ta rằng chỉ nghe và đọc thì chỉ là một phần trong số những cái cần làm. Chúng ta cần phải “thực hành” những gì chúng ta học được, và khi thực hành chúng ta cũng học được như khi chúng ta nghe và đọc từ những kiến thức mà chúng ta có được qua nghiên cứu.

Chúa Giê-Su Cũng Kinh Qua

Hê-bơ-rơ 5:8-9 nói dù Chúa Giê-su là Con Đấng Chúa Trời, *“Dù Ngài là Con, Ngài đã học vâng lời bằng những điều Ngài chịu đau đớn, và sau khi đã được làm cho trọn vẹn, Ngài đã trở thành nguồn cứu rỗi đời đời cho tất cả những ai vâng lời Ngài.”*

Ngay cả Chúa Giê-su cũng được trang bị để thực hiện công việc Đấng Chúa Trời muốn Ngài làm bằng cách trải qua nhiều thử và lãnh hội được nhiều kinh nghiệm. Không biết bạn thì sao, nhưng điều đó khích lệ tôi! Nó giúp tôi hiểu rằng chúng ta có thể học đang lúc chúng ta sống. Là một Cơ Đốc nhân mới tin Chúa, có thể chúng ta thấy rất khó tin cậy Chúa, nhưng khi năm tháng trôi qua và đức tin chúng ta chịu thử thách, chúng ta biết mình có thể tin tưởng Chúa. Hiểu biết dựa trên tri thức ở lí trí là một mức độ hiểu biết, nhưng biết bằng kinh nghiệm là mức độ sâu hơn.

Hiểu biết dựa trên tri thức ở lí trí là một mức độ hiểu biết, nhưng biết bằng kinh nghiệm là mức độ sâu hơn.

Chúng ta cần sự giáo dục (Lời Đấng Chúa Trời) nhưng chúng ta cũng cần sự khả thị, và tôi tin sự khả thị đến từ những lúc tri thức của chúng ta chịu thử thách và chúng ta

có kinh nghiệm nhìn thấy sự tốt lành và thành tín của Chúa trong chính những hoàn cảnh của cá nhân chúng ta.

Trong khi sứ đồ Phao-lô dạy dỗ và khích lệ người Cô-rinh-tô, ông nói không có điều nào chống lại họ mà vượt quá sức chịu đựng của họ, Chúa luôn cung ứng một lối thoát, vì Ngài thành tín với Lời Ngài (xem 1 Cô-rinh-tô 10:13). Tôi tin Phao-lô nói từ kinh

nhịệm. Ông đã trải qua sự khó khăn trong lúc tin cậy Chúa, hết lần này tới lần khác ông nhìn thấy Chúa giải cứu ông và ban cho ông sức mạnh để vượt qua tất cả với thái độ chiến thắng.

Gần đây, trong phần hỏi đáp mà tôi thực hiện về chủ đề sự tin cậy Chúa, một phụ nữ đã hỏi, “Làm sao tôi có thể tin cậy Chúa, vì trong quá khứ tôi đã tin cậy Ngài nhưng Ngài đã không đến giải cứu tôi?” Nếu hai mươi năm trước chắc chắn tôi sẽ khó trả lời cô ta, nhưng sau bốn mươi năm kinh nghiệm với Chúa, tôi biết câu trả lời. Tôi nói, “Nếu cô tin cậy Chúa về một việc gì đó nhưng không nhận được, vậy thì cô đang tin cậy Ngài một điều gì đó cô muốn nhưng không nằm trong kế hoạch của Ngài dành cho cô.” Một người có đức tin trưởng thành có thể tin cậy Chúa ban cho điều gì đó, nhưng nếu họ không nhận được, họ tiếp tục tin cậy Chúa. Họ tin cậy rằng nếu họ đã cầu xin theo ý Chúa thì Ngài sẽ ban cho họ, và họ hiểu nếu điều họ muốn không phải là ý Chúa, thì khi không nhận được, họ sẽ thấy tốt hơn. Thật ra họ có thể học cảm tạ Chúa vì họ không có điều mà họ muốn! Họ không chỉ tin cậy Chúa để nhận những điều này, điều kia, nhưng họ cũng tin cậy Chúa để chấp nhận chịu hết điều này đến điều kia.

Phao-lô nói lời này:

Chúng tôi mong ước mỗi người trong anh chị em đều biểu lộ lòng nhiệt thành như thế, để niềm hy vọng của anh chị em được bảo đảm đến cùng.

Hê-bơ-rơ 6:11

Mỗi lần chúng ta đặt lòng tin cậy nơi Chúa trong khi trải qua khó khăn, hoặc khi chúng ta có nhu cầu, thì lần sau tin cậy Chúa sẽ dễ dàng hơn. Chúng ta học tin cậy Chúa từng chút

một (đôi khi là rất nhỏ), nên đừng nản lòng nếu hiện tại bạn không cảm thấy mình thành công như đáng phải có.

Trường Đời

Tất cả chúng ta đều ở trong trường đời, và chúng ta sẽ học hỏi thêm trong suốt quá trình chúng ta sống. Đa-vít, tác giả Thi Thiên, thường nói về những người có kinh nghiệm với Chúa. Ông nói những người đã kinh nghiệm lòng thương xót của Chúa sẽ nương cậy và đặt lòng tin cậy một cách xác quyết nơi Ngài (xem Thi Thiên 9:10). Khi chúng ta kinh nghiệm sự tốt lành, sự nhân từ, lòng thương xót, tình yêu vô điều kiện và sự hào phóng của Chúa, chúng ta có sự tin quyết rằng chúng ta có thể tin cậy Ngài trong bất cứ hoàn cảnh nào. Dù Ngài không ban cho chúng ta điều mà chúng ta hy vọng, cuối cùng chúng ta sẽ thấy Ngài luôn ban cho chúng ta điều tốt nhất. Chỉ vì chúng ta không hiểu lý do tại sao Chúa làm việc theo cách Ngài làm thì cũng không có nghĩa cách của Ngài không đúng. Rốt cuộc chúng ta cũng hiểu, dù đôi khi mất cả đời mới hiểu được.

Người ta thường nói, “Ước gì mình được trở lại và biết những gì mình biết bây giờ,” nhưng điều đó là không thể. Chúng ta chỉ biết những gì mình biết bây giờ vì chúng ta đã trải qua trường đời.

Tôi không thể bỏ hết mọi sự để đi học trường Kinh Thánh khi Chúa kêu gọi tôi dạy dỗ Lời Ngài, nhưng từ đó tới giờ tôi vẫn học ở trường đời. Tôi đã học được nhiều điều mà tôi sẽ không bao giờ học được nếu chỉ qua trường lớp.

Đa-vít nói về điều mà ông gọi là “những kinh nghiệm được thánh hóa” (xem Thi Thiên 119:7). Tôi thích ý tưởng đó! Một số điều chúng ta kinh nghiệm chắc chắn chẳng phải do chúng

ta chọn, nhưng trong sự khôn ngoan vô hạn của Chúa, nó được “thánh hóa.” Nói cách khác, đó là những kinh nghiệm thánh khiết, được dùng để giúp chúng ta thật sự biết Chúa và quyền năng phục sinh của Ngài.

Suốt sáu năm Chúa thử thách đức tin chúng tôi sau khi tôi bỏ việc làm và phải phụ thuộc hoàn toàn vào Ngài, tôi đã tăng trưởng thuộc linh một cách kì diệu. Nhưng hoàn cảnh diễn ra không theo cách tôi đã chọn, nhưng chắc chắn đó là cách đúng!

Tôi thích suy nghĩ về cách Chúa đã chăm sóc dân Y-sơ-ra-ên trong khi họ đi qua sa mạc và tham gia để học trường đời. Ngài nuôi họ bằng mana (thức ăn siêu nhiên) và họ không biết nó đến từ đâu hay bằng cách nào, ngoại trừ lời hứa của Chúa, rằng ngày mai và ngày hôm nay sẽ có bánh. Họ phải tin cậy Chúa ngày nào hay ngày đó. Đôi khi cách duy nhất chúng ta học để làm là khi chúng ta không còn chọn lựa nào khác.

Đôi khi cách duy nhất chúng ta học để làm là khi chúng ta không còn chọn lựa nào khác.

Trong suốt bốn mươi năm họ đã đi qua sa mạc, quần áo của họ không cũ mòn (xem Phục Truyền 8:4). Họ không hề có quần áo mới, nhưng đồ đạc của họ rất bền trong một thời gian dài. Chúa nói Ngài thử họ để xem thử họ có giữ các điều răn của Ngài hay không. Bạn thấy đó, không có rèn thử thì không có bằng chứng về sự tin cậy! Mục đích của Ngài là đưa họ vào những hoàn cảnh tốt hơn nhiều, nhưng trước tiên Ngài phải dạy họ lệ thuộc nơi Ngài đến mức không bao giờ quên Ngài sau khi đã trải qua những trải nghiệm với Ngài (xem Phục Truyền 8:2,7,11).

Trong trường đời, tôi đã kinh nghiệm sự phản bội của những người mà tôi tưởng là những người bạn tốt, kinh nghiệm sự khước từ của các thành viên trong gia đình và bạn bè khi họ không đồng

ý với các quyết định của tôi cho cuộc sống của riêng tôi, rồi những sự hiểu lầm, những kiện cáo vô cớ, những sự bắt bớ và những biến cố đau thương khác. Nhưng tôi cũng học tầm quan trọng của việc tha thứ những người làm tôi tổn thương và không để mình trở nên cay đắng và giận dữ. Tôi đã học được sự liêm chính, sự tối ưu, sự bình an, sự kiên nhẫn, tính tự chủ và cách chọn những người bạn tốt, việc để Chúa hàng đầu trong cuộc đời của mình, việc xem trọng người khác và hàng ngàn bài học khác trong đời. Phần lớn các bài học đó không dễ dàng để học vì nó đòi hỏi sự thử thách để trở thành kinh nghiệm mà cho phép tôi bây giờ tin cậy Chúa cách dễ dàng hơn nhiều so với những năm tháng trước đây.

Đời Dễ Dàng Hơn

Tôi tin tôi có thể nói chắc chắn rằng việc tin cậy Chúa sẽ trở nên dễ dàng hơn khi việc sống với Chúa trở nên dễ dàng. Khi chúng ta chọn đặt đức tin nơi Ngài thay vì tin những thứ khác, chúng ta học tập và phát triển khả năng tin cậy Ngài. Tôi chứng kiến chồng tôi sống và anh có cái mà tôi gọi là “sự bình thần thánh thiện” suốt hơn năm mươi năm chúng tôi lấy nhau. Trước đây có lần tôi bực mình sao cuộc sống đối với chồng tôi sao dễ chịu quá, còn đối với tôi thì đời sao khổ cực quá, nhưng sau đó tôi biết cuộc đời là không dễ chịu cho bất kỳ ai trong chúng ta, nhưng chúng ta có thể sống với sự bình thần thánh thiện khi tin cậy Chúa trong mọi lúc và trong mọi việc.

Chồng tôi dường như học nhanh hơn tôi. Tôi hơi cứng đầu một chút và thường cần phải có thêm chút “những kinh nghiệm được thánh hóa” hơn anh ấy trước khi học thuộc bài. Anh ấy sớm học trao lo lắng cho Chúa và để Chúa chăm sóc anh. Tôi nhớ lại những năm đầu chúng tôi mới lấy nhau khi chúng tôi

trải qua những khó khăn, anh cố gắng nói với tôi rằng lo lắng và buồn bực sẽ chẳng thay đổi điều gì, và tôi phải tin cậy Chúa. Tôi muốn tin cậy, nhưng chẳng biết phải tin cậy thế nào. Nếu bạn thấy khó tin cậy Chúa, tôi muốn đảm bảo với bạn là tôi biết cảm giác của bạn, nhưng theo kinh nghiệm tôi biết khi bạn tiếp tục cuộc hành trình của mình, bạn sẽ phải học thôi. Đừng nản lòng với bản thân bạn, nếu đôi lúc bạn dường như có rất ít đức tin; chỉ cần nhớ khi chúng ta dùng đức tin ít ỏi của mình, theo thời gian nó sẽ trở thành đức tin lớn.

Chúa Giê-su bảo các môn đồ của Ngài đang hoảng hốt trong cơn bão, rằng họ có ít đức tin (xem Mác 4:40). Thế nhưng vài năm sau, chúng ta thấy cũng những con người đó thực hành đức tin lớn khi họ năng nổ truyền bá Phúc Âm của Chúa Giê-su trong những thời điểm bị bắt bớ khốc liệt. Đức tin nhỏ của họ tăng trưởng thành đức tin lớn, đức tin của chúng ta cũng vậy. Họ không học để có đức tin lớn bằng cách nằm trên bãi biển vào ngày nắng đẹp - họ học bài học này trong một cơn bão cuồng phong! Trước đây họ đã thất bại không tin cậy Chúa trong cơn bão, nhưng cuối cùng họ đã học để tin cậy Ngài trong mọi lúc và trong mọi sự. Những môn đồ này đối diện với cái chết mỗi ngày, và dẫu vậy họ tiếp tục tiến bước bởi vì dù sống hay chết họ biết họ có thể tin cậy Chúa!

Khi Chúa Giê-su chịu khổ trên thập tự giá và sắp sửa trút hơi thở cuối cùng, những lời cuối cùng của Ngài là những lời tin tưởng, "*Cha ơi, có phó linh hồn vào tay Cha!*" (Luca 23:46).

Tôi cầu nguyện để tất cả chúng ta sẽ học tin cậy Chúa cho đến khi chúng ta trút hơi thở cuối cùng! Sống cuộc đời tin cậy Chúa sẽ làm cho cuộc đời trở nên thú vị, còn không thì sẽ đắm ra bất hạnh. Tin cậy là một món quà đáng giá mà Chúa đã ban cho chúng ta, nên chúng ta hãy mở ra và sử dụng nó trong mọi lúc và suốt cả đời.

CHƯƠNG 23

Phó Thác Hết Cho Ngài

Thế giới chưa nhìn thấy những gì Đức Chúa Trời có thể làm qua một con người phó thác tất cả cho Ngài.

D. L. Moody

Con người dường như luôn luôn có thứ gì đó để lo, nhưng có ba nhu cầu mà chúng tôi được nhờ để cầu nguyện nhiều hơn bất cứ nhu cầu nào khác trong chức vụ của chúng tôi: cầu nguyện cho con cái và người thân, cầu nguyện cho tài chính, cầu nguyện cho sức khỏe và sự chữa lành.

Lo lắng là kẻ thù của sự tin cậy Chúa, và nó nỗ lực để cướp đi đức tin của chúng ta và giữ chúng ta trong lĩnh vực sợ hãi. Không ai nhận được những gì họ muốn nơi Chúa qua sợ hãi cả. Chỉ bởi đức tin kiên định và lòng tin cậy nơi Chúa mà chúng ta có thể sống cuộc đời mà chúng ta thật sự muốn sống. Chúng ta hãy xem ba lĩnh vực này mà người ta hay lo lắng, nhận ra rằng chúng ta có thể áp dụng những nguyên tắc mà chúng ta học được ở đây vào bất cứ lĩnh vực nào của đời sống.

1. Lo Lắng Về Con Cái

Sau này chúng sẽ ra làm sao? Mình có phải là cha mẹ tốt không? Chúng ta nên sửa dạy con cái thế nào khi chúng cần sửa dạy

đây? Mình có quá khắt khe hay có lẽ không đủ khắt khe chăng? Nếu chúng ta thấy con cái mình tranh chiến đủ điều trong đời sống khi chúng bước vào tuổi thiếu niên và thanh niên, chúng ta thường thắc mắc liệu những lỗi lầm của mình có phải là nguyên do nan đề của chúng nó hay không. Ma quỷ thích chất lên các bậc cha mẹ cái mặc cảm tội lỗi giả tạo này để làm tiêu hao mất sức họ.

Chồng tôi và tôi có bốn người con trai đã lớn và mười một đứa cháu, chúng tôi đã chứng kiến chúng tranh chiến với đủ loại nan đề cá nhân khác nhau. Chúa đã dạy tôi rằng sự cầu nguyện là người bạn tốt nhất của tôi và là người giúp đỡ có năng lực nhất mà tôi có khi giúp con cái trong những tranh chiến của chúng. Nỗi lo của tôi về những gì mà các con tôi lo lắng cũng chẳng giúp ích gì cho tôi hay cho các con tôi.

Có thể chúng ta thấy con cái của chúng ta hoặc của những người mà chúng ta thương yêu đã đưa ra quyết định tồi và chúng ta rất muốn thuyết phục chúng thay đổi. Tuy nhiên, dù chúng ta biết câu trả lời cho nan đề của ai đó, nhưng hầu như là họ sẽ không lắng nghe chúng ta. Đặc biệt những thanh thiếu niên thì họ mắc sai lầm và cần tự mình khám phá ra mới ích lợi cho chúng trong cuộc sống.

Vì chồng tôi và tôi có rất nhiều cháu đủ loại độ tuổi. Gần đây có hai cháu bước vào tuổi thiếu niên và cả hai đều tranh chiến theo những cách khác nhau. Một đứa tranh chiến với sự bất an, nó bày tỏ theo nhiều cách khác nhau. Trong khi đứa kia thì cứ lo lắng đủ điều do quá lí trí và có cảm giác ôm đồm trách nhiệm.

Với độ tuổi của tôi và với mức độ kinh nghiệm của tôi thì rất dễ để tôi nhìn cả hai cháu và phát hiện ra ngay căn nguyên

của nan đề, nhưng không dễ cho các cháu tôi, đơn giản vì cả hai vẫn còn đang khám phá cuộc đời. Chúng đang cố gắng hiểu chính mình và tranh đấu để được tự lập nhưng đồng thời vẫn còn những cách hành xử trẻ con và ấu trĩ.

Chúng tôi cũng có những người cháu đã trưởng thành khác mà chúng tôi chứng kiến chúng tranh chiến với nhiều nan đề và đã vượt qua cách an toàn, giờ thì chúng sống cuộc đời tin kính và kết quả. Một trong các cháu của tôi tranh chiến với tính giận dữ, còn đứa kia thì tranh chiến với ma túy, còn đứa

*Cầu nguyện mở cánh cửa để
Chúa làm việc*

nữa thì vô cùng nổi loạn, và tôi có thể nhìn lại và thấy lời cầu nguyện sốt sắng cho các cháu tôi đã mang lại những kết

quả tuyệt vời qua thời gian. Đừng bao giờ xem cầu nguyện là phương sách cuối cùng, nhưng phải là điều đầu tiên mà chúng ta làm trong mỗi khó khăn. Cầu nguyện mở cánh cửa để Chúa làm việc, cánh cửa đó được giữ mở luôn khi chúng ta tiếp tục cầu nguyện và cảm tạ Chúa rằng Ngài đang lo liệu cho những vấn đề và những con người mà chúng ta đã dâng cho Ngài.

Bốn con của chúng tôi đều có vấn đề như phần lớn các đứa trẻ khác, nhưng giờ chúng là những người nam, người nữ trưởng thành, tất cả đều phục vụ Chúa và chúng tôi vui hưởng tình bạn tuyệt vời với tất cả các con tôi và vô cùng tự hào về chúng. Có thể bạn đang trải qua điều gì đó với một đứa con hay tất cả các con của mình, và sự lo lắng của bạn có thể dựa trên những vấn đề nghiêm trọng mà rất cần Chúa lưu tâm. Sự cảm dỗ của cha mẹ là lo lắng. Chúng ta muốn giúp cho con cái của mình! Chúng ta muốn giải cứu chúng! Chúng ta thà gánh nỗi đau của chúng hơn là chứng kiến chúng trải qua những khó khăn đó. Đó là cách

tình yêu của Chúa đáp lại với tình trạng tội lỗi của chúng ta và nỗi khổ mà tội lỗi gây ra, và lẽ tự nhiên cho tất cả chúng ta là bậc cha mẹ cũng cảm nhận như thế. Tuy nhiên, chúng ta không thể giải cứu con cái mình khỏi mọi bất tiện trong đời và đôi khi chúng ta, xuất phát từ tình yêu thật dành cho chúng, phải để chúng gánh chịu những hậu quả do chúng gây nên. Chúng ta có thể tin quyết vào Kinh Thánh trong sách Châm Ngôn rằng chúng ta phải dạy con trẻ con đường nó phải theo, dầu khi nó về già cũng không lia khỏi đó (xem Châm Ngôn 22:6).

Dù con cái có thể đi sai lạc một thời gian, nhưng nếu chúng ta tiếp tục cầu nguyện và làm gương tốt cho chúng thì chúng sẽ được đem về và sống tốt.

Đó Là Lỗi Của Ai?

Nếu bạn có một đứa con có nan đề nào đó hay gặp một số sự đổ vỡ nào đó trong cuộc đời của chúng, thì đó là lỗi của ai? Có phải bạn là cha mẹ đã mắc những lỗi lầm nên dẫn tới các nan đề của chúng không, hay đó chỉ là những chọn lựa tồi của chúng? Có phải do bạn bè chúng chơi hay chỉ vì chúng do ảnh hưởng của xã hội ngày nay?

Tôi nghĩ chúng ta phí quá nhiều thời gian cố gắng đổ lỗi và không đủ thời gian để nhận ra rằng dù đó là lỗi của ai Chúa cũng là câu trả lời! Chắc chắn tôi cũng mắc những sai lầm với con cái tôi, nhưng tôi thật sự ngạc nhiên mình đã là một người mẹ tốt. Tôi được nuôi dưỡng trong một gia đình tan nát, đầy áp gương xấu, nhưng Chúa đã ban cho tôi ân sủng để nuôi dưỡng con cái tôi tốt hơn tôi nghĩ. Cả hai con gái của chúng tôi đều nói, “Mẹ ơi, hãy xem cách mẹ được nuôi dưỡng và sự lạm dụng

mẹ chịu đựng, nhưng mẹ đã nuôi dạy chúng con thật tuyệt vời!”

Chúng ta phải nhớ rằng dù chúng ta không phải là bậc cha mẹ hoàn hảo, Chúa có thể vượt trội hơn và sửa chữa những hậu quả về bất kì lỗi lầm nào chúng ta đã phạm. Điều duy nhất Ngài cần nơi chúng ta là tấm lòng ăn năn và lời cầu nguyện chân thành, trình dâng các nan đề cho Ngài để Ngài có thể làm việc trong các con mình.

Tôi khuyên bạn hãy chống lại sự cảm dỗ để lo lắng về con cái, và hãy tin cậy Chúa làm trong chúng điều mà bạn không thể làm. Chỉ có Chúa mới có thể thay đổi con người! Tôi biết khi tôi nói, “Đừng lo lắng về con cái,” thì nói dễ hơn làm rất nhiều, nhưng tôi có thể hứa với bạn rằng Chúa thành tín và dù chúng ta không thể kiểm soát những chọn lựa của người khác, nhưng lời cầu nguyện của chúng ta có thể mở cánh cửa để Chúa làm việc trong đời sống họ. Không có nan đề nào quá lớn cho Ngài.

Chúng ta có thể phó dâng con cái mình cho Chúa và Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta cách làm cha, làm mẹ, và làm việc với chúng suốt cả cuộc đời của chúng để giữ chúng đi con đường hẹp dẫn đến sự sống, hay chúng ta cứ lo lắng về chúng và sợ chúng

Đừng bao giờ đặt giới hạn thời gian lên lòng tin cậy.

sẽ bị thiệt hại hay sẽ đưa ra những lựa chọn sai lầm. Tôi đã thử cả hai, và tôi chắc chắn với bạn rằng phó dâng con cái cho

Chúa đến giờ vẫn là lựa chọn tốt nhất. Đức tin và lòng tin cậy của chúng ta được phóng thích qua sự cầu nguyện và lời công bố. Hãy cầu nguyện cho con cái và hãy nói ra những gì bạn cầu nguyện. Khi con cái đưa ra những quyết định có vẻ trái với ý muốn của Chúa, hãy tiếp tục tin cậy Ngài. Đừng bao giờ đặt giới hạn thời gian lên lòng tin cậy.

Chúng ta có thể cầu nguyện cho con cái mình và cho những người mà chúng ta yêu thương và quan tâm y như sứ đồ Phao-lô đã cầu nguyện cho những người ông yêu thương và hầu việc. Hãy dùng câu Kinh Thánh này làm ví dụ về cách phó dâng họ cho Chúa:

Bây giờ tôi phó thác anh chị em cho Đức Chúa Trời và cho Đạo của ân sủng Ngài, là Đạo có thể gây dựng anh chị em và ban cho anh chị em cơ nghiệp giữa mọi người được thánh hóa.
Công Vụ 20:32

Đây là một ví dụ về cách cầu nguyện câu Kinh Thánh này và biến nó thành của cá nhân bạn. Giả sử người mà bạn muốn cầu nguyện tên là Sam, thay vì lo lắng cho Sam và có lẽ cố thay đổi Sam, bạn đi đến chỗ sẵn sàng phó dâng anh ta cho Chúa. Bạn cầu nguyện bằng những lời này:

“Cha ơi, con phó dâng Sam cho Ngài. Con giao phó anh ta cho Ngài và con gửi gắm anh ấy cho Lời của ân sủng Ngài. Con tin Ngài giữ gìn Sam an toàn và kéo anh ấy vào mối quan hệ cá nhân, gần gũi với Ngài.”

Bây giờ, bất cứ khi nào bạn bị cám dỗ để lo lắng về Sam, hãy biến lo lắng thành lời cầu nguyện cảm tạ rằng Chúa đang làm việc trong đời sống Sam.

Tôi đã chứng kiến những điều kì diệu xảy ra trong đời sống của con cái bằng cách làm theo phương pháp này. Có lúc tôi cầu nguyện những câu Kinh Thánh cụ thể cho một hay bất kỳ đứa con nào suốt nhiều tháng và tôi kinh ngạc khi thấy Chúa làm việc. Lo lắng và sợ hãi không lay động cánh tay của Chúa, nhưng đức tin và lòng tin cậy sẽ làm được.

2. Lo Lắng Về Tài Chính

Chúng ta cần tiền để sống ở đời này, và dường như tiền không bao giờ là đủ! Một lần nữa, lo lắng về nan đề không phải là câu trả lời. Chúa bảo chúng ta hãy đem phần mười và các của dâng vào kho (công tác trong Vương Quốc của Ngài) và Ngài sẽ mở các cửa sổ Thiên Đàng và tuôn đổ các phước hạnh. Ngài cũng sẽ vì chúng ta mà rửa sạch kẻ cắn nuốt (xem Malachi 3:10-11). Chúng ta không thể mong thu hoạch nếu không gieo, nên trình tự đầu tiên là bảo đảm bạn trung tín dâng hiến, và nếu bạn làm thế, bạn sẽ có đức tin mạnh mẽ để đến trước mặt Chúa và cầu nguyện với sự dạn dĩ, mong đợi tất cả những nhu cầu của bạn sẽ được đáp ứng theo sự giàu có của Ngài (xem Phi-líp 4:19). Chúng ta cũng cần dùng sự khôn ngoan liên quan tới tài chính mà chúng ta có.

Chúa không hứa ban tất cả những gì chúng ta muốn, nhưng Ngài hứa đáp ứng các nhu cầu của chúng ta. Bạn thoải mái xin bất cứ điều gì mình muốn, và Ngài hứa ban cho chúng ta điều lòng chúng ta ước ao (xem Thi Thiên 37:4). Nhưng những ước ao và mong muốn đó không phải là những ước ao xác thịt, vì nó không ích lợi gì cho chúng ta xét về thuộc linh.

Tôi đã chứng kiến Chúa cung ứng cho chúng tôi trong nhiều năm, mức độ cung ứng của Ngài đã tăng lên mỗi năm, nhưng tôi có thể nói chắc chắn có nhiều năm chúng tôi cũng không dư dả gì cả. Chúa không muốn chúng tôi quá tập trung vào những thứ vật chất, và trong sự khôn ngoan của Ngài, Chúa thường giữ lại những thứ chúng ta muốn ngay bây giờ vì Ngài nghĩ đến điều tốt hơn, thay vì ban cho chúng ta những gì chúng ta muốn ngay hiện tại. Hãy luôn nhớ trì hoãn không có nghĩa là

từ chối, chúng ta nên tin cậy thời điểm của Ngài. Chúa có thể giữ lại điều bạn nghĩ là bạn muốn vì Ngài nghĩ đến điều tốt hơn cho bạn mà bạn không đủ khôn ngoan để cầu xin ở thời điểm hiện tại.

Bớt lo lắng về tiền bạc và khôn ngoan hơn khi tiêu xài tiền chính là thứ mà chúng ta cần nhất trong đời. Khôn ngoan là hãy làm điều mà về sau bạn sẽ thấy thỏa mãn trong cuộc sống, nhưng xã hội ngày nay đẩy chúng ta đến một đống nợ qua việc chào mời chúng ta đủ kiểu mua sắm và rồi thanh toán sau. Cái này gọi là thẻ tín dụng trả sau, và càng có nhiều thẻ chúng ta càng tạo ra nhiều vấn đề về tài chính. Khi chúng ta dùng thẻ tín dụng để mua đồ mà chúng ta thật sự không có khả năng thanh toán, chúng ta đang tiêu xài tài sản của ngày mai cho ngày hôm nay. Và rồi một mai đến, chúng ta chẳng còn gì ngoài sâu khổ.

Vì yêu thương nên tôi khuyên bạn hãy kiên nhẫn hơn khi chờ đợi để có được thứ gì đó thay vì tìm cách để có những gì bạn muốn ngay bây giờ, bất chấp là nó có cần thiết cho tương lai của bạn không. Tiết kiệm tiền để dùng tiền mặt mua những thứ chúng ta muốn vẫn là một lựa chọn mà chúng ta nên cân nhắc, song tuy nhiên ít người làm vậy.

Sự bình an giá trị hơn nhiều của cải! Và khi chúng ta rơi vào nợ nần, như thế sẽ cướp đi bình an của chúng ta và có thể gây ra những vấn đề trong mối quan hệ. Chỗ nào thiếu tiền, chỗ đó luôn có căng thẳng và áp lực, và điều đó thường biến thành lối hành xử tạo ra nhiều nan đề trong các mối quan hệ của chúng ta. Nếu bạn nợ ngập đầu, tôi không có một giải pháp

*Sự bình an giá trị hơn nhiều của
cải!*

nhanh chóng nào cho bạn, nhưng tôi có thể hứa nếu bạn siêng năng dâng cho Chúa trước hết, và bắt đầu trả nợ một cách có hệ thống, cùng lúc bạn hãy kỉ luật bản thân không mua thứ bạn thật sự không cần, thì cuối cùng bạn sẽ trả hết nợ và có niềm vui khi được tự do về tài chính.

Luôn có những ngoại lệ, nhưng trong phần lớn các trường

Nhưng trong phần lớn các trường hợp nan đề không phải là chúng ta thiếu tiền, mà là chúng ta tiêu nhiều hơn số mình có!

hợp nan đề không phải là chúng ta thiếu tiền, mà là chúng ta tiêu nhiều hơn số mình có! Đừng trở thành một người mà bạn cảm thấy phải có những thứ mà bạn không làm việc để có hay kiếm được.

Hãy kiên nhẫn và tin cậy Chúa cung ứng những thứ bạn muốn vào đúng thời điểm!

3. Lo Lắng Về Bản Thân Và Mọi Thứ Khiến Bạn Bận Tâm

Đây có lẽ là nỗi lo số một trên trần gian. Chúng ta có xu hướng lo lắng về hàng trăm thứ khiến chúng ta bận tâm. Chúng ta lo lắng về sức khỏe của mình. Nếu có kết quả tiêu cực từ bác sỹ, đầu óc chúng ta nhanh chóng hấp thụ những lối suy nghĩ về chuyện gì sẽ xảy ra với chúng ta đây. Chúng ta sẽ chịu khổ ư? Chúng ta sẽ chết ư? Dù Chúa đã cung cấp nhiều thiết bị kỹ thuật y khoa nhưng chúng ta cần nhớ Chúa Giê-su là Đấng chữa lành của chúng ta! Ngài muốn chúng ta tin cậy Ngài và làm theo lời khuyên của Ngài trong những vấn đề liên quan đến sức khỏe.

Càng già tôi càng khỏe, vì tôi tiếp tục học sự khôn ngoan về cách tôn trọng thân thể mà Chúa đã thương xót ban cho tôi. Chẳng hạn, chúng ta không thể sống trong căng thẳng liên tục mà lại mong khỏe mạnh.

Trong những năm ở độ tuổi ba mươi, tôi luôn cảm thấy tồi tệ, nhưng giờ tôi ở độ tuổi bảy mươi, hầu như lúc nào cũng thấy khỏe! Phần lớn sự thay

*Chúng ta có đặc ân tin cậy
Chúa giữ chúng ta khỏe mạnh
hơn là chỉ xin chữa lành khi
chúng ta bị bệnh.*

đổi là nhờ thói quen ăn uống tốt, luyện tập đúng, và học để sống bớt căng thẳng, cũng như học tin cậy Chúa Giê-su thực hiện quyền năng chữa lành của Ngài trong tôi trong mọi lúc. Chúng ta không cần phải chờ tới lúc bị bệnh mới xin chữa lành. Chúng ta có đặc ân tin cậy Chúa giữ chúng ta khỏe mạnh hơn là chỉ xin chữa lành khi chúng ta bị bệnh.

Chúa rất vui lo liệu cho chúng ta. Lời Ngài nói Ngài quan tâm đến mọi thứ mà chúng ta quan tâm.

CHÚA sẽ thực hiện những gì Ngài muốn làm cho đời sống con; CHÚA ôi, lòng thương xót của Ngài còn đến đời đời;
Xin đừng bỏ công việc của tay Ngài.

Thi Thiên 138:8

Chúng ta là tạo vật của Ngài, là con cái Ngài, và Ngài cam kết chăm sóc chúng ta nếu chúng ta cho phép Ngài. Một trong những câu Kinh Thánh ưa thích của tôi về sự tin cậy Chúa là 1 Phi-e-rơ. Xin hãy đọc kỹ câu này:

Khi bị nguyên rủa, Ngài chẳng nguyên rủa lại; khi chịu

đau khổ, Ngài chẳng hăm dọa, nhưng phó thác mình cho Đấng phán xét công bình.

1 Phi-e-rơ 2:23

Câu Kinh Thánh này tóm tắt mọi điều tôi muốn nói trong cuốn sách này. Chúng ta có thể tin cậy Chúa trong mọi lúc, đủ mọi cách, về mọi thứ và cho bản thân. Chẳng có điều nào chúng ta dâng cho Ngài nằm ngoài tầm kiểm soát của Ngài đâu. Dù người ta đối xử với Chúa Giê-su thế nào, Ngài vẫn không cố gắng lo bảo vệ bản thân Ngài, nhưng Ngài liên tục tin cậy Chúa Cha chăm sóc Ngài.

Chúng ta sẽ tạo ra biết bao căng thẳng và bất hạnh trong chính đời sống của mình khi chúng ta cố gắng đảm bảo là chúng ta được đối xử thích đáng và không ai lợi dụng chúng ta? Tôi nghĩ sự đời còn nhiều chuyện hơn là chúng ta tưởng. Khi chúng ta gần đến cuối cuốn sách, tôi muốn hỏi bạn liệu bạn có đạt đến chỗ bạn sẵn sàng dâng bản thân mình và mọi bận tâm của mình cho Chúa Giê-su không. Bạn có buông mình để cho Ngài kiểm soát và thật sự cam kết vâng lời Ngài trong tất cả mọi sự Ngài bảo bạn làm khi bạn tin cậy Ngài lo cho bạn không?

Bạn Nghĩ Về Mình Nhiều Tới Mức Nào?

Chúng ta hay lo lắng là ai sẽ lo chúng ta, và không biết người ta có chăm sóc cho chúng ta tốt hay không. Nếu chúng ta đâm ra phụ thuộc vào người khác, họ có đối xử tốt với chúng ta không? Chúng ta lo lắng những gì người ta nghĩ về chúng ta và không biết họ có thích chúng ta hay không? Chúng ta có làm họ hài lòng không? Chuyện gì sẽ xảy ra trên thế giới này và nó sẽ ảnh hưởng chúng ta thế nào? Chúng ta có mất việc nếu nên

kinh tế suy sụp không?

“Chuyện gì sẽ xảy ra cho tôi?” chắc chắn là nỗi sợ lớn nhất của phần lớn chúng ta, nhưng tin mừng là chúng ta có thể dâng sự lo lắng đó hôm nay và biết rằng Chúa sẽ chăm sóc chúng ta.

Hãy xin Chúa giúp bạn không suy nghĩ về bản thân mình, vì càng bớt nghĩ về bản thân, bạn sẽ càng hạnh phúc hơn. Trong lúc bạn tin cậy Chúa chăm sóc mình, hãy chắc chắn là bạn gieo hạt giống tốt bằng cách giúp người khác. Mỗi lần bạn giúp ai đó thiếu thốn, bạn đang gieo một hạt giống để thu hoạch sự giúp đỡ của Chúa trong chính cuộc đời của bạn.

Nhiều năm trước đây trong chính đời sống tôi, tôi thấy tôi quá bất hạnh nên tôi sẵn sàng xem xét lại bất cứ điều gì Chúa bày tỏ cho tôi, mong sao cho tôi được hạnh phúc. Chuyện này rất dài dòng, nhưng tóm tắt là Chúa cho tôi thấy tôi không hạnh phúc là vì tôi quá ích kỷ. Hầu như lúc nào tôi cũng chỉ nghĩ về bản thân, và do tôi cứ dồn mọi nỗ lực để cố gắng và nhằm bảo đảm là tôi được người ta chiếu cố đến, nên tôi đã cản trở Chúa lo liệu cho tôi. Chúa muốn chăm sóc chúng ta, nhưng chúng ta phải phó thác chính mình cho Ngài.

Phó Dâng Mọi Sự Cho Chúa

Khi chúng ta dâng mình cho ai hay điều gì đó, điều này có nghĩa là chúng ta hoàn toàn nộp mạng cho họ. Có thể chúng ta cam kết với một người hay một công việc. Chúng ta cam kết với gia đình và bạn bè. Tôi kết ước với sự kêu gọi của Chúa trên cuộc đời của tôi để dạy dỗ Lời Chúa. Nhưng trên tất cả những sự cam kết hay kết ước khác, chúng ta nên phó dâng chính mình cho Chúa hoàn toàn, cầu xin ý Ngài được nên trong đời sống chúng ta. Sự dâng mình trọn vẹn không có ngày hết hạn.

Tôi đề nghị bạn cầu nguyện như thế này mỗi ngày:

“Cha ơi, con xin dâng chính con vào tay Ngài một lần nữa. Con tin cậy Ngài chăm sóc con trong mọi sự và đủ mọi cách. Xin hướng dẫn con và ban ơn cho con để làm theo đường lối Ngài. Nếu con bị tổn thương, con tin cậy Ngài an ủi con. Nếu con bệnh, con tin cậy Ngài chữa lành con. Nếu con có nhu cầu, con tin cậy Ngài đáp ứng. Nếu con không biết phải làm gì, con tin Ngài bày tỏ cho con. Con thuộc về Ngài và Ngài thuộc về con và con tin cậy Ngài! Trong Danh Chúa Giê-su, Amen!”

Làm sao chúng ta có thể trình dâng cho Chúa những thứ khác khiến chúng ta bận tâm cho đến khi chúng ta dâng chính mình cho Ngài? Có lẽ bạn trở thành một cơ đốc nhân nhờ tin nhận Giê-su là Cứu Chúa, nhưng bạn có thật sự dâng chính mình cho Ngài chăm sóc và gìn giữ chưa? Tôi tin đây là nhu cầu cấp bách nhất của chúng ta!

Bạn sẽ bắt đầu sống cuộc đời tốt đẹp nhất ngay bây giờ nếu bạn sẵn lòng trao mọi lo lắng cho Chúa Giê-su và để Ngài chăm sóc bạn!

Hãy trao mọi nỗi lo âu của mình cho Ngài, vì Ngài luôn chăm sóc anh chị em.

1 Phi-e-ơ 5:7

Tôi thích thú khi viết cuốn sách này và tôi cầu nguyện bạn không chỉ thích đọc nó, mà mong rằng đây là cuốn sách bạn sẽ thường đọc trở lại đọc khi bạn kết ước tin cậy Chúa trong mọi sự và trong mọi lúc.

Bạn có mối quan hệ thật sự với Chúa Giê-su chưa?

Chúa yêu bạn! Ngài tạo dựng bạn trở thành một con người đặc biệt và độc đáo. Ngài có một kế hoạch cụ thể cho cuộc đời bạn. Và qua mối quan hệ cá nhân với Đấng Tạo Hóa, bạn sẽ khám phá ra một lối sống sẽ làm thỏa mãn tâm hồn bạn.

Dù bạn là ai, bạn đã làm gì hay bạn ở đâu ngay bây giờ, tình thương và hồng ân của Chúa lớn hơn tội lỗi hay lỗi lầm của bạn. Chúa Giê-su bằng lòng phó sự sống Ngài để bạn nhận được ơn tha tội từ Thượng Đế và có được cuộc sống mới trong Ngài. Ngài đang đợi bạn mời Ngài làm Cứu Chúa và là Chúa của bạn.

Nếu bạn chịu dâng đời mình cho Chúa Giê-su và bước theo Ngài, điều bạn cần làm là xin Ngài tha tội cho bạn và ban cho bạn một khởi đầu mới để bạn sống một cuộc đời có ý nghĩa. Hãy bắt đầu cầu nguyện lời cầu nguyện này...

Lạy Chúa Giê-su, con cảm tạ Ngài đã phó sự sống Ngài vì con và tha thứ mọi tội lỗi của con nên con có thể có mối quan hệ cá nhân với Ngài. Con thành thật hối tiếc về những lỗi lầm con đã phạm và con biết con cần Ngài giúp con sống ngay thẳng.

Lời Ngài nói trong Rô-ma 10:9, “Nếu miệng người xưng Chúa Giê-su là Chúa và lòng người tin rằng Thượng Đế đã khiến Chúa Giê-su từ kẻ chết sống lại”. Con tin Ngài là Con Thượng Đế và xưng nhận Ngài là Cứu Chúa và Chúa của con. Hãy tiếp nhận con người hiện tại của con. Chúa Giê-su ơi, con muốn sống cho Ngài và con biết ơn là Ngài ban cho con một khởi đầu mới để sống cuộc sống mới với Ngài hôm nay. Lạy Chúa Giê-su, con yêu Ngài!

Thật quá đỗi ngạc nhiên khi biết rằng Thượng Đế yêu thương chúng ta rất nhiều! Ngài muốn có mối quan hệ thân mật và riêng tư với chúng ta và mối quan hệ này sẽ phát triển mỗi ngày nếu chúng ta để thì giờ với Ngài trong sự cầu nguyện và học Kinh Thánh. Và chúng tôi muốn khích lệ bạn hãy sống đời sống mới trong Ngài.

Xin hãy vào trang joymeyer.org/salvation để xin cuốn sách bà Joyce là Lối Sống Mới. Chúng tôi cũng có những tài liệu tải về miễn phí trên mạng để bạn tặng trưởng khi đeo đuổi mọi sự mà Chúa dành cho bạn.

Chúc mừng bạn đã có một khởi đầu tốt đẹp trong đời sống của bạn với Chúa! Chúng tôi hy vọng nghe tin từ bạn sớm!

VÀI NÉT VỀ TÁC GIẢ

JOYCE MEYER, một giáo sư Kinh Thánh thực tế hàng đầu thế giới. Là tác giả có sách bán chạy nhất của tờ báo *New York Times*, bà viết gần chín mươi cuốn sách truyền cảm hứng, kể cả cuốn *Power Thoughts, 100 Ways to Simplify Your Life*, và toàn bộ loạt sách *Chiến Trường Tâm Trí*. Cuốn tiểu thuyết đầu tiên của bà là cuốn *The Penny* cùng nhiều sách khác. Bà cũng phát hành hàng ngàn loạt bài dạy audio cũng như loạt bài video. Chương trình phát thanh và phát hình *Enjoying Everyday Life* của bà Joyce đã phát đi khắp thế giới, và bà cũng đi lại khắp nơi để tổ chức các hội nghị. Bà Joyce và chồng bà là Dave là cha mẹ của bốn người con đã lớn và hiện đang ở tại St. Louis, Missouri.

LÒNG TIN VỮNG BỀN

Tác giả: JOYCE MEYER

Dịch giả: Ngô Minh Hoà

NHÀ XUẤT BẢN ĐÀ NẴNG

Lô 103 - Đường 30 tháng 4 - Hòa Cường Bắc - Đà Nẵng

ĐT: 0236. 3797874 - 3797823 * Fax: 0236. 3797875

www.nxbdanang.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc: TRƯỞNG CÔNG BÁO

Chịu trách nhiệm nội dung:

Tổng biên tập: NGUYỄN KIM HUY

Biên tập:

HUỲNH KIM HÙNG

In 10.000 cuốn, khổ 14,3 x 20,3 cm tại Công ty Cổ phần In & Dịch vụ Đà Nẵng, 420 Lê Duẩn - ĐN. Điện thoại: 0236. 3822724. Email: daprico@gmail.com. Số ĐKXB: 1895-2018/CXBIPH/02-103/ĐaN. Số QĐXB: 369/QĐ-NXBĐaN do NXB Đà Nẵng cấp ngày 08/6/2018. Mã ISBN: 978-604-84-3208-9. In xong và nộp lưu chiểu tháng 6/2018.